

TREŠDIENA, 2010. GADA 8. SEPTEMBRIS

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

2. Komiteju sastāvs (sk. protokolu)

3. ECOFIN padomes 7. septembra īpašās sanāksmes secinājumi (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par ECOFIN padomes 7. septembra īpašās sanāksmes secinājumiem.

Didier Reynders, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, tikko Briselē notikusi ECOFIN padomes sanāksme ir ļāvusi mums panākt progresu divās jomās — tajā ir apstiprināts Eiropas semestris saistībā ar budžeta konsolidāciju un jaunajam budžeta uzraudzības procedūrām, kā arī atbalstīta vienošanās, kas dialogā starp Komisiju, Eiropas Parlamentu un, protams, Padomi panākta par visiem finanšu uzraudzības dokumentiem.

Līdztekus mēs esam uzsākuši divas debates, kas šī mēneša beigās turpināsies neoficiālā ECOFIN padomes sanāksmē un kas, mēs tā ceram, palīdzēs panākt progresu nākamajā pusgadā; vienas debates veltītas banku neregulējuma fondu jeb banku nodevas jautājumam, bet otras — finanšu darījumiem piemērojamiem nodoklim.

Vēlos teikt dažus vārdus par abiem jautājumiem. Runājot par Eiropas semestri, jāsaka, ka šis ir pirmais solis, turklāt no nākamā gada 1. janvāra tas ļaus mums kopā ar Komisiju ieviest jauno budžeta procedūru. Pavasarī, pirms turpināt šo procedūru, mēs aicināsim dalībvalstis iesniegt fiskālos datus, budžeta sagatavošanā izmantotos parametrus un vispārīgas pamatnostādnes, nesniedzot detalizētus skaidrojumus par katru pozīciju. Mēs arī ceram cita starpā ieviest jaunus noteikumus, un ar to es domāju noteikumus par sankcijām. Jebkurā gadījumā prezidentūra atbalstīs šo procesu, kas — pēc Komisijas iniciatīvas un, ja iespējams, īpašu lomu piešķirot ekonomikas un monetāro lietu komisāram — ļaus piemērot šīs sankcijas.

Runājot par uzraudzību, es vēlos vēlreiz pateikties referentiem un visiem deputātiem, kuri mēģināja panākt vienprātību par dažādajiem dokumentiem, Komisijai, M. Barnier un viņa komandai, kā arī prezidentvalstīm. Ar tām es domāju Spāniju un Zviedriju, kas uzņēmās prezidentūras pienākumus pirms mums. Patlaban mēs esam sagatavojuši dokumentus, kas no nākamā gada 1. janvāra ļaus mums izveidot jaunu uzraudzības struktūru un Sistēmisko risku kolēģiju. Izveidojot jaunu struktūru finanšu sistēmas un tās uzraudzības jomā, šis process ļaus mums panākt progresu atbilstīgi pareiziem nosacījumiem.

Es tikai vēlos norādīt, ka pagaidām mēs neesam pabeiguši šo procesu, lai arī tas ir bijis patiešām ilgs; tas drīzāk ir sākums jauna veida Eiropas organizācijai un, ļoti iespējams, sākums ilgām debatēm, kuru noslēgumā tiks pieņemti dažādi dokumenti, ko komisāram Barnier būs iespēja iesniegt nākamā nedēļā laikā. Strādājot pie šī jautājuma, mēs mēģināsim ievērot striktu laika grafiku.

Tiktāl par abiem jautājumiem, par kuriem ECOFIN padome ir pieņēmusi oficiālus lēmumus. Turklāt debatēs, kā jau norādīju, tika apspriestas divas citas tēmas: banku neregulējuma

fondi jeb banku nodeva un — tā ir skaidri jānošķir — finanšu darījumiem piemērojamais nodoklis.

Uzskatu, ka attiecībā uz banku nodevu un banku noregulējuma fondiem *ECOFIN* padomes sanāksmē notikušās debātes ļāva noteikt vairākas pamatnostādnes, kuras izmantojot, Komisija varēs iesniegt detalizētākus un konkrētākus priekšlikumus. Esmu pārliecināts, ka ar to pašu aktīvo pieeju, ko izmantojām saistībā ar finanšu uzraudzību, mēs spēsim noslēgt šīs debātes nākamā mēnešu laikā, izveidojot mehānismus, kas nodrošinās patiesu saskaņotību visā Eiropā. Dažas valstis jau tagad ir ieviesušas nodevu banku nozarē, bet ir svarīgi, lai mēs spētu panākt progresu saskaņoti. Atzīstu, ka tomēr ir vēl daži neatrisināti jautājumi. Tos mēs pārrunāsim finanšu ministru līmenī, šī mēneša beigās tiekoties neoficiālā Padomes sanāksmē.

Debātes, kas veltītas finanšu darījumiem piemērojamam nodoklim, noris daudz straujāk. Mēģinot panākt vienprātību, mums ir jādodas vēl tālāk, taču tas ir normāli. Šīs bija pirmās padziļinātās debātes, kas ļāva uzdot konkrētus jautājumus ne vien par iespējām ieviest šādu nodokli, bet arī par iespējām to ieviest Eiropas Savienībā vai apspriest to ar citiem partneriem. Šo jautājumu mēs vēlreiz aplūkosim šī mēneša beigās, gatavojoties G20 sanāksmēm, jo lielākajai daļai dalībnieku ir ļoti svarīgi to apspriest ar mūsu partneriem ne vien otrpus Atlantijas okeānam, bet arī jaunajās tirgus ekonomikas valstīs.

Noslēgumā vēlos tikai piebilst, ka šajā jomā vajadzīgi vēl daudzi apņēmīgi centieni, pēc kuriem būs jāizdara izvēle. Ja šāds nodoklis tiks ieviests, kā mēs izmantosim ienākumus? Dažas valstis tos ieskaitīs savos valsts budžetos, citas finansēs pasākumus, kuru mērķis ir apkarot klimata pārmaiņas, bet vēl kāda — un Beļģija jau šādi ir rīkojusies — tos izmantos attīstības finansēšanai.

Lūk, priekšsēdētājas kundze, tas ir viss, kas man sakāms par tikko Briselē notikušo Padomes sanākumi.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Uzstājoties pēc *Reynders* kunga, es arī vēlētos teikt dažus vārdus par mūsu pieeju saistībā ar šo *ECOFIN* padomes sanākumi. Es runāšu savu kolēģu komisāru *Olli Rehn* un *Algirdas Šemeta* vārdā, jo šajā darbā mēs strādājam kopā.

Kā jau Beļģijas ministrs norādīja, šajā sanāksmē tika izskatīti četri jautājumi. Tā kā šajā darbā Parlamentam bijusi ļoti liela nozīme, ļaujiet man iesākumā aplūkot vienu būtisku jautājumu, ko uzskatu par strukturālu un kam jau no februāra, kad jūs mums uzticējāt šo darbu, esmu veltījis lielu daļu savas enerģijas. Es runāju par uzraudzību.

Šādu izvēli esmu izdarījis tādēļ, ka uzraudzība ir stūrakmens; tā ir struktūra, kurā, liekot ķieģeli pēc ķieģeļa, strādājot nedēļu pēc nedēļas, ietverot produktu pēc produkta, tirgu pēc tirgus un dalībnieku pēc dalībnieka, mēs varēsim mācīties no krīzes un īstenot saprātīgu regulējumu un efektīvu uzraudzību, līdz, sasniedzot galamērķi (pagaidām gan mēs vēl neesam to sasnieguši), saprātīgs regulējums un efektīva uzraudzība attieksies uz visiem dalībniekiem, produktiem, tirgiem un teritorijām.

Saistībā ar šo jautājumu ļaujiet man sirsnīgi pateikties jūsu referentiem *García-Margallo* y *Marfil* kungam, *Skinner* kungam, *Sánchez Presedo* kungam, *Goulard* kundzei, *Giegold* kungam, *Tremosa* i *Balcells* kungam un *Balz* kungam, kā arī komitejas priekšsēdētājam *Bowles* kundzei, kuri ar lielu apņēmību vadīja šo dialogu, un es esmu pārliecināts, ka nākamā nedēļu laikā Parlaments savukārt spēš apstiprināt dialoga rezultātus. Vēlos arī norādīt, ka īpaši liela nozīme — gan personiska, gan aktīva — bijusi Padomes priekšsēdētājam no

Beļģijas *Reynders* kungam, un to noteica viņa komandas, kā arī prezidentvalstu Spānijas un Zviedrijas iepriekš paveiktais darbs.

Dāmas un kungi, es vēlos arī norādīt, ka sākotnējais iemesls Komisijas priekšlikumam par uzraudzību bija lielā mērā uz zināšanām balstīts darbs, ko *Jacques de Larosière* kungs paveica, lai mēs gūtu pirmo lielo mācību no šīs krīzes. Līdz ar to 1. janvārī tiks izveidotas dažas Eiropas struktūras. Lai izveidotu šīs trīs iestādes un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju, Komisija smagi strādās, jo tāds ir tās pienākums. Es runāju par Eiropas radaru ekrāniem un vadības torņiem. Tie noteikti jāievieš, jo, kā mēs zinām, puse banku pusē ES dalībvalstu, ko jūs pārstāvat, ir reģistrētas citās valstīs. Tādējādi pārsvarā mēs runājam par starptautiskām finanšu iestādēm, kam attiecīgi ir sistēmiska dimensija un sistēmiski riski.

Es vēlētos izmantot šo iespēju un pateikt paldies prezidentūras pārstāvjiem, sirsnīgi pateicoties arī Parlamentam un jūsu referentiem par šo būtisko darbu, kas ieguldīts, lai veiksmīgi pabeigtu šo „pašu pirmo posmu”, uz ko norādīja *Reynders* kungs. Tagad sākas „būvniecības” darbi.

Jūs redzēsiet, ka, strādājot nedēļu aiz nedēļas, mēs aizpildīsim šo struktūru. Jau nākamnedēļ es iesniegšu regulas priekšlikumu par atvasinātajiem finanšu instrumentiem, pēc tam regulas priekšlikumu par īsās pozīcijas pārdošanu, bet vēl mazliet vēlāk — par kredītreitinga aģentūrām.

Debatēs ir divi aspekti, kas arī attiecas uz finanšu nozari, proti, idejas par iemaksām un nodokļiem. Viens ir vairāk attīstīts nekā otrs, un es piekřītu tam, ko teica Padomes priekšsēdētājs no Beļģijas, — nevajag jaukt šos abus aspektus, jo tie ir dažādi, kaut gan abi attiecas uz finansējuma piešķiršanu finanšu nozarē.

Pirmā ir ideja par noregulējuma fondiem. Padome jau ir uzsākusi debātes par šo jautājumu. Man jāsaka godājamiem deputātiem, ka šīs Padomes debātes ir ļoti lietderīgas, kā es vakar par to pārliecinājos, jo, noskaidrojot visu dalībnieku viedokli, iespējams gūt skaidrāku priekšstatu. Es uzsāku šīs debātes Spānijas prezidentūras laikā, kad Madridē notika neoficiālā Padomes sanāksme, kurā es iepazīstināju ar ideju par tādu instrumentu kopumu, ar kuru palīdzību iespējams novērst krīzi banku un finanšu nozarē, ņemot vērā divas vienkāršas idejas. Pirmā ideja — profilakses pasākumi vienmēr ir lētāki nekā apkarošanas pasākumi (tas attiecas uz krīzēm gan vides, gan finanšu nozarē), savukārt otrā ideja — nodokļu maksātājus vairs nedrīkst izvirzīt priekšplānā, jo par banku pieļautajām kļūmēm ir jāmaksā bankām.

Pamatojoties uz šīm idejām, mēs iepazīstinājam ar šī instrumentu kopuma saturu, kas ietvēra noregulējuma fondus. Šajā saistībā es vēlētos uzsvērt, ka jūsu vārdā *Ferreira* kundze ir paveikusi arī ļoti lietderīgu darbu. Oktobrī es iesniegšu paziņojumu, kas būs sagatavots, ņemot vērā Parlamenta un *Ferreira* kundzes viedokļus, kā arī Ministru padomes atbildes. Kāpēc oktobrī? Tāpēc, ka līdz tam laikam mēs būsim panākuši progresu arī svarīgajā Bāzeles procesā, kas nosaka saistības attiecībā uz pašu kapitāla kvalitatīvu un kvantitatīvu kapitalizāciju.

Jūs visi zināt, ka, runājot par banku iemaksām vai profilakses pasākumiem bankās, visi aspekti jāskata kopumā, un mums jāpievērš uzmanība, kā es to dēvēju, šo pasākumu „kalibrēšanai”, tādējādi nodrošinot to efektivitāti un piemērojamību visiem dalībniekiem. Šī pieeja atšķirsies no līdzšinējās prakses, bet tajā pašā laikā mēs nedrīkstam radīt neizdevīgus apstākļus ekonomikā, nepievēršot uzmanību visu šo pasākumu kumulatīvajai ietekmei.

Tādējādi oktobrī es iesniegšu paziņojumu par turpmāku krīžu novēršanu, banku atbildību un neregulējuma fondiem, saistībā ar ko tiek attīstītas idejas, jo Vācija šo ideju tikko ir ieviesusi praksē. Arī Zviedrija to jau ir izdarījusi. Mēs mēģināsim izveidot saskaņotu sistēmu, kurai ir kopējs pamats, kas palīdzēs izvairīties no vājas saskaņotības vai pat konkurences, kā arī nodokļa dubultas uzlikšanas banku iestādēm.

Kā norādīja *Reynders* kungs, debātes ir tikko sākušās. Tās ir daudz sarežģītākas, jo attiecas uz nodokļa piemērošanu finanšu darījumiem pasaules mērogā. Debātes uzsāka G20 valstis. Tomēr ne visi izrādīja entuziasmu. Daudzi no mums uzskata, ka tā ir godīga ideja un ka ar finanšu darījumiem vienkārši, bet efektīvi jāspēj finansēt vairākus lielu pasaules mēroga problēmu risinājumus, tādējādi veidojot taisnīgāku, stabilāku un drošāku pasauli. Pasaule, kurā mēs dzīvojam, kļūst drošāka vienīgi tad, ja tā būs godīgāka, taču patlaban tas tā nav.

Mēs labi apzināties visas problēmas, piemēram, vides, klimata pārmaiņu un pārtikas jomā, kā arī krīzes, kas turklāt smagāk skar visnabadzīgākās valstis. Daudzi no mums uzskata, ka šī ir godīga ideja, taču, maigi izsakoties, vēl tāls ceļš ejams, lai panāktu vienprātību Ministru padomē. Tādēļ mums ir jāturpina šis darbs. Mans kolēģis komisārs A. Šemeta ir sagatavojis sākotnējo informatīvo paziņojumu, un, pamatojoties uz Ministru padomes darbu, mēs sagatavosim jaunu paziņojumu par nodokļu piemērošanu jo īpaši finanšu nozarē. Šo paziņojumu paredzēts iesniegt oktobrī.

Neatkārtošu to, ko *Reynders* kungs jau teica par stabilitātes un konverģences programmu, Komisijas ieguldījumu un darba grupas paveikto darbu. Es tikai pieminēšu ideju par Eiropas semestri (to uzskatu par lietderīgu), kas ļaus katras dalībvalsts budžeta analīzi interpretēt plašākā kontekstā, vienlaikus saglabājot šo valstu suverenitāti, kā arī iegūt momentuzņēmumu (tas ir vēl viens Eiropas radaru ekrāns), noskaidrojot valstu vispārējās pamatnostādnes ekonomikas politikas jomā. Padome savā darbā izmantos arī tos dokumentus un ziņojumus, ko par šo tēmu sagatavojusi Komisija.

Pusdienās *Reynders* kungs ierosināja apspriest divus jautājumus, ko es īsumā izklāstīšu. Viens jautājums, kas attiecas gan uz mani, gan uz mums visiem, ir par Starptautisko grāmatvedības standartu padomes (*IASB*) darbību. Mēs vēlētos īstenot šīs iestādes pārvaldības reformu un nodrošināt lielāku pārredzamību. Turklāt es norādīju prezidentūrai, ka Padomes septembra neoficiālajā sanāksmē esmu gatavs iesniegt ziņojumu par transatlantisko regulējumu, kas interesētu Parlamentu.

G20 līmenī mums ir sabiedrotie, un ne tikai starp amerikāņiem un eiropiešiem, tomēr ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs nodrošinātu atbilstību starp pasākumiem, ko uzraudzības un regulējuma jomā īsteno ASV Kongress un prezidenta Obamas administrācija, un Eiropas veiktajiem pasākumiem.

Patlaban es veidoju tādu kā rezultātu apkopojumu, salīdzinot ASV un Eiropā paveikto, lai nodrošinātu šādu atbilstību. Runa ir par vienu un to pašu mērķu sasniegšanu, ne vienmēr izmantojot vienas un tās pašas metodes vai pasākumus. Manuprāt, ministriem un Eiropas Parlamenta deputātiem šis apkopojums būs lietderīgs instruments.

Corien Wortmann-Kool, *PPE grupas vārdā* . – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Tautas partijas vārdā es vēlētos pateikt, ka mēs esam ļoti gandarīti par vienošanos, kas panākta attiecībā uz Eiropas banku uzraudzības sistēmu. Tas ir nozīmīgs pavērsiena punkts. Sākumā vairākas dalībvalstis nevēlējās atbalstīt šo ideju, tomēr mūsu referenti bija nelokāmi, un, pateicoties pārliecinošajam komisāram un Beļģijas prezidentūras stingrajai nostājai,

mums izdevās panākt šādu rezultātu. Otrs pozitīvais rezultāts ir Eiropas semestra ieviešana. Abi ir būtiski soļi saistībā ar ekonomikas pārvaldības stiprināšanu Eiropā.

ECOFIN padomes sanāksmē jūs apspriedāt arī dažādus banku nodokļus, jo arī bankām jāpalīdz mazināt krīzes ietekmi. Jūs rīkojāties pareizi, mēģinot šo uzdevumu īstenot G20 valstu līmenī, tomēr panāktais progress ir neliels. Tādēļ EPP grupa piekrīt secinājumam, kam atbilstīgi tad, ja mums neizdosies īstenot šo uzdevumu starptautiskā līmenī, mēs Eiropā varam uzņemties vadību saistībā ar banku nodokļa jeb banku nodevas ieviešanu; pareizāk sakot, mums tas ir jādara. Tomēr mums tas jādara saskaņoti, jo jau tagad dalībvalstis pašas ievieš šādas nodevas, un tas apdraud mūsu iekšējo tirgu.

Tādēļ, komisār *Barnier*, es vēlos uzstājīgi mudināt jūs izmantot savas iniciatīvas tiesības, lai ieviestu saskaņotu banku nodevu visā Eiropā atbilstīgi visās valstīs vienādiem kritērijiem. Šajā jomā, tāpat kā Eiropas uzraudzības jomā, Parlaments nostāsies jūsu pusē.

Savukārt finanšu darījumiem piemērojama nodoklis ir lielisks jautājums, pie kura jums būs smagi jāstrādā, lai G20 grupas darba kārtībā tas kļūtu daudz pamanāmāks. Tomēr es vēlētos jūs brīdināt par vienu lietu, proti, Eiropas darbību vienatnē. Es zinu, ka mans kolēģis deputāts *M. Schulz* vēlētos Eiropā ieviest šādu darījumu nodokli, tomēr tā radītie zaudējumi būtu lielāki par attiecīgajiem ieguvumiem, jo mēs runājam par pasaules mēroga sistēmu. Šāds nodoklis novestu pie tā, ka darījumus veic ārpus Eiropas. Tādēļ mums jāmēģina sekmīgi ieviest Eiropas banku nodokli un jāturpina strādāt G20 valstu kontekstā.

Udo Bullmann, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Reynders* kungs, komisāra kungs! Es jūs apsveicu saistībā ar šo uzraudzību. Parlaments ir smagi strādājis pie šī jautājuma, un arī jūsu darbam ir bijusi nozīme, sasniedzot tik labus rezultātus.

Mums vienmēr jādomā par jauniem uzdevumiem, bet diemžēl man jānorāda, ka citās jomās līdz labiem rezultātiem vēl tāls ceļš ejams. Ļaujiet man tikai pateikt, ka darbs pie regulas par riska ieguldījumu fondu pārvaldniekiem joprojām nav pavisam uz priekšu. Šobrīd es aicinātu abas puses — gan Padomi, gan Komisiju — rīkoties aktīvi. Galu galā bez jūsu centieniem šīs regulas nebūs izmantojamas. Mums ir jāparedz vienlīdzīgas tiesības visiem. Pārvaldniekiem, kas darbojas ārpus Eiropas Savienības, vienmēr jāņem vērā tie paši nosacījumi, ko piemēro Eiropas kolēģi. Pretējā gadījumā mēs nostādīsim Eiropu neizdevīgā situācijā.

Mūsu mērķis nav panākt, lai visi nozares pārstāvji nonāktu cietumā. Tomēr, neveicot nozīmīgus uzlabojumus, kas neļaus „melnajai avij” izlaupt efektīvi darbojošos uzņēmumus, mums neizdosies panākt kvalitatīvu regulējumu. Es vēlos brīdināt — nevajag iedomāties, ka jūs gūsiet vieglu uzvaru, Parlamenta deputātus vienkārši noskaņojot vienu pret otru. Ja jums neizdosies ieviest efektīvu regulējumu, visa Eiropa uzzinās, kurš krita ceļos lobiju priekšā, un šī apziņa apspriedēm piešķirs citu raksturu.

Vēl par finanšu darījumiem piemērojamo nodokli. Mans viedoklis šajā jautājumā ir diametrāli pretējs Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas viedoklim. Eiropa gaida atbildes. Un jums šīs atbildes jāsniedz. Neatgriezieties no G20 sanāksmes, sakot mums: „Diemžēl mēs neko nepanācām, tāpēc tagad mēs neko nevaram darīt”. Tieši pretēji — mums Eiropā ir jārīkojas, un tāpēc mums ir jāplāno un jāīsteno daži izšķiroši pasākumi kopā ar Eiropas iedzīvotājiem. Risinot sarunas G20 augstākā līmeņa sanāksmē, atcerieties vienu lietu — jums jāsniedz mums atbilde, jo pretējā gadījumā jūs saņemsiet atbildi no Eiropas.

Sylvie Goulard, *ALDE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties Komisijai un Beļģijas prezidentūras pārstāvjiem par to, ka viņi palīdzējuši mums ES finanšu uzraudzību ievirzīt pareizās slīdēs.

Tagad mēs viens otram sakām paldies, tomēr man jāuzsver, ka pagājušā gada decembrī Parlaments veiksmīgi norādīja, ka dalībvalstis, vienlaikus apgalvojot, ka vēlas atrisināt krīzi ar Eiropas risinājumu palīdzību, bija aizņemtas ar visu iespējamo drošības tīklu un drošības klauzulu izveidi, lai nodrošinātu, ka šīs Eiropas iestādes nekādā gadījumā nedrīkst rīkoties bez starpvaldību nolīgumiem. Manuprāt, mēs visi kopā esam ļoti labi pastrādājuši, tomēr dodiet katram, kas viņam pienākas.

Kā referente, kas strādājusi pie Sistēmisko risku kolēģijas jautājuma, jo īpaši vēlos uzsvērt vienu sevišķi pozitīvu aspektu. *Barnier* kungs bieži atsaucas uz radariem un vadības torņiem, taču ikvienā lidmašīnā ir arī pilots, un šis pilots ir Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājs, ko Parlaments labprāt redzētu šajā amatā arī turpmāk.

Tomēr es vēlos paust nelielu neapmierinātību ar Eiropas iestāžu tiešo uzraudzību, bet galvenais — lūgt jums šajā saistībā cīnīties arī turpmāk. Nozaru dokumentos, kā to kopīgi ir apņēmušas darīt četras lielākās Parlamenta grupas, mums arī turpmāk jānodrošina Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes (EVTI) un Eiropas Banku iestādes (EBI) pilnvaras attiecībā uz šīm iestādēm, kredītreitinga aģentūrām. Teorētiski tas notiek jau tagad, un mēs ceram, ka Komisija turpinās savu darbu un paplašinās šīs pilnvaras, piešķirot tās starpniekiestādēm un, iespējams, pārrobežu grupām. Šajā jomā īstenojamais uzdevums bija vienkāršs — mēs varējām izveidot tādu iekšējo tirgu, kurā ir ieviests Eiropas regulējums un uzraudzība, vai arī aprobežoties ar nenoteiktu saskaņotību, kas nozīmētu izvairīšanos no atbildības jeb tā dēvēto kaulēšanos dalībvalstu starpā, kā mēs sakām Beļģijas prezidentūras laikā.

Sven Giegold, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, šis ir patiešām svarīgs brīdis Eiropai, jo, šķiet, mēs esam panākuši vienošanos par uzraudzību. Kopā strādājot, šajā jautājumā esam panākuši daudz. Es vēlos pateikties Beļģijas prezidentūrai, Komisijai, *Barnier* kungam un saviem kolēģiem deputātiem no dažādām politiskajām grupām. Mēs esam spēruši patiešām milzīgu soli uz priekšu, pierādot, ka kļūdījušies ir visi tie, kas apgalvoja, ka Eiropai vairs neizdosies panākt progresu. Tieši pretēji — mums jāievieš obligāti noteikumi iekšējā tirgū. Tagad mēs esam uz pareizā ceļa.

Otrkārt, *ECOFIN* padome jau ir pieņēmusi dažus nozīmīgus lēmumus saistībā ar dalībvalstu budžetu uzraudzību. Es vēlētos pateikties Komisijai par panākto progresu. Jūs esat iesnieguši vairākus priekšlikumus. Tagad mēs gaidām citus priekšlikumus saistībā ar saskaņošanu makroekonomikas jomā. Ņemot vērā krīzi, šāds pasākums ir jāīsteno steidzami.

Tomēr tagad es vēlētos apspriest finanšu darījumiem piemērojamo nodokli. Līdz šim mēs no Komisijas esam dzirdējuši pretrunīgu signālu kakofoniju. No vienas puses, *Barnier* kungs un *Barroso* kungs, par laimi, atbalsta ideju par finanšu darījumiem piemērojamo nodokli. Tajā pašā laikā *Šemeta* kungs šo priekšlikumu noraida. Es aicinu jūs atrisināt šo jautājumu koleģiāli. Jums jārunā vienā balsī. Vienīgi *Šemeta* kungam neizdosies iesniegt ziņojumu, kurā ir rezultāti, kas akadēmiskajās aprindās ilgstoši ir atspēkoti.

Pētījumā, ko Eiropas Parlaments pasūtīja Brēgela Institūtam, piemēram, bija iekļauta attiecīga informācija. Šis pētījums atspēko *Šemeta* kunga attiecīgos argumentus. Es arī brīnos, kāpēc *Šemeta* kungs šodien nav ieradies. Parlamentā saistībā ar šo jautājumu viņš ir kritizēts vairākas reizes. Tieši šodien viņam būtu jāpiedalās šajās debatēs. Es arī vēlos

uzzināt, vai viņam būs jāpaliek „pēc stundām”, jo galu galā ir nolemts, ka viņa ieguldījums būs jāpārskata. Vai tiešām beigās Komisija iesniegs priekšlikumu, iniciatīvu, ko viņi bija plānojuši iesniegt, vai arī mēs saņemsim vēl vienu pētījumu? Tas tiešām nav pietiekami labi! Turklāt vēl viena ideja nav pietiekami laba, proti, atlikt Padomes lēmuma pieņemšanu līdz laikam, kad G20 grupas prezidentūras pienākumi tiks uzticēti Francijai. Šāda rīcība ir nepieņemama!

Tomēr lielākajām valstīm, kas noraidījušas šo priekšlikumu, proti, Apvienotajai Karalistei, Zviedrijai un Spānijai, arī ir jāatbild uz dažiem jautājumiem. Tas, ka Apvienotā Karaliste un Zviedrija neatbalstīs šo priekšlikumu, bija zināms jau iepriekš. Tomēr Spānija ir Eurogrupas dalībvalsts. Šajā valstī pie varas ir sociāldemokrāti. Iespējams, viņiem jāmēģina nodrošināt lielāku saskaņotību starp atzinīgi vērtējamo Parlamentā pieņemto nostāju un nostājām, ko Padomē pieņēmusi Spānijas valdība.

Visbeidzot, varu teikt tikai to, ka Parlamentā es vēlētos dzirdēt skaidrāku viedokli no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas attiecībā uz tās nostāju. Jūs tikko nācāt klajā ar dažiem īpaši kritiskiem komentāriem par finanšu darījumiem piemērojamo nodokli, lai arī liela daļa jūsu grupas to atbalsta. Es neesmu pārliecināts, ka jūs patiešām runājat savas grupas deputātu vairākuma vārdā. Šajā situācijā mums jārikojas vienoti, jo pretējā gadījumā ES iedzīvotāji kļūs ciniski, ja mēs īstenošim izmaksu ietaupīšanas pasākumus, no vienas puses, bet negūsīm ienākumus no kapitāla nodokļa piemērošanas Eiropā, no otras puses.

Kay Swinburne, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, sākumā es vēlos apsveikt Beļģijas prezidentūru saistībā ar prasmi risināt sarunas, kā arī komisāru *Barnier* un viņa komandu saistībā ar atrastajiem risinājumiem uzraudzības jomā. Tomēr es vēlos atgriezties pie vakardienas *ECOFIN* sanāksmē neatrisinātajiem finanšu darījumu jautājumiem.

Šķiet, lielu daļu laika Parlamentā esmu pavadījusi, lūdzot veikt izpēti, sagatavot ietekmes novērtējumus un pētījumus. Šis nedēļas *ECOFIN* sanāksme ir beigusies, un tas viss ir izdarīts. Tā vietā, lai pievērstos vienīgi politiskiem jēdzieniem un steigā sagatavotu tiesību aktus, Padomes sanāksmes un komisāra *Šemeta* ieguldījuma pamatā ir izmantoti fakti un skaitļi. Tas ir labs piemērs labāka regulējuma principu īstenošanai praksē. Tomēr, lai arī neatkarīgā novērtējumā norādīts, ka kāda dalībvalsts galu galā gūs par 70 % lielākus ienākumus no finanšu darījumiem piemērojamā nodokļa, būtu absurdi apgalvot, ka šāds nodoklis jāievieš ES līmenī, ja vispār tas būtu jāievieš.

Finanšu darījumiem piemērojama nodoklis nenozīmē brīvus līdzekļus, lai kā to mums censtos iestāstīt populāri plašsaziņas līdzekļi. Bankas un finanšu starpniekiestādes nebūs tās, kas maksās nodokli par darījumiem. Tie būs pensionāri, kas paļaujas uz saviem tirgū uzkrātajiem procentiem, un uzņēmumi, kas reālā ekonomikā maksā par katru cenu fiksēšanas darījumu. Ir pienācis laiks atzīt ierobežojumus vienkāršotam finanšu darījumiem piemērojamam nodoklim, un, ja mūsu patiesais mērķis ir mainīt banku uzvedību, nesagraujot mūsu ekonomiku, — izskatīt sarežģītāku risinājumu attiecībā uz finanšu darījumiem piemērojamo nodokli vai banku nodevām, kā to savukārt ierosinājis Starptautiskais Valūtas fonds (SVF).

Tā vietā, lai izjauktu visu procesu, aicinot ieviest neīstenojamus un nevēlamus nodokļus ES līmenī, pret ko iebilst ne vien mana valsts, bet arī daudzas citas dalībvalstis, šis pasākums mums jāaplūko kā iespēja stiprināt savu dalībvalstu vājās publiskās finanses un ļaut tām izmantot līdzekļus pēc saviem ieskatiem, papildinot valsts kasi, ko iztukšojuši banku glābšanas pasākumi un krīzes pārvaldība.

Miguel Portas, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) ECOFIN sanāksmes dalībnieki nolēma uzsākt Eiropas semestri, kura mērķis ir nodrošināt saskaņotību starp Eiropas ekonomikas politiku un dalībvalstu budžeta politiku. Mans jautājums ir šāds: vai viņi ir kaut mazliet padomājuši par demokrātiju? Es pilnībā atbalstu saskaņošanu. Es piekrītu mērķiem attiecībā uz deficītu un pat vēlētos, lai šādus mērķus noteiktu attiecībā uz darbavietu izveidi. Es piekrītu dalībvalstu budžetos paredzētajiem grozījumiem, lai gan dotu priekšroku tādām sankcijām, kas nav muļķīgas un nepalielina šo problēmu; tādējādi es esmu diezgan atvērts šim risinājumam.

Tomēr uzskatu, ka tā ir pilnīgi nepieņemama rīcība, ja Briselē pieņem lēmumu par to, kā dalībvalstīm jāizpilda savas saistības, jo tas nozīmē dalībvalstu parlamentiem atņemt galvenās prerogātas. ECOFIN pilnvaras neparedz tikai iepriekšēju apstiprināšanu; tā nosaka pamatnostādnes, kas jāievēro attiecībā uz visu dalībvalstu budžetiem. Es dzirdēju, ka *Reynders* kungs teica: „Labi, bet mēs neiedziļināsimies šajā jautājumā.” Paldies jums par augstsirdību, tomēr lielākā problēma ir tāda, ka galvenās pamatnostādnes jāpiemēro 27 valdībām. No šīm 27 valdībām Vācija vienmēr norādīs, kas Grieķijai būtu jā dara, nevis otrādi.

Dāmas un kungi, dalībvalstu parlamentu deputātu kompetence nav tukša vieta, kas jā aizpilda. Dalībvalstu parlamentu deputātiem nevar tā vienkārši liegt izvēles brīvību saistībā ar budžeta veidošanu, kas ir būtiska politiska izvēle.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Sākumā es vēlētos izteikt jums atzinību. Skaidrs, ka jūs to gaidāt. Jautājums ir tikai tāds — vai jūs drīkstat to gaidīt? Runājot par procesu, ko jūs īstenojat ar tik milzīgu aizrautību, es jūs aicinātu steidzīgi to izskaidrot mūsu pilsoņiem, atklājot šīs neveiksmes iemeslu, neskatoties uz visu labo, kas būs pamanāms, kā arī paskaidrot, kāpēc mūsu panāktais progress ir neliels saistībā ar mūsu četriem stūrakmeņiem, kas ir galvenie elementi šajā jomā.

Saprotams, ka mums vajadzīga skaidrība par to, kāpēc ASV finanšu tirgu uzraudzība ir stingrāka un kritiskāka galvenajās jomās, nekā tā, ko jūs tagad mēģināt ieviest. Mums arī vajadzīgas skaidras atbildes par to, kā patiesībā plānots atrisināt problēmu saistībā ar tā dēvētajām „ēnu” bankām (*conduits*) un uz cik lieliem panākumiem mēs varam cerēt šajā saistībā. Mums vajadzīgi arī skaidrojumi saistībā ar kapitālu. Kāds ir Komisijas nodoms? Šajā saistībā ir daudz nianšu, bet kā jūs plānojat nodrošināt, ka mūs atkal nepiemeklēs bankrots?

Es vēlētos arī uzdot jautājumu kā mazas dalībvalsts pārstāvis. Ko mēs varam darīt, lai mazinātu to banku problēmu, kuras ir pārāk lielas, lai bankrotētu? Austrijā saistībā ar vienu banku, *Hypo Group Alpe Adria*, ir izveidojusies tāda situācija, ka, ja ņemtu vērā arī aizdevumus, Austrijas valsts parādu slogs būtu tik liels, ka tagad mēs atrastos turpat, kur Grieķija. Vai Komisija brīdina par šādu situāciju? Ko tā dara? Kā tā plāno nodrošināt, lai Eiropas Savienībā Austrija nesekotu Grieķijas piemēram?

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Vispirms, protams, es arī vēlos apsveikt jūs saistībā ar labajiem rezultātiem uzraudzības jomā.

Kā atgādināja *Goulard* kundze, Parlamenta pūles nav bijušas veltīgas, un decembrī notika kaut kas jauns un vienreizējs — četri lielāko grupu koordinatori izplatīja paziņojumu, norādot, ka uzraudzības jomā Eiropai ir jā palielina sava nozīme. Pateicoties jūsu dinamiskajai rīcībai, *Reynders* kungs, ir izdevies atrast labu risinājumu. Komisija neapšaubāmi

ir strādājusi ļoti smagi, un es atzinīgi novērtēju finanšu pakalpojumu programmu, par kuru mūs informēja komisārs *Barnier*.

Par laimi, šī vienošanās ir panākta, jo galu galā uz spēles ir likta ES finansiālā uzticamība mūsu līdzpilsoņu acīs, kuri jau kopš krīzes sākuma mums jautā: „Ko dara Eiropas Savienība? Kādus konkrētus rezultātus jūs esat panākuši?” Mēs varam viņiem atbildēt, ka domājam par šo jautājumu un organizējam dialogus un sanāksmes, tomēr viņi vēlas redzēt rezultātu.

Uz spēles likta arī ES uzticamība mūsu starptautisko partneru, īpaši ASV, acīs. Nesen es runāju ar ASV finanšu nozares pārstāvjiem, un galu galā atklājās, ka saistībā ar ES viņus uztrauc priekšstats par tiesisko nenoteiktību — mēs mainām regulas, mēs ieviešam pārskatīšanas klauzulas un turpināmības klauzulas un neveidojam neko stabilu. Manuprāt, tiesību aktiem jābūt galīgiem, pat ja tie ir grozāmi. Mēs nedrīkstam uzreiz radīt iespaidu, ka gatavojamies dokumentus grozīt jau pēc pirmajiem diviem trīs gadiem.

Priekšsēdētājas kundze, *Reynders* kungs! Es gribētu lūgt jums vienu lietu — šopēcpusdien notiks ļoti nozīmīgs dialogs par riska ieguldījumu fondu regulējumu, kurā piedalīsies komisārs *Barnier* un mani kolēģi. Ir svarīgi, lai mēs drīzumā atrastu risinājumu. Es ļoti labi apzinos Beļģijas prezidentūras un jūsu personīgo ieguldījumu. Nākamo nedēļu laikā mums jāpanāk vienošanās, lai nākamreiz, kad sniegsiet ziņojumu par *ECOFIN* padomes darbu, jūs varētu teikt: „Vienošānās par riska ieguldījumu fondu regulējumu ir panākta.” Mēs ar to rēķināmies, un es zinu, ka arī jūs ar to rēķināties. Tagad mums jāspēr pēdējais solis, lai spētu rast pareizo risinājumu.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! *ECOFIN* padomes vakar pieņemtie lēmumi, protams, kopā ar vienošanos par jauno efektīvo finanšu uzraudzības sistēmu, ir būtisks solis ceļā uz jauno ekonomikas pārvaldību, uz ko mēs tiecamies. Tomēr patlaban mēs saskaramies ar lielu izaicinājumu. Nevienš nevar un nedrīkst apstādināt stingrākas budžeta disciplīnas un ciešākas uzraudzības ieviešanu.

Izaicinājums ir izveidot jaunu ekonomikas modeli, kas atbilst Eiropas iedzīvotāju prasībām attiecībā uz pilnīgu nodarbinātību un godīgu izaugsmi. Tādēļ, izmantojot valsts un privātā sektora ieguldījumus, mums jāpanāk līdzsvars starp budžeta disciplīnu un to resursu aizsardzību, kas vajadzīgi ilgtspējīgai izaugsmei un pilnīgai nodarbinātībai.

Tādēļ mums jārisina jautājums par makroekonomikas līdzsvaru un dalībvalstu sadalījumu pēc to konkurētspējas, kas nenovēršami novedīs pie nevienlīdzības ekonomikas un sociālajā jomā. Tomēr visupirms mums vajadzīgs tāds modelis, kas nodrošinātu ekonomikas atveseļošanas pasākumiem paredzēto līdzekļu godīgāku sadali un taisnīgu nodokļu uzlikšanu, turklāt finanšu darījumiem piemērojamam nodoklim varētu būt veicinoša nozīme.

Šajā jomā Eiropa var uzņemties un tai jāuzņemas vadošā loma. Šādi Eiropa rīkojās saistībā ar klimata pārmaiņām, uzņemoties vienpusējas saistības. Eiropa var uzņemties vadību, un tas tai ir jādara, lai sekmētu līdzīga regulējuma ieviešanu starptautiskā līmenī.

Jens Rohde (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties Komisijai un Padomei par darbu saistībā ar finanšu nozarē nodrošināto atbilstīgo finansējumu.

Tomēr ir daži neatrisināti jautājumi. Mēs atbalstām saskaņota stabilitātes līmeņa un fonda ieviešanu, tomēr jautājums par finanšu darījumiem piemērojamo nodokli ir pilnībā atšķirīgs un daudz sarežģītāks.

Šis nodoklis vismaz jāievieš pasaules līmenī, lai novērstu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Turklāt visiem darījumiem piemērojamo nodokli, iespējams, būtu neiespējami īstenot tehniski, un tas arī radītu risku attiecībā uz nepastāvīgākiem un mazāk likvīdiem tirgiem

Man ir daži jautājumi par nodokļiem. Ja mērķis ir nodrošināt līdzekļus globāliem cēloņiem, kādām budžeta pozīcijām šie līdzekļi tiks piešķirti un kas uzņemsies atbildību par šo līdzekļu sadali? Ja runājam par konkrētām mērķiem paredzētu nodokli, — kad mēs zināsim, kāds līmenis ir patiešām pietiekams. Visbeidzot, galvenais jautājums — kurš iekasēs šo nodokli, dalībvalstis vai ES? Ja tā būs ES, kas funkcionē attālināti no pilsoņiem, tad kā mēs izvairīsimies no nodokļu pastāvīga pieauguma? Realitātē pietiekami nekad nešķiet patiešām pietiekami, ja runa ir par politiku vajadzību iegūt papildu līdzekļus.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet man sveikt *Reynders* kungu. Ceru, ka jums viss ir vislabākajā kārtībā. Attiecībā uz banku nodevu es principā nesaskatu nekādas problēmas. Es tikai gribētu zināt, kā to plānots īstenot praksē. Tas man atgādina autobusu, kurā visi vēlas tikt iekšā, bet katrs vēlas nokļūt kaut kur citur. Runājot par finanšu darījumiem piemērojamo nodokli, man šķiet, ka tas ir labs piemērs sliktai idejai. Būtībā tas ir sava veida Eiropas Tobina nodoklis. Kaut gan mēs to vairs tā nedēvējam, jo tagad pat *Tobin* kungs iebilst pret šādu nodokli. Tas atbaida tos, kas vēlas ieguldīt kapitālu, un *Zviedrija* tam ir ļoti labs piemērs. Turklāt tas par nokārtotu liek uzskatīt strīdīgo jautājumu par to, ko darīt ar ienākumiem no šāda nodokļa. Vai mēs ar šiem ienākumiem plānojam papildināt ES pašu resursus? Šis jautājums ir ļoti pretrunīgs, tāpēc mans padoms, *Reynders* kungs, ir šāds: iespējams, jūsu plāna pamatā ir labi nodomi, taču, lūdzu, atsakieties no tā. Iesaldējiet šo plānu vai, vēl labāk, ļaujiet tam iesalt. Protams, mēs nevaram rīkoties pilnīgi vienatnē. Tagad es vēlētos pievērsties tam, ko teica *Schulz* kungs, lai gan, šķiet, ka patlaban viņš mani neklausās. Vakar viņš norādīja, ka viņš vēlētos piespiest Eiropas Komisiju uzņemties iniciatīvu saistībā ar finanšu darījumiem piemērojamo nodokli. Viņš vēlas, lai cilvēki izietu ielās. Tomēr es ieteiktu to nedarīt. Iebilstot pret šo nodokli, mēs izmantosim Eiropas pilsoņu iniciatīvu, jo tas būs jāmaksā parastajam cilvēkam no ielas.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, *Reynders* kungs! Es vēlos runāt par piecām lietām. Pirmkārt, vēlos paust nožēlu, ka šāda svarīga *ECOFIN* padomes sanāksme vakar notika tajā pašā laikā, kad Komisijas priekšsēdētājs uzstājās ar runu par Eiropas Savienību. Es vēlētos, lai koordinācija būtu labāka. Ja mēs dosimies vienā virzienā, mums jāapzinās temati un svarīgākie jautājumi, kas attiecas uz Eiropas Savienību; mums jākoordinē mūsu centieni, jāuzklausā viena otru un jārunā viena ar otru. Šādi paralēli grafiki ir absolūti nevajadzīgi un nederīgi abos gadījumos.

Otrā lieta, ko vēlos minēt, ir uzraudzība. Vēlos pateikties Padomes prezidentūrai, komisāram un Parlamentam. Ja Parlaments jūlijā nebūtu pieņēmis lēmumu, šīs vasaras laikā progress tā arī nebūtu panākts un mūsu rīcībā nebūtu uzraudzības. Ja Parlaments jūlijā nebūtu pieņēmis lēmumu, Eiropas Centrālās bankas prezidents nevadītu makrouzraudzības iestādi. Šos jautājumus nostiprināja, īstenojot aktīvu sadarbību starp Parlamentu un Beļģijas prezidentūru, kā arī saņemot Komisijas atbalstu. Par to vēlos jums sirsnīgi pateikties.

Mans trešais jautājums ir saistīts ar budžetu projektu izstrādes eiropeizāciju. Mums jāatceras, ka monetārās savienības otrais pīlārs funkcionēs tikai tad, ja mēs turpināsim īstenot ekonomikas un sociālo savienību un pirmām kārtām īstenojam budžeta politikas un nodokļu politikas eiropeizāciju, nevis tās vienkārši koordinēsim.

Ceturtkārt, vēlos sacīt, ka, lai gan banku nodevas mums ir vajadzīgas, mēs nedrīkstam pieļaut, ka tās kļūst par „cauru mucu”. Nodevām jābūt Eiropas mērķim un paredzētām Eiropas vajadzībām, kā arī ir jāizveido Eiropas Valūtas fonds.

Piektais jautājums attiecas uz finanšu darījumu nodokli. Līdz šim šīs pieejas atbalstītāji un oponenti, visticamāk, jutušies tā, it kā nemitīgi ir runājuši riņķī un apkārt bez rezultātiem. *Reynders* kungs, jūs nupat sacījāt, ka šīs ir pirmās nopietnās debātes par šo jautājumu. Tomēr mēs par to runājam jau veselu gadu. Mēs esam uzdevuši jautājumus. Mēs esam pieņēmuši rezolūcijas. Sākumā jūs atbildību novēlāt uz G20, tad uz Komisiju un, visbeidzot, uz dalībvalstīm. Mēs vēlamies atbildes uz šiem pieciem jautājumiem. Kas būs novērtējuma pamatā? Kāda būs procentu likme? Kas piemēros nodevu? Kas saņems naudu un kādām vajadzībām? Iesniedziet mums projektu, un tad mēs varēsim turpināt diskusijas par šo jautājumu un visbeidzot izdarīt kaut ko praktisku.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Koordinācijas centieni saistībā ar Eiropas semestri, par ko vakar diskutēja *ECOFIN* padomes sanāksmē, ir pozitīva attīstība pati par sevi, bet tā ir tikai daļa šā jautājuma. Izaugsmei un nodarbinātībai, kā arī Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanai ir jābūt prioritātei. Eiropas Valūtas fonda izveidei ir izšķiroša nozīme. Suverēno valstu parādi ir jārisina kopā ar visām citām monetārās jomas saistībām. Ir ļoti svarīgi, lai šā projekta izstrāde nevirzītos pa bīstamo sankciju ceļu, un es paļaujos uz komisāru *Barnier* un viņa pieredzi, ka viņš šajā saistībā Komisijai dos norādes.

Vēl es vēlos viņu no sirds apsveikt ar finanšu uzraudzības darbu, ko viņš ir paveicis. Manuprāt, sevišķi komisāram *Barnier* kopā ar Parlamentu un Beļģijas prezidentūru ir izdevies panākt labu vienošanos, kurā mēs esam ņēmti vērā un aizstāvētas Eiropas sabiedrības intereses. Es ceru, ka trūkstošās darba kārtības izstrādē ievēros tādu pašu metodiku un ka mēs gūsim tādas pašas sekmes.

Turklāt vēlos sacīt, ka ļoti ceru, ka tad, kad runa būs par banku krīzi, it sevišķi par sistēmisku un pārrobežu banku krīzi, jebkāds panāktais progress palīdzēs konsolidēt Eiropas nostāju.

Visbeidzot, komisār, ir būtiski atkārtoti apskatīt mūsu G20 darba kārtību, it sevišķi ja nevēlamies padoties cīņā pret krāpšanu, nodokļu nemaksāšanu un „nodokļu oāzēm” un ja vēlamies, lai bankas un finanšu pakalpojumi nodrošina efektīvu un izlēmīgāku ieguldījumu...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Vicky Ford (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Es atzinīgi vērtēju vienošanos par uzraudzības struktūru. Es zinu, ka maniem kolēģiem nenācās viegli panākt šo vienošanos. Bija smalkjūtīgi jānotur līdzsvars starp tirgu aizsardzību no pārrobežu riskiem, bet tomēr jāsauglabā valstu valdību atbildības jomas.

Komisārs to pamatoti aprakstīja kā pirmo soli. Es ar nepacietību gaidu darbu ar Komisiju, lai nodrošinātu, ka turpmākie soļi nesagrauj šo smalko līdzsvaru.

Galū galā, dalībvalstīm nav vēlams starptautiski vienoties par standartiem un tad nespēt tos īstenot savu valstu iekšienē. Es ceru, ka tas nodrošinās, ka mēs visi ievērosim mūsu starptautiskos noteikumus.

Debašu laikā daudzi no maniem kolēģiem sacīja, ka ir svarīgi, ka Eiropas Sistēmisko risku komiteju vada ECB prezidents. Mēs apsolījām viņu uzklaut, ja viņš mūs brīdinātu par riskiem. Vakār viņš Padomi brīdināja par risku, kas saistīts ar finanšu darījumu nodokli, un sacīja mums, ka Eiropai tas varētu nozīmēt sagraivi. Nodrošināsim, ka mēs, politiķi,

turam doto vārdu un patiešām uzklausām personu, kuru — kā mēs apgalvojam — mēs uzklausām.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ministr, komisār, dāmas un kungļi! Kā mani kolēģi deputāti ir norādījuši — *Gauzès* kungs nupat un vakar debatēs par situāciju Eiropas Savienībā — mums vajadzīgs vairāk Eiropas.

Vairāk Eiropas, lai nodrošinātu izaugsmi un nodarbinātību, lai regulētu tirgus un samazinātu nevienlīdzību. Tāds ir mūsu grupas priekšsēdētāja, *Daul* kunga, viedoklis, un es to pilnībā atbalstu. Manuprāt, dalībvalstis beidzot ir sapratušas, ka ekonomikas un budžeta jautājumos mums vajadzēja būt striktākiem. Striktākiem un — galvenais — atbildīgiem: valstu protekcioņa izpausmes ir ceļš uz sagrāvi.

Mums vajadzīga plašāka finanšu uzraudzība Eiropas līmenī; šajā saistībā lieliski jaunumi ir vienošanās ar Padomi par finanšu uzraudzības tiesību aktu kopumu, par ko mēs balsosim nākamajā plenārsēdē.

Tomēr, tāpat kā sistēmas uzraudzība, mums jāievieš mūsu budžeta un ekonomikas politikas virzienu patiesa koordinācija. Mums jāizveido gan budžeta federālisms, gan ekonomikas federālisms. Tas, ka mums ir kopēja monetārā politika, bet neatkarīgas budžeta politikas, mūs paralizē. Es domāju, ka ar jauno Eiropas semestri federālisms ir sācies, jo tas paredz, ka dalībvalstīm katru gadu pirms vasaras sākšanās ir jāiesniedz savas budžeta stratēģijas, lai Padome izteiktu savu atzinumu.

Tomēr, kā jau nereti gadās ES līmenī, praksē notiekošais noteikumus paredzēs lielākā mērā nekā teksti. Es vēlos, lai šī koordinācija būtu vairāk par formālu funkciju un lai tās rezultātā mēs iegūstam patiesi kopēju stratēģiju mūsu ekonomikas, rūpniecības un sociālās politikas virzieniem. Man jāpauž nožēlu, ka valstu parlamenti un Eiropas Parlaments vēl nav pilnībā iesaistīti šajā koordinācijas procesā.

Tādēļ, ministr, es uzrunāju tieši jūs, jo jūs esat Padomes pārstāvis. Parlamentiem kā budžeta iestādēm ir jābūt būtiskai nozīmei Eiropas ekonomikas politikas izstrādē, jo tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt tās efektivitāti un likumību.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos apsveikt prezidentūru ar tā kompromisa vienprātīgo pieņemšanu Padomē, ko ar Parlamentu un Komisiju panāca attiecībā uz uzraudzības tiesību aktu kopumu.

Mēs strādājam kopā ar Spānijas un Beļģijas prezidentūrām, un mums ir izdevies pabeigt mūsu uzdevumu, panākot mērķtiecīgu kompromisu, kas nodrošina stabilus pamatus finanšu reformai un ir Eiropas Savienības integrācijas stūrakmens.

Arī Eiropas semestra pieņemšana, sākot no nākamā gada, ir ļoti pozitīvs solis, lai gan tas ir saistīts ar daudz vairāk jautājumu, ne tikai ar darbību grafika izveidi. Tam ir vajadzīgs būtisks saturs un parlamentāra dimensija.

Tiek aicināts ieviest būtiskāku reformu ekonomikas pārvaldībā. Tiek prasīts mobilizēt nepietiekami izmantoto ekonomikas izaugsmes kapacitāti un veidot sociālu un ekonomikas Eiropas Savienību, kas mums ir vajadzīga.

Mums ir arī vajadzīga saskaņota, stabila un uzticama Eiropas krīžu novēršanas, pārvaldības un risināšanas sistēma. Tai jāatbilst ekonomikas atveseļošanās aspektiem, jāparedz ētiskie riski, jāpatur prātā pārējie slogi, kas saistīti ar finanšu reformu un jāizvairās no

izkropļojumiem iekšējā tirgū. Mums ir jānodrošina iekšēja koordinācija, lai mēs spētu to piedāvāt G20.

Es jau tuvojos noslēgumam. Attiecībā uz finanšu darījumu nodokli mēs gaidām paziņojumu no Komisijas, kurā varētu ņemt vērā arī finanšu darbību nodokli. Šeit uz spēles ir likta cīņa pret nepastāvību, finansiālā sloga godīga sadale, krīzes ietekmes uz publiskajām finansēm mazināšana, jaunu resursu nodrošināšana Eiropas Savienībai un tūkstošgades attīstības mērķu veicināšana. Ja vēlamies būt globāls dalībnieks, mēs nedrīkstam rīkoties atsevišķi.

Peter Skinner (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos sirsnīgi pateikties *Reynders* kungam un komisāram *Barnier* par viņu atbalstu darbā pie uzraudzības tiesību aktu kopuma, jo šis darbs reizēm šķita kā mēģinājums izspiest vārītu olu cauri tējas sietiņam, bet galu galā mums tas izdevās. Es ceru, ka mūsu darbs pie Maksātspējas II, īstenojot pasākumus, būs ražīgāks un ātrāks. Es paļaujos, ka tas tā būs.

Ir vairāki pozitīvi aspekti, uz kuriem šodienas runātāji jau ir norādījuši, un daudz negatīvu aspektu, bet es vēlos atbalstīt jau panākto progresu un to, kas mums vēl jāpaveic. Taču Eiropai — un jāsaprot, ka ne tikai eiro zonā, — vajadzīgi noteikumi, kas uzlabos rezultātus un mūs aizsargās.

Man liekas, ka valstīm liek justies kā izstumtajām, un tas ir jāpārtrauc. Tas grauj pašu ES kopumā. Rezultātu atslēga ir starptautiskā darba kārtība. Eiropas Savienībai jābūt būtiskai un izšķirošai nozīmei globālu standartu izveidē.

Problēma ir tāda, ka, ja domāsim, ka pietiek ar standartu noteikšanu tikai Eiropā, mēs pieļausim rupju kļūdu. Tādēļ es atzinīgi vērtēju komisāra *Barnier* komentārus par Eiropas Savienības un ASV regulatīvo sasniegumu salīdzinošo tabulu. Mans birojs šādu tabulu jau ir sagatavojis. Es ļoti labprāt ar tās saturu iepazīstinātu jūs, komisār. Ceru, ka tā būs lietderīga.

Visbeidzot, vēlos jautāt, kāds ir mūsu statuss sarunās ar Transatlantisko ekonomikas padomi un augstāka līmeņa regulatīvajā dialogā? Kāds ir mūsu nākotnes virziens? Mums ir problēmas, ko mēs vieni paši nevaram atrisināt.

Liem Hoang Ngoc (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vakar *ECOFIN* padome apstiprināja Eiropas semestra principu. Kā federālisma piekritējs es šo progresu varu vērtēt tikai atzinīgi. Tomēr budžeta politikas koordinēšana ir viens jautājums; tās satura noteikšana — cits. Tāpēc Stabilitātes un izaugsmes pakta stiprināšana ir rupja kļūda.

Ir jau jūtama sākotnējā ietekme, ko rada taupības pasākumi, ko dogmatiski uzspiež visai Eiropai. Spānija un Īrija saskaras ar vēl lielākām grūtībām, un *Markit* pētījumā, ko publicēja augusta beigās, var redzēt, ka šie pasākumi ir vainojami Eiropas izaugsmes sastingumā un drīz arī Vācijas izaugsmes sastingumā.

Vēl nopietnāks ir jautājums par skaitliskajiem represīvajiem pasākumiem, kas izklāstīti *ECOFIN* padomes nākamās neoficiālās sanāksmes darba kārtībā. Ir bezatbildīgi automātiski piemērot finansiālas sankcijas valstīm, kas jau saskaras ar budžeta problēmām. Tas nenovēršami izraisīs kritiku visās dalībvalstīs saistībā ar valstu ieguldījumiem ES budžetā.

Vakar Francijā ielās iznākušie 2,5 miljoni pilsoņu puda pirmos iebildumus pret taupības pasākumiem. Tā vietā, lai ES saglabātu sociālās drošības tīklus un izveidotu sociālo saskaņu, kas ir vajadzīga, lai notiktu atveseļošanās, Padome un Komisija tos grauj. Vai šīs iestādes novērtē šādu lēmumu ietekmi tikai ar pieaugošu eiroskepticisma līmeni pilsoņu vidū?

Dāmas un kungi! Eiropas integrācijas labā un to pilsoņu labā, kuru dēļ šo integrāciju veic, ir jāatzīst, ka Stabilitātes un izaugsmes pakta stiprināšana ir ekonomikas virzības sagraušana. Tā ir arī nopietna politiska kļūda.

Sławomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Esmu ļoti gandarīts par kompromisu attiecībā uz finanšu uzraudzības sistēmas izveidi. Eiropas tirgiem patiešām vajadzēja šos mehānismus. Es personīgi esmu ļoti gandarīts par to, ka ir uzsvērtā Eiropas Centrālās bankas nozīme. Manuprāt, piemērojot šos jaunus pasākumus, mums ir nodrošināta lielāka drošība. Eiropas Centrālās bankas pieredze mums ļauj optimistiski lūkoties nākotnē, un Eiropas finanšu uzraudzības struktūru sistēmas izveide būtu jāuzskata par soli īstajā virzienā. Mēs esam sākuši nopietnu koordināciju attiecībā uz izdevumu politiku, un mūs neinteresē tikai nodokļu iekasēšana Eiropā. Ļoti svarīga būs atskaišu sistēma. Lūdzu, neaizmirstiet, ka valstu valdības, kas pieņem lēmumus un apņemas ievērot noteikumus par budžeta deficītu, nav vienīgās struktūras, kuras savā valstī ir pilnvarotas apstiprināt izdevumus.

George Sabin Cutaj (S&D). – (RO) Reforma vajadzīga ne tikai Stabilitātes un izaugsmes paktam, bet arī ekonomikas un sociālajam modelim kopumā.

Ekonomikas un sociālais modelis, kas ir viens no Eiropas Savienības raksturpazīmēm, pašlaik sevi apliecina kā nepārliciecināms modelis. Sākotnēji to uzskatīja par ekonomikas izaugsmes, kā arī sociālās aizsardzības dzinēj spēku, taču tas nav attaisnojis šīs cerības. Desmit procenti eiropiešu ir bezdarbnieki, un dažas dalībvalstis vēl cīnās ar smagu lejupslīdi.

Pastāv arī trūkumi ekonomikas plūsmu kontrolē ES, ko ekonomikas krīze ir skaidri parādījusi. Tas nozīmē, ka Eiropas tautsaimniecībām ir vajadzīga makroekonomiskā uzraudzība, it sevišķi tāpēc, ka šīs tautsaimniecības ir cieši saistītas vienotajā tirgū un ar vienoto valūtu.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju *ECOFIN* padomes secinājumus par pamatu izveidi makrofinansiālai uzraudzībai Eiropas Savienībā, izveidojot Eiropas Sistēmisko risku komiteju un uzraudzības iestādes banku, apdrošināšanas un vērtspapīru nozarei, pat neminot valstu budžetu uzraudzību saistībā ar Eiropas semestri.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Vakar *ECOFIN* padomes sanāksmē pieņemtie lēmumi ir nepieļaujami. Lai gan spekulanti turpina sev piešķirt skandalozas algas un joprojām notiek izvairīšanās no finanšu darījumu efektīvas aplikšanas ar nodokļiem, kā arī „nodokļu oāzes” plaukst un zeļ, *ECOFIN* padome ir izmantojusi krīzes sniegto iespēju īstenot līdz šim lielāko uzbrukumu demokrātijai. Tā ir centusies pārvērst valstu parlamentu deputātus Eiropas lellēs, lai piespiestu valstu budžetus virzīties uz iepriekšēju pārbaudi, ko veiks Eiropas vadītāji, it kā jau nepietiku ar Stabilitātes un izaugsmes pakta nepārprotamo nosacītības būtību un tā nelogiskajiem kritērijiem.

Tā saucamā „ekonomikas koordinācija”, kas izklāstīta līgumos, nevar attaisnot šo dalībvalstu suverenitātes samīdīšanu ar kājām — vienalga, vai tā notiek Eiropas vai valsts līmenī — šajā valstu ekonomikas un sociālajai attīstībai sāpīgajā laikā. *ECOFIN* padome ir aizgājusi par tālu, aizstāvot ekonomikas un finanšu grupu intereses, un tam būs nopietnas sekas tiem, kas Eiropas Savienībā dzīvo nabadzībā. Tāpēc mēs šeit protestējam un esam pārliecināti, ka darba ņēmēju un Eiropas Savienības iedzīvotāju cīņa kļūs intensīvāka.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Paldies par šo runu. Vēl tikai pirms pāris gadiem Eiropā atbalstīja ekstrēmo liberālismu, ar ko saskaņā sludināja, ka politika tikai traucē tirgu darbībai un ka tirgi paši visu izlemj.

Tagad esam situācijā, kad politika ir svarīga. Politika pieņem lēmumus par jautājumiem, un ir ļoti svarīgi, ka esam panākuši progresu saistībā ar finanšu uzraudzību. Ir ļoti svarīgi, ka notikušie budžeta statistiku izkropļojumi kļūst pārredzami. Viss ir pārredzams, un, manuprāt, pārredzamība ir reformas atslēgvārds.

Schuman kunga sākotnēji sacītais ir izrādījies patiešs: Eiropas Savienība attīstīsies, pateicoties krīzēm. Eiropas Savienība iemanto savu uzticamību no taustāmiem rezultātiem — ne no kā cita. Tagad mēs veicam šīs taustāmās darbības.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Vēlos pateikties jums visiem par sacīto saistībā ar panākto kopējo rezultātu uzraudzības jomā.

Vēlos izteikties par to, ko nupat sacīja *Ferreira* kundze, proti, par to, ka pilsoņus iedragā un skar šīs finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes, neaizmirstot pārtikas un vides krīzes. Manuprāt, mums ir jāparāda mūsu pilsoņiem, ka mēs mācāmies no krīzes, jo viņi ir cilvēki, kuri jūs ievēl, un mēs viņu priekšā esam atbildīgi. Tieši to mēs esam nupat izdarījuši attiecībā uz uzraudzību; mums tikai jāpaziņo un jāpaskaidro, ko esam sākuši darīt. Šeit es runāju par *McCarthy* kundzes ziņojumu par Kapitāla prasību direktīvu III un atalgojumiem. Es uzskatu, ka tad, kad runa ir par visiem jautājumiem, kas ir šokējuši, iedragājuši un skāruši mūsu pilsoņus un ievēlētos pārstāvjus, mums — Parlamentam, Padomei un Komisijai — jāparāda, ka mēs sniedzam ES līmeņa atbildes, kuras ir arī konkrētas atbildes.

Attiecībā uz darījumu nodokli komisārs *Šemeta* ir paveicis ļoti svarīgu un lietderīgu uzdevumu, analizējot dažādās iespējas un sekas, kas saistītas ar šā nodokļa piemērošanu, ja to veiktu tikai reģionālā līmenī. Manuprāt, tas ir svarīgs uzdevums. Vēlos *Giegold* kungam sacīt, ka G20 sanāksmē Toronto Komisijas priekšsēdētājs ieņēma skaidru nostāju mūsu vārdā, atbalstot taisnīgas un būtiskas finanšu pakalpojumu nodevas. Mēs šo nostāju apstiprināsim oktobrī. Tāpēc jums nav pārāk ilgi jāgaida, *Karas* kungs. Es arī vēlos *Figueiredo* kundzei sacīt, ka šīs debates turpinās. Nav labi, ja mēs esam pilnīgi vieni paši. Mums jāpārliedz Eiropas iedzīvotāji un — *Reynders* kungs to var izskaidrot labāk par mani — mums vēl ejams garš ceļš ES 27 līmenī; ļoti garš ceļš. Pēc tam būs jāpārliedz arī citi pasaules reģioni.

Es, tāpat kā *Wortmann-Kool* kundze, *Swinburne* kundze un *Ford* kundze, uzskatu, ka, lai šis nodoklis būtu patiešām efektīvs, tas jāievieš maksimāli plašā mērogā. Tāpēc mums jāpārliedz citi pasaules reģioni.

Runājot par pasauli, es vēlos nedaudz izteikties par globālo pārvaldību. Varu apstiprināt *Skinner* kungam, ka mēs sagatavosim šo salīdzinošo tabulu. Turklāt, tiklīdz šo uzdevumu pabeigsim attiecībā uz ASV un ES, es domāju, ka mums to vajadzētu attiecināt arī uz citiem pasaules reģioniem, kā nupat minēju: Ķīnu, Indiju, Brazīliju un Āfriku arī, kam jāsniedz ieguldījums un kas ir būtiski skarti. Tāpēc es pārliedzināšos, ka izmantoju visu *Skinner* kunga minēto informāciju. Attiecībā uz pārvaldību, ko pieminēja arī *Podimata* kundze un *Martin* kungs, mūsu rīcībā vēl nav tās pašas metodes vai tie paši tiesību akti, jo mūsu tautsaimniecības ir ļoti atšķirīgas. *Martin* kungs atsaucās uz slaveno *Volcker* stratēģiju, proti, „pārāk liels, lai būtu neveiksmīgs”. Mūsu analīze Eiropā ir atšķirīga: katrai bankai neatkarīgi no tās izmēra un darbību jomas jāpiemēro laba ārējā un iekšējā uzraudzība un laba pārvaldība, un tās darbību dažādība nav obligāti jāierobežo.

Parlamentam nepārprotami ir būtiska nozīme saistībā ar uzraudzību. *Goulard* kundze minēja darbu, kas paveikts pēc jūsu pasūtījuma, lai uzlabotu aģentūru uzticamību. *Nitras* kungs minēja būtisko nozīmi, kas piemīt Eiropas Centrālajai bankai, kuras prezidents

klūs par Sistēmisko risku komitejas pirmo vadītāju, lai nodrošinātu šīs iestādes uzticamību. Karas kungs arī minēja, ka, pateicoties jums, kā arī sākotnējam un ārkārtas lēmumam, ko visi pieņēma jūlijā, proti, atlikt balsojumu pirmajā lasījumā līdz rudenim, mūsu rīcībā ir bijis laiks, lai pārliecinātu Padomi un panāktu tajā progresu. Es to visu neesmu aizmirsis un vēlos jums vēlreiz pateikties.

Vēlos beigt savu runu, minot *Auconie* kundzes sacīto, proti, ka mums vajag „vairāk Eiropas”. Vēlos paust savu pārliecību, dāmas un kungi, ka mums ir jāpieņem noteikumi. Mums ir jāuzrauga un jāgūst mācības no krīzes. Mums ir jāuzlabo publiskās finanses, jo pašreizējie parādi ir nākotnes paaudžu nodokļi. Mums ir vajadzīga pārvaldība. Es runu beigšu ar dažiem vārdiem par šo jautājumu.

Ar pārvaldību nepietiek. Mums ir arī jāatbalsta ekonomikas projekts. To jums šodien dedzīgi vēlējas sacīt priekšsēdētājs *Barroso*, un mēs to īstenojam. Tas ir arī konteksts, kurā jums būs jāinterpretē priekšlikumi, ko iesniegsim rudenī, izmantojot Vienotā tirgus aktu, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību un garantētu 1 % vai 2 % izaugsmi, kuru Eiropa varētu sasniegt, ja iekšējais tirgus darbotos labāk.

Beigšu runu, minot ekonomikas koordināciju, ko daudzi no jums pieminēja. Es vēlos atgādināt, ka šā mēneša beigās komisārs *Rehn* un priekšsēdētājs *Barroso* iesniegs dažus samērā spēcīgus priekšlikumus par rīcību pārvaldības jomā. Attiecībā uz Eiropas semestri, ko minēja *Portas* kungs, *Giegold* kungs, *Karas* kungs, *Sánchez Presedo* kungs, *Cutaş* kungs un *Auconie* kundze, jāsaka, ka jums noteikti ir politiskā griba atbalstīt šo jauno koordinācijas metodi, radaru ekrānu metodi, reāllaika momentuzņēmumu metodi un aktīvu rīcību valdību virzienā, vienlaikus, priekšsēdētājas kundze, ņemot vērā valstu parlamentu privilēģijas un suverenitāti.

Manuprāt, tas ir ļoti svarīgi. Es 20 gadus biju Francijas parlamenta deputāts un senators. Es būtu bijis ļoti laimīgs, ja, balsojot par savas valsts budžetu, man būtu ticis sniegts neatkarīgs un objektīvs pārskats par to, kas notiek citās valstīs, kā tās sasniedz — nereti vienas un ar dažādām metodēm — tos pašus kopīgi pieņemtos mērķus un disciplīnas.

Tāpēc vēlos, lai jūs zinātu, ka, runājot par šiem koordinācijas un pārvaldības jautājumiem, Komisijai ir politiskā griba, un komisāra *Rehn* durvis vienmēr ir atvērtas.

Didier Reynders, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Pirmkārt, vēlos pateikties jums un visiem runātājiem, kas ir pauduši savu atbalstu saistībā ar vienošanos par finanšu uzraudzību. Kā daudzi cilvēki ir sacījuši, tie bija kopēji Parlamenta — it sevišķi referentu —, Komisijas un Padomes centieni.

Kā jau sacīju pirms brīža, mēs esam procesa sākumā, un, lai parādītu, ka šī uzraudzība patiešām nodrošina pievienoto vērtību un, iespējams, ir pirmā mācība, kas gūta no finanšu krīzes, mums, pirmām kārtām, ir jāpārliecinās, ka personas, kuras būs atbildīgas par šo uzraudzību, tiek izvēlētas maksimāli objektīvi — un, manuprāt, pieņemtās procedūras tam atbilst —, un tad, ja vēlēsimies (jo to ir pieprasījuši daudzi šajā plenārsēžu zālē esošie) īstenot uzraudzību, kuras darbības joma kļūst aizvien eiropeiskāka, mums būs jāparāda šīs uzraudzības efektivitāte dažādās jomās. Mēs panāksim vēl lielāku progresu, ja vienkārši parādīsim Eiropas līmeņa uzraudzības efektivitāti. Tomēr — un es atkārtāju — jaunas struktūras izveide, visticamāk, ir pirmā un vissvarīgākā mācība, kas gūta no finanšu krīzes. Tagad no mums ir atkarīgs tas, lai mēs tai liktu funkcionēt maksimāli labi un — es atkārtāju — soli pa solim nostiprinātu šīs jaunās uzraudzības patieso Eiropas būtību.

Mans otrais komentārs — un *Gauzès* kungs to minēja pirms mirkļa — ir par to, ka šajā pēcpusdienā mēs atkal strādāsim trīspusējās sarunās; mēs turpināsim diskusiju par ieguldījumu fondiem. Es uzskatu, ka ikvienam ir jārikojas un jāvienojas par vienādu procesu, ko esam nupat jau sekmīgi īstenojuši finanšu uzraudzības jomā. Tiesa, ka Padomē vēl pastāv daži kavēkļi, un jūsu plenārsēžu zālē notiek debātes par konkrētiem aspektiem, kas saistīti ar izmaiņām ieguldījumu fondos, bet tas ir jautājums, ar kuru saistībā jāpanāk progress.

Manuprāt, kopā ar komisāru *Barnier* mēs patiešām vēlamies noteikt striktu termiņu, kad jaunajiem tekstiem ir jāstājas spēkā. Runājot par ieguldījumu fondiem — mēs centīsimies panākt progresu jau šodienas pēcpusdienā — mums ir jāpieņem tāda pati pieeja un jācenšas izveidot regulējums, kas būtu Eiropas regulējums un kas patiešām aizsargātu pilsoņus un patērētājus saistībā ar konkrētiem ražojumiem un darbībām, ko izstrādā Eiropā.

Es tikai vēlos sacīt, ka, lai novērtētu, kā darbs progresē noteikumu izstrādes un uzraudzības jomā, komisārs *Barnier* ir paziņojis par nodomu *ECOFIN* padomes neoficiālās sanāksmes laikā salīdzināt to, kas notiek abās Atlantijas okeāna pusēs. Es vēlos jums apstiprināt, ka plānoju šīs *ECOFIN* padomes neoficiālās sanāksmes laikā aicināt Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētāju risināt šo jautājumu un debatēt par šā darba progresu, kas ietver ne tikai Padomi un Komisiju, bet arī Parlamentu. Tāpēc šā mēneša beigās mums būs iespēja apspriest šo jautājumu arī ar Parlamentu. Ir svarīgi atzīt arī tās izmaiņas, ko veicam šajā Atlantijas okeāna krastā.

Trešais elements, par ko es vēlos runāt, ir finanšu darījumu nodoklis, jo es nevēlos vēlreiz apskatīt neregulējuma fondus; komisārs *Barnier*, kā viņš paziņoja, iesniegs konkrētus priekšlikumus nākamo dažu nedēļu laikā. Attiecībā uz finanšu darījumu nodokli jāsaprot, ka gandrīz pirms 10 gadiem es Padomes Beļģijas prezidentūras laikā centos šo jautājumu ierosināt debatēs. Mēs par to nespējām debatēt. Starp beļģiem šajā jautājumā pastāvēja īsta vienprātība. Tas bija vienīgais jautājums, par kuru tika panākta vienprātība. Šoreiz debātes ir patiesi sākušās. Es apzinos, ka ir pausti vairāki spēcīgi pieprasījumi iesniegt konkrētus priekšlikumus par likmēm, nodokļa likmi un ieņēmumu izmantošanu. Iespējams, ka mums sākumā vajadzētu ļaut attīstīties idejām dažās dalībvalstīs, lai mēs patiešām varētu sākt debātes par praktiskiem pasākumiem.

Saistībā ar gatavošanos G20 mēs noteikti šo jautājumu nenodosim atpakaļ izskatīšanai G20. Tā vietā mēs centīsimies noteikt partneru skaitu un to, vai mums ir partneri, ar kuriem mēs varam doties vienā virzienā. Tomēr vēlos uzsvērt, ka šīs debātes tiks aktīvi turpinātas. Tās jau progresēja šajā *ECOFIN* padomes sanāksmē. Mēs tās atsāksim mēneša beigās *ECOFIN* padomes neoficiālajā sanāksmē, un es patiešām ceru, ka varēsim panākt progresu, tai skaitā saistībā ar resursu piešķiršanu.

Nepieļausim nevienu kļūdu: mērķis ir atrisināt krīzes, izmantojot šo nodokli. Iespējams, ka mērķis ir, kā daudzi norādīja, apkarot spekulācijas. Mērķis ir arī nodrošināt līdzekļus, un mēs tos jau trīskārt vai četrkārt izmantojam: pirmkārt, lai novērstu klimata pārmaiņas, otrkārt, attīstības palīdzībai un, treškārt, lai aizpildītu iztrūkumus budžetos. Šīs debātes nebūs vieglas, un es atzīstu, ka līdz vienošanās panākšanai šajā jautājumā mums vēl ejams tāls ceļš.

Es vēlētos beigt savu runu, priekšsēdētājas kundze, pieminot budžeta konsolidāciju. Nepieļausim nevienu kļūdu: Eiropas semestris ir tikai viens no posmiem. Būs vēl citi, mēs vēl runāsim par sankcijām. Nupat pieņemtā politika nozīmē, ka notiks debātes par šādiem mehānismiem; sākotnēji, iespējams, attiecībā uz eiro zonas dalībvalstīm, un tad mēs

redzēsim, kā tos varam paplašināt saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem līgumos, attiecinot šos mehānismus uz dalībvalstīm, kas nav eiro zonā.

Protams, ir paredzēts virzīties uz makroekonomikas konvergenci un budžetu konsolidāciju, bet es vēlos jums atgādināt, ka budžeta jautājumos mums ir saistošs tieši Stabilitātes un izaugsmes pakts un ka netiks aizmirstas arī Eiropā veicamās debātes par izaugsmi, nodarbinātību, kā arī sociālo un vides politiku.

Šīs debātes par budžetu nav vienkārši debātes par līdzsvara atjaunošanu mūsu valstīs. Tās nozīmē redzēt, kurš mūsu budžetu aspekts ļaus mums ne tikai virzīties uz līdzsvaru, bet arī uz izaugsmi, darba vietu izveidi, sociālās politikas izstrādi un aktīvu dalību — un es uzsveru vārdu „aktīvu” — cīņā pret klimata pārmaiņām.

Mēs centīsimies izdarīt to visu. Beļģijas prezidentūra nepārprotami ir gatava panākt progresu saistībā ar šiem dažādajiem jautājumiem, un, kā jau nupat sacīju, mēs to vēlreiz darīsim šajā pēcpusdienā saistībā ar ieguldījuma fondiem.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

António Fernando Correia De Campos (S&D), rakstiski. – (PT) Vakar ECOFIN padome pieņēma divus pareizus lēmumus, kas atbilst Parlamenta vairākuma viedokļiem, kuri pausti jau mēnešiem. Pirmais lēmums bija par finanšu sistēmas makrouzraudzību, ko Eiropas Sistēmisko risku komiteja (ESRK) īstenoju kopā ar banku, apdrošinātāju un pensijas fondu mikrouzraudzību, kā arī nekustamā īpašuma vērtību kontroli. Otrais lēmums bija par „Eiropas semestri”, kas būtu Eiropas ekonomikas politikas koordinācijas process. Tāpat kā *ex-ante* analīzi attiecībā uz dalībvalstu salīdzināmo budžetu izstrādi, Eiropas semestri nevajadzētu uzskatīt par valstu budžetu autonomijas aizskaršanu, bet gan par diskusijām attiecībā uz plašāku ekonomikas redzesloku. Tas to nodrošina ne tikai finansiāli, bet it sevišķi ietverot nodarbinātības un sociālās iekļaušanas politiku. Šis plašākais redzējums ir mums visiem, un mēs gribētu, lai nākamajos ekonomikas pārvaldības posmos tas tiktu izstrādāts.

Richard Seeber (PPE), rakstiski. – (DE) Iekšējā finanšu tirgus jaunie noteikumi vērtējami atzinīgi, jo tie nodrošina uzlabojumus un lielāku drošību ieguldītājam. Finanšu tirgu darbība desmitiem gadu ir sniegusies pāri starptautiskajām robežām, tādēļ finanšu iestādēm arī ir beidzot jāstrādā pārrobežu līmenī. Tomēr šo lēmumu īstenošanai ir vajadzīgs, lai valstu iestādes atsakās no dažām savām kompetences jomām un tās *de facto* nodod Kopienas iestāžu ziņā. Tas ir viens no pilnībā funkcionējoša iekšējā tirgus izveides galvenajiem nosacījumiem.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Debātes par Komisijas priekšsēdētāja un Padomes paziņojumiem attiecībā uz ECOFIN padomes lēmumiem apliecina, ka kapitāla politiskais aspekts ir atspoguļots monopolu stratēģiskajā izvēlē pārvietot kapitālistu krīzes slogu uz strādājošo un pilsoņu klasēm. Iedvestajam mākslīgajam optimismam pretī runā Komisijas pašas skaitļi, kas parāda, ka kapitālistu atveseļošanās ir vāja, nestabila un nedroša. Tāpēc brutālo, pret pilsoņiem vērsto uzbrukumu pastiprina ar papildu līdzekļiem un mehānismiem — tā saukto „uzlaboto ekonomikas pārvaldību”, „Eiropas semestri” dalībvalstu striktākai atbilstībai Stabilitātes paktam un pret pilsoņiem vērstās stratēģijas „Eiropa 2020” efektīvāku sekmēšanu, izmaiņām ES budžetā, kā arī dalībvalstu budžetu ciešu uzraudzību, lai nodrošinātu sociālo izdevumu būtisku samazinājumu vienotu piemērošanu. Bezjēdzīgās runas par Eiropas iestāžu izveidi, lai it kā kontrolētu kredītu un

nodokļu bankas, kā arī biržu darbību, ir teātris, lai apmānītu pilsoņu kustību un pilsoņu pieaugošo pretestību. Plāni vēlreiz apliecina, ka pret nodarbinātību vērstais karš, ko Grieķijā veicināja PASOK valdība un ES, kā arī citas ar kapitālu saistītās personas, nav raksturīgs tikai Grieķijai; tā ir kapitāla stratēģiskā izvēle visā ES.

4. Zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzība (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ieteikums otrajam lasījumam par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (06106/1/2010 – C7-0147/2010 – 2008/0211(COD)) (referente: *Elisabeth Jeggle*) (A7-0230/2010).

Elisabeth Jeggle, *referente.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Dalli* kungs, dāmas un kungi! ir pagājuši gandrīz divi gadi, kuru laikā ir notikušas intensīvas diskusijas, un mēs esam panākuši vienošanos ar Padomi un Komisiju attiecībā uz direktīvu par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Esam panākuši būtisku līdzsvaru starp dzīvnieku labklājību un pētniecības interesēm.

Tādēļ vēlos pateikties visiem iesaistītajiem par lielisko sadarbību šajā jomā. Es arī vēlos pateikties mūsu bijušajam kolēģim *Neil Parish*, kurš spēja Parlamentam nodrošināt labu sākumpozīciju pirmajā lasījumā pagājušā gada maijā. Es vēlos pateikties visiem „ēnu” referentiem un Komisijas, kā arī Zviedrijas un Spānijas prezidentūras pārstāvjiem. Un — ne mazāk svarīgi — vēlos arī pateikties politisko grupu un komitejas sekretariāta personālam. Mēs esam izdarījuši visu, kas bija mūsu spēkos, lai panāktu šo kompromisu.

Salīdzinājumā ar spēkā esošo direktīvu, ko pieņēma 1986. gadā, šī jaunā direktīva par eksperimentiem ar dzīvniekiem ir liels solis dzīvnieku labklājības virzienā. Medicīniskie pētījumi, kuros izmanto dzīvniekus, joprojām būs iespējami, ja nebūs alternatīvu, bet tiem piemēros ļoti striktus noteikumus. Jaunās direktīvas principi paredz izmēģinājumu ar dzīvniekiem aizstāšanu un samazināšanu, kā arī dzīvnieku labklājības uzlabošanu. Direktīva paredz vispārējus aizsardzības noteikumus un kontroles kritērijus, lai uzlabotu labklājību. Ieviešot pienākumu veikt ētisku novērtējumu, kas ietver kaitējuma un ieguvumu analīzi, un projektu atļaušanas procesu, kā arī standartizējot un nodrošinot to cilvēku prasmes, kuri strādā ar dzīvniekiem, mēs nodrošinām jaunus un svarīgus stūrakmeņus.

Eksperimentus, kuros izmanto dzīvniekus, nedrīkst veikt bez iepriekšējas atļaujas. Tas ietver projekta novērtējumu, pamatojoties uz ētiskiem apsvērumiem. Jāveic detalizēti novērtējumi, lai noteiktu, vai konkrēts eksperiments ar dzīvniekiem ir vajadzīgs vai arī to var aizstāt ar alternatīvu procedūru un vai ir ņemtas vērā visas dzīvnieku labklājības prasības saistībā ar izmēģinājuma grūtības pakāpi. Zinātniekiem pēc iespējas ir jāizvairās no stresa, ciešanas un sāpju radīšanas dzīvniekiem.

Turklāt, pateicoties Parlamenta delegācijas neatlaidībai, mēs esam sekmīgi īstenojuši aicinājumu ieviest ļoti striktu kontroles un pārbaūžu sistēmu. Lai nodrošinātu atbilstību paredzamajam riska līmenim, kompetentā iestāde pielāgos pārbaūžu biežumu, un šīs pārbaudes ietver nepaziņotas pārbaudes uz vietas. Esmu pārliecināta, ka mums ir izdevies rast līdzsvaru starp dzīvnieku labklājības augstu līmeni un iespēju turpināt pētījumus Eiropā. Šajā līdzsvarā ir ņemtas vērā pētniecības prasības saistībā ar cilvēka cieņu un veselību, nav aizmirstas slimu cilvēku pamatotās intereses, un, salīdzinot ar 1986. gadā noteikto standartu, tas ievieš būtisku labojumu dzīvnieku labklājības jomā.

Trīspusējās sarunās mēs panācām kompromisu, ko pieņēma 2010. gada 3. jūnijā. Dāmas un kungi! Aicinu jūs atbalstīt šo kompromisu un noraidīt visus ierosinātos grozījumus.

John Dalli, *Komisijas loceklis* . – Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, es vēlos paust komisāra *Potočnik* vilšanos, ka viņš nevarēja šodien būt šeit. Viņš pašlaik atrodas Gentā, kur piedalās neoficiālā ministru sanāksmē par ES nostāju Bioloģiskās daudzveidības konvencijas dalībvalstu desmitajā konferencē, kas notiks šā gada oktobrī Nagojā.

Vēlos pateikties Parlamentam un it sevišķi referentiem *Elisabeth Jeggle* un bijušajam EP deputātam *Neil Parish*, kā arī „ēnu” referentiem un visiem tiem, kas vienlīdz smagi strādāja, lai sagatavotu šo ļoti svarīgo tiesību aktu. Esmu gandarīts, ka varu atzīmēt lielisko sadarbību starp Parlamentu, Padomi un Komisiju.

Sarunas starp iestādēm un apspriešanās pirms koplēmuma procedūras un tās laikā bija sarežģītas, jo bija jāņem vērā un tekstā maksimāli jāatspoguļo dažādie un nereti ļoti atšķirīgie dalībvalstu, nozares, akademiķu un dzīvnieku labklājības aizstāvju viedokļi un vajadzības. Manuprāt, rezultāts ir skaidrs un praktiski izmantojams tiesību akts, kas sekmīgi nodrošina līdzsvaru starp Eiropas pētniecības un konkurētspējas veicināšanu, kā arī pilnībā ņem vērā dzīvnieku labklājību.

Pārskatīšana bija ārkārtīgi vajadzīga, jo bija ļoti svarīgi būtiski uzlabot apstākļus, kādos nonāk eksperimentos izmantotie dzīvnieki, precizēt juridiskos pienākumus un nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus Eiropas Savienībā. Tiklīdz šis jaunais tiesību akts būs īstenots, Eiropas Savienība varēs apgalvot, ka tai ir visaugstākie eksperimentos izmantoto dzīvnieku labklājības standarti pasaulē, paaugstinot līmeni visās 27 Eiropas Savienības dalībvalstīs, kā arī neapdraudot mūsu pētniecības un rūpniecības konkurētspēju, bet gan veicinot to.

Mēs uzskatām, ka tekstā, kas jums šodien nodots balsošanai, ir saglabāti visi Komisijas sākotnējā priekšlikuma galvenie elementi. Tāpēc es domāju, ka, ja jūsu balsojums būs pozitīvs, būs sasniegti Komisijas vērienīgie mērķi attiecībā uz šo pārskatīšanu.

Herbert Dorfmann, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Visiem dzīvniekiem ir nepieciešama mūsu aizsardzība neatkarīgi no tā, vai tos izmanto dzīvnieku eksperimentos vai lauksaimniecības vajadzībām, vai tie ir lolojumdzīvnieki vai dzīvo savvaļā.

Tomēr, ja runājam par manu vērtību skalu, jāsaprot, ka dzīvnieks ir dzīvnieks un cilvēks ir cilvēks. Pastāv nepārprotama vērtību hierarhija. Piemēram, dažu pēdējo dienu laikā mēs esam diskutējuši par to, ka tagad it kā būtu iespējams veikt eksperimentus ar dzīvniekiem, tos pirms tam neanestezējot. Tiesa, ka jūs no dzīvnieka varat paņemt asins paraugu, tam neiedodot nomierinošu līdzekli. Tomēr tas pats attiecas uz cilvēkiem. Es nedomāju, ka kāds no mums jebkad ir saņēmis nomierinošu līdzekli pirms asins parauga ņemšanas. Atklājumi medicīnā jomā cilvēkiem nodrošina lielus ieguvumus, tāpēc eksperimenti ar dzīvniekiem diemžēl ir vajadzīgi. Daudzu slimību gadījumā, no kurām dažas ir ļoti reti sastopamas, mēs ļoti vēlētos panākt progresu medikamentu, zinātnes un pētniecības jomā. Eksperimenti ar dzīvniekiem šajās jomās joprojām būs vajadzīgi.

Es atbalstu to, lai eksperimenti ar dzīvniekiem netiek izmantoti gadījumos, kad ir pieejamas citas līdzvērtīgas metodes. Priekšlikums, kas ir mūsu priekšā, to nodrošina ar vienu izņēmumu, proti, ka šajās alternatīvajās metodēs nedrīkst izmantot ne cilvēkus, ne cilvēku reproduktīvās šūnas.

Mēs esam panākuši labu kompromisu, kas nodrošina aizsardzību pētniecībai, Eiropai kā pētījumu atrašanas vietai un, galvenais, dzīvniekiem. Mums šodien jābalso par šo kompromisu, lai nodrošinātu lielāku aizsardzību dzīvniekiem un vērtīgus pētījumus Eiropā.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Es vēlētos sākt ar pateicību gan *Jeggle* kundzei, gan citiem mūsu kolēģiem deputātiem, kā arī „ēnu” referentiem par labo sadarbību sarunu laikā ar Padomi, lai panāktu šo kompromisu.

Zinātniskos eksperimentos Eiropas Savienībā katru gadu izmanto apmēram 12 miljonus dzīvnieku. sabiedrības pārstāvji bieži ir ierosinājuši jautājumu par vajadzību tiem nodrošināt labāku aizsardzību.

Ja tas būtu iespējams, mēs visi vēlētos pārtraukt izmēģinājumus ar dzīvniekiem. Tomēr mums joprojām vajag tos izmantot, lai aizsargātu cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī vidi.

Jaunie noteikumi, ar kuriem ir papildināta šī direktīva, ietver pienākumu veikt daudz biežākas pārbaudes, nekā tas bija iepriekš, un vairumā gadījumu par šīm pārbaudēm nav iepriekš jābrīdina. Ir arī vajadzīga iepriekšēja atļauja, lai īstenotu procedūras, kurās izmanto dzīvniekus, it sevišķi primātus, kas nav cilvēkpērtiķi.

Patiesībā ir noteikts ierobežojums attiecībā uz ciešanām, kādām drīkst pakļaut zinātniskās procedūrās izmantotus dzīvniekus, kā arī ir ierosināts ierobežojums attiecībā uz primātu, kas nav cilvēkpērtiķi, izmantošanu. Tas nozīmē, ka tos tagad drīkst izmantot tikai tādās procedūrās, kuru mērķis ir izvairīties no tādām slimībām, novērst, diagnosticēt un ārstēt tādas slimības, kas cilvēkiem var potenciāli izraisīt nāvi.

Esmu gandarīta, ka galīgajā tekstā ir saglabāts pienākums veikt regulāru direktīvas pārskatīšanu, ņemot vērā zinātnisko atklājumus. Vēlos uzsvērt izmēģinājumu ar dzīvniekiem alternatīvu metožu veicināšanas nozīmi, kā noteikts šajā direktīvas projektā.

Mēs visi zinām, ka šis tiesību akta priekšlikums ir ticis apspriests jau ļoti ilgi. Manuprāt, pēc sarunām, ko organizēja ar Padomi Zviedrijas un Spānijas prezidentūras laikā, esam panākuši līdzsvarotu kopēju nostāju, kas nodrošina gan vajadzību aizsargāt zinātnes vajadzībām izmantojamus dzīvniekus, gan zinātnieku kopienas vajadzības.

Marit Paulsen, ALDE grupas vārdā . – (SV) Priekšsēdētāja kundze! Es centīšos jūs iepazīstināt ar pamata informāciju. Pirmkārt, vēlos pateikties *Jeggle* kundzei par lielisko vadību saistībā ar šo ļoti sarežģīto jautājumu.

Mēs pārņēmām darbu pie jautājuma, saistībā ar kuru īsumā var sacīt, ka Komisijas priekšlikumu varēja gandrīz raksturot kā ārkārtīgi labvēlīgu dzīvniekiem, savukārt Parlamenta pirmo lasījumu — tikpat ārkārtīgi labvēlīgu nozarei. Pēdējo gadu laikā, pateicoties lieliskam Zviedrijas un Spānijas prezidentūras atbalstam, Parlaments *Jeggle* kundzes vadībā, kā arī Komisija un Padome, mūsu partiju grupas un komiteju ierēdņi ir nonākuši pie rezultāta — soli pa solim, vārdu pa vārdam — un tagad mums ir saprātīgi līdzsvarota direktīva.

Ja mēs, pirmkārt un galvenokārt, vēlamies aizsargāt dzīvniekus, tad es vēlētos vērst uzmanību uz struktūrām, ko pašlaik izstrādājam dzīvniekiem, kurus patērējam uzturā. Šajā saistībā mums jāpaveic milzīgs darbs. Pašlaik šiem dzīvniekiem ir zemāks aizsardzības līmenis, nekā eksperimentos izmantotajiem dzīvniekiem. Padomājiet par garajiem transportēšanas ceļiem uz kautuvēm Eiropā. Vai redzat tos, kad braucat pa automaģistrāli?

Es jau iepriekš esmu bijusi iesaistīta sarežģītos ziņojumos un sarunās, bet nekad neesmu redzējusi, ka Parlaments maina savus atzinumus un lēmumus saskaņā ar konkrētu klātesošo lobistu grupu nostāju. To es no šī Parlamenta nebiju gaidījusi.

Jill Evans, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Arī es vēlos pateikties *Jeggle* kundzei par smago darbu pie šī ziņojuma. Kompromisa tekstā ir ieviesti būtiski uzlabojumi, it sevišķi saistībā ar pārbaudēm, jauno atļauju izsniegšanas procesu eksperimentiem un pienācīgu klasifikācijas sistēmu, ko mēs vērtējam atzinīgi. Tomēr šā tiesību akta atjaunināšanu mēs gaidām jau vairākus gadus, un manu grupu joprojām nomāc trīs būtiskas problēmas, tādēļ mēs iesniedzām grozījumus.

Mūsaprāt, dalībvalstīm būtu jāpatur tiesības ieviest striktākus dzīvnieku aizsardzības noteikumus, nekā to pašreizējie noteikumi un nekā vienojāmajos pirmajā lasījumā. Mēs uzskatām, ka, kad vien tas ir iespējams, ir jāpieņem alternatīvas dzīvnieku izmantošanai. Saskaņā ar pašreizējo tekstu obligāto alternatīvas prasību piemēro mazākumam veikto izmēģinājumu, kas samazina spēkā esošo tiesību aktu spēku, un par to mēs noteikti nebalsojām pirmajā lasījumā.

Attiecībā uz primātiem, kas nav cilvēkpērtiķi, mēs uzskatām, ka tā noteikšanas bez vārda „būtiski” dēļ par novājinošu saslīmšanu varētu uzskatīt gandrīz jebkuru cilvēka slimību, nevis nopietnu cilvēka veselības pasliktināšanos, kāds bija teksta nolūks.

Saskaņā ar mūsu pieredzi saistībā ar tiesību aktiem šajā jomā mēs zinām, ka īstenošana un piemērošana ir svarīgākais aspekts, lai panāktu efektīvu tiesību aktu, un šie jautājumi ir ārkārtīgi svarīgi. Lai panāktu precizitāti, veicot turpmākas diskusijas, mana grupa aicinās priekšlikumu nodot atpakaļ komitejai.

Janusz Wojciechowski, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Esmu gandarīts, ka šī direktīva ir izstrādāta. Vēlos apsveikt *Jeggle* kundzi, jo darbs, kas bija nepieciešams šī kompromisa sasniegšanai, bija ļoti grūts. Ir labi, ka Eiropas Savienība reglamentē vēl vienu svarīgu jomu saistībā ar attieksmi pret dzīvniekiem un ka mēs pieņemam risinājumus, kuru mērķis ir novērst nežēlību pret dzīvniekiem. Iepriekšējā dzīvnieku būtisko eksperimentu sistēma pieļāva daudz nežēlības. To var samazināt, un ar šo direktīvu notiek virzība uz samazināšanu. Nežēlība pret dzīvniekiem nodara tiem pāri un rada ciešanas, bet galvenokārt tas skar cilvēku. Tas ir cilvēka cieņas aizskārums. Tie, kas ir nežēlīgi pret dzīvniekiem, rīkojas pret savu cilvēcību un savu cieņu. Ir labi, ka Parlamenta šodien pieņemtā rezolūcija ir solis šajā virzienā. Tā ietver vienu noteikumu, uz ko attiecībā man ir daži iebildumi, bet par to runāšu savā paziņojumā pēc balsojuma.

Marisa Matias, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Eiropai ir pienākums veicināt dzīvnieku aizsardzību, bet apspriestais jautājums krietni pārsniedz šo pienākumu un rosina dažus sarežģītus jautājumus. Nevienu pārliecību nevajadzētu uzskatīt par absolūtu vērtību pašu par sevi. Tomēr mēs atrodamies starp izvēlēm un pretrunām, un tās var atrisināt līdzsvarots tiesību akts.

Vai vērtību skalā dzīvnieku labklājībai jāatrodas zemāk par cilvēku veselību vai nē? Piemēram, kāda ir Eiropas pētniecības reālā stratēģija, kad tiek apdraudēta cilvēka veselība un pamata pētījumi? Kā mēs varam novērst to, ka tiek pārtraukti Eiropas medicīniskie pētījumi, jo tas galā novestu pie sabrukuma?

Atrisinot šos jautājumus, mēs varētu apklusināt mūsu Eiropas sirdsapziņu, bet medicīniskos pētījumus, piemēram, mēs pārvietojam uz citām valstīm, kurās, iespējams, netiek uzraudzīta dzīvnieku labklājība. Mums jārod iespēja izstrādāt un veicināt alternatīvas metodes zinātnes

vajadzībām izmantojamiem dzīvniekiem, bet daudz kas vēl ir apspriežams, un es ļoti ceru, ka šis jautājums tiks rūpīgāk izskatīts.

Giancarlo Scottà, *EFD grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Sasniegt līdzsvaru starp vajadzību sekmēt zinātniskus pētījumus un vajadzību aizsargāt dzīvnieku labklājību ir gan svarīgi, gan vajadzīgi.

Zinātniskās procedūrās izmantojamo dzīvnieku aizsardzība pašlaik ir nepietiekama. Jaunas zinātniskas zināšanas paredz, ka var veicināt alternatīvas, lai aizstātu vai samazinātu dzīvnieku izmantošanu. Ir jāizmanto tādas metodes vai procedūras, kas rada maksimāli mazas sāpes un ciešanas, bet nedrīkst kavēt zinātniskus pētījumus, kuri paredzēti slimību apkarošanai.

Tāpēc ir pareizi pārskatīt Eiropas tiesību aktus dzīvnieku aizsardzības jomā, lai gūtu apmierinošus rezultātus, kas gan nodrošina pētniecības nozares vajadzības — ņemot vērā vajadzību turpināt zinātniskos pētījumus, kuri sekmē cilvēka veselību — gan vienlaikus ņem vērā zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku labklājību.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Mike Natrass (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Komisija šo direktīvu ierosināja 2008. gadā, un tolaik bija bažas par pārmērīgu slogu piemērošanu zinātnisko pētījumu nozarei. Priekšlikums mazinās konkrētus ierobežojumus, un es vēlos atzīmēt, ka ir svītrotā prasība kopīgot dzīvnieku pētniecības datus.

ES katru gadu eksperimentos izmanto apmēram 12 miljonus dzīvnieku, un šis priekšlikums varētu vairot to ciešanas. Mums ir jāsamazina vajadzība pēc eksperimentiem ar dzīvniekiem.

Civilizēti cilvēki centīsies nodrošināt līdzsvaru starp vajadzību veikt pētījumus un pienākumu ņemt vērā citu šīs planētas radību dzīvības. Šiem lēmumiem vajadzīgs Zālamana viedums. Diemžēl man ir jājautā: vai Eiropas Savienības Parlamentam tāds piemīt?

Martin Kastler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs speram jaunu un svarīgu soli uz priekšu dzīvnieku labklājības jomā, nodrošinot lielāku aizsardzību dzīvniekiem, ko izmanto zinātniskos pētījumos.

Par dzīvnieku labklājību esam dzirdējuši daudz. Esam arī dzirdējuši, ka Eiropa ir svarīga atrašanās vieta rūpnieciskiem pētījumiem un inovācijām. Tomēr ir viens jautājums, ko neesam pietiekami apsprieduši. Tas attiecas uz Eiropas Savienības pamatvērtību, proti, cilvēka cieņu, un to, kā mēs to risinām. Es uzskatu, ka mēs nedrīkstam, no vienas puses, uzlabot dzīvnieku labklājību un, no otras puses, paši sevi pakļaut riskam jomā, kas vismaz daļēji ir pretrunā mūsu Eiropas vērtībām.

Kādēļ es to saku? Eiropas Komisija savos dokumentos min alternatīvas metodes. Tās ietver piecas metodes, kas saistītas ar pētījumiem par embriju cilmes šūnām, it sevišķi cilvēku cilmes šūnām, un to izmantošanu. Manuprāt, tas ir amorāli. Tas ir kaut kas, ko es nevaru ignorēt, kad šodien būs jābalso par ierosināto kompromisu starp Parlamentu, Padomi un Komisiju. Tāpēc vēlos jūs un it sevišķi Padomi, dalībvalstis un Komisiju aicināt piemērot ļoti piesardzīgu pieeju, izmantojot tā saucamo regulatīvo komiteju. Tas, ka mēs izrādām bažas par cilvēka cieņu, nenozīmē, ka esam pret dzīvnieku labklājību. Gluži pretēji — mēs vēlamies abas šīs lietas. Mēs vēlamies sadarboties, lai aizsargātu dzīvu radību cieņu neatkarīgi

no tā, vai tie ir dzīvnieki vai cilvēki, un lai darītu to atbilstīgi mūsu Eiropas jēdzienam par cieņu nolūkā kopīgi strādāt, lai to aizsargātu un atbalstītu.

Viena no lietām, kas ir raksturīga Eiropai, ir tas, ka mēs esam gatavi cīnīties par cilvēku brīvību un cieņu. Tādēļ es nevarēšu piedalīties šodienas balsojumā, jo morāli man nav iespējams darīt vienu lietu un ignorēt citu. Šā temata apspriešana šodien bija pareizā rīcība, bet lielā mērā nav ņemta vērā cilvēka cieņas trešā dimensija.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Pēc sarežģītām Parlamenta, Padomes un Komisijas sarunām, kas ilga pusotru gadu, esam beidzot panākuši kompromisa tekstu, kas ietilpst jutīgajā dokumentu kopumā par dzīvnieku eksperimentiem. Tas bija grūts darbs, un es vēlos pateikties mūsu referentei *Jeggle* kundzei un mūsu „ēnu” referentiem par šo intensīvo sarunu īstenošanu.

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja, ko man ir tas gods vadīt, tekstu pieņēma bez balsojumiem pret, un tikai 4 deputāti atturējās. Teksts panāk labu līdzsvaru starp vajadzību uzlabot to dzīvnieku labklājību, kurus izmanto eksperimentos, un vajadzību nekavēt medicīnisko pētījumu progresu. Priekšlikuma mērķis ir izskatīt un uzlabot 1986. gada direktīvu, kas tagad ir novecojusi, un saskaņot Eiropas noteikumus šajā jomā.

Eksperimenti ar dzīvniekiem ir īpaši jutīgs jautājums mums visiem, kā arī sabiedrībai, bet varu ar pārliecību sacīt, dāmas un kungi, ka teksts, par kuru drīz balsosim, ir saprātīgs, kā arī ir nopietna un precīza darba rezultāts. Attiecībā uz dzīvnieku aizsardzību tas noteikti uzlabo spēkā esošo tiesību aktu, vienlaikus ņemot vērā mūsu morālo atbildību nodrošināt medicīnisko pētījumu progresu.

George Lyon (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Par abām šā argumenta pusēm ir nepārprotami spēcīgi viedokļi. Arguments ir samērā skaidrs. Tas ir par tiem, kuri uzskata, ka dzīvnieku tiesībām jābūt svarīgākām, un tiem, kuri uzskata, ka svarīgākas ir sabiedrības tiesības redzēt progresu medikamentu, ārstēšanas un ārstniecisko līdzekļu attīstībā nespēcīgajiem, slimajiem un tiem, kas cieš. Mums jānodrošina pareizais līdzsvars. Jā, mums ir jāaizsargā dzīvnieki, bet mums jānodrošina, ka mūsu zinātnieku rīcībā ir rīki, lai viņi spētu izstrādāt jaunus medikamentus, kas nākotnē nodrošinās ārstēšanu vissmagākajām slimībām, ar kurām saskaras sabiedrība.

Es domāju, ka attiecībā uz šo argumentu teksts mūsu priekšā nodrošina pareizo līdzsvaru starp šiem diviem viedokļiem. Es uzskatu, ka dzīvnieku aizsardzība un sabiedrības tiesības ir pienācīgi ņemtas vērā, un šajā tekstā mēs esam ieguvuši pareizo līdzsvaru. Vēlos pateikties *Jeggle* kundzei un visiem „ēnu” referentiem par paveikto darbu.

Vēlos šajā vēlinajā posmā aicināt Zaļos rūpīgi padomāt par grozījumiem, ko tie ierosina. Tas jau tika apspriests debatēs. Mums jau ir bijušas sarunas. Manuprāt, tekstā patiešām ņemtas vērā viņu bažas un tās risinātas. Šis temats ir pārāk svarīgs, lai spēlētos ar politiku, un šajā vēlinajā posmā es viņus aicinu padomāt par grozījumu atsaukšanu, pirms veicam balsošanu.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Cīņa dzīvnieku vārdā iet roku rokā ar cīņu par labākiem pētījumiem. Ikviens, kurš aizstāv eksperimentus ar dzīvniekiem, novājina pētījumus. Ir izveidojusies tradīcija un maldīga pārliecība par dzīvnieku eksperimentu efektivitāti. Aizvien vairāk un vairāk medikamentu ir saistīti ar tikai cilvēkiem raksturīgām reakcijām, tādēļ eksperimenti ar dzīvniekiem ir pilnīgi bezjēdzīgi. Savukārt alternatīvas ir efektīvas, ātrākas un lētākas. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas

iesniegto grozījumu mērķis ir palīdzēt dzīvniekiem un pētījumiem, tāpēc iesaku jums tā vietā balsot par tiem.

Turklāt pastāv apiešanas iespēja, kas pieļauj pērtiķu izmantošanu. Mums jānovērš šī apiešanas iespēja, izmantojot Zaļo ierosinātos grozījumus. Pērtiķu izmantošana var būt pieņemama tikai sliktākajā iespējamā situācijā, kad ir runa par nopietniem cilvēku slimību simptomiem — tad nav apiešanas iespējas.

Visbeidzot, valstīm jānodrošina iespēja uzņemties vadību, kad ir runa par dzīvnieku aizsardzību un jaunu metožu testēšanu. Tikai tad Eiropa var kļūt par vadošo pasaules reģionu šajā jomā saistībā ar dzīvnieku aizsardzību un medicīniskiem pētījumiem.

John Stuart Agnew (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Kā lauksaimnieks es vienmēr esmu vēlējis, lai pret dzīvniekiem būtu pienācīga attieksme, un, manuprāt, AK tāda ir, vismaz no mūsu zinātnieku kopienas puses.

Esmu apmeklējis *Huntingdon Life Sciences*, kas atrodas manā vēlēšanu apgabalā, un zinu, ka mērķtiecīgi cilvēki tur dara tikai to, kas ir nepieciešams, lai panāktu zinātnes progresu. Šī iestāde veic būtiskus tādu medikamentu testus, kas pēc dažiem gadiem varētu aizsargāt dzīvību kādam, kurš pašlaik atrodas šajā plenārsēžu zālē. Katram šīs iestādes darbiniekam ir pienākums ziņot, ja viņi redz, ka pret dzīvniekiem izturas nepareizi.

Mēs nevaram un nedrīkstam piemērot nevajadzīgu kontroli, kas izlases veidā ierobežo konkrētas pieejas. Šie trīs grozījumi neuzlabos dzīvnieku labklājību un to piemērošana traucēs pētniecībai. Tie, cita starpā, ir ceļš uz formālu konfliktu, kas nekādi neveicina medicīnu, bet var papildināt advokātu kabatas.

Godīgi sakot, ES ir plašāk jāpiemēro koncepcija „ja tas nav saplīsis, nelabo to”. AK mums ir saprātīgs režīms, atbildīga zinātnieku kopiena, tai skaitā manā vēlēšanu apgabalā — Kembridžas Universitāte, kas vada pasaules zinātnisko progresu — un līdzsvaroti tiesību akti, kas saprātīgi nodrošina gan zinātnes, gan dzīvnieku labklājības vajadzības. Šis piesardzīgais līdzsvars ir jāsauglabā. Mans vēstījums ES ir vienkāršs: kaut tikai šoreiz atstājiet to neskartu!

Miroslav Mikolášik (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Mūsu apspriestās direktīvas mērķis ir ierobežot izmēģinājumus ar dzīvniekiem un uzlabot zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku apstākļus.

Eiropā mums jau ir augstākie dzīvnieku labklājības standarti pasaulē, un šī direktīva vēl vairāk paaugstina šos standartus. Tas ir ļoti apsveicami. Tomēr mums jāpatur prātā, ka cilvēki un to pārticība ir svarīgāka par dzīvnieku labklājību un ka pastāv būtiska atšķirība starp dzīvnieku un cilvēku cieņu.

Es izprotu līdzsvaru starp striktākiem dzīvnieku labklājības noteikumiem un dzīvnieku izmantošanu, vienlaikus ļaujot veikt pētījumus ar striktiem nosacījumiem. Es atbalstu trīs „R” principu (*replace, reduce, refine* — aizstāt, samazināt, pilnveidot): aizstāt izmēģinājumus ar dzīvniekiem ar citām metodēm, kad tas ir iespējams; samazināt izmantoto dzīvnieku skaitu līdz minimumam; un pilnveidot audzēšanas, turēšanas un aprūpes standartus.

Izmēģinājumus ar dzīvniekiem atļaus tikai gadījumos, kad nav pieejama alternatīva metode. Tajā pašā laikā joprojām būs iespējami medicīniski pētījumi. Tas nodrošinās līdzsvaru starp ētisko vajadzību samazināt izmēģinājumus ar dzīvniekiem un modernu medicīnisku pētījumu prasībām.

Šajā saistībā es vēlos strikti iebilst pret tādām alternatīvām metodēm izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, kas varētu ietvert izmēģinājumus, kuru pamatā ir cilvēku embriju cilmes šūnas. Manī bažas rada tās dalībvalstis, kuru vietējie tiesību akti nepārprotami nenosaka, ka metodes, kas saistītas ar cilvēku embriju izmantošanu, nedrīkst iekļaut obligātajā alternatīvajā testēšanā. Kad šī direktīva stāsies spēkā, dalībvalstīm var būt pienākums nodrošināt, ka tiek piemērotas šīs alternatīvās metodes neatkarīgi no tā, vai to pamatā ir vai nav embriju cilmes šūnas.

Tāpēc es atturēšos no galīgā balsojuma, un es aicinu dalībvalstis nodrošināt tādas alternatīvas, kas nav saistītas ar cilvēka dzīvības iznīcināšanu.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Es arī vēlētos sākt, apsveicot *Jeggle* kundzi saistībā ar lielisko darbu, ko viņa ir paveikusi Parlamenta un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā, sadarbojoties ar Komisiju un Padomi. Pēc pusotru gadu ilgušām nepārtrauktām sarunām Zviedrijas, Spānijas un Beļģijas prezidentūru laikā ir bijis iespējams panākt līdzsvarotu kompromisu starp zinātnieku kopienas prasībām un to, ko mēs šajos apstākļos varētu saukt par „dzīvnieku labklājību”.

Vairākums pieprasīja šā rezultāta sasniegšanu ļoti emocionālu un intensīvu debašu laikā, kurās visas puses zināmā mērā piekāpās. Plaši iesaistījās arī sabiedrība, kā jau to varēja paredzēt tik jutīga jautājuma gadījumā. Tomēr politikas veidotājiem ir jāpieņem lēmumi, un, lai gan mēs nedrīkstam zaudēt līdzjūtību pret dzīvnieku ciešanām, mums ir jāizvēlas un jāsakārto vērtības. *Jeggle* kundzes šodien iesniegtās nostājas centrā ir tāds vērtību izkārtojums, kas šķiet pietiekami labi līdzsvarots starp ieguvumiem cilvēka veselībai un dzīvnieku ciešanām. Tāpēc Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa balsos par šo ziņojumu un noraida jebkādas grozījumus.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, es vēlos paust savu pateicību un cieņu *Jeggle* kundzei, kura vairākus gadus strādājusi pie šī ziņojuma. Tomēr, *Jeggle* kundze, ir kāda lieta, kas man jums jāsaka. Kā eiropieši mēs nevaram ar šo ziņojumu lepoties. Tas ir pārāk nenoteikts un pieļauj pārāk daudz tādu lietu, ko nevajadzētu pieļaut valstij vai kontinentam, kuram ir vadošā nozīme dzīvnieku labklājības jomā visā pasaulē.

Es paredzu situācijas pasliktināšanos, it sevišķi saistībā ar eksperimentos izmantoto dzīvnieku atkārtotu izmantošanu. Iepriekš tas bija sarežģītāk, bet, manuprāt, tagad noteikumi ir kļuvuši elastīgāki. Jūs kratāt galvu, bet tiesa, ka, kad to rūpīgi aplūko, mazās drukas un teksta nianšes ir tās, kas nodrošina atšķirību. Izmēģinājumu smaguma pakāpe arī ir joma, kurā daudzās dalībvalstīs situācija, visticamāk, pasliktināsies. Dažas dalībvalstis, piemēram, Vācija, Apvienotā Karaliste un Zviedrija, ir rīkojušās vēl plašāk. Mēs esam ieviesuši sāpju sliekšni, un Padome ir to samazinājusi, pieļaujot izņēmumus. Turklāt ir samazinātas Komisijas pilnvaras saistībā ar pārbaudēm.

Tomēr es balsošu par šo ziņojumu, *Jeggle* kundze, jo tas ievieš uzlabojumus attiecībā uz 1986. gada direktīvu, kurai ir apritējuši 24 gadi. Ir ieviesti atļauju piešķiršanas mehānismi. Pirms trīs izmēģinājumu posmiem ir vajadzīga licence, un tas ir labi. Procedūras ir vienkāršotas, un tas arī ir pozitīvi. Es personīgi lepojos ar to, ka esam spējuši izglābt jautājumu par alternatīvām izmēģinājumu metodēm no pēdējā Parlamenta pilnvaru termiņa. Taču mums tam būs jānodrošina lielāks finansējums.

Šī direktīva būs jāpārskata nākamā septiņu gadu laikā. Tā veido gana labu pamatu, bet pēc septiņiem gadiem mums tā būs jāuzlabo, lai varam attaisnot savu reputāciju, proti, ka mums Eiropā ir visaugstākie dzīvnieku labklājības standarti pasaulē.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Ziņojumu, ar ko šodien šajā plenārsēžā zālē notiek iepazīstināšana, sagatavoja mūsu kolēģe deputāte, proti, Jeggie kundze. Tā mērķis ir pabeigt procesu, kas ir bijis vienlīdz ilgstošs un sarežģīts, kā arī bijis iespējams, tikai pateicoties smagam darbam un prasmīgam dialogam, tāpēc mēs vēlamies viņai pateikties.

Vienmēr, kad apsveramais jautājums ietver ne tikai vairāku pušu intereses, bet arī morāles vērtības, tas izraisa ne vien stabilus, racionālus argumentus, bet arī emocionālu reakciju. Tas nepalīdz panākt vienprātību, ko ceram šeit sasniegt, lai nodrošinātu Eiropas sabiedrības prasības, ņemot vērā dažādu politisko grupu un dalībvalstu viedokļus. Tas mums ļautu sekmēt Eiropas integrāciju, izstrādājot un iesniedzot kopējus standartus. Tieši šī gaidītā kritēriju standartizācija ir šā ziņojuma jautājums pieejā, kurā pieņem dzīvnieku dzīvības aizsardzības augstāku līmeni.

Rezultātā divu gadu laikā pēc lēmuma pārskatīt Padomes Direktīvu 86/609/EEK attiecībā uz to dzīvnieku aizsardzību, kurus izmanto zinātniskiem mērķiem, atzīstot atšķirības starp dalībvalstīm šajā saistībā, ir īstenoti centieni paredzēt detalizētākus noteikumus attiecībā uz šo jautājumu, lai samazinātu procedūru atšķirības. Tādējādi bija būtiski līdzsvarot zinātniskām vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzības augstāku līmeni ar vajadzību garantēt vajadzīgos biomedicīnisku pētījumu nosacījumus, kas ļautu tiem attīstīties Eiropas Savienībā. Tekstā, par kuru drīz balsosim, šis līdzsvars ir panākts.

Tas nodrošinās ieguvumus dzīvniekiem, kuri atrodas mūsu aizsardzībā, un pilda mūsu cilvēcisko atbildību attiecībā pret dzīvniekiem, neapdraudot biomedicīnisko pētījumu kvalitāti un progresu, kas ikdienu palīdz mums visiem.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mums būtu jābalso par šo ziņojumu par izmēģinājumu ar dzīvniekiem direktīvu. Sarunās ar Komisiju un Padomi Parlaments panāca daudz. Proti, aizstāšanu, samazināšanu un pilnveidošanu.

Tiesa, ka, skatoties no dzīvnieku labklājības perspektīvas, mēs joprojām darām pārāk maz. Tomēr Padome nebija gatava darīt vairāk un skaidri norādīja, ka nebūs jaunas direktīvas, ja nepieņemsim šos rezultātus. Tas nenozīmē, ka mēs nākotnē nevaram turpināt progresu šajā jomā. Mūsu politikas virzienos dzīvnieku labklājībai un pētniecībai jāpiešķir augsta prioritāte. Es ļoti vēlētos jau šodien pārtraukt jebkādu eksperimentus ar dzīvniekiem. Diemžēl mums vēl ejams tāls ceļš līdz šāda mērķa sasniegšanai, tāpēc mums jānodrošina, ka mēs dzīvniekiem varam garantēt maksimālu aizsardzību.

Sarunās panāktais kompromiss piedāvā daudz labāku pamatu šā mērķa sasniegšanai. Vienīgi ir svarīgi nodrošināt, ka visas dalībvalstis īsteno jauno direktīvu konsekventi. Es vēlos sirsnīgi pateikties referentei un visiem „ēnu” referentiem par viņu smago darbu.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Referente un cilvēki, kuri strādāja kopā ar viņu, noteikti ir paveikuši sarežģītu darbu, un par to mēs viņiem pateicamies.

Tomēr es personīgi nevaru apslēpt to, ka kopā ar vairākiem Itālijas valdības deputātiem, kurus es atbalstu, esmu apjukusi par jautājumu, kas pat pēc 24 gadiem nešķiet atrisināts tā, kā mēs to vēlētos.

Daži deputāti ir norādījuši, ka dzīvnieku jutīgums atšķiras no cilvēku jutīguma. Patiešām, neviens dzīvnieks nekad nedarītu to, kas notiek, kas ir jau noticis un kas vēl notiks Irānā. Vispār dzīvnieki nemoka citus, nenomētā citus ar akmeņiem un nestāsta melus, kādi raksturīgi mūsu politiskajai pasaulei.

Mums tiešām jāturpina izmantot šo dzīvnieku lietderība zinātnisko pētījumu progresā un cilvēku veselības uzlabošanā, bet mums nav tiesību tos turpināt pakļaut nevajadzīgiem, atkārtotiem eksperimentiem, kas piepilda dažu tā saukto pētnieku kabatas.

Mēs ļoti labi apzināties, ka *in vitro* eksperimenti vai cilvēku metabolisma datorsimulācija šodien ļauj sasniegt precīzākus rezultātus, nekā var sasniegt ar dzīvnieku eksperimentiem, jo eksperimenta rezultātus attiecībā uz vienu sugu nereti nevar iegūt no citas sugas — vai nu starp dzīvnieku sugām, vai dzīvniekiem un cilvēkiem.

Tādēļ mēs ceram, ka šī direktīva tiks pārskatīta, lai tā vairāk atbilstu pašreizējām tendencēm un savstarpējai cieņai.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties referentei un „ēnu” referentiem par viņu sasniegto rezultātu. Es domāju, ka esam panākuši labāko iespējamo kompromisu starp pētniecības vajadzībām un zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku labklājības nodrošināšanu.

Diemžēl uz dzīvniekiem pamatoti pētījumi joprojām ir būtiski, jo nav pieejamas alternatīvas. Ar datorsimulācijām un šūnu kultūrām nepietiek, un to nesaka politiķi, bet gan pētnieki. Es vēlos Parlamentam atgādināt, ka dažu ļoti nopietnu slimību ārstēšanas līdzekļi ir izstrādāti, tieši veicot izmēģinājumus ar dzīvniekiem. Deviņdesmit astoņi procenti šo dzīvnieku ir grauzēji, kas nozīmē, ka lielākas sugas tiek izmantotas ļoti mazā mērā. Man arī jānorāda, ka, pateicoties šiem izmēģinājumiem, šodien varam ārstēt leukēmiju, diabētu un dažus vēža veidus. Visbeidzot, vēlos norādīt, ka pētnieki ir pirmie, kas vēlas izvairīties no nevajadzīgām ciešanām, un, manuprāt, ir jāredz viņu darbs, lai to saprastu.

Tiesa, ka joprojām ir dažas sadaļas, kas rada bažas. Vēlos atsaukties uz vienu, kas vēl nav minēta: 49. pantā ir pazudusi atsauce uz ētikas komitejām, un tā ir aizstāta ar vispārējām valstu komitejām dzīvnieku aizsardzībai. Starp šajā jomā strādājošajiem tas izraisīja bažas, jo daudzās laboratorijās jau pastāv ētikas komitejas un citas tiek veidotas. Tāpēc ir bažas, ka tiks samazināta šo komiteju nozīme un ka tās pat varētu aizstāt ar vispārējām komitejām, kas nav tik piemērotas ne ētiski, ne zinātniski.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Pirmām kārtām, es vēlētos pateikties referentei Jeggie kundzei par lielisko darbu. Es arī atbalstu savus kolēģus deputātus, kas šodien ir runājuši pret trim grozījumiem kopējā nostājā.

Šis nav nevainojams kompromiss, lai gan šobrīd tas ir labākais iespējamais teksts.

Projekta saturs ir izstrādāts pēc apspriešanās ar izciliem zinātniekiem, kuri zina, kas viņiem ir vajadzīgs, lai turpinātu pētījumus.

Jebkādi grozījumi kompromisā nozīmēs parastās procedūras atjaunošanu, kas, manuprāt, nav neviena interesēs. Tāpēc aicinu visus savus kolēģus deputātus piedalīties šodienas balsojumā, lai noraidītu šos trīs grozījumus un ļautu Eiropas pētniecībai gūt labākos rezultātus.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es aicinu Padomi un Komisiju nodrošināt, ka tiek aizliegts izmantot cilvēku embrija vai pieaugušo šūnas, lai aizsargātu dzīvniekus.

Pašreizējā situācija patiesībā atļauj izmantot cilvēkus, lai aizsargātu dzīvniekus vajadzīgu eksperimentu laikā. Mēs vienmēr runājam par kompromisu, un šis kompromisu tradīcijas rezultāts ir tāds, ka mēs vairs nezinām, kas ir ētiski pieņemami un kas nav. Tomēr ir daži ētiski jautājumi, attiecībā uz kuriem kompromiss nav iespējams. Ja Komisija un Padome nevar nodrošināt šādu aizliegumu, tas būs faktisks apliecinājums tam, kā ES izturas pret cilvēkiem.

Man žēl, bet bez šādas garantijas es nevaru atbalstīt ierosinātās direktīvas tekstu.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Dalli kungs! Esam lielā mērā vienojušies, ka mums Eiropas pilsoņiem jānodrošina labākā veselības aprūpe. Tas ietver uzticamus medikamentus ar maksimāli mazu skaitu blakusefektu un jaunākās modernās ārstēšanas metodes. Diemžēl, ņemot vērā zinātnes progresu pašreizējo situāciju, mēs to nevaram nodrošināt bez eksperimentiem ar dzīvniekiem.

Tāpēc es šo ziņojumu uzskatu par ļoti sekmīgu centienu nodrošināt līdzsvaru starp dzīvnieku labklājību un cilvēku veselības aprūpi. Trīs „R” (*replace, reduce, refine*) — aizstāšana, samazināšana un pilnveidošana — ir šā mērķa reālās sasniegšanas pamatprincips, ņemot vērā, ka šodien tik bieži runājam par cilvēka cieņu, kas, manuprāt, ietver arī cieņu pret dzīvniekiem.

Mums ir vajadzīga iepriekšējas atļaujas, strikta kontrole un efektīvas pārbaūžu sistēmas. Ar tiesību aktu vien nepietiek. Mums jā saglabā modrība un jānodrošina, ka ziņojumu saturu patiešām īsteno praksē.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es domāju, ka par šo jautājumu visi esam vienojušies: ideālā pasaulē nebūtu vajadzības pēc pētījumiem, izmantojot dzīvniekus. Tomēr realitāte ir tāda, ka dzīvojam ciešanu pilnā pasaulē, kurā ir slimie vīrieši, sievietes un bērni, kas gaida ārstēšanu un šo pētījumu rezultātus, kuri ir svarīgi un izšķiroši. Tādēļ mums jāatbalsta Jeggles kundzes panāktais lieliskais kompromiss starp Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteju un Padomi.

Kā jau tika sacīts, vienošanās mazina dzīvnieku ciešanas, bet neierobežo šos pētījumus, kuri ir būtiski miljoniem pacientu Eiropā un visā pasaulē. Vai zinājāt, ka 71 % Nobela prēmiju medicīnā ir pasniegtas par darbu, kura pamatā ir bijuši eksperimenti ar dzīvniekiem?

Šis teksts mums neliek izvēlēties starp pelēm un cilvēkiem; šī direktīva aizsargā gan pacientus, gan dzīvniekus. Šī direktīva aizsargā mūsu nākotni.

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šie noteikumi ir labāki par tiem, kas mums bija iepriekš. Manuprāt, par to esam vienisprātis. Tomēr domāju, ka jūs pārsteidzaties, Jeggles kundze, sakot, ka šim kompromisam nav alternatīvas. Es domāju, ka mēs no šīs situācijas varējām iegūt vairāk.

Protams, ir tiesa, ka pētnieku lobētāji izdarīja krietnu spiedienu. To mēs visi zinām. Taču, vai esam sasnieguši mūsu galveno mērķi, proti, samazināt eksperimentu ar dzīvniekiem skaitu? Šis jautājums vēl nav atbildēts. Vēl viena problēma, protams, ir tas, ka reāli netiek samazināta primātu, kas nav cilvēkpērtiķi, izmantošana.

Mums Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupā par to ir lielas bažas, un mēs arī uzskatām, ka tas ir nopietns Eiropas principu pārkāpums, proti, ka dalībvalstīm nebūs atļauts piemērot noteikumus, kas ir striktāki par spēkā esošo tiesību aktu. Šai situācijai ir jāmainās. Tā ir nopietni jāapsver. Tāds ir to grozījumu pirmais mērķis, ko šodien iesniedza Zaļie, un tāpēc mēs neatsauksim šos grozījumus. Mēs aicinām priekšlikumu nodot atpakaļ komitejai.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Tādu paņēmieni un metožu izstrādei, kas atbrīvos no vajadzības eksperimentēt ar dzīvniekiem un kas mazinās dzīvniekiem radītās ciešanas gadījumos, kad tas ir vajadzīgs, jābūt svarīgam zinātnisko pētījumu mērķim, kā arī tādas eksperimentālās un tehnoloģiju attīstības mērķim, ko ir svarīgi sekmēt. Papildus šādai izstrādei jāņem vērā vajadzība izplatīt šos paņēmienus un metodes kopā ar to ieviešanu pētniecības un izstrādes iestādēs, kā arī zinātnes un tehnoloģiju sistēmās dažādos izstrādes līmeņos.

Eiropas Savienībai ir jāuzņemas svarīga nozīme šajā jomā, veicinot sadarbību starp zinātnes un tehnoloģiju iestādēm un sistēmām dažādās valstīs, tai skaitā trešās valstīs. Mēs uzskatām, ka — gan šajā jomā, gan, protams, citās — kopēju aizsardzības obligāto līmeņu noteikšana tiesību aktos nedrīkstētu liegt atsevišķām dalībvalstīm pieņemt augstākus aizsardzības līmeņus, ja tās to vēlas.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Es noteikti atbalstu uzlabojumus direktīvā par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Tomēr — tas ir nedaudz paradoksāli — es patiesībā esmu pret eksperimentiem ar dzīvniekiem. Pastāv alternatīvas izmēģinājumu metodes, un, par laimi, pārskatītā direktīva ietver šo jomu. Par to esmu ļoti pateicīga. Ceru, ka tiek nodrošināta lielāka motivācija izstrādāt lielāku skaitu alternatīvu izmēģinājumu metožu. Tomēr tagad un tūlīt ES ir jāievieš humāni un droši noteikumi attiecībā uz eksperimentos izmantotajiem dzīvniekiem. Beidzot tiek atzīts, ka dzīvnieki ir jutīgas radības, tādēļ mēs ieviešim sāpju ierobežojumus. Tomēr — kādēļ mēs neieviešam sadaļu, kas aizliedz to pašu dzīvnieku atkārtotu izmantošanu? Kādēļ mēs neaizliedzam smadzeņu pētīšanai izmantot pērtiķus? Mani sadusmo tas, ka mēs daudz vairāk ņemam vērā ieinteresēto organizāciju intereses, nekā dzīvnieku labklājību. Mani arī sanikno tas, ka šajā Parlamentā mēs spējam pieņemt tiesību aktus tikai par ES; kā jautājumu par dzīvnieku eksperimentiem risina ārpus ES?

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es Komisijas iniciatīvu vērtēju atzinīgi. Manuprāt, tas, ka mums ir izdevies vienoties par prakšu saskaņošanu eksperimentu ar dzīvniekiem jomā ES, ir svarīgs sasniegums.

Šī direktīva ir svarīgs solis, lai nodrošinātu, ka eksperimentus ar dzīvniekiem zinātnes vajadzībām aizstās, tiklīdz tas būs zinātniski iespējams. Šī direktīva, pirmām kārtām, dalībvalstīm uzliks par pienākumu veicināt alternatīvu metožu attīstību. Es patiesām mudinu dalībvalstis nodrošināt, lai tiktu sniegts piemērots finansējums apmācībai, pētniecībai, izstrādei un īstenošanai attiecībā uz zinātniski pieņemamām metodēm vai izmēģinājumu stratēģijām, kas nav saistītas ar dzīvnieku izmantošanu.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Kā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas loceklis es, protams, atzinīgi vērtēju šos noteikumus un panākto vienošanos. Es zinu, ka vienmēr ir grūti nonākt pie kompromisa, bet mums vajadzīgi piemēroti ētikas standarti gan attiecībā uz eksperimentiem ar dzīvniekiem, gan izmēģinājumiem ar cilvēkiem, un mēs varam īstenot tikai tos augstākos standartus, kas pašlaik ir pieejami.

Protams, ir arī svarīgi izstrādāt alternatīvas. Astotajā pamatprogrammā pētniecībai un tehnoloģiju izstrādei rūpīgi jākoncentrē uzmanība uz alternatīvām izmēģinājumu metodēm. Turklāt mums arī nepieciešamas vienkāršākas procedūras, un tieši tas ir paredzēts šajos noteikumos. Novērtējums pēc septiņiem gadiem nodrošinās lielus ieguvumus nozarei, jo procesu drošība un skaidri, standartizēti Eiropas noteikumi nozarei arī nodrošinās tiesisko noteiktību.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos nepārprotami norādīt, ka Eiropai ir augstākie dzīvnieku labklājības standarti pasaulē. Šis ziņojums ir vēl viens svarīgs solis dzīvnieku labklājības turpmākas uzlabošanas virzienā. Mūsu kopējais mērķis ir ierobežot eksperimentus ar dzīvniekiem un uzlabot pētniecībā izmantoto dzīvnieku dzīves apstākļus. Es atzinīgi vērtēju to, ka eksperimentus ar dzīvniekiem aizstās ar citām metodēm, kad tas būs iespējams, un ka uzlabos šo dzīvnieku audzēšanas, turēšanas un aprūpes standartus. Tomēr es vēlos aplūkot lauksaimniecības nozares gūto pieredzi un paust kritiku par dažiem ziņojuma punktiem.

Mums nevajadzētu pieņemt, ka lielāka birokrātija pētniecības jomā uzlabos dzīvnieku labklājību. Pētniecība un saistītās pakārtotās ekonomikas nozares Eiropā nedrīkst nonākt nelabvēlīgā situācijā starptautiski un salīdzinājumā ar citām nozarēm. Tiesa, ka tad, kad sabiedrība aicina piemērot augstākus dzīvnieku labklājības standartus, gan šajā nozarē, gan lauksaimniecībā mums ir jāapsver standarti, ko piemēro importētiem ražojumiem. Eiropas augstie kvalitātes un dzīvnieku labklājības standarti ir jāatzīst saistībā ar godīgu konkurenci. Referente *Jeggle* kundze ir paveikusi lielisku darbu ar šo ļoti jutīgo ziņojumu un pelnījusi mūsu atbalstu.

John Dalli, *Komisijas loceklis* . – Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, vēlos pateikties par jūsu komentāriem un vispārējo atbalstu šajā direktīvā ietvertajiem noteikumiem.

Mūsu priekšā ir mērķtiecīga direktīva, kas, ja tiks pieņemta, būtiski uzlabos dzīvnieku labklājību ES. Es piekrītu *Sārbu* kungam, ka pilnīga un godīga īstenošana būs noteicošais elements, lai izmantotu direktīvas potenciālu. Šis uzdevums ir tikai sākums. Šodien varam būt apmierināti, ka ir panākts labs kompromiss par sarežģītu, bet svarīgu dokumentu un ka var panākt lielu progresu to dzīvnieku dzīves apstākļu uzlabošanas virzienā, kuri joprojām ir vajadzīgi zinātniskām procedūrām.

Tagad es sniegšu atbildes uz dažiem no šorīt paustajiem komentāriem. Attiecībā uz *Evans* kundzes komentāriem ir jāsaprot, ka šī direktīva nodrošina turpmāku juridisko skaidrību pašreizējā situācijā. Turklāt pamata un lietīšķajos pētījumos, kam nav paredzētas ES metodes, 4. pantā skaidri tiek prasīts izmantot alternatīvas metodes, kad vien tas iespējams. Tāpēc prasība izmantot alternatīvas metodes nav novājināta; gluži pretēji — tā ir vēl vairāk nostiprināta.

Attiecībā uz *Kastler* kunga un *Mikolášik* kunga komentāriem par cilvēka embriju cilmes šūnām jāsaprot, ka diskusijās šo jautājumu ņēma vērā. Par to ilgstoši diskutēja sarunu laikā, un rastie risinājumi atspoguļo to, ka ES nav vienprātības par to, vai cilvēka embriju cilmes šūnas būtu jāizmanto vai ne. Tāpēc Komisija uzskata, ka to vislabāk būtu reglamentēt valsts līmenī.

Tekstā, par ko panākta vienošanās, risinātas šīs bažas, ļaujot katrai atsevišķai dalībvalstij pieņemt lēmumu, vai ļaut vai neļaut izmantot šīs šūnas. Jāsaka arī, ka dalībvalstīs, kurās nav skaidru tiesību aktu, kas aizliedz embriju cilmes šūnu izmantošanu, šādas testēšanas metode saskaņā ar pārskatīto direktīvu būtu obligāta tikai tad, ja šo testēšanas metodi atzītu

ES tiesību akti. ES līmenī nav šādu tiesību aktu, un šāda tiesību akta pieņemšanai būtu vajadzīga dalībvalstu piekrišana.

Runājot par ētisko novērtēšanu, ko minēja *Gardini* kundze, jāsaka, ka jēdziens par ētisko novērtējumu un komiteju, kura to veiks, ir strikti saglabāts 38. pantā. Tomēr vārds „ētisks” bija jāsvīturo Padomes diskusiju laikā. Prasība ir saglabāta pilnā apmērā.

Ceru, ka ar savu balsojumu jūs sniegsiet spēcīgu vēstījumu, ka Eiropas Parlaments atbalsta rezultātu, kas sarunās panākts iestādēs, pateicoties *Jeggle* kundzes un Zviedrijas prezidentūras prasmīgajai vadībai. Šodien mums ir iespēja ES izvirzīt priekšplānā, apvienojot dzīvnieku labklājības augstu līmeni ar kvalitatīvu zinātnei. Attaisnosim mūsu saukli: “ES — rūpējas par dzīvniekiem un tiecas īstenot labāku zinātnei”.

Elisabeth Jeggle, *referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Dalli* kungs, dāmas un kungi! Es vēlos sirsnīgi pateikties jums, *Dalli* kungs, par jūsu komentāriem, kas ir paskaidrojuši konkrētas problēmas un kas man vairs nebūs jāatkārto. Es arī vēlos sirsnīgi pateikties visiem kolēģiem deputātiem par komentāriem.

Ir skaidrs, ka šis ir ārkārtīgi jutīgs temats, kas saistīts ar dažādām interesēm, kuras mums bija jāapkopo. Es aicinu visus balsot par šo ziņojumu, kas tagad ir mūsu priekšā un kas — es to atzīstu — ir līdzsvarojošs tiesību akts.

Häusling kungs, ja mēs tagad šo ziņojumu noraidīsim, vēl ilgi turpinās piemērot 1986. gada direktīvu, un tas neuzlabos laboratoriju dzīvnieku situāciju. Tuvākajā nākotnē mēs nespēsīm ieviest nekādus jaunus tiesību aktus. Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja noraidīja jūsu vēlreiz iesniegtos grozījumus. Jūsu grozījumi nesaņēma atbalstu. Jūs tos esat iesnieguši vēlreiz. Tās ir jūsu tiesības, un es šīs tiesības ņemu vērā.

Kāds ir labums no tā, ka Eiropas Savienībā ir augstākais dzīvnieku labklājības standarts, ja mēs nevaram šo pašu standartu īstenot visā pasaulē? Tagad mums visiem ir svarīgi rīkoties tā, lai nodrošinātu, ka tiesību akts, ko šodien, cerams, pieņemsim, nākamo gadu laikā tiek īstenots dalībvalstīs. Tāds ir mūsu uzdevums. Pirmkārt, mums jānodrošina, ka visas dalībvalstis šajā jomā sasniedz to pašu augsto standartu. Tāds ir mūsu pirmais uzdevums, un mums nevajadzētu jau tagad aicināt atsevišķas dalībvalstis īstenot augstākus standartus.

Ja augstāki standarti jau ir ieviesti, un šeit es kā vāciete runāju par Vāciju, šie standarti netiks mainīti. Mēs neprasām, lai dažas valstis savā attīstībā virzītos atpakaļ. Gluži pretēji — mēs ņemam vērā dalībvalstu suverenitāti; mēs to ņemam vērā arī tādu pētījumu gadījumā, ko veic, izmantojot embriju cilnes šūnas. Tā ir pareizā rīcība, un tas ir svarīgs punkts.

Ja patiešām vēlaties sasniegt augstākus dzīvnieku labklājības standartus, tad, lūdzu, balsojiet par šo ziņojumu un noraidiet visus grozījumus.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2010. gada 8. septembrī.

Pavel Poc (S&D), *rakstiski*. – (CS) Es atzinīgi vērtēju un atbalstu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību, pie kuras strādāja referente *Jeggle* kundze, jo panāktais kompromiss nodrošina progresu salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju. Tomēr tajā pašā laikā neesmu apmierināts par to, ka nebija iespējams direktīvas galīgā projekta piemērošanas jomā ietvert visus bezmugurkaulniekus. Eiropas Parlaments pieprasīja, lai direktīvas piemērošanas jomā iekļauj vismaz tās bezmugurkaulnieku sugas, par kurām ir zinātniski apliecināts, ka tās spēj just sāpes, stresu,

bailes un ilgstošus kaitējumus. Projektā šī prasība nav pat pieminēta. Lai gan atzīstu, ka ir vajadzīgs izmantot dzīvniekus zinātniskos pētījumos, esmu cieši pārliecināts, ka direktīvai bija jābūt plašākai un tās piemērošanas jomā jāietver visas radības bez izņēmuma. Neaizmirsīsim, ka joprojām paplašinās mūsu zināšanas par radībām, kas, kā atzīst oficiālas zinātnes iestādes, spēj just sāpes, stresu un bailes, kā arī just ilgstošu kaitējumu. Tāpēc varam secināt, ka starp visiem dzīvniekiem pastāv spēja just bailes, stresu un sāpes. Šā fakta atzīšana ir vairāk morāles, nevis zinātnisks jautājums. Diemžēl ar kompromisa pieņemšanu esam parādījuši, ka Eiropas kultūrai vēl ir jāatbrīvojas no Dekarta koncepcijas, ka dzīvnieks ir lieta, un ka mums šajā saistībā vēl ejams tāls ceļš.

Konrad Szymański (ECR), rakstiski. – (PL) Saistībā ar procedūru otrajam lasījumam deputāti nevarēja paust savus viedokļus par galīgo redakciju direktīvai par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (*Elisabeth Jeggle* ziņojums). Tagad es vēlos izmantot šo iespēju, lai skaidri paustu savus iebildumus pret to, ka direktīvā tiek atļauts izmantot embriju cilnes šūnas kā alternatīvu eksperimentiem ar dzīvniekiem zinātnes vajadzībām. Tas ir kļūdainas antropoloģijas rezultāts, kas pieļauj iznīcināt cilvēka dzīvību tās attīstības agrīnākajā posmā, lai uzlabotu dzīvnieku labklājību. Eiropas Parlamenta šajā saistībā ierosinātās garantijas pirmajā lasījumā bija daudz precīzākas. Direktīvas neskaidrie noteikumi rada reālus draudus spēkā esošajiem tiesību aktiem tādās valstīs kā Vācija, kur embrijiem ir nodrošināta aizsardzība. Tas, ka šīs pētniecības metodes nav izslēgtas, ir to tiesiskuma tieša uzspiešana tādām valstīm kā Polija, Īrija un Malta.

5. Pašreizējās sarunas par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums attiecībā uz pašreizējām sarunām par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA).

Dārgie kolēģi, lūdzu jūsu uzmanību uz īsu brīdi. Pieņemtā darba kārtība šīm debatēm neparedz brīvā mikroфона procedūru. Tomēr, ja vien jums nav iebildumu, ja runātāji ievēros laika ierobežojumus un ja debašu beigās būs pieejams laiks, ierosinu īsu brīvā mikroфона procedūru. Vai pret to ir kādi iebildumi? Ļoti labi!

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Vēlreiz paldies, ka devāt man iespēju izteikties par sarunām saistībā ar ACTA.

Šajā saistībā vēlos atgādināt šo sarunu kontekstu: ACTA ir nolīgums, kas būs svarīgs, lai aizsargātu ES konkurētspēju un darba vietas pasaules tirgū.

Patiešām, ja vēlamies saglabāt mūsu ekonomikas konkurētspēju, mums būs jāpaļaujas uz inovācijām, radošumu un zīmolu ekskluzivitāti. Tās ir dažas no mūsu galvenajām salīdzinošajām priekšrocībām pasaules tirgū. Tādēļ mums ir vajadzīgi instrumenti, lai nodrošinātu, ka šīs priekšrocības tiek pienācīgi aizsargātas mūsu galvenajos eksporta tirgos.

Un šie jautājumi skar ES pilsoņus: ne tikai darba vietas, bet arī patērētāju drošums, drošība un veselība.

Mēs cenšamies vienkārši noteikt starptautisku standartu attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) piemērošanu, un šis standarts būs saprātīgs, līdzsvarots un efektīvs, kā arī tādējādi plašāks par pašreizējiem PTO noteikumiem par IĪT, un tas ir ACTA nolīgums. Tāds ir absolūtais mērķis, par kuru skaidri zinu, ka varēsim vienoties.

Pagājušā gada martā es šeit ierados, lai izklāstītu galvenos principus, uz kuriem pamatojas Komisijas dalība šajās sarunās, un apņēmos uzlabot šo sarunu pārredzamību Parlamentam. Kā varat redzēt tekstu projektos, kas izstrādāti kopš marta notiekošo sarunu rezultātā un ko esam nodevuši jūsu rīcībā, Komisija ir turējusi doto vārdu un konsekventi ievērojusi šos principus. Vēlos jums tos atgādināt.

Pirmkārt, ACTA mērķis ir risināt lielus pārkāpumus intelektuālā īpašuma tiesību jomā, kam ir būtiska komerciāla ietekme, un šis mērķis nav saistīts ar ceļotāju klēpj datoru vai datoru satura pārbaudi. Tas nenovedīs pie pilsonisku brīvību ierobežošanas vai patērētāju aizskaršanas. Ja par to šaubāties, es labprāt uzklaušīšu jūsu argumentus.

Otrkārt, ACTA skar vienīgi esošo intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu. Tas neietvers noteikumus, kas groza neatkarīgos tiesību aktus par intelektuālo īpašumu. Tajā būtu jānosaka obligātie noteikumi, kā novatori var piemērot savas tiesības tiesās, uz robežām un internetā. Piemēram, ACTA nodrošinās, ka Eiropas modes dizaineru, mākslinieku vai automobiļu ražotāju tiesības tiks pienācīgi aizsargātas gadījumos, kad viņu izstrādājumiem uzradīsies viltojumi ārpus Eiropas.

Treškārt, ACTA jāsauglabā atbilstība ES tiesību kopumam, tai skaitā IIT piemērošanas saskaņošanas pašreizējam līmenim, Direktīvai par elektronisko tirdzniecību, telekomunikāciju tiesiskajam regulējumam, kā arī, un tas nav mazāk svarīgi, piemērojamiem ES tiesību aktiem par datu aizsardzību un privātumu. ACTA slepeni neizmainīs nekādus ES tiesību aktus. Tad jūs man jautāsi — kāda ir tā pievienotā vērtība? Atbilde ir tāda, ka mūsu tiesību akti ir vieni no efektīvākajiem tiesību aktiem un ka, ja citas valstis tos pieņems, tas palīdzēs mūsu novatoriem.

Ceturtkārt, mēs nodrošināsim, ka ACTA netraucēs piekļuvi ģenēriskām zālēm. Teksta projektā ir skaidri noteikts, ka uz ACTA pamata nedrīkstēs iejaukties ģenērisku zāļu tirdzniecībā.

Turklāt ACTA būs saskaņā ar 2001. gada deklarāciju par TRIPS nolīgumu un sabiedrības veselību, savukārt robežkontroles pienākumi, kas ir visjutīgākais jautājums saistībā ar piekļuvi medikamentiem, neattieksies uz patentiem.

Runājot par pārredzamību, jāsaaka, ka esam turējuši doto vārdu iegūt informāciju no Eiropas Parlamenta, veicot mērķtiecīgas sesijas pēc katras sarunu kārtas, un mēs to turpināsim darīt. Un saskaņā ar mūsu apņemšanos, kā noteikts pamatnolīgumā, mēs, protams, esam Eiropas Parlamenta rīcībā nodevuši tekstu projektus.

Es arī izmantošu šo iespēju, lai īsi paziņotu ACTA sarunu 10. kārtas rezultātus, kas norisinājās Vašingtonā 2010. gada 16.–20. augustā.

Puses panāca nelielu progresu attiecībā uz civiltiesību, muitas un sankciju nodaļām, bet joprojām neizrādīja pietiekamu elastību, lai risinātu dažus no jutīgākajiem jautājumiem. Apjomīgu darbu paveica arī attiecībā uz vispārējām un horizontālām nodaļām (preambulu, vispārējiem noteikumiem, definīcijām, piemērošanas praksēm, starptautisko sadarbību un iestāžu noteikumiem), kas ir gandrīz pabeigtas.

Diemžēl pēdējo divu kārtu laikā ir kļuvis aizvien skaidrāks, ka visu pašreizējo ACTA pušu vienprātība tiks panākta tikai ar mazāko kopsaucēju, ņemot vērā dažādu ACTA dalībnieku viedokļu un praksi dažādību saistībā ar šo jautājumu. Tas nozīmēs vājāku nolīguma mērķtiecību un efektivitāti.

Pēdējā kārtā attiecībā uz mūsu digitālo vidi (internetu), kas ir viena no jutīgākajām, bet arī „novatoriskākajām”, nodaļām ACTA nolīgumā, tika sperts solis atpakaļ, jo puses nevarēja vienoties par kopēju atbildības atbrīvojuma režīmu interneta pakalpojumu sniedzējiem.

Tā tas ir arī muitas pasākumu gadījumā (kas ir ļoti svarīga nodaļa), jo vairākas puses iebilst pret pārbaužu veikšanu neatbilstīgu preču eksportam un tranzītam, tādējādi nereaģējot uz plaši izplatīto viltojumu starptautisko pārvietošanos.

Vēl kāda joma, kurā diskusijas ir neapmierinošas saistībā ar ES interesēm, attiecas uz to, kādas intelektuālā īpašuma tiesības būs ietvertas nolīgumā. ES ir plaša un dažāda tiesību īpašnieku bāze. Lauksaimnieks, kurš ražo produktus ar ģeogrāfiskām norādēm, vai tekstila uzņēmums, kas izstrādā dizainus, arī ir viltojumu upurī, un tiem ir jābūt ietvertiem nolīgumā, lai nodrošinātu labākus piemērošanas noteikumus. Problēma ir tāda, ka vairāki no mūsu partneriem uzstāj, ka iekļaušana ACTA pienākas tikai autortiesībām un prečzīmēm. Mēs tam noteikti nepiekrītam un turpināsim strikti pieprasīt, lai tiek ievērotas šīs ES būtiskās intereses.

Nākamā kārtā notiks Tokijā mēneša beigās (no 2010. gada 23. septembra līdz 1. oktobrim). Šķiet, ka tuvojamies finālam, un puses ir apņēmušās Tokijas kārtā atrisināt neatrisinātos jautājumus.

Es joprojām esmu cieši pārliecināts, ka ir svarīgi atrisināt jautājumu par Eiropas intelektuālā īpašuma sistemātisku un plaši izplatīto ļaunprātīgo izmantošanu pasaulē, kā arī, ka ir svarīgs ACTA būtiskais ieguldījums, kuru tas var sniegt šā mērķa sasniegšanā. Tādēļ esmu apņēmis panākt šo sarunu sekmīgu rezultātu.

Tomēr, ja procesa beigās ES priekšā būs līgums bez būtiskas un konkrētas pievienotās vērtības mūsu tiesību īpašniekiem vai līgums, kas centīsies noteikt, ka pastāv 1. un 2. kategorijas intelektuāla īpašuma tiesības, mums jābūt gataviem atkārtoti apsvērt mūsu dalību nolīgumā.

Daniel Caspary, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! ES muitas ierēdņi 2008. gadā aizturēja 178 miljonus priekšmetu. No tiem 20 miljoni bija bīstami priekšmeti. Kopā 54 % no viltotiem ražojumiem ir no Ķīnas, un Indija bija galvenā viltotu medikamentu izcelsmes valsts.

Viltotas preces rada lielu kaitējumu Eiropas ekonomikai, bet smagi tiek skarti arī cilvēki, kuri nopērk viltotus ražojumus. Es runāju, piemēram, par medikamentiem. Man un visiem vecākiem tas būtu briesmīgi, ja slimis bērns nomirtu pēc šādu medikamentu lietošanas tādēļ, ka mēs nespējam novērst viltotu ražojumu un medikamentu nokļūšanu tirgū. Mums šī problēma ir jāatrisina.

Pirātiski ražojumi Eiropas Savienībā ir būtisks jautājums. Mums jāaizsargā nozares un patērētāji visā pasaulē pret ražojumiem, kas var kaitēt veselībai un radīt finansiālus zaudējumus uzņēmumiem. Tādēļ es sarunas par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) vērtēju atzinīgi, jo tas ir liels solis īstajā virzienā saistībā ar cīņu pret pirātiskiem ražojumiem. Mēs zinām, ka šis nolīgums nav vienīgais pirātisma risinājums, bet tas ir pirmais starptautiskais nolīgums šajā jomā, un saskaņā ar to dažas valstis uzņemas cīņu pret pirātiskiem ražojumiem. Es gribētu, lai tajā iesaistās pēc iespējas vairāk citas valstis.

Mūsu grupa atzinīgi vērtē pozitīvo sadarbību starp Komisiju un Parlamentu, kopš mūsu rezolūcijas pieņemšanas pavasarī. Mēs paužam nožēlu par to, ka mums bija jāpieņem šī

rezolūcija. Tomēr, pateicoties Komisijas regulārajiem ziņojumiem, mēs guvām pārskatu par sarunām pēdējos mēnešos. Es vēlos apsveikt sarunu dalībniekus saistībā ar jaunākajiem sasniegumiem. Pat ACTA kritiķiem ir aizvien grūtāk atrast negatīvus aspektus attiecībā uz nolīgumu. Ir atrisināts jautājums par muitas kontroles pasākumiem patentu pārkāpumu gadījumā un saistītās bažas par ģenērisko zāļu tirdzniecību. Pateicoties trīs svītrojumiem, ir izslēgta privātas bagāžas pārmeklēšana. Interneta pakalpojumu sniedzēju obligātā atbildība arī ir izslēgta, un nolīgums šķietami atbilst Kopienas tiesību kopumam. Domāju, ka esam uz īstā ceļa.

Tomēr vēlos aicināt Komisiju saglabāt tās stingro nostāju, lai tā varētu pārstāvēt Eiropas Savienības intereses. Es atbalstu priekšlikumu iekļaut patentu tiesības, izcelsmes ģeogrāfiskās norādes un patentu pārkāpumus nolīguma sadaļā, kas attiecas uz civiltiesībām. Es noteikti uzskatu, ka Parmas šķiņķim, *Tiroler Almkäse* un šampanietim pienākas tāda pati aizsardzība kā *Coca-Cola* vai *Kellogg's* kukurūzas pārslām. Tāpēc aicinu ASV pārstāt bloķēt dokumentu publicēšanu. Dokumentu publicēšana pēc Jaunzēlandes kārtas ir parādījusi pārredzamības nozīmi un ļāvusi apklusināt kritiku par nolīgumu.

Vēlos lūgt Komisijai turpināt atbalstīt sarunu dokumentu publicēšanu ne vēlāk kā pirms nolīguma parakstīšanas. Vēlu Komisijai izdošanos nākamajā kārtā Japānā un ceru uz turpmākiem savlaicīgiem un detalizētiem ziņojumiem par sarunām. Pēc sarunu beigām mūsu grupa sanāks kopā mierā un klusumā, lai novērtētu rezultātus, pamatojoties uz galīgajiem tekstiem, un pieņemts lēmumu par savu nostāju attiecībā uz ratifikāciju. Es vēlu sarunu dalībniekiem panākumus.

Kader Arif, *S&D grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungļi! Komisār, jūs nupat paudāt vairākus apgalvojumus, bet es tomēr nedomāju, ka daudzu deputātu bažas par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) ir izkļiedētas.

Martā es ierosināju rezolūciju, ko šajā plenārsēžu zālē pieņēma ar lielu vairākumu un kas ļāva publicēt sarunu tekstu. Debašu laikā mēs pieprasījām, lai Kopienas tiesību kopums, ko jūs jau minējāt, nodrošina ģenērisko zāļu drošumu un piegādi, kā arī lai tiktu ņemtas vērā mūsu pilsoņu pamatbrīvības. Mēs arī minējām ģeogrāfiskās norādes, lai jums norādītu uz jūsu prioritātēm, kuras es jums turpināšu atkārtot, lai pēc dažām nedēļām Japānā jūsu aizstāvētās nostājas pamatā būtu parlamentāras debates, ko mums ir izdevies sākt.

Vakar debašu laikā par situāciju Eiropas Savienībā daudzi runātāji pareizi norādīja, ka EP deputāti ir pilsoņu pārstāvji un ka bez šīs saiknes Komisijai draud iesaistīšanās neauglīgā konfrontācijā ar Parlamentu. Tādēļ es jums, komisār, prasīju kā prioritāti apsvērt to, ka EP deputāti jūsu priekšā, pirmkārt un galvenokārt, ir jūsu partneri un neatrodas šeit, lai vienkārši jums iebilstu.

Partnerība, ko mēs vēlamies, nav partnerība, kurā esam iesaistīti ar zvērestu ievērot slepenību, kā reizēm, šķiet, vēlas jūsu dienesti. Jūsu dienesti nupat atbildēja uz mūsu jautājumiem aiz slēgtām durvīm. Mūsu rīcībā ir ACTA teksta jaunākā redakcija, bet mēs nedrīkstam nosūtīt nekādus ziņojumus, kad aizejam no šīm sanāksmēm vai kad esam izlasījuši šo nolīgumu, lai gan mūsu uzdevums ir brīdināt, paskaidrot un nodrošināt izpratni. Tāpēc mans otrs pieprasījums jums ir debašu pārredzamību uzskatīt par elementu, kas papildina jūsu apspriedes, nevis grauj uzticību.

Papildus šiem diviem galvenajiem jautājumiem, kā arī tādēļ, ka sāku pierast pie šīs prakses, vēlos jūs informēt par savām bažām. Pirmām kārtām — piekļuve medikamentiem. To jau minēja. Jūs mums stāstāt, ka piekļuves aizsardzība ir viena no jūsu prioritātēm, ka darāt

visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka nekas šajā nolīgumā nekavē medikamentu ražošanu vai brīvu apriti. Tomēr šeit vēlos jums jautāt par patentiem. Kādēļ vēlaties tos iekļaut nolīgumā? Vēlme pastiprināt pamatoto cīņu pret viltojumiem nedrīkstētu būt atruna, lai ACTA izmantotu kā līdzekli patenta īpašnieku tiesību paplašināšanai, pārsniedzot to, kas noteikts TRIPS nolīgumā. Lūdzu, nejauciet ģenēriskās zāles ar viltotiem medikamentiem.

Vēl viens svarīgs jautājums ir garantijas. Teksti nevar būt pārāk strikti, nodrošinot patiesu līdzsvaru starp lietotāju un tiesību īpašnieku tiesībām. Ierosinu jums izlasīt vairākus formulējumus TRIPS nolīgumā.

Es atzinīgi vērtēju jūsu komentārus par internetu un esmu pārliecināts, ka ACTA nevājinās ES nostāju, kas ir skaidri pausta Direktīvā par elektronisko tirdzniecību.

Komisār, noteikti ir vēl citi jautājumi, ko man vajadzētu šorīt ierosināt, bet pirmais pienākums, kuru apņemos veikt, ir nodrošināt, ka, pateicoties šīm debatēm, mēs varam visiem pilsoņiem nodrošināt maksimāli daudz informācijas par šo nolīgumu, un sacīt jums, ka, manuprāt, galvenais elements ir viņu tiesību un pamatbrīvību aizsardzība. Tādēļ ceru, ka paturēsiet prātā deputātu ierosinātos jautājumus un tos aizstāvēsiet sarunu laikā. Es jūs arī aicinu pildīt savu apņemšanos publicēt tekstu, tiklīdz kā sarunas ir beigušās — neatkarīgi no tā, vai tas ir Japānas kārtas beigās vai nākamajā kārtā.

Šajā plenārsēžu zālē, piemēram, būs jānotiek publiskām debatēm. Tāpēc aicināšu pieņemt rezolūciju, un mēs ceram, ka jūs ņemsiet vērā mūsu viedokli pirms ACTA parakstīšanas, pat ja tas nozīmēs atgriešanos sarunu posmā.

Niccolò Rinaldi, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kung! “Acta est fabula, plaudite!” — “izrāde beigusies, aplaudējiet!” Romiešu aktieri tā sacīja izrādes beigās. Izrāde ir beigusies, un mēs, iespējams, esam tās pabeigšanas priekšvakarā, lai gan vēl varbūt nav laiks aplausiem.

Šo debašu laikā mēs no *De Gucht* kunga saņēmām būtiskus apgalvojumus, bet mēs zinām, ka 64 % viltoto preču ir no Ķīnas, kas nav viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma (ACTA) līgumslēdzēja puse. Tāpēc mums būs jānovērtē, vai ir vērts — citiem vārdiem sakot, vai mums vajadzētu — parakstīt nolīgumu, ja tas nenodrošina nekādus patiesus ieguvumus, kā secināja komisārs. Bažas rada nedaudzi jautājumi, bet tie ir būtiski. Daudz ir sacīts par internetu, un mēs novērtējam komisāra centienus, bet saglabājam piesardzību.

Attiecībā uz piekļuvi medikamentiem es atkārtēju to, ko jau pieprasīja citi deputāti: nevar jaukt kopā medikamentu viltojumus, no vienas puses, un ģenēriskās zāles, no otras puses. Ir ļoti būtiski nodrošināt piekļuvi medikamentiem par konkurētspējīgām cenām, kas ir svarīgi pacientiem jaunattīstības valstīs. Jautājums, kas man būtu jāuzdod ir šāds: vai Dohas deklarācija par TRIPS (intelektuālā īpašuma tiesību komercaspekti) nolīgumu un sabiedrības veselību tiks iekļauta vismaz ACTA teksta preambulā?

Visbeidzot, attiecībā uz ģeogrāfiskām norādēm jāsaprot, ka mēs esam nonākuši iespējami paradoksālā situācijā, jo reģistrētas prečzīmes, kas varētu ļaunprātīgi izmantot ģeogrāfiskās norādes, saņemtu lielāku aizsardzību nekā pašas ģeogrāfiskās norādes. Arī šeit TRIPS daudzējādā ziņā paredz stabilāku pamatu, tāpēc mēs aicinām ievērot piesardzību un striktu nostāju.

Jan Philipp Albrecht, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, esmu gandarīts, ka 12. rakstiskā deklarācija par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) vakar Parlamentā saņēma vajadzīgo balsu vairākumu. Tas parāda, ka

Eiropas Parlaments turpina atbalstīt nepārprotamo nostāju, ko tas ieņēma savā marta rezolūcijā.

Turklāt rakstiskā deklarācija uzlabo vienu būtisku lietu. Mēs nevēlamies, lai intelektuālā īpašuma tiesību izmantošanai piesaistītu privātu uzņēmumu ārpakalpojumus. Tiesiskums un demokrātijas principi paredz, ka jebkādu iejaukšanos pamattiesībās, tai skaitā saistībā ar internetu, drīkst īstenot likumīgi valsts pārstāvji un ka mūsu konstitūcijas, Cilvēktiesību konvencijas un Lisabonas līguma augstie standarti joprojām ir piemērojami.

Nedrīkst ļaut stāties spēkā nolīgumam, kurā privāti tiesību īpašnieku karteli tiek mudināti visu sakārtot tā, lai tas atbilstu viņu uzņēmējdarbības interesēm, kā tas ir pašreizējā ACTA projektā. ES Komisijas rīcība ACTA sarunu laikā robežojas ar mūsu līgumu pārkāpšanu. Tā vietā, lai atceltu pasākumus, ko Parlaments kritizēja, nolīguma projekta teksts ir padarīts vēl neskaidrāks. Aizvien vairāk šķiet, ka nebūs nodrošināta atbilstība Kopienas tiesību kopumam.

Par laimi, šķiet, ka beidzot savu panāk Eiropas Parlamenta nepārtrauktie protesti. Tomēr, lai ACTA saņemtu šā Parlamenta balsu vairākumu, joprojām daudz jāpaveic. Tam jums bija jāklūst skaidram vēlākais vakar.

Syed Kamall, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Vēlos sākt, paužot atzinību trīs punktiem, kas tika izklāstīti debašu sākumā. Pirmkārt, ka nebūs jaunu intelektuālā īpašuma tiesību; otrkārt, ka nebūs slepeni izmaiņu tiesību aktos; un, treškārt, lielāka pārredzamība no Komisijas puses, it sevišķi attiecībā uz dažiem sarunu partneriem.

Mums ir arī jāizprot atšķirība starp digitālo pasauli un atomu pasauli. Kā reiz sacīja žurnāla „Wired” redaktors *Chris Anderson*, pasaulē, kurā pieaug platjoslas, lētākas glabāšanas un lētākas apstrādāšanas jaudas izmantošana, digitālie produkti laika gaitā kļūst bezmaksas vai līdzvērtīgi nullei. Tas nozīmē, ka daudzas nozares, kas sūdzas par digitālo pasauli, ir sapratušas, ka tām ir jāmeklē jauni uzņēmējdarbības modeļi. It sevišķi fonogrāfijas nozare un līdzīgas nozares nevar paļauties uz veco uzņēmējdarbības modeli.

Manuprāt, atomu pasaulē — ražojumu izgatavošanas pasaulē — viss ir citādi. Lai gan ES, iespējams, nav konkurētspējīga darbaspēka izmaksu ziņā, mums jānodrošina, ka ES valstis un uzņēmumi ir konkurētspējīgi pētniecības un dizaina jomā. Uzņēmumiem, kas iegulda miljonus — reizēm miljardus — jaunos ražojumos un jaunos dizainos, noteikti ir smagi noskatīties, ka citā vietā par zemāku cenu pārdod šo ražojumu viltojumus. Mēs esam vadošie pasaulē augstvērtīgu mehānisko transportlīdzekļu un tādu ražojumu kā viedtālruni jomā, un mums jābūt ļoti uzmanīgiem, lai pēc miljonu un miljardu ieguldīšanas šajos ražojumos tos vienkārši nepārdod par zemāku cenu.

Komisijas paziņojumu es vērtēju atzinīgi, bet mums jāizprot atšķirība starp atomu pasauli un digitālo pasauli.

Helmut Scholz, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *De Gucht* kungs, dāmas un kungi! Ieguldītāju un uzņēmumu aizsardzība pret viņu ideju nozagšanu ir svarīgs jautājums, it sevišķi maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tomēr es vēlreiz vēlos jautāt, vai pirātiskus ražojumus patiešām var ierobežot mazu valstu klubīš, kas paraksta nolīgumu, it sevišķi ja šīs valstis labāk zināmas kā izgudrotājas, nevis viltotājas? Manuprāt, šīm sarunām būtu jānotiek starptautiskā kontekstā, piemēram, saistībā ar Pasaules intelektuālā īpašuma organizāciju (WIPO).

Vispārīgi runa ir par jaunu regulējumu un jaunu apņemšanos. *De Gucht* kungs, jūsu pēdējie šodienas komentāri norāda šajā virzienā. Es zinu, ka sarunu dalībnieki no Komisijas un Padomes apzinās šo dilemmu. Viņu risinājums ir šāds: piešķirt uzņēmumiem vispārējas tiesības ierosināt tiesvedību iespējamo viltotāju pārdošanas tirgos. Viņi vēlas iespēju apcietināt importētājus un — saskaņā ar teksta projektu — pat gala patērētājus uz robežām, ja vien atsevišķas nolīguma parakstošās puses neparedzēs izņēmumus. Tekstā sacīts, ka

„dalībnieki drīkst robežu pasākumos neiekļaut nelielus nekomerciālu preču daudzumus, kas atklāti ceļotāja personīgajā bagāžā”.

(DE) Viņi vēlas Eiropā piemērot tiesību aktu, kas ļaus uzņēmumam pieprasīt, lai preces vai programmatūra, kura importēta no valsts, kura parakstījusi viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA), tiktu konfiscēta vai pat iznīcināta ar tiesas rīkojumu. Tas, ja vajadzīgs, var notikt bez otras puses uzklaušīšanas. Kad runa ir par konteineri ar viltotiem ķēdes zāģiem, tā var šķist vienkārša procedūra. Tomēr nolīguma mērķis ir šo procesu paplašināt, lai ietvertu tādas jomas kā programmatūru daļas.

Vai programmatūru milžiem, piemēram, *Microsoft*, būs iespējams atrast un iznīcināt to mazos konkurentus, izmantojot tiesvedību? Izklaides nozares milžiem arī ir izdevies panākt, ka to bažas ir ietvertas ACTA sarunās. Tiesvedību īstenos ne tikai pret lejupielādēšanu un kopēšanu, bet arī pret tādu tehnoloģiju ražošanu un izplatīšanu, kas cita starpā ļauj apiet kopēšanas ierobežojumus.

Jūs sacījāt, ka ir panākts progress, un ir tiesa, ka ASV atsauc savu aicinājumu piemērot atbildību interneta pakalpojumu sniedzējiem. Tomēr nolīguma sadaļā, kas attiecas uz krimināltiesībām, joprojām ir punkts par atbalstīšanu un kūdišanu. Turklāt pēc uzņēmuma pamatota pieprasījuma interneta pakalpojumu sniedzēju pienākums būs nodrošināt to klientu personas datus, kurus turēs aizdomās par autortiesību pārkāpšanu. Šajā Parlamentā *SWIFT* sarunu laikā atklājām, ka ASV, piemēram, nav tiesību aktu par datu aizsardzību tā, kā to izprotam Eiropas Savienībā. Kāda ir situācija citās valstīs, kas ir nolīguma parakstošās puses? Nedrīkst pieļaut, ka nolīgums skar Kopienas tiesību kopumu. Mums jāspēj aizsargāt mazie un vidējie uzņēmumi pret patentu kampaņām, ko īsteno programmatūru milži, un garantēt interneta lietotāju personas datu drošību.

Francesco Enrico Speroni, *EPD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kung! Es pateicos komisāram un Padomei par šīm debatēm, lai gan ar nožēlu jāsap, ka ir grūti par kaut ko runāt, ja mūsu rīcībā nav īstā dokumenta.

Internetā nav pieejams nekas, un Parlamenta dienesti, ar ko sazinājos, nav atbildējuši, jo Komisija nav nodrošinājusi visu tekstu pieejamību. Tā nu neatliek nekas cits, kā vien runāt vispārīgi. Tomēr ir lietderīgi runāt par šo jautājumu, kas ietilpst Eiropas plānā par mūsu ražojumu aizsardzību — tātad arī mūsu uzņēmumu un mūsu darba ņēmēju aizsardzību. Un tomēr ir daži iebildumi, piemēram, saistībā ar prečzīmju un ražojumu reglamentēšanu.

Mūsu pienākums ir aizsargāt mūsu darba ņēmējus, pārbaudot, vai pastāv negodīga konkurence vai konkurence, kas pamatota uz darba ņēmēju ļaunprātīgu izmantošanu, un — kā tas ir šajā gadījumā — konkurence, kuras pamatā ir viltojumi un atdarinājumi. Tāpēc mums jāapkarro šāda nepieņemama konkurence, lai aizsargātu Eiropas ražotājus un darba ņēmējus, kas pelna iztiku ar saviem centieniem, ar garīgo darbu un dalību, tādējādi sekmējot mūsu kontinenta attīstību.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kung! Plānotā viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma (ACTA) mērķis ir padarīt cīņu pret pirātiskiem

ražojumiem un autortiesību pārkāpumiem efektīvāku, izmantojot starptautisko sadarbību, koordinējot tiesību aktu piemērošanu un jaunus tiesību aktus, lai aizsargātu intelektuālo īpašumu. Pats par sevi saprotams, ka mums vajadzīga nepārtraukta pārredzamība. Pasākumi, kuru rezultātā tiks novājināta ES Datu aizsardzības direktīva vai kuri pat varētu negatīvi ietekmēt vārda brīvību, ir pārmērīga reakcija uz problēmu saistībā ar pirātisku ražojumu un autortiesību pārkāpumu apkaršanu, un šādus pasākumus nedrīkst pieņemt.

Eiropas Parlaments aicināja Komisiju novērtēt nolīguma iespējamo ietekmi. Diemžēl šis novērtējums vēl nav veikts. Manuprāt, intelektuāla īpašuma aizsardzība ir ļoti svarīga, bet datu aizsardzība un privātuma aizsardzība ir tikpat svarīga. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs *Peter Hustinx* par šo tematu izteicās šādi:

„Lai gan intelektuālais īpašums ir svarīgs sabiedrībai un ir jāaizsargā, to nedrīkst uzskatīt par svarīgāku nekā personu pamattiesības uz privātumu, datu aizsardzību un citām tiesībām”. Tā viņš sacīja. Strādāsim kopā pie šī nolīguma, vienlaikus ņemot vērā visus spēkā esošos tiesību aktus.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Spēkā esošo noteikumu un tiesību aktu efektīva piemērošana, lai apkarotu pirātiskus ražojumus un nostiprinātu intelektuālā īpašuma tiesības, protams, ir vērtējama ļoti atzinīgi. Tomēr šajā jomā sabiedrībai būtiski trūkst informācijas un nav pārliecības. Es regulāri saņemu norūpējušos pilsoņu e-pastus, kuros viņi sūdzas par pārredzamības trūkumu viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma (ACTA) sarunu laikā un saka, ka uzskata ACTA par būtisku savu tiesību un brīvību pārkāpumu. Ir svarīgi nodrošināt plašāku informāciju šajā jomā un uzsvērt to, ka problēmu rada nevis ACTA, bet daļēji ES tiesību kopums.

Eiropas Savienības Tiesas 2009. gada 19. februāra prejudiciālā nolēmumā ir skaidri noteikts, ka interneta pakalpojumu sniedzējiem var piemērot atbildību par to, ka viņu klienti ir pieļāvuši autortiesību pārkāpumus. Tāpēc spēkā esošie līgumi pieļauj, ka ES pilsoņiem tiek bloķēta piekļuve internetam. Problēmu rada nevis ACTA, bet gan Eiropas Savienības noteikumi, kas varētu ierobežot ES pilsoņu brīvības un tiesības.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Pieaugošais viltojumu un pirātisko ražojumu daudzums starptautiskajā tirdzniecībā palielina riska iespējamību attiecībā uz pasaules ekonomikas ilgtspējīgu attīstību, izraisot ne tikai finansiālus zaudējumus likumīgiem ražotājiem, bet arī pārkāpjot intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieku tiesības un to uzņēmumu tiesības, kas piedalās ražošanā un izgatavošanā, kā arī rada risku patērētājiem un apdraud darba vietas Eiropā.

Daudzpusējais nolīgums par cīņu pret pirātismu un viltojumiem varētu būt efektīvs mehānisms šādu darbību apkaršanai, bet es arī atbalstu tos deputātus, kas ir uzsvēruši vajadzību pēc pārredzamības un lielākas uzticības šajās sarunās un nolīgumos. Es arī uzskatu, ka ir svarīgi nodrošināt līdzsvaru starp tiesībām, kuru aizsardzība ir mūsu interesēs, un tiesībām, kas ir būtiskas sabiedrībai. Vienas grupas tiesību izmantošana vai aizsardzība nedrīkst skart citas grupas tiesības un likumīgās intereses.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Man galīgi nav pārliecības par atbrīvojumu attiecībā uz ģenēriskajām zālēm. Ja mēs to piešķirsim, mums šādos gadījumos būs jāpiešķir atbrīvojums arī visam tranzītam, pretējā gadījumā mēs saskarsimies ar problēmām, ko jau esam pieredzējuši pēdējos gados. Jūs sakāt, ka to attiecinās tikai uz lieliem komerciāliem gadījumiem. Tādā gadījumā jūs varētu sacīt, ka personas ir atbrīvotas, nevis, ka tās varētu tikt atbrīvotas no noteikumiem, vai ne?

Mani arī māc bažas par digitālo vidi, kad ir runa par tehnoloģiju ierobežojumiem. Šajā saistībā tika sacīts, ka metodes, ko var izmantot, lai apietu tehniskus aizsardzības pasākumus, būtu jāuzskata par nelikumīgām, ja to komerciālā izmantošana ir ierobežota.

Varētu arī būt, ka tās izplata pilnīgi bez nekādas finansiālas ieinteresētības, un tad, ja personai nav nekādas finansiālas ieinteresētības, bet tā vietā šī persona vēlas atbalstīt to, ka cilvēki izmanto tehnoloģijas, to arī varētu izmantot kā „apiešanas tehnoloģiju”. Kāds ir jūsu viedoklis?

Mani arī neapmierina fakts, ka jūs iekļaujat *Ipred* un datu glabāšanas pretrunīgos aspektus. Ja mēs vēlēsimies to izmainīt pēc novērtējumiem, būs muļķīgi, ka būsīm to šeit noteikuši rakstiski.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Es vēlos izteikt jaunu komentāru par šīm ACTA debatēm un kopā ar 12. rakstiskās deklarācijas parakstītājiem ar lepnumu jūs informēt, ka šī deklarācija saņēma ļoti lielu vairākumu Parlamentā un ka obligātais parakstu skaits tika pārsniegts.

Esmu gandarīta, ka šī deklarācija jums tiek iesniegta pirms ACTA sarunu pēdējās kārtas, un, manuprāt, jūs to varētu uzskatīt par sarunu mandātu, ko jums izsniedz Eiropas Parlaments.

Vēlos jums atgādināt tās saturu: Parlaments, protams, ne tikai pieprasa pārredzamību un iespēju izskatīt tekstus sarunu laikā pirms tas to ratificē, bet tas pieprasa arī, lai intelektuālā īpašuma tiesības netiktu saskaņotas atbilstīgi šim starptautiskajam līgumam, kā arī saglabāt un nodrošināt brīvību pilsoņiem, privātās dzīves aizsardzību, kā arī interneta neitralitāti.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Mums jājautā, kādā mērā viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumi ir vienkārši lielu uzņēmumu aizsardzība un kādā mērā tie patiešām aizsargā parastos cilvēkus. Zāļu gadījumā viltoti medikamenti varētu labākajā gadījumā būt neefektīvi un liegt cilvēkiem ārstēšanos; sliktākajā gadījumā tie varētu būt kaitīgi un atņemt veselību vai pat dzīvību.

Viltotas preces gandrīz vienmēr ražo valstīs ar zemām algām, un tās pārdod par zemākām cenām nekā preces, ko likumīgi ražo mūsu valstīs, un tas notiek uz mūsu dalībvalstu pilsoņu darba vietu rēķina. Valstīm, kas pieļauj šo praksi, jāpiemēro sankcijas.

Es biju gandarīts dzirdēt Komisijas apgalvojumu, ka tas būtu vērsts uz lieliem pārkāpumiem, nevis patērētājiem. Tomēr daži dalībniekus atbalstoši lobētāji patiešām vēlas, lai interneta piekļuve tiktu atņemta cilvēkiem, kurus tur aizdomās par atkārtotu neatļautu lejupielādi, un tās pašas personas vēlētos īstenot padziļinātas pārbaudes, aplūkojot patērētāju saziņu. Vai varam būt droši, ka šie noteikumi netiks ietverti vēlāk un nepārmāks jūsu iebildumus?

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Es atzinīgi vērtēju šodienas debātes par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu. Manuprāt, tas ir solis Eiropas Parlamenta — kas ir iestāde, kura pārstāv Eiropas Savienības pilsoņus, — nostājas nostiprināšanas virzienā. Es vēlētos uzsvērt, ka Eiropas Parlamentam ir tiesības uz informāciju, un to, ka Komisija ar to apspriežas par sarunās ietvertajiem nolīgumiem attiecībā uz pakalpojumu tirdzniecību un intelektuālā īpašuma komerciālajiem aspektiem. Šodienas debātes šīm tiesībām piešķir saturu, un es ceru, ka Komisija to uzskatīs par normu arī nākotnē. Es vēlētos vērst uzmanību uz to, ka konfidencialitāte, kas piemīt Komisijas sarunām par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu, izraisa kritiku starp interneta lietotājiem. No tā varētu izvairīties,

ja Komisija būtu vēlējusies mūs pilnīgāk informēt par saviem centieniem šajā jomā jau no paša sākuma.

Jautājumā, uz kuru jāatbild rakstiski un kuru esmu iesniegusi Komisijai, es jautāju par attiecībām starp viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu un Eiropas politiku informācijas sabiedrības jomā, kā arī par šo attiecību parajuridisko ietekmi.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *De Gucht* kungs! Jūs mums apgalvojat, ka šis viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums (ACTA) pašlaik neko neizmainīs. Tomēr mums nedod iespēju izveidot pašiem savus viedokļus, gūt savus ieskus un izmantot mūsu juridiskās zināšanas, lai noteiktu, vai šī nolīguma radītie izrietošie kaitējumi attiecībā uz pilsoņu tiesībām Eiropā nebūs būtiski lielāki, nekā jūs apgalvojat. Mums šajā jautājumā jāuzticas jums. Ņemot vērā iepriekš sacīto, kādēļ nav pārredzamības? Es zinu, ka to nosaka sarunu dalībnieki no ASV, bet vai Eiropas Komisija patiesi varētu pakļauties? Es domāju, ka atbilde uz šo jautājumu ir „nē”.

Mans otrs komentārs attiecas uz izcelsmes ģeogrāfisko norādi. Es pie sarunu galda būtu skaidri norādījusi, ka šīs izcelsmes norādes atbilst precīzēm Eiropā. Manuprāt, šis jautājums ir sarunās vēlreiz jāierosina.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vēlos īsi runāt par trīs jautājumiem. Pirmkārt, protams, vēlos apsveikt rakstiskās deklarācijas par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) ierosinātājus. Tā tagad ir pieņemta.

Otrkārt, vēlos runāt par pārredzamību un jautāt *De Gucht* kungam: kā jūs varat sacīt mums, Eiropas Parlamenta deputātiem, ka mums jāpaļaujas uz Amerikas pilsonisko brīvību organizāciju, lai saņemtu teksta kopiju? Teksts ir manā priekšā. Es jums to pēc tam iedošu un lūgšu pārliecināties, ka tas ir oriģināls.

Mans trešais komentārs attiecas uz interneta pakalpojumu sniedzēju atbildību. Vai varat nodrošināt, ka interneta pakalpojumu sniedzēju atbildība netiks atkārtoti slepeni ieviesta?

Christian Engström (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Mēs visi esam vienisprātis, ka viltošana ir slikta rīcība un ka viltošanas apkarošana ir laba rīcība. Tas ir lietderīgi Eiropas patērētājiem un pilsoņiem, un tas ir arī svarīgi Eiropas uzņēmumiem, kā jau ticis norādīts. Ir labi, ka mēs aizsargājam precīzīmes un precīzīju tiesību kopumu, tai skaitā ģeogrāfiskās norādes.

Tiktāl viss būtu labi. Bet, kā norādīja *Kamall* kungs, pastāv atšķirība starp atomu pasauli un bitu pasauli. Attiecībā uz interneta nodaļu interneta pakalpojumu sniedzēji un citi šajā jomā iesaistītie uzņēmumi ir paiduši pamatotās bažas. Pastāv bažas, ka nolīgums patiesībā varētu kaitēt attīstībai, Eiropas uzņēmumiem un tam, kā mēs izmantojam šo jauno tehnoloģiju.

Tāpēc es mudinu Komisiju noteikti turpināt ar viltošanas novēršanas daļu, bet svītrot interneta nodaļu. Tas būtu labākais risinājums visiem.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis* . – Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, vēlos pateikties visiem Parlamenta deputātiem, kuri uzstājās. Tā mums ir ļoti vērtīga informācija tagad, kad vēl palikušas divas nedēļas līdz, visticamāk, pēdējai sarunu kārtai Tokijā, un mēs to noteikti ņemsim vērā.

Pirms runāšu par konfidencialitāti, atbildēšu uz dažiem tehniskiem jautājumiem. Viens bija par TRIPS nolīgumu par sabiedrības veselību un par to, vai tas būs skaidri minēts

nolīgumā. Tas ir skaidri minēts šādi: „atzīstot principus, kas noteikti Dohas deklarācijā par TRIPS nolīgumu un sabiedrības veselību, kuru 2001. gada 14. novembrī pieņēma PTO Ceturtās PTO ministru konferences laikā Dohā, Katarā”.

Bija arī daži jautājumi par privātumu. Arī šajā gadījumā jāaplūko pašlaik apspriežamais teksts, kurā sacīts, ka „nekas šajā nolīgumā neparedzēs informācijas atklāšanu (...), kas būtu pretrunā tās tiesību aktiem vai tās starptautiskajiem nolīgumiem, tai skaitā tiesību aktiem, kuri aizsargā tiesības uz privātumu”. Turpmāk apspriestā teksta projektā ir minēts, ka attiecībā uz piemērošanu digitālās vidēs piemērošanas procedūras īsteno „atbilstīgi katras puses tiesību aktiem, saglabājot vārda brīvības, godīga procesa un privātuma principus”. Tātad nolīgumos tas viss ir skaidri minēts.

Vēlos izteikties par medikamentiem. Es neuzskatu, ka saistībā ar medikamentiem pastāv problēma — ne tikai ACTA dēļ, bet arī tādēļ, ka mēs pašlaik piedalāmies sarunās ar Indiju par šo tematu. Indija ir PTO iesniegusi pieprasījumu par medikamentiem. Mēs ar šo valsti piedalāmies diskusijās, un es domāju, ka drīz izdarīsim secinājumu, ko, manuprāt, Eiropas Parlaments novērtēs atzinīgi.

Es arī vēlos piebilst, ka šie patenti nav ietverti ACTA muitas nodaļā. Ir ietverta skaidra atsauce uz obligāto licencēšanas praksi, kas šajā saistībā ir ļoti svarīgi.

Visbeidzot, attiecībā uz konfidencialitāti jāsaka, ka mums nav nekādu problēmu saistībā ar to tekstu atklāšanu, par kuriem rit diskusijas, bet mēs neesam vieni. Šajās sarunās ir iesaistītas daudzas valstis, kas nozīmē, ka citām sarunu pusēm arī ir jāpiekrīt tam, kas tiks vai netiks atklāts sabiedrībai. Ierosinātais jautājums bija par to, vai jums būs iespējams apsvērt galīgo nolīgumu pirms tā parakstīšanas.

Vēl nav skaidrs, vai mēs panāksim vienošanos, bet, ja tā būs, mēs esam nodrošinājuši, ka varēsim to apspriest pirms parakstīšanas, jo Komisija to šajās sarunās panāca. Kā redzat, pēc Vašingtonas kārtas izdotajā paziņojumā presei ir skaidri noteikts, ka „puses apņemas tekstu darīt pieejamu pirms pieņems lēmumu to parakstīt”. Manuprāt, vēl skaidrāk izteikties būtu grūti.

Paldies par uzmanību!

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Sēdi uz dažām minūtēm pārtrauca)

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

Pirms mēs sākam balsošanu, es vēlos paskaidrot, ka elektroniskā balsu skaitīšanas sistēma, iespējams, ir bojāta, un, ja tas tā ir, jūs neredzēsiet balsošanas rezultātus, bet tikai divus tā sauktos „kamambēra siera rituļus”, taču rezultāti ir redzami jūsu ekrānos. Mēs pēc brīža pārbaudīsim sistēmas darbību, tāpēc aicinu jūs būt pacietīgiem!

(Balsojuma rezultātus un citu informāciju skatīt protokolā.)

6.1. Zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzība (A7-0230/2010, Elisabeth Jeggle) (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta Reglamenta 175. pantu, es aicinu nodot šo dokumentu atpakaļ komitejai.

Mēs gaidījām šo direktīvu ļoti daudzus gadus, taču, kā jau uzsvēra daži citi runātāji, lai nodrošinātu dzīvnieku atbilstīgu aizsardzību, attiecībā uz vairākiem jautājumiem jāveic pamatīgas izmaiņas. Pieņemot šo tiesību aktu, tiks atļauti eksperimenti izglītības vajadzībām un viena dzīvnieka vairākkārtēja izmantošana, tostarp procedūrās, kuru laikā tam tiek izraisītas ciešanas. Tādējādi nekādā ziņā netiks veicināta par zinātniski pamatotām uzskatītu alternatīvu metožu izmantošana.

Runa nav par to, ka jāpieņem galīgā nostāja, bet drīzāk par to, ka jāievēro Līguma par Eiropas Savienības darbību 13. pants, kurā noteikts, ka mums jāvelta pienācīga uzmanība dzīvnieku kā jutīgu būtņu labturības prasībām. Mēs nevēlamies kavēt zinātnes attīstību, bet gan padarīt to ētiski ilgtspējīgu.

Nav pieļaujams ierosinājums pieņemt šo direktīvu tagad un grozīt to turpmākajos gados. Mums jau tagad jāuzņemas atbildība par nepieciešamajiem tās labojumiem. Tā nav politiska vai ideoloģiska nostāja; tas ir veselais saprāts, un veselajam saprātam nav politiskas nokrāsas.

Priekšsēdētājs. – *Alfano kundze*, paldies par ierosinājumu! Vai šeit ir 40 kolēģi, kuri vēlas atbalstīt šo priekšlikumu? Es lūdzu piecelties tos deputātus, kuri to atbalsta. Izskatās, ka piecēlušies 40 deputāti, un es atļaušu uzstāties vienam deputātam, kurš atbalsta šo priekšlikumu.

Jill Evans (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa atbalsta dokumenta nodošanu atpakaļ komitejai, jo arī mums radušās nopietnas bažas par pašreizējo tekstu. Patlaban dalībvalstīm ir tiesības pieņemt stingrākus dzīvnieku aizsardzības noteikumus, ja tās to vēlas. Jaunais tiesību akts nākotnē liegs šādu iespēju. Tādējādi netiks veicināti uzlabojumi, un tas ir pretrunā Eiropas Parlamenta nostājai pirmajā lasījumā.

Mums arī skaidri jānosaka, ka, kad vien iespējams, būtu jāizmanto alternatīvas metodes, turklāt teksta formulējums mazina spēkā esošā tiesību akta spēku. Tāpat mums patiešām skaidri jānosaka primātu, kas nav cilvēkpērtiķi, izmantošanas nosacījumi. Arī tie šajā tekstā nav paredzēti.

Daudzas problēmas saistībā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem rada atšķirīgā interpretācija dažādās dalībvalstīs. Mums vairāk jārunā par šo un citiem jautājumiem, lai nodrošinātu pilnīgu skaidrību un šā tiesību akta efektivitāti.

Paolo De Castro, *Lauksaimniecības komitejas priekšsēdētājs.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas priekšsēdētājs, kas ir atbildīgā komiteja šajā jautājumā, es iebilstu pret *Jeggle kundzes* ziņojuma nodošanu atpakaļ komitejai. Pēc vairāk nekā pusotra gada ilgām intensīvām debatēm mūsu komiteja diezgan skaidri ir paudusi atbalstu panāktajam kompromisam attiecībā uz kopējo nostāju, nevienam deputātam nebalsojot pret un tikai dažiem atturoties.

Tāpēc es neredzu iemeslu teksta pārskatīšanai — mēs jau esam izdarījuši visu nepieciešamo, lai par to šodien balsotu.

Elisabeth Jeggle, *referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es esmu pārsteigta par šo priekšlikumu. Kolēģe deputāte nebija šeit šorīt plenārsēdes debāšu laikā.

Es esmu patiešām pārsteigta par šo priekšlikumu. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas „ēnu” referente Evans kundze piedalījās visās trīspusējās sarunās un atbalstīja 7. aprīļa dialoga sanāksmes rezultātus. Zaļie šodien vēlreiz iesniedz tos pašus grozījumus, kurus iesniedza Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai. Tas ir saskaņā ar noteikumiem, un tieši par šīm izmaiņām notiek diskusija. Kā jau komitejas priekšsēdētājs paskaidroja, grozījumus noraidīja visas grupas, izņemot Zaļos.

Dāmas un kungi, es jūs lūdzu balsot par šo kompromisu. Es neesmu ar to pilnībā apmierināta, un es esmu pārliecināta, ka nevienu no klātesošajiem pilnībā neapmierina visi punkti, jo tas taču ir kompromiss. Tomēr aicinu jūs to apstiprināt un noraidīt visus izskanējušos aicinājumus, pretējā gadījumā mums nāksies samierināties ar līdzšinējo 1986. gadā pieņemto direktīvu un izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Aicinu jūs spert soli uz priekšu dzīvnieku labturības uzlabošanas jomā.

(Aplausi)

Rebecca Harms, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, lai precizētu manas grupas nostāju, es šajā brīdī vēlos vēlreiz uzsvērt, ka nereti ir patiešām sarežģīti visai grupai sekot līdzi trīspusējām sarunām. Tikai tad, kad jūs sapratīsiet, ka referente nepiekrīt tam, ka, pamatojoties uz šo regulu, eksperimentos arvien vairāk tiek iesaistīti dzīvnieki,

(Protesti)

ka palielinās tādu izmēģinājumu skaits, kuros iesaistīti primāti, un ka dalībvalstīm turpmāk nebūs atļauts piemērot noteikumus, kuri ir stingrāki par šajā regulā noteiktajiem, jūs varēsiet ierosināt nodot šo regulu atpakaļ komitejai. Ja tas nav iespējams, šis Parlaments nespēj pienācīgi funkcionēt. Paldies pa uzmanību!

(Verts/ALE grupas deputātu aplausi)

(Priekšlikumu nodot dokumentu atpakaļ komitejai noraidīja)

– Pēc balsojuma:

Mário David (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, pēdējās pāris dienās mēs esam saņēmuši vairāk nekā 400 e-pasta vēstuļu par šo tēmu. Vai dienesti nevar kaut ko darīt, lai mums nebūtu jātērē laiks, tās izdzēšot?

Priekšsēdētājs. – Programma *Outlook*, ko izmantojat, piedāvā iespēju automātiski izdzēst e-pastus, taču šis ir jautājums par jūsu attieksmi pret jūsu vēlētājiem.

Nicole Sinclair (NI). – Šķiet, ka jūsu vēlētājiem ir patiešām grūti sazināties ar jums. Jūsu rīcība ir apkaunojoša! Jūsu vēlētājiem jābūt iespējai sazināties ar jums. Ja jūs prasāt nodrošināt, lai jūsu vēlētāji nevarētu ar jums tieši sazināties, kas gan jūs esat par cilvēku!

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Sinclair kundze, paldies, ka atbalstāt manu nostāju.

6.2. Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes (A7-0235/2010, Csaba Őry) (balsošana)

– Pēc balsojuma:

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos runāt par 48. grozījumu, kurā ieviesusies kļūda attiecībā uz terminu „minimālie ienākumi”. Tas ir tulkots zviedru valodā kā *minimilön*, kas nozīmē „minimālā darba alga”, un tas nav pareizi. Tulkošanas dienestam par to ir paziņots, un kļūda tiks izlabota pēc sanāksmes.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos aicināt Padomi ņemt vērā mūsu šodienas balsojumu, un es vēlos lūgt iespēju sniegt īsu paziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Patiesībā Padomes pārstāvji piedalījās debatēs, jo vienu debašu posmu vadīju es. Nav šaubu, ka Padome pievērsīs lielu uzmanību Parlamenta nostājai, jo Padomes pārstāvji vakar apsolīja Parlamenta pārstāvjiem, ka to darīs.

6.3. Cilvēktiesības Irānā, jo īpaši saistībā ar Sakineh Mohammadi-Ashtiani un Zahra Bahrami lietām (B7-0494/2010) (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, tā kā savā balsošanas sarakstā es neredzu pieprasījumu balsot pēc saraksta un, ņemot vērā jautājuma nozīmīgumu un vienošanos starp grupām, es vēlos ierosināt balsot par galīgo rezolūciju pēc saraksta.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es cienu jūsu viedokli, taču esmu informēts, ka vienošanās par šo jautājumu tika panākta vēl un tāpēc pastāv iespēja pieprasīt balsot pēc saraksta par abiem grozījumiem. Ar jūsu atļauju es patiešām aicinu to darīt.

(Mario Mauro lūgumu apstiprināja)

7. Balsojumu skaidrojumi

Mutiskie balsojumu skaidrojumi

Ieteikums otrajam lasījumam: Elisabeth Jeggle (A7-0230/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Zinātnes progress ir ekonomiskās attīstības priekšnosacījums, un tāpēc inovatīva pētniecība ir pamats jaunām un uzlabotām metodēm, kuras nodrošina ieguvumu ekonomikai kopumā un it īpaši cilvēkiem. Taču pienācīga uzmanība jāpievērš maksai par šādu ieguvumu. Dzīvo būtņu labklājībai jābūt svarīgākajam aspektam ekonomikā. Ja cilvēki neievēro dabas likumus vai pārāk iejaucas dabas noteiktajā kārtībā, tā var sadumpoties. Tieši tāpēc šodien pieņemtie ieteikumi ir tik svarīgi. Es balsoju, lai tie tiktu pieņemti, jo šis ir labs kompromisa risinājums. No vienas puses, direktīva nodrošina iespēju veikt būtiski svarīgu zinātnisko izpēti, taču, no otras puses, tā pēc iespējas mazina šāda veida pētniecībā izmantoto dzīvnieku ciešanas.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) 1986. gadā pieņemtā Eiropas direktīva par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem ir patiešām novecojusi. Mani neiepriecina tas, ka jaunais tiesību akta projekts joprojām pieļauj izmēģinājumus ar dzīvniekiem un to ciešanas, taču es tomēr balsoju par šo direktīvu. Kāpēc?

Būtībā es to darīju trīs iemeslu dēļ. Pirmais iemesls ir tāds, ka saskaņā ar priekšlikumu izmēģinājumi ar dzīvniekiem ir atļauti tikai gadījumos, kad cilvēku labklājība ir svarīgāka par dzīvnieku labturību. Tas ir jautājums par cilvēka cieņu un cilvēka tiesībām uz veselību un ārstēšanu, par cilvēka tiesībām uz labāko iespējamo ārstēšanu. Otrais iemesls ir tāds, ka saskaņā ar jauno direktīvu izmēģinājumos izmantos daudz mazāk dzīvnieku nekā līdz šim. Trešais iemesls ir tāds, ka dzīvniekiem, kurus tomēr izmantos izmēģinājumos, būs labāki dzīves apstākļi un tiks nodrošināta labāka aprūpe.

Es, protams, vēlos, lai tuvākajā nākotnē izmēģinājumi ar dzīvniekiem kļūtu pilnīgi nevajadzīgi.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dzīvnieku labturība ir jautājums, attiecībā uz kuru Eiropas iedzīvotājiem ir ļoti stingra nostāja. Tāpēc es esmu ļoti gandarīts, ka mūsu referentei *Jeggle* kundzei ilgās sarunās ir izdevies panākt ievērojamus uzlabojumus izmēģinājumu dzīvnieku labturības jomā.

Jaunās direktīvas mērķis ir nodrošināt, lai dzīvnieku izmantošana izmēģinājumos tiktu aizstāta un samazināta līdz absolūti nepieciešamam minimumam. Šie izmēģinājumi tiks atļauti tikai tādā gadījumā, ja nebūs alternatīvu metožu, taču tie tiks pakļauti ļoti stingriem noteikumiem. Tādējādi tiks nodrošināts labs kompromiss starp dzīvnieku labturību un brīvību pētniecības jomā. Pirmo reizi mēs nodrošināsim dzīvnieku labturības augstu līmeni visā Eiropā. Tas ir vēra ņemams panākums. Tagad mums jānodrošina, lai šī jaunā direktīva tiktu pienācīgi īstenota visās dalībvalstīs.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka, risinot šo delikāto jautājumu par zinātniskām vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību, mums ir izdevies rast labu kompromisu starp to pētnieku prasībām, kuri pētniecībā izmanto dzīvniekus, un tādu dzīvnieku labturības standartiem, kurus izmanto vai paredzēts izmantot zinātniskām vajadzībām.

Tāpēc es balsoju par *Jeggle* kundzes ziņojumu. Tajā pašā laikā es atbalstu to, ka dalībvalstu pienākums ir izvairīties no dzīvnieku izmantošanas, ja Eiropas Savienības tiesību aktos ir atzītas citas izmēģinājumu metodes vai stratēģijas, kas ļauj panākt tādu pašu rezultātu.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos paust atzinību *Elizabeth Jeggle* par viņas darbu saistībā ar šo jautājumu par izmēģinājumu dzīvniekiem un dzīvnieku izmantošanu.

Es balsoju par, jo uzskatu, ka šis ir pragmatiskākais risinājums problēmai, kas saistīta ar 1986. gadā pieņemtā tiesību akta atjaunināšanu.

Es vēlos teikt, ka šis ir svarīgs risinājums ne tikai saistībā ar dzīvnieku labturību, bet arī pētniecības turpināšanu Eiropas Savienībā. Pastāv risks, ka mēs varam piespiest pētniekus un medicīnas pētniecību pārvietoties ārpus mūsu robežām, kur noteikumi nav tik stingri, tāpēc, lai gan mums patiešām ir jāuzlabo regulējums un arī pētniecības iestāžu un universitāšu izmēģinājumos izmantoto dzīvnieku labturība, mums arī jāgarantē iespēja turpināt pētījumus.

Mēs nepārtraukti runājam par to, ka jaunieši jāaicina iesaistīties zinātnē un jāpiešķir lielāks finansējums pētniecībai un inovācijām, taču šīs jomas ir saistītas ar dzīvnieku izmantošanu. Tāpēc nodrošināsim dzīvniekiem labāko iespējamo aizsardzību un darīsim to, izmantojot šo jauno tiesību aktu.

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, Dānijas Liberālās partijas deputāti balsoja par ziņojumu par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Nav nekāds noslēpums, ka spēcīgus argumentus izvirzījušas abas šā jautājuma risināšanā iesaistītās puses. Daži uzskata, ka prioritāras ir dzīvnieku tiesības. Mēs, savukārt, domājam, ka arī sabiedrībai ir tiesības uz progresu zāļu izstrādes un slimību ārstēšanas jomā. Nav šaubu, ka mūsu uzdevums ir nodrošināt pareizu līdzsvaru. Pret dzīvniekiem jāizturas pienācīgi, taču mūsu pētniekiem jānodrošina līdzekļi, kas tiem vajadzīgi, lai attīstītu jaunas ārstēšanas formas un ārstētu nopietnas slimības. *Jeggle* kundzes izstrādātajā ziņojumā ir panākts patiešām pareizs līdzsvars, un tāpēc mēs uzskatām, ka par to ir vērts balsot. Mēs esam arī pārliecināti, ka ir apsveicami, ka beidzot varam atkāpties no tiesību akta, kas pieņemts vēl 1986. gadā.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, (...) panāca vienošanos otrajā lasījumā par šo pretrunīgo ziņojumu par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Es balsoju par vienošanos, jo šis teksts šķiet līdzsvarots un aizsargā dzīvniekus, neapdraudot zinātnisko izpēti.

Vienošanās uzsver to, ka dzīvnieku izmantošana pētniecībā būtu jāatļauj, ja nav iespējams turpināt pētījumu, izmantojot citus zinātniski pietiekami pamatotus paņēmienus. Tiesību akts ir skaidri saprotams — tajā noteikti kritēriji dzīvnieku izmantošanai zinātniskiem nolūkiem un prasība dalībvalstīm pēc iespējas samazināt projektos izmantoto dzīvnieku skaitu.

Bez šī ziņojuma nav nozīmes atkārtot, ka Eiropai arvien vairāk jāpievēršas zinātniskajai izpētei.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt atzinību *Elizabeth Jeggle* un pārējiem, kuri bija iesaistīti šajā darbā, par to, ka izdevies panākt šo līdzsvaroto kompromisu attiecībā uz zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību.

Eiropas dzīvnieku labturības kustība patiešām atzinīgi vērtē panāktā kompromisa savlaicīgo pieņemšanu. Es ticu, ka pieņemtais teksts nodrošinās tiešus un jūtamus ieguvumus dzīvnieku labturības jomā un vienlaicīgi ļaus turpināt būtiskus medicīniskus pētījumus Eiropā, kuri, cerams, sekmēs jaunu, inovatīvu un efektīvu ārstniecības metožu izstrādi.

Šodien panāktais kompromiss ir arī nozīmīgs solis Eiropas noteikumu par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem saskaņošanas virzienā, un, pēc manām domām, tas pats par sevi ir ļoti svarīgs sasniegums.

Visbeidzot, humānu apsvērumu dēļ ir noteikts augstākais sāpju sliekšnis, un tas uzliek pienākumu Komisijai pārbaudīt iestādes, kurās veic izmēģinājumus ar dzīvniekiem, ja šajā sakarībā pastāv nopietnas bažas.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, arī es balsoju par *Jeggle* kundzes direktīvu par dzīvnieku aizsardzību, un es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi arī mums šeit Eiropas Parlamentā sniegt nopietnu atbalstu dzīvnieku aizsardzībai.

Taču šai sakarībā ir jāņem vērā, ka šis priekšlikums ir labs kompromiss, kas nodrošina gan dzīvnieku aizsardzību, gan arī zinātnisko izpēti. Tomēr mums joprojām ir nepieciešami izmēģinājumi ar dzīvniekiem, jo nav atklātas tiem alternatīvas metodes. Tomēr ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai izmēģinājumi notiktu pienācīgos apstākļos un radītu pēc iespējas mazāk ļaunuma, sāpju un ciešanu.

Šis ir ievērojams solis uz priekšu, ņemot vērā to, ka iepriekšējā direktīva tika pieņemta 1986. gadā. Es ceru, ka tā tiks īstenota visās Eiropas Savienības dalībvalstīs un ka tādējādi

mēs pieņemam saskaņotu praksi, kas veicina dzīvnieku aizsardzību, bet vienlaicīgi arī nodrošina iespējas gūt panākumus zinātniskās izpētes jomā.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Es patiešām novērtēju *Jeggle* kundzes darbu, taču nevaru atbalstīt direktīvas tekstu, jo nedz Padome, nedz arī Komisija nav garantējusi, ka tiks aizliegta cilvēku embriju šūnu izmantošana, lai glābtu dzīvniekus. Direktīva ir pierādījums tam, ka mēs kā cilvēki jūtamies atbildīgi par citām dzīvām būtnēm uz Zemes, taču tā ir arī skumjš pierādījums tam, cik zemu mēs vērtējam cilvēka dzīvību. Mēs esam gatavi ierobežot pērtiķu izmantošanu pētniecībā, atļaujot to tikai gadījumos, kuri saistīti ar sugu saglabāšanu vai apdraudējumu cilvēka dzīvībai. Un pat šādos gadījumos pētniecība ir atļauta tikai tad, ja var pierādīt, ka citas metodes nav piemērotas. Taču mēs nespējam nodrošināt tikpat stingru aizsardzību cilvēku embrijiem, nedzimušiem bērniem vai pat ģenētiskai informācijai. Diemžēl šis ziņojums lika man justies tā, it kā es dzīvotu uz Pērtiķu planētas.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Es atbalstu ierosinātos pasākumus zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzībai. Es uzskatu, ka tie ir saprātīgi un līdzsvaroti pasākumi, kas atbilst mūsdienu prasībām un mūsu civilizācijas centieniem. Taču man jāatzīst, ka balsojot es pieļāvu kļūdu. Es kļūdījos un nobalsoju par pirmo grozījumu, lai gan es gribēju, lai tiktu noraidīti visi grozījumi; tāpēc es sniedzu šo paziņojumu.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es neatbalstīju priekšlikumu tiesību aktu par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem nodot atpakaļ komitejai, jo es nedomāju, ka galu galā būtu iespējams panākt labāku rezultātu. Taču es balsuju par trīs ierosinātajiem grozījumiem.

Manuprāt, ir patiešām satraucoši, ka izmēģinājumos izmantojamo dzīvnieku aizsardzības jomā Eiropā mēs patiesībā speram soli atpakaļ. Patlaban vairākās dalībvalstīs jau tiek izmantotas labākas metodes, lai iegūtu rezultātus pētniecībā, izmēģinājumos neizmantojot dzīvniekus. Šāda prakse patiesībā palēninās alternatīvu izstrādi.

Līdzīgi arī pētījumos ir pierādīts, ka primātu izmantošana pat ārkārtas gadījumos nenodrošina rezultātus attiecībā uz cilvēku veselību, kā tas tiek pieņemts priekšlikumā sniegtajos argumentos.

Ziņojums: Csaba Óry (A7-0235/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, debātes par stratēģijas „Eiropa 2020” jaunajām nodarbinātības politikas pamatnostādņem notiek ekonomikas krīzes laikā, kas neapšaubāmi vēl vairākus gadus būtiski ietekmēs darba tirgu.

Pašreizējās krīzes laikā ir atklājies, ka trūkst efektīvu mehānismu, lai savlaicīgi reaģētu uz krīzes pazīmēm. Tā parāda, cik ļoti nepieciešama ir Eiropas Savienības ekonomikas politikas koordinācija, ar nosacījumu, ka tā tiek stiprināta un tiek uzlabota tās efektivitāte. Krīze ir arī ļāvusi saskatīt dalībvalstu ekonomiku ciešo savstarpējo atkarību saistībā ar tirgiem un nodarbinātību. Tāpēc es esmu pārliecināta, ka, lai panāktu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus, Eiropas Savienības un dalībvalstu īstenoto centienu pamatā jābūt stingrai apņēmībai nodrošināt, ka ieguldījumi ilgtspējīgā ekonomikas izaugsmē veicina arī ilgtspējīgu darba vietu izveidi.

Stratēģijai būtu jānovērš ekonomikas un sociālā krīze nākotnē, nodrošinot strukturālās un kohēzijas politikas ciešu koordināciju. Patiešām, ja mēs vēlamies nodrošināt šo jauno politikas pamatnostādņu efektivitāti, pienācīga uzmanība būtu jāpievērš tam, lai tiktu izskaustas sociālās un ekonomiskās atšķirības starp dalībvalstīm un reģioniem. Šai sakarībā

ārkārtīgi liela nozīme ir Eiropas Savienības struktūrfondiem un Kohēzijas fondam pašreizējā plānošanas periodā un iespējamajiem Eiropas Savienības finansēšanas instrumentiem nākotnē.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju par, jo esmu pārliecināta, ka tas kopumā ir pareizs lēmums. Tomēr es neesmu pilnībā apmierināta, jo mēs noteikti varējām būt mērķtiecīgāki, it īpaši attiecībā uz jautājumu par jauniešu un sieviešu pieeju nodarbinātībai un par nepieciešamību pieņemt elastdrošību kā līdzekli cīņā pret nodarbinātības nestabilitāti, kas ir visas Eiropas problēma. Es apbrīnoju referentes paveikto, neskatoties uz to, ka viņas rīcībā bija tik maz laika.

Vienkāršošanas mēģinājums noteikti ir pozitīvs solis, proti, ir ierosināts jauns, vienkāršāks nodarbinātības politikas pamatnostādņu formāts — tagad ir četras pamatnostādnes, kurās skaidri noteikti stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētie mērķi. Pēc manām domām, pozitīvi ir vērtējami arī centieni ņemt vērā pagātnē pieļautās kļūdas, kuras zināmā mērā bija iemesls nespējai sasniegt stratēģijas „Eiropa 2010” mērķus.

Vēl viens pozitīvs šā dokumenta aspekts ir tas, ka tajā iekļauti interesanti ierosinājumi attīstīt ideju par darba atkārtotu ieguldīšanu, nosakot, ka darba funkcija ir ne tikai nodrošināt izdzīvošanu, bet arī simbolizēt cilvēces tiesības uz progresu.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Liels jums paldies, priekšsēdētāja kungs, bet es skaidri nesaklausīju savu vārdu tulkojuma dēļ. Atgūstoties no finanšu krīzes, vairāku Eiropas Savienības dalībvalstu ekonomiskā situācija joprojām ir nestabila. Tieši tāpēc jādara viss iespējama, lai nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi un stiprinātu jaunu darba vietu radīšanas potenciālu Eiropas ekonomikā. Turklāt mēs arī nedrīkstam aizmirst par demogrāfiskajām izmaiņām, globalizāciju un jauno tehnoloģiju ieviešanu. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai jaunā nodarbinātības stratēģija nodrošinātu līdzsvaru starp nekavējoties risināmiem jautājumiem saistībā ar krīzi un ilgtermiņa problēmām. Eiropas nodarbinātības politikai ir ļoti liela nozīme, lai mēs varētu pārvarēt grūtības, kādās esam nonākuši. Es arī piekrišu referentam, ka, cīnoties pret bezdarbu, stratēģiska nozīme var būt kvalitatīvai izglītībai un mūžizglītībai. Es varu tikai atbalstīt šo priekšlikumu, un es vēlos izteikt atzinību Csaba Őry par viņa lielisko ziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Mészáros (*Meh-tsá-rosh*) kungs, mēs esam informēti, ka jūsu uzvārdu izrunā tā, kā jūs tikko dzirdējāt no manis. Ja izruna nav pareiza, lūdzu, dariet mums zināmas savas vēlmes attiecībā uz jūsu uzvārda izrunu.

Alajos Mészáros (PPE). – Mans uzvārds ir Mészáros (*Méh-sah-rosh*) — Alajos Mészáros. To nav viegli izrunāt. Liels jums paldies!

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Es pilnībā atbalstu Eiropas Parlamenta pieņemtās dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes. Darbam un nodarbinātībai jābūt būtiskākajiem jebkuras veiksmīgas ekonomikas politikas rezultātiem. Tajā pašā laikā, piesaistot izaugsmi un darba vietu saglabāšanu videi draudzīgas ekonomikas attīstībai, tiks radīti priekšnosacījumi, lai novērstu klimata un vides problēmas. Dabas katastrofas, ar kurām nākas saskarties jau daudzus gadus, it īpaši plūdi dažādās vietās Eiropā, parāda, ka noteiktu skaitu jaunu, ilgtspējīgu darba vietu var radīt arī, būvējot sistēmas aizsardzībai pret plūdiem. Izmaksas, kas radīsies, uzturot ūdensteces, uzturot un būvējot kanalizācijas sistēmas, kanalizācijas kanālus un aizsprostu sistēmas, noteikti būs daudz zemākas par plūdu seku likvidācijas izmaksām.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, mūsu atgūšanās no finanšu krīzes un ekonomikas atlabšanas sākums, kas, lai gan atšķirīgos laikos, ir vērojams Eiropas Savienībā, diemžēl kaitē darba vietām un darba ņēmējiem.

Šī tendence ir krasā pretstatā šā Parlamenta pieņemtajai Komisijas programmai un īpašajā stratēģijas „Eiropa 2020” programmā paustajai nostājai, kas paredz, ka nepieciešamība panākt ekonomikas izaugsmi noteikti jāpapildina ar iekļautības pazīmēm. Integrētās pamatnostādnes, ko šodien pieņemām, tostarp septītā pamatnostādne, kurā Eiropas Savienības dalībvalstis tiek aicinātas mazināt strukturālo bezdarbu, veicot konkrētus pasākumus, lielā mērā ir pozitīvs solis šajā virzienā.

Mums vienmēr jāatceras, ka darbs ir visu tiesību kodeksu, tostarp Itālijas tiesību kodeksa, pamatā, kura 1. pantā noteikts, ka „Itālija ir demokrātiska republika, kas balstīta uz darbu”, un ka darbs ir arī cilvēka cieņas pamatā.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu integrētās pamatnostādnes, kas vērstas uz bezdarba problēmām dalībvalstīs.

Vienlaicīgi, izstrādājot jebkuru risinājumu, būtu jāņem vērā arī kvalitātes dimensija. Kā jau vakar minēja priekšsēdētājs Barroso kungs, šodien Eiropā tiek piedāvāti četri miljoni darba vietu. Vairumā gadījumu, lai aizpildītu šīs brīvās darba vietas, ir nepieciešami kvalificēti darbinieki. Tāpēc es aicinu Komisiju nekavējoties ieviest ierosināto Eiropas vakanču uzraudzības sistēmu, kurā būtu jāiekļauj arī Eiropas prasmju pase.

Šim Eiropas mērķim būtu jānodrošina mūsu kontinentam kvalificēti darbinieki. Turklāt mums nepieciešama drosme, lai būtiski mazinātu administratīvos un ārpustarifa šķēršļus MVU darbībā.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju par šo ziņojumu, jo piekrītu referenta nostājai. No vienas puses, viņš atbalsta Komisijas ierosināto integrēto pamatnostādņu skaita samazināšanu, taču tajā pašā laikā, no otras puses, viņš uzskata, ka šis samazinātais pamatnostādņu skaits un Eiropas kopīgie mērķi nevar un nedrīkst būt dalībvalstu politikas pamatā, ja ietekmē tās skaidrību un praktisko lietderību.

Turklāt es piekrītu tai teksta daļai, kurā referents norāda, ka, lai stratēģija „Eiropa 2020” un nodarbinātības pamatnostādnes šajā kontekstā būtu efektīvas, jānodrošina arī, ka tiek pārvarētas sociāli ekonomiskās atšķirības starp dalībvalstīm un Eiropas reģioniem, izmantojot arī struktūrfondus un Kohēzijas fondu.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, būtiskākais jautājums saistībā ar Ūry kunga lielisko ziņojumu par nodarbinātības politikas pamatnostādņēm attiecas uz to, vai Padome ņems vērā ieteikumus.

Vakar mani iepriecināja tas, ka Beļģijas prezidentūra apņēmas ņemt vērā Parlamenta ieteikumus. Es vēlos teikt Padomei, ka ir ļoti svarīgi ņemt vērā vairākus patiešām lieliskus ieteikumus Ūry kunga ziņojumā — it īpaši es domāju ieteikumus, kuri attiecas uz uzlabotu pārvaldību. Visi ir vienisprātis, ka atvērtā koordinācijas metode noteikti nebija efektīva attiecībā uz Lisabonas programmu. Mums jānodrošina, lai mērķi un apakšmērķi tiktu uzraudzīti un novērtēti, pamatojoties uz stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem.

Es esmu gandarīta par to, ka tika pieņemts 62. grozījums, jo, pēc manām domām, šā grozījuma īstenošana palīdzēs mazināt reģionu atšķirības. Nobeigumā vēlos teikt, ka pilnībā

atbalstu koncepciju, ka nodarbinātību veicinošas izaugsme pamatā jābūt pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai, ko atbalsta SDO.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Atzinīgi jāvērtē tas, ka Eiropas Komisija iesniedza priekšlikumu par stratēģijas „Eiropa 2020” integrētajām pamatnostādnēm un ka mēs tās šodien pieņemām Parlamentā. Ņemot vērā pašreizējo globālo ekonomisko situāciju, tas ir pozitīvs solis, kas parāda Eiropas Savienības iestāžu ieinteresētību un spēju uzņemties atbildību par ekonomiku un nodarbinātību. Atzinīgi jāvērtē arī tas, ka, izstrādājot pamatnostādnes, nav aizmirsta nepieciešamība saglabāt saskaņotību un pārredzamību. Steidzami jāīsteno šādi pasākumi — jāpalielina līdzdalība darba tirgū, jāsamazina strukturālais bezdarbs, jāveicina kvalificēta darbaspēka veidošanās, darba vietu kvalitāte un mūžizglītība, palielinot tādu cilvēku skaitu, kuriem ir augstākā izglītība, un jācīnās pret nabadzību un sociālo atstumtību, jo šie pasākumi nodrošina ilgtspējīgu ekonomiku un stiprina darba vietu izveides potenciālu. Ziņojumā ir pareizi noteikts, ka jāveicina ilgtspējīgu darba vietu radīšana, veicot ieguldījumus ilgtspējīgā ekonomikas izaugsme, kā arī jāpārvar sociāli ekonomiskās atšķirības starp dalībvalstīm un reģioniem. Kopumā vēlos izteikt lielu cerību, ka stratēģija „Eiropa 2020” nodrošinās gaidītos rezultātus, it īpaši nodarbinātības politikas jomā.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, pirms trīsdesmit gadiem tā sauktās „vecās Eiropas” valstu, proti, 15 Eiropas Savienības dalībvalstu pirms bijušo COMECON dalībvalstu pievienošanās, IKP veidoja 36 % no pasaules IKP. Šodien šis rādītājs ir 25 %, un tiek lēsts, ka pēc 10 gadiem tas būs 15 %.

Vēlos jautāt, kāpēc tā notiek? Mēs nevaram šo procesu piedēvēt Āzijas uzplaukumam. Kanādas un ASV IKP rādītājs attiecībā pret pasaules IKP šajā pašā periodā ir saglabājies diezgan stabils.

Patiesība ir tāda, ka mēs esam apgrūtinājuši sevi ar augstākiem nodokļiem, stingrākiem noteikumiem, agresīvākām reglamentējošām iestādēm un atļaujām, un inspektoriem, un birokrātiem, un ierēdņiem. Iespējams, tam būtu nozīme, ja galvenie konkurenti atrastos šajā kontinentā. Taču tam nav nozīmes pasaulē, kurā mums nākas sacensties ar Ķīnu un Indiju.

Tāpēc vēl jo vairāk jūsu un arī maniem vēlētājiem ir iemesls pacelt acis un skatīties tālumā aiz horizonta un pamest šo ierobežojošo un grūstošo reģionālo muitas savienību un no jauna pieņemt globālo izaicinājumu, ko mūsu tēvi uzskatīja par pašsaprotamu.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, aicinu vispirms pievērsties šā ziņojuma pozitīvajiem aspektiem. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi mums visiem atbalstīt mūžizglītības ideju. Jau pārāk ilgi un pārāk daudzus gadus cilvēkiem eksāmenos tiek dota tikai viena iespēja, un tas konkrētā vecumā, parasti 11 vai 18 gadu vecumā, nosaka viņu nākotni.

Šajā nepārtraukti mainīgās ekonomikas laikmetā, kad zināmas nozares var izzust vienas nakts laikā, ir patiešām lietderīgi nodrošināt iespēju mūsu pilsoņiem iesaistīties mūžizglītībā. Taču tajā pašā laikā mums jāspēj saskatīt kopējo situāciju.

Diezgan bieži šajā Parlamentā mēs pieminam ideju par sociālu Eiropu. Taču vārdu salikums „sociāla Eiropa” nereti ir aizsegs politikas jomām, kuras patiesībā kavē radīt darba vietas, radot arvien vairāk šķēršļu MVU, kas ir izaugsmes dzinējspēks visā Eiropā, un apgrūtina jaunu darba vietu izveidi.

Aicināsim valdību nestāties ceļā mazajiem uzņēmumiem. Aicināsim to radīt darba vietas un nodrošināt labklājību un pārticību visiem.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0494/2010

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es aicināju balsot par šo rezolūcijas priekšlikumu; es esmu viena no tā parakstītājām, un es balsoju par to. Taču man jāatzīst, ka es no šā Parlamenta gaidīju ko vairāk un liku uz to lielākas cerības.

Es piekrītu, ka tas bija steidzams lēmums, taču tas bija arī ļoti svarīgs lēmums. Lēmums bija steidzams, jo bija jāglābj *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* dzīvība, un tas bija ļoti svarīgs šim Parlamentam, jo mēs nevaram turpināt nosodīt, apsūdzēt, nožēlot un stigmatizēt, tajā pašā laikā turpinot rīkoties tāpat kā līdz šim un nemainot attieksmi pret tādām valstīm kā Irāna. Es uzskatu, ka šoreiz Irāna ir izturējusies patiešām augstprātīgi pret starptautisko kopienu, dalībvalstīm un Eiropas iestādēm. Tā izturas vienaldzīgi pret visām sūdzībām un aicinājumiem.

Šodien situācija ir mainījusies un kļuvusi vēl nopietnāka, jo pēdējā gada laikā Irānas rīcība ir būtiski pasliktinājusies, un vairāki notikumi ir pretrunā Irānas valdības uzņemtajām saistībām starptautiskā līmenī.

Es uzskatu, ka gan atsevišķām dalībvalstīm, gan arī Eiropas iestādēm būtu jāpieņem stingrāki pasākumi un sankcijas pret šo valsti. Mēs nevaram turpināt diplomātiskās attiecības ar valsti, kas nepieņem un pat neuzklausa Eiropas Savienības aicinājumus.

Priekšsēdētājs. – Manā ilgajā darba pieredzē Eiropas Parlamentā es līdz šim neesmu pieredzējis, ka ar tik lielu balsu vairākumu tiktu atbalstīta šāda veida rezolūcija, vienam deputātam balsojot pret, 22 deputātiem atturoties un vairāk nekā 600 deputātiem balsojot par. Es domāju, ka esat snieguši vēstījumu, kuru vēlējāties sniegt. Katrā ziņā, paldies jums!

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es, protams, atbalstīju šo rezolūciju. Tas ir vēl viens aicinājums glābt *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* dzīvību.

Diemžēl šis nav vienīgais gadījums. Kopš pašreizējā birokrātiskā un teroristiskā režīma ieviešanas pirms 31 gada, gandrīz 300 sievietes ir līdz nāvei nomētātas ar akmeņiem. Turpinās arī cilvēku, tostarp nepilngadīgu personu, publiska pakāršana. Mums jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai glābtu *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* dzīvību, taču, pat ja mums tas izdosies, pastāv liela iespēja, ka šā režīma būtība nemainīsies. Tāpēc mums bez ierunām jāatbalsta tie drosmīgie cilvēki Irānā — un kopš pagājušās vasaras viņu skaits ir sasniedzis vairākus miljonus —, kuri mēģina gāzt pastāvošo kārtību, dodot priekšroku atklātam, nemilitāram un demokrātiskam režīmam. Mums nevajadzētu baidīties mēģināt to darīt.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es piekrītu jūsu teiktajam un izsaku atzinību *Mazzoni* kundzei par viņas darbu saistībā ar šo rezolūciju, kuru es pilnībā atbalstu.

Šajā trokšņainajā un aizņemtajā nedēļā Strasbūrā vissvarīgākā sanāksme bija tā, kurai es diemžēl varēju veltīt vismazāk laiku. Tā bija sanāksme, kurā piedalījās sievietes no Irānas, kuras ieradās lūgt atbalstu viņu kolēģēm un šai rezolūcijai.

Taču man bija patiešām liels prieks tikties ar viņām un apsolīt sniegt atbalstu. Pārsteidzošs, taču, iespējams, ievēribas cienīgs ir fakts, ka mēs saņēmām daudz vairāk e-pastu par dzīvnieku labturības jautājumu nekā par šo jautājumu, kas attiecas uz cilvēka dzīvību. Es tikai gribēju, lai jūs to zinātu.

Manuprāt, mums būtu jādara zināms, it īpaši tāpēc, ka mums lūdza lietot šo vārdu, ka daudzas sievietes, kurām piespriež nāvessodu, nomētājot ar akmeņiem vai nogalinot citā veidā, tiek sodītas par to, ka viņas ir *mohareb*, kas burtiski nozīmē „cilvēks, kas pretojas Dieva gribai”. Taču patiesībā šīs sievietes tikai protestē pret diktatūru viņu valstī un grib panākt izmaiņas, lai uzlabotu savu situāciju un atjaunotu savas tiesības šajā valstī.

Tāpēc es atrodos šeit, lai atbalstītu šīs sievietes. Es nevaru viņu labā darīt daudz, taču es domāju, ka šis Parlaments ar ārkārtīgi lielo balsu pārsvaru šodien sniedz pārliecinošu vēstījumu, un es ceru, ka tam izdosies panākt iecerēto.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, šī rezolūcija ir pirmais nozīmīgais Parlamenta solis, mācoties izmantot visas iespējas katrā sanāksmē, lai turpinātu šo cīņu, kuras mērķis šodien ir glābt *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* dzīvību, bet kas būtībā ir cīņa pret despotisku, pilnīgi necilvēcīgu režīmu.

Taču es uzskatu, ka Komisijai un Padomei nākotnē jārikojas aktīvāk un izlēmīgāk, un katram šajā Parlamentā izteiktajam vārdam jābūt kā akmenim, ko noliekam pie kājām tiem, kuri apmētā šīs sievietes, lai uzceltu ap viņiem kauna sienu un izslēgtu viņus no cilvēku sabiedrības. *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* ir jāglābj un kopā ar viņu jāglābj tās sievietes un vīrieši visā pasaulē, kuri joprojām kļūst par upuriem šādi barbariskai cietsirdībai, kāda nav sastopama pat starp mežonīgākajiem un primitīvākajiem dzīvniekiem.

Tas ir Zvērs jeb Sātans, kas šodien liek kustēties necienīgu līderu un liekulīgu svēto rokām un lūpām, kurus Visvarenais jau ir sodījis bez izredzēm uz žēlastību. Viņiem jāsaprot, ka, ja viņi tagad neapstāsies, viņu laiks vilksies mūžīgi, un arī mūs piemeklēs tāds pats liktenis, ja mēs nerīkosimies apdomīgi un nepalīdzēsim barbariskas sabiedrības upuriem.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu un patiešām ceru, ka tas palīdzēs glābt *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* dzīvību. Es, tāpat kā daudzi citi šeit, esmu noskaņota nedaudz skeptiski, jo diemžēl mēs zinām, ka tādas totalitāras valstis kā, piemēram, Irāna, vienkārši neuzklausa mūsu aicinājumus.

Mani diezgan lielā mērā satrauc arī tas, ka, atkārtojot citas deputātes teikto, gandrīz nekas šeit nav pateikts par cilvēktiesībām, bet diezgan daudz ir runāts par dzīvnieku tiesībām. Neapšaubāmi, arī tas ir būtisks jautājums, taču šie jautājumi būtu jāskata atbilstīgā perspektīvā. Eiropas Savienības būtiski svarīgs uzdevums ir aizsargāt cilvēktiesības un pamatvērtības.

Es patiešām ceru, ka šis ziņojums var veicināt mūsu apņemšanos risināt cilvēktiesību jautājumu un uzsvērt to nozīmi pat tādās totalitārās valstīs kā Irāna, tādējādi reizi par visām reizēm pārtraucot šo brutālo nāvessodu izpildi.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, kā jūs pareizi norādījāt, gandrīz vienprātīgajam balsojumam šeit šodien ir ļoti liela nozīme. Es esmu gandarīts par to, ka biju viens no tiem, kuri balsoja par šo rezolūciju.

Vispirms es vēlos teikt, ka neesmu protestētājs. Es pilnīgi noteikti nekad vēl neesmu vilcis šādu t-kreklu, taču nepamatotais aicinājums sodīt kādu un piespriezt nāvessodu par iespējamu nodarījumu ir tik nicināms, tik pretīgs, tik barbarisks, tik nesamērīgs un tik atbaidošs, ka es sapratu, ka kaut kas ir jādara. Es ceru, ka Irānas iestādes saņems vēstījumu, ka šāda prakse ir novecojusi un ir jāizbeidz.

Politisks spiediens un sabiedrības protests nodrošināja nāvessoda atcelšanu daudzās valstīs. Es ceru, ka mūsu protests šeit šodien izbeigs šo drausmīgo situāciju. Kā jau minēja

Kelam kungs, 300 cilvēki jau ir nogalināti, nomētājot ar akmeņiem, un tas ir drausmīgi. Tas ir jāzbeidz, un mums jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai izbeigtu šādu praksi.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz rezolūcijas priekšlikumu par Irānu — šis jautājums vienlīdz stipri satrauc mūs visus, un, kā jau jūs, priekšsēdētāja kungs, tikko teicāt, balsojuma rezultāts liecina par visu šeit šajā Parlamentā pārstāvēto spēku vairākuma nostāju.

Mūs satrauc arī tas, ka šīm divām sievietēm tiek liegta iespēja uz pienācīgu tiesas procesu, turklāt, kad viņas mēģināja algot juristus, arī viņi tika vajāti un izraidīti no valsts.

Mēs redzam valdību, kas ignorē demokrātiju, valdību, kas ignorē vēlēšanu rezultātus un pēc tam liek piekaut cilvēkus un nogalināt protestētājus, kuri vēlas panākt lielāku demokrātiju.

Mēs arī esam liecinieki tam, ka tiek vajāti citu reliģiju pārstāvji, arī kristieši un Bahaī reliģijas pārstāvji.

Tāču es vēlos īsumā pieminēt vēl vienu personu, kuru mums nevajadzētu aizmirst, un tas ir *Ibrahim Hamidi*, kuru apsūdzēja par homoseksualitāti. Fakts, ka personu vājā seksualitātes dēļ, ir šādas valsts kauna traips.

Cerēsim, ka kādu dienu pavisam drīz šis režīms tiks gāzts.

Priekšsēdētājs. – Es vēlos pateikties jums visiem. Kā par cilvēktiesībām un demokrātiju atbildīgais priekšsēdētāja vietnieks es pilnībā atbalstu sniegtās piezīmes. Tā kā pirms dažiem gadiem es pats personīgi piedzīvoju tā saukto Irānas tiesiskumu, es tikai varu nosodīt pašreizējo drausmīgo situāciju Irānā, un kopā mēs varam cerēt, ka tā drīzumā tiks izbeigta. Es ceru arī, ka vienīgā balss pret rezolūciju tika nodota kļūdas dēļ un ka patiesībā mēs visi balsojam par.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, revolūcija, kas 1979. gadā notika Irānā, kādu dienu tiks uzskatīta par epohālu notikumu, kas pielīdzināms Franču revolūcijai 1789. gadā un Krievijas revolūcijai 1917. gadā. Tāpat kā revolūcijas Francijā un Krievijā, revolūcija Irānā nekavējoties izpletās ārpus Irānas robežām un to mēģināja atkārtot visā pasaulē. Tāpat kā Francijā un Krievijā, Irānā netika atzīts suverenitātes un teritoriālās piekritības princips.

Demonstratīvs ajatollu žests bija Amerikas Savienoto Valstu vēstniecības aplenkums. Pat Otrā pasaules kara laikā, kad pretējas ideoloģijas centās iznīcināt viena otru, tika cienīta diplomātiskās misijas neaizskaramība. Ajatollas gribēja parādīt, ka līdzšinējie noteikumi uz viņiem neattiecas un ka viņi ir atbildīgi citādi varai. Viņi joprojām turpina iesākt, ignorējot teritoriālās piekritības principu, finansējot savu miliciju un savas teroristu organizācijas. Šīs organizācijas, kuras atrodas no Persijas līča līdz Libānai un kādreizējām hanistēm, kuras veidojās Zīda ceļa pastāvēšanas laikā, un Balkāniem, uzbrūk civiliem mērķiem pat Londonā un Buenosairesā.

Man šķiet, ka mums būtu lielākas tiesības nosodīt Irānu, ja mēs paši izturētos ar lielāku cieņu pret teritoriālās piekritības principu un, nūdien, arī demokrātiju. Es ceru, ka deputāti, kuri tik sirsnīgi un aizkustinoši runāja par pārstāvošas valdības neesamību Irānā, piemēros tikpat augstus standartus nākamajā reizē, kad Eiropas Savienībā tiks rīkots referendums.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ieteikums otrajam lasījumam: Elisabeth Jeggle (A7-0230/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski.* – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tādējādi tiks atjaunināta spēkā esošā 1986. gadā pieņemtā direktīva, turklāt tā mērķis ir arī uzlabot līdzsvaru starp pētniecības nozares interesēm un zinātnes vajadzībām izmantoto dzīvnieku labāku aizsardzību. Ņemot to vērā, es arī uzskatu, ka ir ļoti svarīgi panākt kompromisu, kas veicina dzīvnieku izmantošanai alternatīvu metožu attīstību un nodrošina dzīvnieku labturības standartu uzlabošanu, neapdraudot progresu šajā nozarē.

Svarīgākie jautājumi, par kuriem panākta vienošanās šajā ziņojumā, ir saistīti ar dzīvnieku labturības aspektiem, kuri tiek aizstāti, lai veicinātu alternatīvu metožu izmantošanu, kurās nav iesaistīti dzīvi dzīvnieki. Ziņojumā ir arī noteikts, ka jāievieš procedūra, lai klasificētu metodes, kurās izmanto dzīvniekus, pamatojoties uz vairākiem sāpju līmeņiem, nosakot maksimālo sāpju sliekšni, un ka, piemērojot direktīvu, jānodrošina efektīvāka kontroles sistēma. Uzraudzības trūkuma dēļ reizēm tiek veikti izmēģinājumi, kuriem pieejamas alternatīvas metodes, neizmantojot dzīvniekus, taču dzīvniekus joprojām izmanto, it īpaši pamata izmēģinājumos, kuru mērķis nav pierādīt zinātniskas hipotēzes.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski.* – (FR) Ņemot vērā valstu tiesību aktu dažādību un dzīvnieku aizsardzības zemo līmeni atsevišķās dalībvalstīs, ir vajadzīga lielāka noteikumu saskaņošana attiecībā uz dzīvnieku izmantošanu zinātnes vajadzībām. Kā norādīja mūsu referente Jeggle kundze, ar Padomi ir panākts līdzsvarots kompromiss. Ir patiešām ļoti svarīgi paralēli dzīvnieku aizsardzībai panākt, lai pētniecība nezaudētu savu būtisko nozīmi cīņā pret slimībām. Tādēļ es nobalsoju par šo ziņojumu un tāpat kā mani kolēģi no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti) noraidīju Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas iesniegtos grozījumus.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski.* – (LT) Es atbalstīju šo svarīgo vienošanos. Zinātnes vajadzībām izmantoto dzīvnieku aizsardzība patiešām ir ļoti sarežģīta joma, jo tajā ir jāņem vērā dažādu ieinteresēto personu grupu intereses, un reizēm šīm grupām ir pretēji viedokļi un vajadzības. Es uzskatu, ka šajā dokumentā ir panākts pienācīgs līdzsvars. Dokumentā lielākā uzmanība ir pievērsta alternatīvu veicināšanai attiecībā uz izmēģinājumiem ar dzīvniekiem un dzīvnieku turēšanas un izmantošanas apstākļu uzlabošanai. Mums arī izdevās saglabāt Eiropas Parlamenta apsvērumus no pirmā lasījuma par administratīvā sloga samazināšanu, kā arī pastāvīgumu un dzīvotspēju Eiropas pētniecības jomai un nozarei, kas joprojām paļaujas uz dzīvnieku izmantošanu. Ir plašāk jāveicina alternatīvas attiecībā uz izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Reaģējot uz to, ir paredzēts alternatīvo metožu validācijai izveidot ES references laboratoriju, ko dalībvalstis atbalstīs, cenšoties nodrošināt papildu resursus piemērotām specializētām laboratorijām. Es uzskatu, ka šajā rezolūcijā ir panākts pienācīgs līdzsvars starp nozares un pētniecības kopienas vajadzībām, vienlaikus atjauninot un saskaņojot dzīvnieku labturības standartus attiecībā uz dzīvniekiem, kurus izmanto vai gatavojas izmantot zinātnes vajadzībām.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski.* – (RO) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Savienības rūpes par dzīvnieku labturību kopumā un it īpaši par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku labturību. Taču, ņemot vērā Eiropas Savienības vērienīgo paplašināšanos un panākto tehnisko progresu, bija jāpieņem jauna direktīva, kas standartizētu ar dzīvnieku izmantošanu saistīto praksi. Dzīvnieku aizsardzība un pienācīgas attieksmes pret tiem nodrošināšana ir Kopienas vērtība, kas atzīta vienprātīgi apstiprinātā protokolā. EK direktīvas pieņemšana 1985. gadā bija mēģinājums likvidēt atšķirības dalībvalstu noteikumos, kas paredzēti tiesību aktos un administratīvos aktos attiecībā uz izmēģinājumos

un zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Taču pēc attiecīgās direktīvas pieņemšanas atšķirības starp dalībvalstīm ir tikai palielinājušās, it īpaši tāpēc, ka Eiropas Savienībai kopš tā laika ir pievienojušās jaunas dalībvalstis.

Parlamenta pieņemtā rezolūcija mazinās zinātnes nolūkiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzības līmeņa atšķirības dalībvalstīs laikā, kad, kā mēs visi zinām, šāda prakse ir nepieciešama, lai aizsargātu cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī, lai aizsargātu vidi. Šī rezolūcija ir solis uz priekšu, lai panāktu visiem pieņemamu mērķi — pēc iespējas drīzāk, tiklīdz tas būs iespējams, pateicoties nākotnes atklājumiem, pavisam atteikties no izmēģinājumiem ar dzīvniekiem zinātnes vajadzībām.

María Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Dzīvnieku izmantošana zinātniskos pētījumos ir saistīta ar sociāli nozīmīgiem atklājumiem, mūža ilguma palielināšanos un cilvēku labklājību. Zinātnes pašreizējā attīstības stadijā ir neiespējami pilnīgi aizliegt izmēģinājumus ar dzīvniekiem. Tādēļ attiecībā uz tiem dzīvniekiem, kas joprojām tiek izmantoti, noteikti ir jānodrošina maksimālā iespējamā aizsardzība un labturība, ņemot vērā eksperimenta mērķus.

Es uzskatu, ka šajā tiesību akta pārskatītajā versijā ir noteikti augstāki standarti, kas vajadzīgajā apjomā nostiprina dzīvnieku aizsardzību. Eiropas Savienība ar šo direktīvu uzlabos standartus attiecībā uz zinātniskos eksperimentos izmantotu dzīvnieku labturību, jo tai ir būtiska nozīme eksperimentos izmantoto dzīvnieku skaita samazināšanā un tā paredz, kad vien iespējams, izmantot alternatīvas metodes, vienlaikus nodrošinot arī godīgas konkurences noteikumus ES rūpnieciskajai nozarei un nostiprinot ES veikto pētījumu kvalitāti. Šodienas balsojuma rezultāts apliecina vispārēju vienprātību par vajadzību uzlabot zinātniskos pētījumus un drošības testos izmantojamo dzīvnieku apstākļus, vienlaikus saglabājot augstus pētniecības standartus un pastiprinot centienus rast alternatīvas izmēģinājumiem ar dzīvniekiem.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Ikvienā civilizētā sabiedrībā tiek atzīts, ka dzīvnieki ir dzīvas būtnes, kas dzīvo mums līdzās, un ka dzīvnieku sāpes un ciešanas, ja vien tas ir iespējams, ir jānovērš. Taču es atzīstu nepieciešamību izmantot dzīvniekus zinātniskos izmēģinājumos, lai pārbaudītu jaunus medikamentus un ārstēšanas metodes vai lai zinātniskās izpētes ceļā nonāktu pie atklājumiem, kas palīdz dziedināt cilvēku slimības vai mazināt viņu ciešanas un palielināt cilvēku dzīves ilgumu.

Ņemot vērā tiesību aktu lielo dažādību un atbilstīgas aizsardzības trūkumu dažās dalībvalstīs, bija jāpieņem direktīva, paredzot minimālos standartus un neskarot dalībvalstis, kuras nodrošina izmēģinājumos iesaistīto dzīvnieku lielāku aizsardzību. Sarunas starp Parlamentu, Padomi un Komisiju nebija vieglas, taču izdevās izstrādāt tekstu, kas, pēc manām domām, ir patiešām līdzsvarots un ir pelnījis mūsu atbalstu. Tas ir solis uz priekšu, kas jāvērtē atzinīgi, lai gan attiecībā uz dažiem jautājumiem iznākums varēja būt labāks.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Es esmu gandarīta, ka šo ziņojumu apstiprināja, jo izmēģinājumi ar cilvēkveidīgiem pērtiķiem, piemēram, šimpanzēm, gorillām un orangutaniem, turpmāk būs stingri aizliegti. Tekstā arī noteikts, ka izmēģinājumi ar dzīvniekiem pēc iespējas būtu jāaizstāj ar zinātniski pietiekami pamatotām alternatīvām metodēm. Visbeidzot, tekstā pausts aicinājums pēc iespējas mazināt dzīvnieku sāpes un ciešanas. Turpmāk dzīvniekus varēs izmantot tikai izmēģinājumos, kuru mērķis ir veicināt cilvēku, dzīvnieku un slimību (vēzis, multiplā skleroze, Alcheimera slimība un Parkinsona slimība) izpēti. Šā ziņojuma pieņemšana ir vēl viens solis uz priekšu, lai nodrošinātu zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību un labturību.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski.* – (PT) Es balsoju par ziņojumu par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību, jo es uzskatu, ka ar Padomi panāktais kompromiss ir labākais iespējamais līdzsvars starp zinātniskās izpētes vajadzībām cilvēka veselības aizsardzībai un dzīvnieku labturību un tiesībām.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski.* – (PT) Kā jau minēja iesaistīto pušu pārstāvji, teksts, kas šodien jāpieņem, ir apmierinošs kompromiss starp dažādajām iesaistītajām interesēm, un tas panākts pēc ilgām sarunām starp iesaistītajām iestādēm — Parlamentu, Komisiju un Padomi. Es uzskatu, ka civilizētās sabiedrībās, izmantojot dzīvniekus zinātnes vajadzībām, jānodrošina atbilstīgs regulējums, kā tas ir Eiropā. Mēs esam šeit, lai diskutētu par atbilstīgu regulējumu dzīvnieku izmantošanai, kam ir ļoti liela nozīme, lai panāktu zinātnes progresu un atklātu jaunas procedūras, ārstēšanas metodes un medikamentus, kas būs liela vērtība mūsu civilizācijai un ikviena cilvēka ieguvums nākotnē.

Izrādās, ka šis regulējums nevar būt pārāk stingrs attiecībā uz dzīvnieku aizsardzību; pretējā gadījumā tiks apdraudēta zinātniskā izpēte un pētniecība. Izdarot savu izvēli, es izvēlos cilvēkus, kuri nākotnē gūs labumu no izpētes un to pētījumu rezultātiem, kuriem dodam savu piekrišanu un kuros šodien tiek iesaistīti dzīvnieki. Ja šodien apstiprināmais priekšlikums nodrošinās sasniegumus neiroloģisko slimību, autoimūno slimību vai vēža izpētē, es uzskatu, ka mēs visi būsīm ieguvēji.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski.* – (PT) Katru gadu ES 27 dalībvalstīs zinātniskās procedūrās tiek izmantoti gandrīz 12 miljoni dzīvnieku. Ir svarīgi darīt visu iespējamo, lai šādos eksperimentos izmantoto dzīvnieku skaitu samazinātu līdz vajadzīgajam minimumam. Pragmatiskākais veids, kā to panākt, ir izmantot alternatīvas metodes, jo zinātnes pašreizējā attīstības stadijā ir neiespējami pilnīgi aizliegt izmēģinājumus ar dzīvniekiem.

Lai saskaņotu ES veiktās procedūras izmēģinājumos ar dzīvniekiem, tika pieņemta Direktīva 86/609/EEK attiecībā uz to dzīvnieku aizsardzību, kurus izmanto izmēģinājumiem un citiem zinātniskiem mērķiem. Taču dažas dalībvalstis ir noteikušas vērienīgus mērķus, savukārt citas valstis aprobežojas ar obligāto noteikumu ievērošanu. Tādēļ šīs rezolūcijas mērķis ir novērst šo nevienlīdzību. Ir jānodrošina taisnīgi noteikumi attiecībā uz ES nozari un tās zinātnieku kopienu un vienlaikus saskaņā ar Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienoto Protokolu par dzīvnieku aizsardzību un labturību ir jānostiprina to dzīvnieku aizsardzība, kurus joprojām izmanto zinātnes vajadzībām. Izmēģinājumu ar dzīvniekiem jomā ir labāk jāveicina alternatīvu metožu izstrāde, validācija, akceptēšana un izmantošana, kā arī jāpiemēro aizstāšanas, samazināšanas un pilnveidošanas princips jeb trīs „R” princips (*replace, reduce and refine*).

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski.* – (PT) Mēs uzskatām, ka, tāpat kā citās jomās, arī šajā jomā, nosakot vienotu minimālo aizsardzības līmeni tiesību aktā, dalībvalstīm netiek liegta iespēja pieņemt sīkāk izstrādātus un stingrākus aizsardzības pasākumus, ja tās vēlas. Tāpēc mēs balsojam par šai sakarībā ierosināto grozījumu. Kā jau minējām debāšu laikā, mēs uzskatām, ka ir svarīgi turpināt attīstīt paņēmienus un metodes, kas ļauj izvairīties no izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, turklāt centieni šajā jomā ir jāpastiprina.

Ir arī svarīgi izplatīt šādus paņēmienus un nodrošināt, lai tos izmantotu lielākā daļa pētniecības un attīstības iestāžu, tostarp valsts zinātnes un tehnoloģiju sistēmas, kuru attīstības līmenis ir salīdzinoši zemāks. Šī prasība jāņem vērā, izstrādājot pamata tiesību aktus šajā nozarē, taču mēs neuzskatām, ka ierosinātās izmaiņas var to pilnībā nodrošināt.

Eiropas Savienībai būs jāuzņemas svarīga funkcija šajā jomā, veicinot sadarbību starp zinātnes un tehnoloģiju iestādēm un sistēmām dažādās valstīs, tostarp trešās valstīs.

Robert Goebbels (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par kompromisu starp Parlamentu un Padomi, lai stiprinātu zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Lai nodrošinātu cilvēku vajadzības veselības aprūpes jomā, nereti ir jāziedo dzīvnieki. Izmantojot dzīvniekus, būs jāpiemēro stingrs regulējums. Taču ir liekulīgi pieprasīt, lai „dzīvniekus nogalina, sagādājot tiem pēc iespējas mazāk sāpes, ciešanas un diskomfortu”. Tie ir cilvēku pieņēmumi, kas attiecināti uz dzīvniekiem, kurus dabiskajā vidē nogalina citi gaļēdāji vai kurus kautuvēs nogalina, lai nodrošinātu pārtiku cilvēkiem. Šī pasaule nav nekāda paradīze; nāve vienmēr elpo pakausī.

Françoise Grossetête (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es atbalstīju šo vienošanos otrajā lasījumā, jo mums jāreaģē uz realitāti biomedicīniskās izpētes jomā un uz pacientu vajadzībām, vienlaicīgi uzlabojot dzīvnieku labturības līmeni.

Par laimi, izmēģinājumu ar dzīvniekiem skaits pēdējos dažos gados ir ievērojami mazinājies, jo pētniecība Eiropā virzās uz mērķi rast alternatīvus risinājumus. Diemžēl mēs zinām, ka dažos gadījumos šādi risinājumi nav pieejami, un tāpēc izmēģinājumos jāizmanto dzīvnieki, it īpaši primāti, kas nav cilvēkpērtiķi. Šādi izmēģinājumi ir nepieciešami, piemēram, saistībā ar visām neirodeģeneratīvajām slimībām, tostarp Parkinsona slimību un Alzheimerera slimību.

Mūsu vienīgā iespēja, lai garantētu dzīvnieku labturības aizsardzības augstu līmeni, ir nodrošināt, ka šāda veida pētniecība tiek veikta Eiropā. Rūpes par dzīvnieku ciestajām sāpēm izmēģinājumu laikā nodrošina to, ka tiek iegūti labi rezultāti. Tāpēc mums jānovērš izmēģinājumu ar dzīvniekiem pārvietošana ārpus Eiropas.

Nadja Hirsch (ALDE), *rakstiski*. – (DE) Es nevaru atbalstīt direktīvu par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem tās pašreizējā formā. Tas tā patiešām ir, ka šī versija ir progresīvāka nekā iepriekšējā versija, kas pieņemta 1986. gadā. Taču salīdzinājumā ar vērienīgajiem zinātniskajiem un tehnoloģiskajiem atklājumiem, kas izdarīti pēdējo 24 gadu laikā, pasākumi, lai aizstātu izmēģinājumus ar dzīvniekiem, šķiet patiešām nenozīmīgi. Ir noteikts pārāk daudz izņēmumu. Turklāt formulējums ir vājš un pieļauj pārāk lielas interpretācijas un piemērošanas iespējas. Absurdi ir arī tas, ka dalībvalstis nevar pieņemt dzīvnieku labturības pasākumus, kas ir stingrāki par Eiropas Savienības noteiktajiem. Kā pamatojums tiek minēts traucējumi tirgū.

Tādējādi tiek sniegts nepareizs vēstījums Eiropas pilsoņiem, pētnieku kopienai un nozarei. No vienas puses, valstij jāņem vērā pilsoņu ētiskās apziņas izmaiņas. No otras puses, lielāks spiediens jāizdara uz izpētes jomu un pētniecības nozari. Neviens nevēlas apdraudēt Vācijas vai Eiropas kā pētniecības centra statusu, taču ieguldījumu izmaksas nav pamatots arguments, lai kavētu turpmāko attīstību un izmantotu metodes, kuras nav saistītas ar laboratorijas dzīvnieku izmantošanu.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *rakstiski*. – (FI) Es balsoju par direktīvu par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, jo iznākums attiecībā uz dzīvnieku labturību varēja būt daudz sliktāks. Šodien pieņemtā direktīva ir viens solis uz priekšu dzīvnieku labturības jomā.

Tagad direktīva pēc iespējas drīzāk jāiekļauj valsts tiesību aktos un jāīsteno dalībvalstīs. Iepriekšējā direktīva tika pieņemta 1986. gadā, tāpēc ir pēdējais laiks visā Eiropā atjaunināt izmēģinājumos izmantojamo dzīvnieku labturības standartus.

Nākotnē būs svarīgi palielināt ieguldījumus, lai attīstītu metodes, kas ir alternatīvas izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Paldies!

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs dāmas un kungi! Es balsoju par *Jeggle* kundzes ziņojumu, jo tas ir rezultāts intensīvam un ilgstošam darbam, kura laikā referente spēja panākt svarīgus kompromisus par tik sarežģītu jautājumu kā šis, proti, par dzīvnieku izmantošanu izmēģinājumos.

Es neatbalstīju priekšlikumu nodot to atpakaļ atbildīgajai pastāvīgajai komitejai, jo tieši šī komiteja, kurā esmu arī es, patiešām augstu vērtēja un atbalstīja manas kolēģes *Jeggle* kundzes darbu. Pētniecība jāturpina; tas ir svarīgi, lai attīstītu medicīnas un veselības aprūpes nozari, kā arī lai novērstu daudzas slimības.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es esmu vīlies attiecībā uz šā ziņojuma teksta galīgo redakciju un it īpaši tāpēc, ka netika pieņemti iesniegtie grozījumi dzīvnieku labturības noteikumu stiprināšanai. Ir pienācis laiks paredzēt skaidrus noteikumus, lai panāktu ierobežojumus attiecībā uz primātu, kas nav cilvēkpērtiķi, izmantošanu, aizliegumu izmantot savvaļā noķertus dzīvniekus, nepārprotamu pienākumu izmantot alternatīvas metodes, kurās netiek izmantoti dzīvnieki, ja tās ir zinātniski pietiekami pamatotas, un aizliegumu attiecībā uz tādiem izmēģinājumiem, kuri saistīti ar nopietnām un ilgstošām ciešanām. Dalībvalstīm vismaz jānodrošina iespēja pārsniegt Eiropas Savienības minimālās prasības un īstenot stingrākus dzīvnieku labturības noteikumus. Lai gan šis ziņojums uzlabos spēkā esošos tiesību aktus, tas ne tuvu nav apmierinošs, un tāpēc es atturējos balsot galīgajā balsojumā.

Véronique Mathieu (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par šo kompromisu, jo tas nodrošina labu līdzsvaru starp izmēģinājumos izmantojamo dzīvnieku labāku aizsardzību un iespēju veikt zinātnisko izpēti. Izmēģinājumi ar dzīvniekiem palīdz cīnīties pret daudzām nopietnām slimībām, tomēr šādiem izmēģinājumiem vajadzīgs regulējums, lai izvairītos no nevajadzīgām dzīvnieku ciešanām. Pašreizējā direktīva tika pieņemta 1986. gadā, un tāpēc attiecībā uz to bija jāveic būtiski uzlabojumi.

Tagad jaunajā tekstā iekļauta prasība saņemt iepriekšēju atļauju izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, kas ietvers projekta novērtējumu un kaitējuma un ieguvumu analīzi, kā arī paredzēta stingra pārbaude un kontroles sistēma. Šodienas balsojums ir referentu, manas kolēģes *Jeggle* kundzes un mana bijušā kolēģa *Parish* kunga, kurš izstrādāja tekstu iepriekšējā Parlamenta pilnvaru termiņā, intensīva darba rezultāts. Par teksta galīgās redakcijas kvalitāti jau liecināja Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas balsojums.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šā ziņojuma pieņemšana pēc smagajām iesaistīto pušu sarunām ir līdzsvarots kompromiss, kas aizsargā gan zinātnes vajadzībām izmantotos dzīvniekus, gan nepieciešamību tos izmantot, lai izdarītu nozīmīgus atklājumus un panāktu progresu saistībā ar tehnoloģiju un terapijām, ko turpmāk izmantot, lai ārstētu no dažādām slimībām, kas ietekmē cilvēci. Tādēļ es izvēlējos balsot šādi.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE), *rakstiski*. – (LT) Jautājums par zinātnes un dabas mijiedarbību attīstības interesēs vienmēr ir bijis plašu diskusiju priekšmets. Šodien Eiropas Parlaments pieņēma svarīgu dokumentu, kas regulē zinātnisko izpēti, izmantojot dzīvniekus. Šis dokuments nodrošinās pozitīvu līdzsvaru starp dzīvnieku aizsardzību un zinātnisko izpēti un noteiks vairākus nozīmīgus aspektus, nodrošinot zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Skeptiķi joprojām uzskata, ka šī direktīva ir pretrunā dzīvnieku aizsardzības principiem un ka pastāv daudz neskaidrību attiecībā uz dzīvnieku

izmantošanu zinātnes vajadzībām. Taču jaunajā direktīvā ir noteikta prasība pirms katra izmēģinājuma novērtēt vajadzību izmantot dzīvniekus un iespējamās alternatīvās metodes. Katras dalībvalsts pienākums ir arī izveidot valsts komiteju, kas ir atbildīga par dzīvnieku labturību un ētiskiem jautājumiem. Es balsoju par šo dokumentu, jo es uzskatu, ka dzīvnieku izmantošanai izmēģinājumos vajadzīga stingrāka kontrole, lai gan mums nevajadzētu aizmirst par neizbēgamo zinātnisko progresu dažādās jomās un nepieciešamību turpināt zinātnisko izpēti.

Tiziano Motti (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju pretēji manas grupas nostājai par direktīvu attiecībā uz izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, lai gan, šādi rīkojoties, es kļuvu par zinātniskās pētniecības atbalstītāju, kāds es arī esmu. Šī direktīva ir ļoti nelabvēlīga attiecībā uz dzīvniekiem. Direktīvā izmēģinājumu laikā pieļaujama sāpju sliekšnis no „maza” ir „palielināts” līdz „mērenam”; tajā ir atļauts eksperimentos izmantot klaiņojošus suņus un kaķus, ļaujot pētniekiem izlemt, vai izmēģinājumos dzīvniekiem ievadīt anestēziju vai sāpes remdinošus līdzekļus; tajā ir atļauts izmēģinājumos, tostarp sāpīgās procedūrās, vienu un to pašu dzīvnieku izmantot vairākas reizes; tajā ir atļauts turēt izolācijā sociālus dzīvniekus, piemēram, suņus un primātus; un tajā ir atļauts uzšķērst dzīvnieka krūškurvi, neizmantojot pretsāpju līdzekļus, kā arī veikt izmēģinājumus ar dzīvniekiem dzīvniekiem mācību nolūkā. Cilvēciskais saprāts liek man uzskatīt nevajadzīgu nežēlību par nepieņemamu, bet politiskais saprāts liek man saprast, ka, ja Eiropa neapstiprinātu šo direktīvu, vairāki zinātniskie pētījumi nenovērsami tiktu pārcelti uz citurieni. Šī Eiropas Savienības direktīva ir nopietns solis atpakaļ, un dalībvalstīm būs tai jāpielāgo savi valsts noteikumi. Es uzskatu, ka sabiedrībā, kurai patīk sevi dēvēt par civilizētu, īstais risinājums būtu grozīta direktīva, kas ir labvēlīga dzīvnieku pasaulei un ko papildina lielāki stimuli Eiropā veiktiem zinātniskiem pētījumiem.

Cristiana Muscardini (PPE), *rakstiski*. – (IT) Dzīvnieku aizsardzības direktīva nodrošina vienlīdzīgus nosacījumus uzņēmumiem un pētniekiem, saskaņojot procedūras valstīs, taču tā nenodrošina dzīvnieku reālu aizsardzību. Patiesībā ir samazināts to dažu noteikumu skaits, kuri pieprasa izmantot alternatīvas metodes.

Direktīvā ir vairākas nepilnības, un tai būtu jānodrošina izmantot progresīvākās izmēģinājumu metodes, kas aizstāj izmēģinājumus ar dzīvniekiem, piemēram, *in vitro* metodes, cilvēka metabolisma simulāciju datorā u. c. Direktīvā būtu arī jāatzīst fakts, uz ko norāda ievērojami zinātnieki, proti, ka bieži vien nav iespējams attiecināt izmēģinājumus rezultātus uz citām sugām.

Visiem zināmu iemeslu dēļ nav iespējams ierosināt vivisekcijas pilnīgu aizliegumu, taču es aicinu grozīt tekstu, lai paredzētu neinvazīvas metodes un aizliegtu izmantot dzīvniekus tiesu medicīnas izmeklēšanā un mācību procesā, kā arī lai atceltu izņēmumus attiecībā uz humānu nogalināšanas paņēmieni un aizliegumu izmantot apdraudētu sugu dzīvniekus vai savvaļas dzīvniekus un dibinātu Eiropas garantiju komiteju.

Eiropai jāsaņem „nē” bezjēdzīgiem izmēģinājumiem. Pārāk bieži tiek ierosināti jau iepriekš veikti un finansēti izmēģinājumi, tikai lai iegūtu papildu finansējumu. Mēs esam saņēmuši apstiprinātus ziņojumus par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, kuru laikā tiem izgrieztas balss saites. Zinātnieki liek mums saprast, ka, lai ārstētu cilvēkus, nedrīkst ierosināt veikt vēlreiz lielu daļu veikto izmēģinājumu ar dzīvniekiem.

James Nicholson (ECR), *rakstiski*. – Es balsoju par šo ziņojumu, lai gan apzinās, ka daži šo jauno direktīvu neuzskata par apmierinošu. Taču, manuprāt, starp Parlamentu un Padomi panāktais kompromiss ir labākais iespējamais līdzsvars starp dzīvnieku aizsardzību,

no vienas puses, un iespēju turpināt zinātnisko izpēti, no otras puses. Balsojums pret šo ziņojumu nozīmētu to, ka mums būtu jāatgriežas pie iepriekšējās 1986. gadā pieņemtās direktīvas, kas nekādā ziņā nenodrošina dzīvnieku šāda līmeņa aizsardzību. Apvienotajā Karalistē spēkā esošie tiesību akti dzīvnieku labturības jomā ir vieni no stingrākajiem pasaulē, un, lai gan Apvienotā Karaliste nevarēs pieņemt citus tiesību aktus šajā jomā, mēs arī turpmāk varam nevis pazemināt standartus, bet gan saglabāt tos patiešām augstā līmenī.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Ņemot vērā iegūtās jaunās zināšanas par laboratorijas dzīvnieku izmitināšanas etoloģiskajiem aspektiem un par jaunām dzīvnieku izmantošanas metodēm, it īpaši ģenētiskās inženierijas jomā, Direktīvas 86/609/EEK pārskatīšana bija kļuvusi par steidzamu prioritāti, lai gan tās pieņemšana savā laikā bija vēsturisks sasniegums. Kopš tā laika panākts ievērojams progress, it īpaši attiecībā uz trīs „R” principu (*replace, reduce, refine* — aizstāt, samazināt, pilnveidot) īstenošanu.

Es atzinīgi vērtēju direktīvas piemērošanas jomas paplašināšanu attiecībā uz šādiem aspektiem: uzņēmīgo dzīvnieku embriju un bezmugurkaulnieku sugu, kā arī fundamentālu pētījumu biomedicīnas jomās iekļaušana direktīvas darbības jomā; humānu nogalināšanas paņēmieni un noteikumu par valsts inspekcijām iekļaušana direktīvā; projektu, kuros izmanto dzīvniekus, novērtēšana un atļauju saņemšana, ietverot to retrospektīvu novērtējumu; pārredzamības nodrošināšana, publicējot netehnisku informāciju par projektiem, īstenošanas standartu un norādījumu pieņemšana valsts līmenī, kā arī īstenošana un statistiskie ziņojumi. Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ietvertā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt vienlīdzīgus nosacījumus Eiropas Savienībā gan attiecībā uz ražotājiem, gan arī pētniekiem, vienlaicīgi stiprinot tādu dzīvnieku aizsardzību, kurus joprojām izmanto zinātnes vajadzībām.

Teresa Riera Madurell (S&D), rakstiski. – (ES) Kā manas grupas — Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas — koordinatore Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā es vēlos izteikt atzinību par to, ka Parlaments apstiprināja Spānijas prezidentūras laikā panākto vienošanos ar Padomi attiecībā uz šīs svarīgās direktīvas atjaunināšanu, kas regulē attieksmi pret dzīvniekiem, kuri izmantotāji zinātnes vajadzībām, lai veicinātu dažādu zinātnes jomu attīstību.

Tā ir līdzsvarota vienošanās, kas panākta plašā sarunu procesā par līdzsvaru starp neizbēgamajām zinātnes pasaules vajadzībām, lai iegūtu jaunas zināšanas, it īpaši ar medicīnu saistītajās zinātnes nozarēs, kurām mūsu komiteja pievērs īpašu uzmanību, un nepieciešamību aizsargāt dzīvniekus. Es vēlos teikt, ka mūsu pieņemtais reformu dokuments ir nostiprinājis abu pušu intereses. Ir svarīgi norādīt, ka panāktā vienošanās arī ietver apņemšanos strādāt, lai meklētu un popularizētu citus pētniecības virzienus un alternatīvas metodes, kas nākotnē nodrošinās iespēju pilnībā aizstāt dzīvnieku izmantošanu laboratorijās, neierobežojot nepieciešamo zinātnes attīstību.

Zuzana Roithová (PPE), rakstiski. – (CS) Es atbalstu pasākumu, kas ierobežo vai mazina zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku ciešanas. Pārbaudot jaunu medikamentu ietekmi un veicot zinātniskus pētījumus, priekšroka jādod metodēm, kas nav saistītas ar izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Taču tas nenozīmē, ka, lai aizsargātu dzīvniekus, kā alternatīvu metodi mums būtu jāatļauj izmantot cilvēku embrijus. Man ir žēl, ka Padome no Eiropas Parlamenta pirmajā lasījumā pieņemtā projekta svītvoja šādu ierobežojošu noteikumu attiecībā uz alternatīvām metodēm. Lēmumu pieņemšana šādās ētiski jutīgās jomās ir dalībvalstu kompetencē, un valsts līmeņa regulējums dažādās valstīs būtiski atšķiras.

Āehijas Republikā embrionālo cilmes šūnu izmantošana zinātnes vajadzībām ir atļauta ar likumu kopš 2006. gada, neskatoties uz to, ka veiksmīgus biomedicīnisko pētījumu rezultātus ir iespējams iegūt pētījumos, izmantojot cilmes šūnas no augļa audiem, nevis embrijem. Ja mēs šodien šeit Strasbūrā nebalsosim par Padomes direktīvas projektu otrajā lasījumā vai nepieņemsim rezolūciju, Padomes projekts stāsies spēkā pēc tā publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*, neatkarīgi no Eiropas Parlamenta deputātu vairākuma nostājas.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Lai gan pārskatītais tiesību akts ieviesīs dažus patlaban spēkā esošo Eiropas Savienības noteikumu par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem uzlabojumus, tas tomēr nav apmierinošs un attiecībā uz dažiem jautājumiem pat mazina pašreizējo tiesību aktu spēku. Nav ņemti vērā nopietni jautājumi, ko ierosināja Zaļo/EFA grupas deputāti, un mums ir žēl, ka Eiropas Parlamenta deputāti šodien neatbalstīja mūsu mēģinājumu risināt šos jautājumus. Būtiskākais ir tas, ka jaunie tiesību akti nespēs nodrošināt izmēģinājumiem ar dzīvniekiem alternatīvu metožu izmantošanu, kad vien tas ir iespējams.

Tas nozīmē, ka zinātniskos izmēģinājumos bezjēdzīgi cietīs dzīvnieki, lai gan pastāv alternatīvas metodes. Satraucoši ir arī tas, ka jaunie tiesību akti liegs iespēju dalībvalstīm pieņemt stingrākus noteikumus attiecībā uz izmēģinājumiem ar dzīvniekiem dalībvalstu līmenī. Zaļo/EFA grupa vēlējas panākt, lai dalībvalstu valdībām tiktu saglabātas šādas tiesības. Mums ir arī ļoti žēl, ka netika pieņemti stingrāki noteikumi par primātu, kas nav cilvēkpertiķi, izmantošanu.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Ir viegli nostāties pret izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, jo neviens nevēlas, lai dzīvnieki ciestu vai lai tiem zinātnes vajadzībām veiktu vivisekciju, taču mēs esam likumdevēji un patlaban nevaram ļauties emocijām. Ja mēs pārmērīgi ierobežosim dzīvnieku izmantošanu zinātniskos izmēģinājumos, mums jāsaprot, ka šie izmēģinājumi būs jāveic ar cilvēkiem.

Mēs nespējam iedomāties, ka jauns aktīvs princips, medikaments vai ķīmijas terapijas sistēma vispirms netiktu izmēģināta uz dzīvniekiem, jo, kā jau es minēju, alternatīva metode būtu kā izmēģinājumu trusīšus izmantot pacientus. Mums arī jāatceras, ka, ņemot vērā izmēģinājumu ar dzīvniekiem augstās izmaksas, kas saistītas ar šādiem eksperimentiem, farmācijas uzņēmumi nav ieinteresēti izmantot izmēģinājumu trusīšus un it īpaši primātus, ja vien tas nav obligāti nepieciešams.

Debora Serracchiani (S&D), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret Parlamenta un Padomes panākto vienošanos otrajā lasījumā par direktīvas projektu par dzīvnieku izmantošanu zinātniskos eksperimentos.

Es nesaku „nē” pētniecības attīstībai, taču es aicinu mazināt dzīvnieku ciešanas, ņemot vērā to, ka pārskatītajā direktīvā paredzēta prakse, kas ir pretrunā šādam mērķim, piemēram, iespēja izmantot dzīvnieku eksperimentos vairāk nekā vienu reizi. Turklāt es uzskatu, ka jāturpina attīstīt citas zinātniski pietiekami pamatotas metodes, kas nav saistītas ar dzīvnieku izmantošanu.

Catherine Soullie (PPE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju rezultātu balsojumam par tekstu attiecībā uz zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Tas, iespējams, nav nevainojams, taču man šķiet, ka Juggle kundzes ziņojums vismaz piedāvā labu kompromisu, turklāt šo kompromisu atbalsta Eiropas Dzīvnieku labturības grupa.

Teksta formulējums nodrošina mums iespēju efektīvi ierobežot izmēģinājumus, kas sagādā ciešanas dzīvniekiem, izvairoties no pētniecības — un tādējādi arī inovāciju — pārvietošanas

ārpus Eiropas Savienības, kā rezultātā tīktu likvidētas daudzas darba vietas. Kā Sadarbības grupas dzīvnieku labturības un saglabāšanas jautājumos priekšsēdētāja vietniece es turklāt esmu pārliecināta par to, ka ir prātīgāk saglabāt izmēģinājumus ar dzīvniekiem mūsu teritorijā, kur tie tiek stingri reglamentēti, nevis atstāt tos trešo valstu pārziņā, kur sanitārie apstākļi un attieksme pret dzīvnieka dzīvību nereti ir ļoti tālu no vēlamās.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Man ir ļoti žēl, ka vairākums deputātu noraidīja Zaļo izvirzītos trīs ierosinājumus attiecībā uz direktīvas grozījumiem un stingrākām valstu tiesību normām, stimuliem izmantot alternatīvas izmēģinājumu metodes un stingrākiem primātu izmantošanas ierobežojumiem. Jaunajam tiesību aktam par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem piemīt būtiski trūkumi. Dalībvalstīm vairs nebūs tiesību pieņemt stingrākus noteikumus attiecībā uz izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Šādam dalībvalstu kompetences ierobežojumam nav lietderīga mērķa. Dzīvnieki kļūs par upuriem iekšējā tirgus viena standarta doktrīnai. Tomēr ir svarīgi, ka dalībvalstis uzdrošinās rādīt priekšzīmi. Ja dalībvalstis to nedarītu, nekad netīktu pieņemti daudzi Eiropas noteikumi dzīvnieku labturības jomā, piemēram, aizliegums izmantot dzīvniekus izmēģinājumiem kosmētikas ražošanas nozarē.

Jaunā direktīva ļauj uzlabot kontroli attiecībā uz uzņēmumiem un institūcijām, kas audzē, tirgo vai izmanto laboratorijas dzīvniekus. Taču formulējums prasībai izmantot alternatīvas izmēģinājumu metodes, ja tādas ir pieejamas, nav tiks stingrs, cik iepriekšējā direktīvā. Mēs esam palaiduši garām iespēju mazināt dzīvnieku ciešanas un uzlabot pētniecības kvalitāti. Jaunajā tiesību aktā nav atzīts progress, kas panākts, izstrādājot izmēģinājumiem ar dzīvniekiem alternatīvas metodes, kuras, starp citu, bieži vien ir uzticamākas par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Es esmu vīlies par to, ka netīka pieņemti pasākumi, lai paredzētu stingrākus noteikumus attiecībā uz izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Šajā tiesību aktā netīka iekļauti būtiskākie pasākumi, kuri piespiestu Eiropu ierobežot un aizstāt dzīvnieku izmantošanu izmēģinājumos. Mēs esam palaiduši garām iespēju un varējām darīt daudz vairāk, lai aizsargātu dzīvniekus, tostarp atļaut dalībvalstīm pieņemt augstākus dzīvnieku labturības standartus nekā citās valstīs. Mani satrauc tas, ka šī direktīva liegs iespēju Apvienotajai Karalistei pieņemt augstākus standartus nākotnē. Turklāt direktīvā netīka iekļautas prasības regulāri pārskatīt dzīvnieku izmantošanu zinātnes vajadzībām. Taču mani iepriecina tas, ka būs iespējams turpināt būtiski svarīgu jaunu medikamentu un slimību izpēti.

Janusz Wojciechowski (ECR), rakstiski. – (PL) Man ir ļoti žēl, ka ir pieņemta Padomes direktīvas galīgā redakcija, neiekļaujot tajā Eiropas Parlamenta 2009. gada maijā pieņemto noteikumu, ka izmēģinājumus ar cīlmes šūnām un cilvēku embrijiem nevar izmantot kā alternatīvas metodes izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Neņemot vērā direktīvas tekstu, es uzskatu, ka šāda pieeja, proti, izmēģinājumu ar dzīvniekiem aizstāšana ar izmēģinājumiem ar cilvēka organismu, nav pieņemama.

Ziņojums: Csaba Őry (A7-0235/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm, apzinoties, ka tajās uzsvars jāliek uz augsta kvalifikācijas līmeņa nepieciešamības nozīmi, lai efektīvi nodrošinātu pienācīgu nodarbinātības līmeni un ienākumus, it īpaši attiecībā uz jauna veida ekonomiku, kurā īpaša uzmanība tiks pievērsta jaunām nozarēm un jaunām prasmēm.

Augsts nodarbinātības līmenis jānodrošina ne tikai augsti kvalificētiem iedzīvotājiem, kuriem var būt liela nozīme pētniecībā un attīstībā, bet arī iedzīvotājiem, kuru izglītības līmenis ir zemāks par vidējo izglītības līmeni Eiropas Savienībā. Tāpēc dalībvalstīm ir liela nozīme, veicinot pārkvalifikāciju un izglītību un nodrošinot jaunas iespējas mūžizglītības jomā.

Jāatzīmē, ka, lai sekmētu pienācīgu nodarbinātības līmeni un pilnīgu progresu Eiropas Savienības līmenī, jānodrošina, lai iedzīvotājiem, kuri vēlas paaugstināt kvalifikāciju, tiktu piedāvātas reālas darba iespējas un nepieciešamības gadījumā arī pārkvalifikācija. Stingra orientācija uz palīdzību profesijas izvēlē atbilstīgi pašreizējām un nākotnes vajadzībām var būt risinājums, lai atkal sasniegtu augstu nodarbinātības līmeni.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Lai gan lielākajā daļā dalībvalstu ekonomiskā situācija joprojām ir nestabila, ir vērojamas ekonomikas izaugsmes iepriecinošas atjaunošanās pazīmes. Tāpēc jāapkopo centieni, lai garantētu darba vietu radīšanas potenciāla konsolidāciju un sniegtu atbalstu iedzīvotājiem, meklējot darbu un strādājot. Eiropas Komisija 2010. gada aprīlī ierosināja jaunas dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes. Šīs pamatnostādnes kopā ar vispārējām ekonomikas politikas pamatnostādņēm veido stratēģijas „Eiropa 2020” integrētās pamatnostādnes, kas vērstas uz saprātīgu un ilgtspējīgu izaugsmi, kas veicina iekļautību.

Četras nodarbinātības pamatnostādnes ir šādas: palielināt dalību darba tirgū un mazināt strukturālo bezdarbu, veicināt sociālo iekļaušanu un cīņu pret nabadzību, uzlabot izglītības un apmācības sistēmu sniegumu visos līmeņos un izveidot kvalificētu darbaspēku. Ūry kunga ziņojumā pausts atbalsts Komisijas ierosinātajai pieejai, turklāt sniegti vairāki paskaidrojumi un papildu informācija. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropas Komisija 2010. gada aprīlī iepazīstināja ar priekšlikumu par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm, kas ir daļa no stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanas. Savā ziņojumā Ūry kungs, Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) biedrs, ir atbalstījis Komisijas priekšlikumus un pievienojis dažus, manuprāt, vajadzīgus elementus. Tādējādi nodarbinātības politikā ir pilnīgi jāiekļauj kohēzijas politika, ko Komisija bija atstājusi novārtā. Lai gan Eiropas pilnvaras nodarbinātības jautājumos joprojām ir ierobežotas, ES nedrīkst samierināties ar pasīvu nostāju un tai ir pēc iespējas labāk jāizmanto tai pieejamie instrumenti (kohēzijas politika, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds, atklātās koordinācijas metode). Tāpēc es pilnīgi atbalstu šajā ziņojumā izklāstītās pamatnostādnes.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju. Saskaņoties ar sabiedrības novecošanas fenomenu, kas strauji izplatās, mums jāveic pasākumi gan dalībvalstu, gan arī Eiropas Savienības līmenī, lai cīnītos pret gados vecāku cilvēku sociālo atstumtību un diskrimināciju vecuma dēļ. Mums jānodrošina, lai dalībvalstis piedāvātu visaptverošu atbalstu gados vecākiem cilvēkiem, pirmām kārtām, radot nosacījumus augstas kvalitātes veselības aprūpes un sociālās aprūpes sistēmu izveidei. Mums arī jānodrošina, lai dalībvalstis veiktu ieguldījumu ilgtermiņa aprūpes dienestu izveidē un īstenotu informatīvu un profilaktisku politiku, kas paredzēta gados vecākiem cilvēkiem, pievēršot īpašu uzmanību pārtikai. Lai veiksmīgi sasniegtu iecerētos mērķus, ir svarīgi izveidot ilgtspējīgu ilgtermiņa aprūpes dienestu finansēšanas sistēmu. Savukārt Eiropas Komisijai būtu jāīsteno centieni, lai nodrošinātu visiem Eiropas pilsoņiem pieņemamus veselības aprūpes standartus neatkarīgi no viņu materiālā stāvokļa.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Stratēģija „Eiropa 2020”, ko Eiropas Komisija iesniedza 2010. gada martā, noteiks Eiropas Savienības virzību nākamajā desmitgadē.

Lai gan mēs varam tikai paust nožēlu par to, ka Eiropas Parlaments netika iesaistīts stratēģijas izstrādē, jo Barroso kungs šo darbu paveica viens pats, Eiropas Parlamentam tomēr ir teikšana attiecībā uz vienu jautājumu, un tas ir jautājums par nodarbinātības politikas integrētajām pamatnostādņēm. Desmit pamatnostādnes attiecas uz vairāk un labāku darba vietu radīšanu, pienācīgas kvalitātes darba veicināšanu un izglītības un apmācības sistēmu uzlabojumiem.

Šā iemesla dēļ es, tāpat kā vairākums kolēģu deputātu, šodien, trešdien, 2010. gada 8. septembrī, balsoju par ziņojumu, kurā noteikti šie mērķi, pamatojoties uz kuriem mēs it īpaši varam pieprasīt efektīvāk izmantot Eiropas Sociālo fondu un uzstāt, ka jāpievērš lielāka uzmanība strādājošajiem ar zemu atalgojumu un nepieciešamībai cīnīties pret sociālo atstumtību, kā arī nepieciešamībai garantēt piekļuvi kvalitatīviem sabiedriskajiem pakalpojumiem par pieejamu cenu. Visbeidzot, ja mēs vēlamies, lai šī stratēģija būtu patiešām iekļaujoša, mums jānodrošina šo pamatnostādņu un kohēzijas politikas atbilstība.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo turpmākajos dažos gados Eiropas Savienības dalībvalstu nodarbinātības politikas jaunajām pamatnostādņēm 2020. gadam būs ļoti liela ietekme uz darba tirgu. Mani iepriecina tas, ka, pieņemot Eiropas Parlamenta ierosinātos grozījumus, Komisijas ierosinātajās nodarbinātības politikas pamatnostādņēs bija iespējams iekļaut skaidrus mērķus un noteikt īpašus pasākumus. Neapšaubāmi, bezdarba mazināšana, minimālās algas nodrošināšana un cīņa pret nabadzību un sociālo atstumtību joprojām ir nodarbinātības politikas svarīgākās prioritātes visās dalībvalstīs. Es arī piekrītu tam, ka viens no būtiskākajiem mērķiem ir panākt vienlīdzīgu samaksu par tādu pašu darbu un nodrošināt vienlīdzīgus darba apstākļus visiem strādājošajiem.

Es piekrītu Parlamenta priekšlikumiem, ka mums jāizstrādā nodarbinātības politikas pasākumi, kas paredzēti visneaizsargātākajām grupām, jo nabadzība vispirms un vissmagāk skar tieši šos cilvēkus. Es arī aicinu Komisiju un dalībvalstis, izstrādājot nodarbinātības politikas pamatnostādnes, pievērst lielāku uzmanību jauniešiem un gados vecākiem cilvēkiem, kuriem nākas saskarties ar diskrimināciju darba tirgū.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Pašreizējā ekonomiskā krīze noteikti būtiski ietekmēs darba tirgu turpmākajos gados. Ir redzamas ekonomikas atlabšanas un ekonomikas izaugsmes atjaunošanās pirmās pazīmes. Taču tiek lēsts, ka ekonomikas krīzes ietekme uz nodarbinātību vēl nav sasniegusi augstāko rādītāju. Tāpēc es atzinīgi vērtēju patlaban īstenotos centienus garantēt ilgtspējīgu ekonomikas atlabšanu un stiprināt Eiropas ekonomikas darba vietu radīšanas potenciālu, un palīdzēt iedzīvotājiem atrast darbu. Eiropas valstis arī sastopas ar problēmām, kuras saistītas ar būtiskām demogrāfiskām pārmaiņām, ko pastiprina globalizācijas process, turklāt pašreizējais scenārijs, proti, nepārtraukta to nodokļu maksātāju skaita samazināšanās, kuri veic iemaksas valsts budžetā, nav īpaši daudzsološs.

Ņemot vērā stratēģiju „Eiropa 2020” un tās mērķus ieviest jaunas tehnoloģijas, lai mazinātu oglekļa emisijas, būtu jāizstrādā ne tikai īstermiņa, bet arī vidējā termiņa un ilgtermiņa nodarbinātības stratēģija. Šī stratēģija noteikti jāizstrādā vienlaicīgi ar pasākumiem, lai veicinātu jauniešu vecumā līdz 25 gadiem nodarbinātību, ņemot vērā to, ka šajā vecuma grupā patlaban vērojami nepieredzēti augsti bezdarba rādītāji.

Vito Bonsignore (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es vēlos sniegt paskaidrojumu par savu balsojumu par šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka šajā ziņojumā aplūkotais jautājums ir ļoti svarīgs Eiropas darba tirgus nākotnei.

Šajā priekšlikumā iekļautas vispārējās ekonomikas politikas pamatnostādnes nodarbinātības jomā, kas īstenojamas Eiropas Savienībā. Ekonomikas krīze nav beigusies, un tai seko nodarbinātības krīze.

Lai gan tas tā patiešām ir, ka ir vērojamas iedrošinošas atlabšanas pazīmes, darba tirgus joprojām ir lielā mērā neaktīvs un bezdarbnieku skaits ir ļoti augsts. Taču situācija Eiropas valstīs atšķiras. Piemēram, Spānijā un Grieķijā bezdarbnieku skaits ir satraucoši liels, un bezdarbs lielākoties skar jauniešus. Taču manā valstī, par laimi, bet arī pateicoties efektīviem Itālijas valdības pieņemtiem pasākumiem, bezdarbnieku skaits nav palielinājies tik krasi. Jāatzīst, ka Itālijas valdība bija viena no pirmajām, kas veicināja elastību un dinamiku darba tirgū, un šķiet, ka tas bija pareizs risinājums.

Dažu valstu valdības, kuras pievērsis pārāk lielu uzmanību strādājošo tiesību aizsardzībai, ir pieļāvušas, ka darba ņēmēji zaudē darbu. Taču darba vietas ļauj saglabāt lielāks elastīgums un konkurētspēja jaunā darba tirgū, turklāt šie aspekti arī sekmē priekšnosacījumus ekonomikā jaunu darba vietu radīšanai.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *rakstiski*. – (EL) Es balsoju pret Ūry kunga ziņojumu, neskatoties uz to, ka tajā iekļauti daži nozīmīgi kreiso ierosināti grozījumi, piemēram, attiecībā uz nepieciešamību nodrošināt dzimumu līdztiesību, un neskatoties arī uz to, ka ziņojums uzlabo Komisijas tekstu. Es balsoju pret ziņojumu, jo tajā pausts atbalsts idejai par elastīgu tirgu un pat aicinājums uzlabot elastīgumu un elastdrošības stratēģisko izmantošanu darba tirgū, kas, kā mēs zinām, darbojas tieši pretēji darba ņēmēju interesēm.

Ziņojumā arī norādīts, ka, lai izklūtu no finanšu krīzes un īstenotu izaugsmes politiku, jāveic pārstrukturēšana, kuras pamatā ir iekšējā tirgus pilnīga izmantošana un „juridisko šķēršļu” likvidācija. Taču, ņemot vērā šo neskaidro formulējumu, saglabājas risks, ka netiks nodrošinātas strādājošo tiesības.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es atbalstu Ūry kunga ziņojumu un atzinīgi vērtēju tā sniegtās iespējas. Pamatojoties uz stratēģiju „Eiropa 2020”, steidzami bija jāizstrādā ne tikai ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes (Līguma par Eiropas Savienības darbību 121. pants), bet arī nodarbinātības politikas pamatnostādnes (148. pants). Pašreizējā ekonomikas krīze pastiprina sociālās problēmas un ietekmē vajadzību steidzamāk izstrādāt efektīvu un ilgtspējīgu nodarbinātības politiku. Es piekrītu referenta priekšlikumiem īstenot stingrākus pasākumus, lai paaugstinātu vīriešu un sieviešu nodarbinātības līmeni Eiropā.

Ziņojums ir palīdzējis nostiprināt jautājumus, kuriem nav pievērsta pienācīga uzmanība, piemēram: pirmkārt, neaizsargātāko sabiedrības grupu, tostarp jauniešu, bezdarba mazināšana, paaugstinot izglītības līmeni, samazinot mācības pārtraukušo jauniešu skaitu un palīdzot iedzīvotājiem izklūst no nabadzības, otrkārt, vienlīdzīgas attieksmes un samaksas par tādu pašu darbu tajā pašā darba vietā nodrošināšana un, treškārt, reģionālo un vietējo iestāžu, parlamentu un sociālo partneru iesaiste šo programmu izstrādē, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā, it īpaši nosakot mērķus un rādītājus.

Lara Comi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Lisabonas stratēģijā noteikts, ka Eiropas Savienībai jāuzlabo ražīgums un konkurētspēja ar darbaspēka palīdzību.

Šis mērķis aizvien nav pilnībā sasniegts, jo bezdarba rādītājs joprojām ir augsts. Ir svarīgi analizēt problēmas, kas apturējušas nodarbinātības rādītāju pieaugumu. Diskriminācijas novēršana dzimuma, rases, etniskās piederības un reliģijas dēļ būtu liels solis uz priekšu, uzlabojot it īpaši jauniešu un sieviešu konkurētspēju darba tirgū. Sievietes saskaras ar grūtībām, arī mēģinot apvienot bērnu audzināšanu un darbu; bērnu aprūpes centru uzlabošana uzņēmumos, nepilnas slodzes darbs nepieciešamības gadījumā un iespēja sievietēm aprūpēt savus bērnus slimības laikā, neuztraucoties par iespēju zaudēt darbu, būtu lietderīgi pasākumi, kas palīdzētu sievietēm apvienot šīs abas viņu dzīves lomas.

Vēl viena grupa, kurai nepieciešama aizsardzība, ir jaunieši, kuriem gadiem ilgi netiek sniegta nodarbinātības drošība, — viņiem ir labas prasmes un teorētiskās zināšanas, taču trūkst praktiskas pieredzes. Izglītības iestādēm jāpievērš lielāka uzmanība uzņēmumu vajadzībām un jā sagatavo studenti darbam. Savukārt uzņēmumiem jāveic ieguldījumi jaunajā paaudzē, dodot iespēju jauniešiem attīstīt profesionālo izaugsmi.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark, Anna Ibrisagic un Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Mēs šodien, 2010. gada 8. septembrī, balsojām par ziņojumu (A7-0235/2010) par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem — stratēģijas „Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļa (2010/0115(NLE)). Taču mēs vēlamies uzsvērt, ka nepiekrītam vairākām ziņojuma daļām, piemēram, priekšlikumiem attiecībā uz sīki izstrādātu dalībvalstu darba tirgus politikas regulējumu, pārvalstisku kontroli pār dalībvalstu tirdzniecības un ražošanas nozarēm un Eiropas Savienības regulējumu attiecībā uz minimālo algu. Tādējādi mēs vēlamies aizstāvēt subsidiaritātes principu. Taču mēs vēlamies uzsvērt, ka liela daļa ziņojumā iekļauto priekšlikumu ir vērtējami pozitīvi. Piemēram, mēs noteikti atbalstām principus, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm un vienlīdzīgu samaksu par tādu pašu darbu.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Parlaments ir paudis savu viedokli par integrētajām nodarbinātības politikas pamatnostādņem. Šo 10 pamatnostādņu mērķis ir vairāk un labāku darbavietu radīšana, pienācīgas kvalitātes nodarbinātības stiprināšana un izglītības un mācību sistēmu uzlabošana. Parlaments ir iejaucies, lai nodrošinātu, ka tiek efektīvāk izmantots Eiropas Sociālais fonds, pievērsta lielāka uzmanība trūcīgajiem darba ņēmējiem un cīņai pret sociālo atstumtību, kā arī garantēta piekļuve izmaksu ziņā pieejamiem un augstas kvalitātes publiskiem pakalpojumiem.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Situācija darba tirgū, neapšaubāmi, ir problēma, kas visvairāk satrauc pilsoņus. Darba tirgus situācija turpina pasliktināties, un bezdarba rādītājs patlaban ir sasniedzis 9,8 %.

Nodarbinātības politikas pamatnostādnes ir nozīmīgs instruments strukturālo reformu stimulēšanai, kā arī īstenojamo reformu ietekmes novērtēšanai, un šie pasākumi veicami, pamatojoties uz stratēģiju „Eiropa 2020” un ņemot vērā patlaban īstenoto ekonomikas politikas koordināciju. Tāpēc ir svarīgi risināt šos jautājumus, taču ļoti svarīgi ir arī nodrošināt pēc iespējas atbilstīgākas reformas.

Viena lieta ir pieņemt pamatnostādnes, taču pavisam cita — nodrošināt to atbilstīgu īstenošanu dalībvalstīs. Šai sakarībā es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi vēlreiz uzsvērt Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības ministru padomes (EPSCO) nozīmi stratēģijas 2020. gadam īstenošanā un ekonomikas pārvaldībā, kā arī nodrošināt pilnīgu EPSCO iesaistīšanos veicamajās reformās, lai garantētu mūsu sociālā modeļa dzīvotspēju un labāko ekonomikas pārvaldības modeli Eiropas Savienībai. Es esmu

pārliecināta, ka ir īpaši svarīgi atjaunot līdzsvaru starp nodarbinātības un sociālo pīlāru Eiropas lēmumu pieņemšanas kontekstā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā izteikts atbalsts politikai, kas veicina aktīvu novecošanu, dzimumu līdztiesību, vienlīdzīgu samaksu vīriešiem un sievietēm un piekļuvi aizsardzībai un sociālo un profesionālo atbalstu sievietēm. Ņemot vērā to, ka arvien grūtāk kļūst darba tirgū integrēt lielāku sieviešu skaitu, ir jāīsteno politika, kas veicina arī darba un ģimenes dzīves saskaņošanu.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson un Marita Ulvskog (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs šodien balsojām par ziņojumu par nodarbinātības politikas pamatnostādņēm, taču vēlamies norādīt, ka esam pamanījuši nopietnu neatbilstību dažādu valodu versijās. Mēs balsojām par to, lai dalībvalstis nodrošinātu pienācīgus minimālos ienākumus, kā noteikts grozījuma angļu valodas versijā. Diemžēl šis termins zviedru valodas versijā tulkots kā *minimilön*, kas nozīmē „minimālā alga”.

Darba algas līmeņa noteikšana nav Eiropas Savienības kompetencē, un tāpēc mēs pieņemām, ka zviedru valodas versija nav pareiza. Mēs arī nolēmām balsot par ziņojumu, neskatoties uz to, ka „augsti nodokļi” minēts kā šķērslis izaugsmei, taču nav sniegta vārdu salikuma „augsti nodokļi” definīcija. Arī nodokļu likmes nav Eiropas Savienības kompetencē, un mēs uzskatām, ka var minēt daudzus piemērus ar nodokļiem saistītiem pasākumiem, kas būtiski veicina izaugsmi.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kā jau es norādīju attiecībā uz kolēģes Gruny kundzes ziņojumu, par kuru balsojām pagājušajā jūlijā, sabiedrība ir attīstījusies, pasaule ir mainījusies un jāmainās ir arī darba tiesiskajām attiecībām. Es patiešām uzskatu, ka tam ir jānotiek, tāpēc esmu gandarīts, ka Parlaments atbalstīja elastīgākas darba formas kā risinājumu cīņai pret bezdarbu. Turklāt, tā kā esmu strādājis valsts pārvaldē izglītības jomā, mani patiešām iepriecina tas, ka šajā priekšlikumā īpašs uzsvars likts uz izglītību un strādājošo kvalifikāciju. Patiesībā stratēģijas „Eiropa 2020” kontekstā pret šīm saistībām būtu jāizturas īpaši nopietni. Ņemot vērā to, ka krīzes dēļ bezdarbnieku skaits Eiropā ir palielinājies no 16 miljoniem 2008. gadā līdz 23 miljoniem 2010. gadā, visās stratēģijās izejai no krīzes būtu jāparedz risinājumi darba vietu radīšanai. Tas ir iespējams tikai tad, ja tiek noteikts skaidrs mērķis — inovācijas, elastīgs darbs un jauni nodarbinātības modeļi, kā arī jauniešu līdzdalības izglītībā palielināšana, lai uzlabotu tirgus konkurētspēju.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Jaunās pamatnostādnes par nodarbinātību 2020. gadā tiek izstrādātas ekonomikas krīzes apstākļos, un krīzes nelabvēlīgā ietekme uz darba tirgu tuvāko gadu laikā nezudīs. Mums ir gan tādas bezdarba problēmas, kam vajadzīgs tūlītējs risinājums, gan ilgtermiņa grūtības — proti, demogrāfiskās pārmaiņas, globalizācija un jaunu zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju ieviešana. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai būtu izstrādāta Eiropas nodarbinātības stratēģija, kurā risinātas krīzes radītās steidzamākās problēmas, kā arī problēmas, kas rodas vidējā un ilgā laikposmā.

Elastdrošības, izglītības kvalitātes, mūžizglītības un strukturālā bezdarba apkaršanas principu piemērošana ir obligāts priekšnosacījums kopējo mērķu sasniegšanai un uzdevumu veikšanai ekonomikas izaugsmei un sociālās labklājības jomā. Tādēļ stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošana ir jāsāk tagad. ES struktūrfondi un Kohēzijas fondam vajadzētu sākt ievērot šo stratēģiju jau pašreizējā plānošanas periodā. Ir svarīgi šajā stratēģijā pievērst pastiprinātu uzmanību lauksaimniecībai un lauku pasaulei. Ir jācenšas sasniegt kohēzijas politikas mērķus un panākt kohēzijas un citu nozaru politiku sinerģiju.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret šo rezolūciju tāpēc, ka tajā ignorēti būtiskākie bezdarba, nodarbinātības nestabilitātes un nabadzības iemesli un arī tāpēc, ka šis Parlaments noraidīja atkārtoti iesniegtos priekšlikumus. Cita starpā tie bija šādi:

- Komisijai būtu jāatzīst, ka jāmaina pašreizējā makroekonomikas politika, apturot Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanu un privatizācijas un liberalizācijas procesus, nosakot, ka prioritāte ir radīt kvalitatīvas darba vietas, nodrošinot visiem strādājošajiem tiesības un augstāku darba algu, samazināt nabadzīgo iedzīvotāju skaitu un uzlabot sociālo iekļautību un progresu;

- nedeklarēta darba problēma būtu jārisina, nodrošinot stingrāku kontroli no darba inspekciju puses, kā arī īstenojot nodokļu pasākumus attiecībā uz personām ar zemiem ienākumiem;

- Padomei būtu jāvienojas par kompromisu Eiropas Savienības līmenī, lai līdz 2015. gadam likvidētu bezpajumtniecību, un jāizstrādā integrēti politikas pasākumi, kas nodrošinātu kvalitatīvus mājokļus par pieejamām cenām un atbilstošu energoapgādi visiem.

Tika noraidīts arī mūsu priekšlikums pieņemt jaunu direktīvu par dzimumu līdztiesību. Tajā būtu noteikts, ka dalībvalstīm jāpaaugstina sieviešu nodarbinātība, pilnībā ievērojot sieviešu tiesības un likvidējot nevienlīdzību visās jomās, nosakot īpašus dzimumu līdztiesības mērķus, uz dzimumu līdztiesību orientētu integrāciju un īpašus politikas pasākumus.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) Laikā, kad bezdarba līmenis Eiropā sasniedz 9,8 %, situācija darba tirgū turpina pasliktināties un vēl nav jūtamas visas ekonomikas krīzes sekas, Eiropas Savienībai ir jāīsteno vērienīga Eiropas nodarbinātības stratēģija. Tādēļ Eiropas Parlaments stratēģijas „ES 2020” ietvaros ir pieņēmis dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes — desmit pamatnostādnes par darbavietu izveidi, darba kvalitāti, jaunatnes nodarbinātību, neaizsargātām grupām piederošu personu nodarbinātību, cīņu pret sociālo atstumtību un Eiropas Sociālā fona pēc iespējas labākas izmantošanas nozīmi. Varbūt šie mērķi ir ļoti vērienīgi, taču, pirmkārt un galvenokārt, tās ir pamatnostādnes, kas dalībvalstīm ir jāīsteno gan pašreiz, gan turpmāk, kā arī spēcīgs Eiropas Parlamenta vēstījums dalībvalstīm laikā, kad nodarbinātība mūsu pilsoņiem rada vislielāko uztraukumu un bažas.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par Ūry kunga ziņojumu par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020”. Šajā dokumentā ir būtiski akcentēta vajadzība ekonomikas un sociālās krīzes apstākļos par prioritāti noteikt cīņu pret bezdarbu. Ziņojumā ir uzsvērti vairāki punkti — nākamo 10 gadu laikā nodarbinātības līmenis visā Eiropas Savienībā ir jāpalielina līdz 75 % un ir jāpievērš īpaša uzmanība visneaizsargātākajām darba tirgus grupām — jauniešiem, gados vecākiem cilvēkiem, nekvalificētām sievietēm, invalīdiem un migrantu ģimeņu pārstāvjiem, jo viņiem ir vislielākais risks saskarties ar diskrimināciju saistībā ar pieņemšanu darbā un nodarbinātību. Ziņojumā arī tiek atgādināts par tādiem būtiskiem jēdzieniem kā pienācīgas kvalitātes nodarbinātība un cīņa pret nabadzību.

Małgorzata Handzlik (PPE), rakstiski. – (PL) Nodarbinātības politikas pamatnostādnes nākamajiem 10 gadiem ļauj secināt, ka pakalpojumu nozare būs viena no tām nozarēm, kurā tiks radīts visvairāk darba vietu. Lai radītu jaunas darba vietas, jānodrošina labvēlīgi apstākļi uzņēmumiem attiecībā uz viņu piedāvātajiem pakalpojumiem, un tas attiecas arī

uz pārrobežu pakalpojumiem. Tāpēc es vēlos uzsvērt, ka Pakalpojumu direktīva var atbalstīt nodarbinātības politiku, ja tiek uzlabota tās transponēšana dalībvalstīs.

Direktīva nodrošina jaunas iespējas uzņēmumiem, bet, ja to piemēro efektīvi, tā var pozitīvi ietekmēt arī darba tirgu. Tāpēc es piekrītu pieņemtajiem priekšlikumiem šajā ziņojumā. Pakalpojumu nozarē būs vajadzīgi mobili darba ņēmēji, kuri ir pienācīgi sagatavoti un kvalificēti, un tāpēc mums jāveic izmaiņas izglītības un apmācības sistēmās un nodarbinātības politikā.

Elie Hoarau (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu. Tā kā esmu aizjūras teritorijas vēlēts pārstāvis, es ļoti labi zinu, kas ir politika, kura veicina nodarbinātību un cīņu pret nabadzību, jo Francijas aizjūras departamentos ir zemākais nodarbinātības rādītājs Francijā (piemēram, 43,9 % Reinjonā, salīdzinot ar 62,3 % visās Eiropas Savienības dalībvalstīs).

Es vienmēr esmu cīnījies par to, lai 2014. gadā attiecīgais rādītājs būtu 10 %, bet 2020. gadā — 75 %, it īpaši tāpēc, ka tas attiecas galvenokārt uz grūtībās nonākušiem jauniešiem, sievietēm un cilvēkiem ar invaliditāti. Priekšlikumā pievērsta uzmanība arī nabadzības problēmai un noteikts mērķis par 25 % samazināt to pilsoņu skaitu, kuri dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Šo mērķu īstenošanai jāmobilizē visi sociālie un politiskie spēki gan Francijā, gan arī Eiropā, lai valstis spētu rast nepieciešamos resursus šo mērķu sasniegšanai noteiktajā termiņā.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju šos ieteikumus, jo, manuprāt, ir ļoti svarīgi, lai ES dalībvalstis nodrošinātu adekvātus minimālos ienākumus, kas pārsniedz nabadzības sliekšni. Būtiski ir arī stiprināt klauzulu par vienlīdzīgu attieksmi un vienādu atalgojumu par vienādu darbu, kad vien iespējams.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā ekonomikas krīze ir būtisks apstāklis, kas jāņem vērā, runājot par jaunajām pamatnostādņēm par nodarbinātību 2020. gadā, jo tuvāko gadu laikā tā ievērojami ietekmēs darba tirgu. Lai gan mums ir pieejami dati, kas norāda uz atlabšanu atsevišķās ES jomās, ekonomikas stāvoklis lielākajā daļā dalībvalstu joprojām ir ļoti nestabils.

Turklāt visas pašreizējās krīzes sekas attiecībā uz bezdarbu vēl nav piedzīvotas, tādēļ to rezultātā darbu zaudēs vēl vairāki tūkstoši cilvēku. Tas nozīmē, ka ir jārisina tādas nozīmīgas problēmas kā demogrāfiskās pārmaiņas, globalizācija un jaunu tehnoloģiju, tostarp zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju, ieviešana. Tāpēc Eiropas nodarbinātības stratēģijā nākamajai desmitgadei ir jāpievērš uzmanība ne tikai steidzamākajām krīzes radītajām problēmām, bet arī problēmām, kas rodas vidējā un ilgā laikposmā. Tāpēc es izvēlējos balsot šādi.

Aleksandrs Mirskis (S&D), rakstiski. – (LV) Es pilnībā piekrītu referentam Csaba Öry kungam un tāpēc atbalstīju šo normatīvo rezolūciju. It īpaši mani nopriecināja Padomes 12. grozījums, kurā ir atzīmēts, ka ir svarīgi cīnīties pret pasākumiem, kas palēnina ekonomikas izaugsmi, ieskaitot birokrātiskos šķēršļus un augstus nodokļus. Es neatceros, ka Eiropas Parlaments kādreiz iepriekš būtu runājis par birokrātiskajiem šķēršļiem un augstiem nodokļiem.

Maz cilvēku domā par to, ka neracionāli un nelōgiski nodokļi var padarīt jebkuru ekonomikas sistēmu par neefektīvu. Šodien tādā valstī kā Latvija nodokļu sistēma noveda pie krīzes. Birokrātiskās un nemākulīgas nodokļu sistēmas dēļ Latvija pazaudēja vairāk nekā 10 miljardus eiro. Es atbalstīju šo normatīvo rezolūciju, cerot, ka tā uzsāks lielu darbu par nodokļu optimizāciju ES teritorijā.

Andreas M lzer (NI), rakstiski. – (DE) Nodarbinātības politika ir ļoti svarīga gan ekonomiskai, gan arī sociālai stabilitātei. Tāpēc katras valsts interesēs ir pieņemt savus lēmumu par atbilstīgiem pasākumiem. Tomēr lielās atšķirības dalībvalstīs liedz iespēju pieņemt standartizētu pasākumu kopumu. Iedzīvotāju dalība darba tirgū 75 % līmenī dažās dalībvalstīs, piemēram, Polijā, Maltā un Ungārijā, kur šis rādītājs ir zem 60 %, ir pilnīgi nereāls mērķis. Arī attiecībā uz Austriju, kur dalība darba tirgū ir aptuveni 70 % līmenī, pastāv lielas šaubas, vai augstāks līdzdalības darba tirgū līmenis ir savienojams ar bērnu audzināšanu vai vietējo strādājošo aizsardzību pret lēta ārvalstu darbaspēku radīto darba algas pazeminājumu. Šo iemeslu dēļ es nolēmu balsot pret šo ziņojumu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Uzskats, ka ultraliberālajā Eiropas Savienībā ir iespējams efektīvi apkarot bezdarbu, ir ilūzija. Tāpēc es balsoju pret Ūry kunga ziņojumu.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par Ūry kunga ziņojumu, jo atbalstu tajā izklāstīto pieeju un galīgo vēstījumu.

Priekšlikumā ir uzsvērts, cik svarīgi ir palielināt darba tirgū aktīvi iesaistīto cilvēku skaitu, lai palīdzētu likvidēt strukturālo bezdarbu un pievērst īpašu uzmanību mūžizglītībai. Galvenā nozīme tiek piešķirta izglītībai, veicot uzlabojumus pašreizējā izglītības sistēmā, lai mudinātu jauniešus iegūt augstāko izglītību. Turpmākajos gados tiks īstenoti daudzi jauni pasākumi, lai efektīvāk veicinātu sociālo iekļaušanu un cīņu pret nabadzību.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Komisija 2010. gada 27. aprīlī iesniedza priekšlikumu par stratēģijas „Eiropa 2020” integrētajām pamatnostādnēm, kas ir pamats jaunai stratēģijai un dalībvalstu veicamajām reformām.

Debātes par jaunajām nodarbinātības politikas pamatnostādnēm 2020. gadam notiek ekonomikas krīzes laikā, kas neapšaubāmi vēl vairākus gadus būtiski ietekmēs darba tirgu. Neskatoties uz to, ka vairākas pozitīvas pazīmes liecina par to, ka atjaunojas izaugsme, ekonomiskā situācija vairumā dalībvalstu joprojām ir nestabila. Tāpēc vēl pilnībā nav jūtama krīzes tiešā ietekme uz nodarbinātību. Ņemot to vērā, jādara viss iespējams, lai nodrošinātu ilgtspējīgu atlabšanu un stiprinātu Eiropas ekonomikas darba vietu radīšanas potenciālu, kā arī lai palīdzētu strādājošajiem.

Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai Eiropas nodarbinātības stratēģija nākamajai desmitgadei radītu līdzsvaru starp steidzami risināmām krīzes radītām problēmām un vidējā termiņā un ilgtermiņā risināmām problēmām.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Pamatojoties uz Eiropas Savienības stratēģiju 2020. gadam, Rumānija kopā ar pārējām dalībvalstīm ir apņēmusies līdz 2020. gadam panākt 75 % nodarbinātības līmeni. Saskaņā ar šo kopējo mērķi nodarbinātības līmenim Rumānijā līdz 2020. gadam jābūt 69–70 % robežās. Vēlos norādīt, ka nodarbinātības līmenis Rumānijā 2010. gadā ir 63,6 % un vidējais nodarbinātības līmenis Eiropā ir 67,4 %.

Ņemot to vērā, es aicinu dalībvalstis izstrādāt reformu programmas, kas sekmētu:

- darbaspēka līdzdalību darba tirgū, izmantojot politiku dzimumu līdztiesības un vienlīdzīgas darba samaksas veicināšanai, lai līdz 2020. gadam par 0–5 % samazinātu darba samaksas atšķirības starp dzimumiem;

- nodarbinātības līmeņa paaugstināšanu, īstenojot pasākumus, kas veicina iedzīvotāju, it īpaši etnisko minoritāšu, tostarp romu, dalību darba dzīvē;

- stingrāku pasākumu pieņemšanu, kas vērsti pret tādas ekonomikas ierobežošanu, kuras pamatā ir nedeklarēts darbs, kas rada daudzējādu negatīvu ietekmi uz Eiropas darba tirgu, nevis tādu pasākumu īstenošanu, kas vērsti tikai uz darbaspēka aizsardzību dalībvalstu iekšējā tirgū;

- darba tirgus pilnīgu atvēršanu strādājošajiem no jaunajām dalībvalstīm.

Robert Rochefort (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Lai gan joprojām pilnībā nav jūtama ekonomikas krīzes ietekme uz bezdarba rādītājiem, vērienīgas Eiropas stratēģijas īstenošanai nodarbinātības jomā ir ļoti liela nozīme.

Es atbalstu Padomes noteikto mērķi laikposmā no šodienas līdz 2020. gadam palielināt Eiropas iedzīvotāju līdzdalību darba tirgū līdz 75 %, taču vēl ir daudz darāmā. Mēs varētu, piemēram, noteikt mērķi palielināt mazāk aizsargātu grupu, piemēram, jauniešu vecumā no 15 līdz 25 gadiem, gados vecāku darba ņēmēju, nekvalificētu ekonomiski aktīvo sieviešu vai cilvēku ar invaliditāti nodarbinātības līmeni. Vai arī mēs varētu vēl vairāk samazināt priekšlaicīgi mācības pārtraukušo audzēkņu skaitu, lai šis rādītājs būtu zem 10 %.

Turklāt es uzskatu, ka īpaši politikai jābūt vērstai uz grūtībām, ar kurām saskaras ilgstoši bezdarbnieki, iesaistoties darba tirgū, un es aicinu Padomi rast nepieciešamos resursus, lai turpmākajos 10 gados vismaz par 10 % samazinātu ilgstošu bezdarbnieku skaitu. Lai to panāktu, kā ierosināts Ūry kunga ziņojumā, vismaz 25 % ilgtermiņa bezdarbnieku būtu jāpiedalās aktīvā darba tirgus pasākumā, piemēram, padziļinātā apmācībā, izglītībā un/vai jāmaina darbs.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Šodien pieņemtais ziņojums ir Eiropas Savienības nodarbinātības politikas pamatnostādņu pamatā. Pirmo reizi Eiropas Parlamenta deputāti balsoja par to, lai pamatnostādņēs tiktu iekļauta atbilstīga sociālā komponente, tostarp pasākumi, lai risinātu nabadzības un trūcīgu strādājošo problēmu, kā arī, lai mazinātu jauniešu bezdarbu un darba tirgū integrētu sociāli atstumtas un mazāk aizsargātas grupas. Eiropas Savienības dalībvalstu valdībām un Beļģijas prezidentūrai Eiropas Savienībā jāpievērš uzmanība Eiropas Parlamenta šodien sniegtajam vēstījumam un jāaņem nodrošināt, lai to nodarbinātības politika kļūtu sociāli iekļaujošāka.

It īpaši valstu valdībām jāņem vērā Parlamenta prasība īstenot pasākumus, lai uzlabotu darba un privātās dzīves sabalansētību un dzimumu līdztiesību. Šai sakarībā jāpieliek lielas pūles, lai līdz 2020. gadam līdz 75 % līmenim paaugstinātu sieviešu līdzdalību darba tirgū.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Šodien pieņemtais ziņojums ir nozīmīgs instruments, lai veicinātu jaunas nodarbinātības politikas īstenošanu, kuras pamatā ir stratēģija „Eiropa 2020”.

Ir būtiski uzsvērt, ka ziņojumā izteikts aicinājums dalībvalstīm rīkoties izlēmīgi un paaugstināt nodarbinātības līmeni un it īpaši veicināt jauniešu mobilitāti. Turpmāko gadu mērķim jābūt radīt jaunus un labākus darba vietas, mazināt bezdarbu un paaugstināt ekonomiski aktīvo iedzīvotāju nodarbinātības līmeni līdz 75 %. Ekonomikas attīstības politikai Eiropas Savienībā jābūt vērstai uz ekonomiski aktīviem iedzīvotājiem. Ja nav darba, tad nākotnes plāni, piemēram, saistībā ar ceļošanu, mājokļa iegādi vai ģimenes veidošanu, kļūst par sapni, kas, visticamāk, netiks piepildīts.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Mēs nevaram piekrist šim ziņojumam, jo tajā pausts atbalsts tādu pasākumu īstenošanai, kuri paredzēti, lai veicinātu atsevišķu sabiedrības grupu, it īpaši romu, darba iespējas.

Mēs nevaram piekrist tam, ka, tā vietā, lai aizsargātu savā valstī dzīvojošu cilvēku intereses, mums jāatbalsta tādiem cilvēkiem paredzēti pasākumi, kuri vairumā gadījumu ir tikai viesi. Ir skaidrs, ka krīzes laikā katrai valstij jārisina jautājumi savu pilsoņu interesēs, iespējams, īstenojot projektus, kuri paredzēti grūtībās nonākušām vai darbu zaudējušām personām.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju ziņojumu par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem — stratēģijas „Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļa. Ņemot vērā to, ka bezdarba līmenis Eiropas Savienībā ir 9,6 %, ir ļoti svarīgi pastiprināt un racionalizēt nodarbinātības politiku, lai radītu jaunas darba vietas. Polijā Eiropas Savienības atbalsts ir devis labumu tūkstošiem cilvēku, kuriem tagad ir darbs. Šim mērķim pieejamais finansējums ne vienmēr tiek izmantots saprātīgi. Atbilstīgi izstrādātu pamatnostādņu trūkuma dēļ daudzi projekti tiek īstenoti kā *ad hoc* projekti. Tāpēc apmācību kursi ne vienmēr ir pielāgoti reālajai situācijai, un vienas un tās pašas personas nereti tos apmeklē vairākkārt. Tāpēc es atbalstu Komisijas iniciatīvu šajā jomā. Turpmākajos dažos gados tiks pārbaudīta šo krīzes laikā izstrādāto pamatnostādņu efektivitāte. No šīm pamatnostādņēm būs atkarīga Eiropas Savienības spēja pārvarēt krīzi un jauno darba vietu, kuras tiks radītas, atbilstība darba tirgus pašreizējām un nākotnes vajadzībām.

Svarīgi ir arī uzraudzīt pamatnostādņu lietderību, apkopojot noteiktus statistikas datus par tādu pasākumu efektivitāti, kas veikti saskaņā ar pamatnostādņem. Tikai tādā veidā mēs varēsim novērtēt Eiropas Savienības finanšu resursu reālo ietekmi uz bezdarba mazināšanu Eiropas Savienībā. Savukārt, pamatojoties uz šādu novērtējumu, būs iespējams veikt nepieciešamās izmaiņas attiecīgajā jomā. Es arī aicinu likt īpašu uzsvāru uz atbalstu mobilitātei un sievietēm, jauniešiem, gados vecāku cilvēku un invalīdu nodarbinātībai.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Neskatoties uz to, ka vairākas iedrošinošas pazīmes liecina par to, ka izaugsme atjaunojas, ekonomiskā situācija joprojām ir nestabila. Tāpēc Eiropai jānodrošina ilgtspējīga atlabšana, jāstiprina Eiropas ekonomikas darba vietu radīšanas potenciāls un jāpalīdz strādājošajiem. Ziņojumā par nodarbinātības politikas pamatnostādņem sniegtais padoms ir skaidri saprotams, proti, lielāka sievietēm, gados vecāku pilsoņu un jauniešu dalība darba tirgū, mazāk trūcīgo un labāka izglītība. Tie ir mērķi, ko Eiropas Savienība vēlas sasniegt līdz 2020. gadam. Tāpēc es atbalstu šo ziņojumu. Tajā ietvertas pamatnostādnes, kuras ļaus iedzīvotājiem labāk apvienot darbu un aprūpes pienākumus, piemēram, nodrošinot elastīgu darba laiku un bērnu aprūpes iespēju pieejamību. Tā ir konkrēta politika, kas palīdzēs sievietēm iekļūt darba tirgū. Parlaments arī vēlas panākt, lai Eiropas Savienības dalībvalstis uzlabotu to sociālās nodrošināšanas sistēmas un nodrošinātu pienācīgus ienākumus, lai tiktu samazināts trūcīgo iedzīvotāju skaits un lai cilvēki saprastu, ka ir vērts strādāt. Visbeidzot, kohēzijas politikas mērķu īstenošana arī turpmāk mazinās sociāli ekonomiskās atšķirības dalībvalstīs un reģionos. Ja Komisija tagad stingri rīkosies, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis patiešām izstrādā savu politiku, pamatojoties uz pamatnostādņem, Eiropas plāns 2020. gadam nebūs tikai tukši vārdi vien.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Diskusija par jaunajām nodarbinātības politikas pamatnostādņem 2020. gadam notiek laikā, kad tūkstošiem ģimeņu visā Eiropā saskaras ar ekonomikas krīzes radīto bezdarba traģēdiju. Šīs pamatnostādnes, kā daļa no stratēģijas „Eiropa 2020”, ietver gan ekonomikas politikas, gan arī nodarbinātības politikas vispārējās pamatnostādnes.

Ziņojuma, par kuru šodien balsojam un kuru es atbalstīju, pamatā ir Eiropas Komisijas priekšlikums, lai gan referents ir nodrošinājis, lai šīs pamatnostādnes būtu saprotamas un

noderīgas dalībvalstīm, izstrādājot politiku. Nodarbinātības veicināšanu nodrošinās ilgtspējīga ekonomikas izaugsme, uzņēmumu un strādājošo spēja pielāgoties jaunajai situācijai, augsts izglītības līmenis, it īpaši jauniešu vidū, mūžizglītība, kas atbilst uzņēmumu vajadzībām, kā arī sociālo partneru iesaiste visos šajos procesos.

Tieši to referents ir centies panākt, nosakot mērķus, lai paaugstinātu nodarbinātības līmeni un uzlabotu darba vietas, paaugstinātu izglītības līmeni, palīdzētu saskaņot darba un ģimenes dzīvi, mazinātu priekšlaicīgi mācības pārtraukumu audzēkņu un nabadzībā dzīvojošu iedzīvotāju skaitu.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Komisijas nodarbinātības politikas pamatnostādnes un saistītais Eiropas Parlamenta ziņojums ir daļa no Eiropas Savienības stratēģijas, kas vērsta pret vienkāršajiem pilsoņiem, proti, Eiropas Savienības stratēģijas 2020. gadam un tās tā sauktajām „integrētajām pamatnostādnēm”. Minētie dokumenti veido vienotu pamatu pret darbaspēku vērstai Eiropas Savienības politikai, kas jau ir izstrādāta un vēl apņēmīgāk un saskaņotāk tiks īstenota visās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Pamatnostādņu pamatā ir monopolistiskā kapitāla intereses līdz zemākajai iespējamajai robežai pazemināt darbaspēka cenu, lai nodrošinātu peļņu pašreizējās kapitālistiskās krīzes laikā. Lai panāktu šo mērķi, Eiropas Savienība, buržuāziskās valdības un kapitālistu politiskie spēki dalībvalstīs un Eiropas Parlamentā nepārtraukti popularizē šādus nodarbinātības politikas pamatnostādņu aspektus: ilgāka darba dzīve, pensionēšanās vecuma paaugstināšana, aizbildinoties ar demogrāfisko novecošanu un valstu sociālās apdrošināšanas sistēmu „dzīvotspēju”, „elastdrošība” un elastīgs darba laiks, pagaidu darbs un nepilna laika darbs, kas tiek uzskatīts par normu, tādējādi sagraujot visas likumīgās darba tiesības, izglītības sistēmu pārveide par ekspluatējamu strādājošo apmācības sistēmām, lai nodrošinātu kapitālistu vajadzības, lēta zinātniskā darbaspēka/ apmaksātu intelektuāļu apvienošana uzņēmumu interesēs un jaunas sistēmas izveide nabadzības robežas noteikšanai, definējot galēju nabadzību, lai novērstu sociālu sacelšanos, kuras iemesls ir brutāla ekspluatācija.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Dāmas un kungi! Šajā ziņojumā pareizi norādīts, ka ir svarīgi paaugstināt nodarbinātības līmeni un palielināt līdzdalību darba tirgū. Tas ir svarīgi gan mūsu ekonomikai, gan arī sabiedrībai. Svarīgi ir arī nezaudēt kvalitāti kvantitātes dēļ, gan valsts, gan arī Eiropas Savienības līmenī izvairoties risināt problēmu saistībā ar trūcīgiem strādājošajiem. Liela daļa iedzīvotāju strādā, taču viņu rīcībā esošie ienākumi ir nepietiekami, lai izklūtu no nabadzības. Ekonomikas lejupslīdes dēļ šī problēma ir kļuvusi par visas Eiropas problēmu, un Lietuvā šī problēma ir īpaši aktuāla.

Šo tendenci ļoti labi parāda strādājošo saņemtā minimālā darba alga un plaši izmantotā darbu algu pazemināšana, īstenojot stingrus taupības pasākumus. Īpaši neaizsargāti ir iedzīvotāji, kuriem nav augstākās izglītības. Saskaņā ar Eiropas Savienības statistikas datiem nabadzības risks strādājošai personai bez augstākās izglītības ir 16 % — tas ir divas reizes augstāks par vidējo rādītāju Lietuvā un astoņas reizes augstāks nekā strādājošajam ar universitātes izglītību. Diemžēl Lietuvā šīs atšķirības ir daudz lielākas nekā citur Eiropas Savienībā. Dalībvalstis, tostarp arī mana valsts, nav pietiekami plaši apspriedušas jautājumu par strādājošo nabadzību. Mums jāveic vairāk pētījumu par šo problēmu, un mums vajadzīgi īpaši pasākumi, lai mazinātu strādājošo nabadzību.

Rezolūcijas priekšlikums: RC-B7-0494/2010

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par cilvēktiesību situāciju Irānā. Es to darīju tāpēc, ka uzskatu, ka *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* piespriests nāvessods, nomētājot ar akmeņiem, noteikti ir Irānas starptautisko saistību pārkāpums. Neskatoties uz faktiem, šāda veida sods nekādā ziņā nav attaisnojams vai pieņemams. Spīdzināšana, nelikumīga aizturēšana, fiziska un seksuāla vardarbība, kā arī valsts aģentu visatļautība joprojām ir plaši izplatīta prakse daudzās valstīs. Rodas nopietnas šaubas par tiesas procesa objektivitāti un pārredzamību šajās valstīs. Ir nepieņemami, ka turpinās etnisko un reliģisko minoritāšu vajāšana, kā arī, ka joprojām tiek nosodītas brīvas seksuālās attiecības starp pieaugušiem cilvēkiem.

Šajā situācijā mūsu kā cilvēktiesību un demokrātisko vērtību, kas ir mūsu iestāžu darbības pamatā, aizstāvju Eiropā uzdevums ir izdarīt pēc iespējas lielāku spiedienu uz Irānas iestādēm, pieprasot pārskatīt šādus procesus. Šāda spiediena izdarīšana jau ir devusi rezultātus, jo Irānas valdība ir paziņojusi, ka tiek atlikta nāvessoda, nomētājot ar akmeņiem, izpilde *Sakineh Mohammadi-Ashtiani*. Es cienu visu to Irānas vīriešu un sieviešu drosmi, kuri cīnās par savu pamata brīvību aizsardzību.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlaments ir pasteidzies paust atbalstu imperiālistu plāniem Tuvajos Austrumos un pret Irānu vērstiem Izraēlas, ASV un NATO neslēptiem militāriem draudiem. Atsaucoties uz barbarisko nāvessodu, nomētājot ar akmeņiem, kas piespriests *Sakineh Mohammad-Ashtiani*, un nepieņemamo vienkāršo iedzīvotāju kustības vajāšanu, visas politiskās grupas Eiropas Parlamentā, parādot retu vienprātību, ir pieņēmušas rezolūciju, atbalstot imperiālistu intervenci Irānā. Grieķijas Komunistu partija neatbalstīja rezolūciju, jo tajā nav pausta nepieciešamā solidaritāte strādnieku šķiras cīņā pret reakcionāro un neprogresīvo režīmu, ko, gluži pretēji, stiprina sankcijas un šādas rezolūcijas. Zīmīgi ir tas, ka lēmums par nepieciešamību organizēt debates Eiropas Parlamentā tika pieņemts nekavējoties pēc Izraēlas vēstniecības pārstāvju rīkotajiem pasākumiem Briselē, kuru laikā, novēršot uzmanību no cilvēktiesību pārkāpumiem Izraēlā, Eiropas Parlaments tika aicināts pievērsties Irānai.

Eiropas Parlamenta jutīgums attiecībā uz cilvēktiesību jautājumu ir aizsegs agresīvai Eiropas Savienības ārpolitikai un tās noziegumiem pret strādājošajiem, imigrantiem un tautām. Ja cilvēki vēlas iegūt tiesības un brīvības un paši noteikt savu likteni, cīņa pret NATO, Eiropas Savienību un imperiālistu apvienībām kļūst arvien nepieciešamāka.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) *Sakineh Mohammadi Ashtiani* — 43 gadus vecai irāņu sievietei — draud nāvessods, nomētājot ar akmeņiem, par laulības pārkāpšanu un līdzdalību viņas bijušā vīra nogalināšanā. Mani kā Parlamenta deputāti un asociācijas *Femmes au Centre* (Sievietes centrā) priekšsēdētāju sanikno šis spriedums, kuru visi uzskata par patvaļīgu. Patiešām, ar šo lēmumu tiek noniecināti paši cilvēktiesību pamati — ar to tiek pārkāptas tiesības uz aizstāvību un cilvēka cieņu. Mūsdienās atsevišķās valstīs joprojām vienlaikus pastāv divi taisnīguma veidi — sievietes tiek notiesātas un spīdzinātas, pārkāpjot viņu pamattiesības, un to dara vīrieši, kuru rokās ir visa vara. Esmu gandarīta, ka Parlamenta rezolūcija, kurā Irānas režīma pārstāvji tiek aicināti mainīt viedokli par šo spriedumu, tika pieņemta gandrīz vienprātīgi, jo tas nodrošina tai būtisku autoritāti. Tagad mēs gaidām, lai Irānā tiktu panākts reāls progress attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo rezolūciju. Irāna joprojām ir valsts, kurā katru gadu tiek izpildīts lielākais nāvessodu skaits. Tādēļ es stingri atbalstu Eiropas Parlamenta nostāju, ar kuru tiek asi nosodīts nāvessods un Irānas iestādēm

izteikts aicinājums atcelt nāvessoda izmantošanu, izskaust jebkādu spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu izturēšanos, kā arī izbeigt cilvēktiesību aizstāvju vajāšanu. Es atbalstu Eiropas Savienības mērķi veicināt cilvēktiesību ievērošanu visā pasaulē un īstenot ar to saistītas atbalsta programmas, piemēram, ES finansēto Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu. Mērķis šim instrumentam, kura budžets 2007.–2013. gadam ir EUR 1,1 miljards, ir nodrošināt cilvēktiesību un demokrātijas ievērošanu visā pasaulē. Tādēļ Komisijai un Padomei kopā ar citām starptautiskajām organizācijām ir jāturpina aktīvi sagatavot papildu atbalsta instrumentus, lai aktīvi aizstāvētu Irānas cilvēktiesību aktīvistus.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es pilnībā atbalstu kopīgo rezolūciju kā politiska pārstāve, tomēr vēl vairāk kā sievietē. Irāna šodien ir valsts, kas simbolizē radikālā islāma vardarbību un fanātismu pret sievietēm un viņu pamattiesībām. Pieņemot šo rezolūciju, mēs rīkojamies pareizi, aicinot Irānas Islāma Republiku un tās līderus ievērot starptautiskās cilvēktiesību konvencijas, kas Irānai ir juridiski saistošas. Notikums ar *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* un citām personām, kas minētas tekstā, par kuru balsojām, liecina par to, ka Teherāna šodien ne tikai rīkojas pretrunā mūsdienu politiskajām un kultūras vērtībām, bet arī nostāda sevi nelikumības pusē attiecībā uz starptautiskajām normām, nespējot izpildīt saistošus nolīgumus par Konvencijas par bērna tiesībām un Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām ratifikāciju. Rezolūcijā ir pausta stingra nostāja, pamatoti stingra, un tā pieņemta laikā, kad mums jāliek Irānai pilnībā sajūst šīs iestādes spēku un izdarīto spiedienu, lai starptautiskā kustība panāktu vēlamo rezultātu un apturētu šo bēdi — Irānas Islāma Republiku. Tāpēc es pārliecināti balsoju par.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Starptautiskā sabiedrība ir guvusi mazu uzvaru, dāvājot cerību staru sievietei Irānā, kurai piespriests barbarisks nāvessods, nomētājot ar akmeņiem. Soda izpilde uz laiku ir atlikta, taču tam galā nav nekādas nozīmes. Tieši tāpēc jāturpina visas starptautiskās sabiedrības centieni, lai nāvessods tiktu aizliegts tādās valstīs kā Irāna, kur cilvēku dzīves ir pakļautas absurdiem un arhaiskiem likumiem.

Eiropas Savienībai jāturpina nosodīt tās valstis un izdarīt spiedienu uz tām valstīm, kurās netiek cienīta cilvēka dzīvība un cilvēktiesības neko nenozīmē. Irānā ir cilvēki, kuri katru dienu riskē ar savu dzīvību un personīgo drošību, cīnoties par lielāku brīvību un demokrātiskākām tiesībām. Starptautiskās organizācijas un iestādes atbalsta šos cilvēkus. Taču, sastopoties ar tādu laikā iestrēgušu despotisku režīmu, kāds pastāv Teherānā, cīņa var būt grūta un ilga. Nevienai personai nevajadzētu maksāt ar savu brīvību par to, ka tā atklāti paudusi savu nostāju pret režīmu vai dažiem līderiem. Eiropas Savienībai aktīvi jāveic savs uzdevums popularizēt brīvību un cieņu pret cilvēkiem un viņu tiesībām.

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Es atturējos balsot par šo priekšlikumu. Taču es būtu balsojis par ECR grupas pārstāvju sagatavoto priekšlikumu B7-0499/2010. Neapšaubāmi, es piekritu uzskatam, ka nāvessods, nomētājot ar akmeņiem (vai citādi nogalinot), par laulības pārkāpšanu ir nepieņemams pat musulmaņu valstīs un ka šāda prakse jāaizliedz ar likumu. Lai gan es neatbalstu krimināllikuma piemērošanu, lai panāktu morāli pieņemamas attiecības starp pieaugušajiem, kas apzinās savu rīcību, es cietu citu valstu tiesības uz atšķirīgu viedokli, ja vien tās nepiemēro nesamērīgu un nežēlīgu sodu. Mani satrauc arī krimināllikuma piemērošana politiskai opozīcijai gan Irānā, gan arī Eiropas Savienības valstīs, kuras īsteno šādu praksi.

Visiem apsūdzētajiem, pret kuriem izvirzītas nopietnas apsūdzības kriminālnoziedzumos, būtu jānodrošina juridiskā pārstāvība un aizsardzība pret neatbilstīgu policijas rīcību pirms tiesas. Es nedomāju, ka Eiropas Savienībai ir tiesības pieprasīt Irānai, lai tā nekad un nekādos apstākļos neizmanto tu nāvessodu. Lai šī rezolūcija būtu efektīva, tā jāpārskata un jāadresē patiešām ļoti konservatīvas sabiedrības progresīvi domājošiem locekļiem. Šis priekšlikums aizvainos pat tos irāņus, kuri atbalsta reformas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) *Sakineh Ashtiani* ir Irānā izpildīto nāvessodu publiskā seja un valstī īstenoto netaisnīgo tiesas procesu un pamattiesību pārkāpumu simbols. Es vēlos nodot savu balsi tām starptautiskajām solidaritātes kustībām, kas pieprasa sprieduma atcelšanu un tūlītēju *Sakineh Ashtiani* atbrīvošanu — pieprasīt viņas atbrīvošanu nozīmē arī aizstāvēt sieviešu tiesību vienlīdzību, kā arī vārda brīvību un aktīvu līdzdalību brīvā sabiedrībā. Es stingri atbalstu pasākumus diskriminācijas novēršanai, jo īpaši Irānas sieviešu rīcību, un vēlos uzsvērt, cik būtiska nozīme ir *Sakineh Ashtiani*, kura atrodas priekšplānā cīņā par demokrātijas, līdztiesības un tiesību ievērošanu. Irānas sieviešu drosmē un apņēmībā iedvesmo mūs visus.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Teokrātiskā diktatūra Irānā sēj naidu un sludina neiecietību. Tās musinošās runas par Izraēlas iznīcināšanu un tās kodolprogrammu, kas tiek īstenota, nenodrošinot kontroli vai starptautisko uzraudzību, apdraud mieru pasaulē. Irānas Islāma Republikas tiesas piemēro barbariskus likumus un pašas par sevi ir tiesiskuma noliegums, būtībā padarot sievietes par verdzenēm.

Diemžēl *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* lieta nav vienīgā, un mums jāatbalsta arī visas pārējās sievietes, kurām piespriests nāvessods, noniecinot cilvēka cieņu, sievietes tiesības un cilvēktiesības. Es vēlreiz uzsveru, ka iebilstu pret nāvessodu, un aicinu Irānas iestādes saskaņā ar ANO Rezolūciju Nr. 62/149 un Nr. 63/138 noteikt moratoriju nāvessoda izpildei līdz šā soda veida atcelšanai. Es nosodu Nīderlandes pilsones *Zahra Bahrami* arestu, kura devās uz Irānu apciemot savu ģimeni un tika aizturēta *Achoura* protestu laikā 2009. gada 27. decembrī, un bija spiesta atzīt vainu televīzijas kameru priekšā un atzīties viņai inkriminētajos noziedzumos, un pieprasu tūlītēju viņas atbrīvošanu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par kopīgo rezolūciju par cilvēktiesībām Irānā, kuru parakstu, jo ētisku apsvērumu dēļ uzskatu, ka jāizdara spiediens uz Irānas iestādēm, lai tās neizdarītu šo šaušalīgo noziedzumu. Es esmu lepna par to, ka esmu dzimusi valstī, kura rādīja priekšzīmi, atceļot nāvessodu. *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* nav izdarījusi noziedzumu, taču viņa ir arestēta un viņai piespriests nāvessods, nomētājot ar akmeņiem, un viņa tiek ilgstoši pazemota un pērtā. Es vēlos teikt, ka mani patiešām satrauc nepārtraukti ienākošie ziņojumi par Irānas iestāžu veikto vajāšanu pret politiskajiem oponentiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, it īpaši sievietēm un jauniem studentiem. Tas noteikti ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pārkāpums un tiesu varas neatbilstīga izmantošana.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Nepamatotā un nesamērīgā vardarbība aizskar mūsu, eiropiešu, jūtas, jo ir pretrunā vērtību un tiesību kopumam, kura izcelsme meklējama rietumos un kas šodien, par laimi, ir daļa no pasaules mantojuma. Mēs dzirdam arī par vardarbību pret sievietēm, kuras dažās sabiedrībās nereti kļūst par kara ieroci vai laupījumu, tiek uzskatītas par dekorāciju vai būtņēm bez tiesībām vai spējas rīkoties patstāvīgi, kļūstot par neparastu un neaizsargātu minoritāti.

Diemžēl dažās valstīs un zemēs joprojām tiek īstenota drausmīga prakse pret sievietēm, un viņām tiek piemēroti cietsirdīgi, brutāli un nesamērīgi sodi. Šādu praksi attaisno kultūras,

kurās sievietes tiek apspiestas, degradētas un pazemotas tikai tāpēc, ka viņas ir sievietes. Ņemot vērā to, ka es ticu dzimumu savstarpējai papildinātībai, pamatojoties uz to dabiskajām atšķirībām un vienlīdzību, šādaī nicināmaiī praksei es varu tikai paust visstingrākoī nosodījumu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs esam pret nāvessodu ikvienā valstī, neatkarīgi no tā, vai tās ir ASV, Irāna vai kāda cita valsts pasaulē. Mēs esam arī pret visa veida spīdzināšanu, neatkarīgi no tā, kurā valstī tā notiek, ieskaitot Irānu vai CIA kontrolētus cietumus. Tāpēc mēs aicinām Irānu saudzēt *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* dzīvību un izbeigt sieviešu, jauniešu un citu cilvēku nomētāšanu ar akmeņiem. Tāpēc mēs balsojam par šo rezolūciju.

Taču mēs vēlamies uzsvērt, ka, cenšoties panākt demokrātiju Irānā, to personu tiesību aizsardzību, kuras turpina cīnīties par sociālo taisnīgumu, progresu un demokrātiju šajā valstī, nekādā ziņā nevar izmantot kā aizbildinājumu, lai vērstos pret Irānas suverenitāti, teritoriālo integritāti un tās tiesībām lemt par savu nākotni. Vēl jo mazāk šādu aizbildinājumu var izmantot, lai attaisnotu intervenci un iejaukšanos, ignorējot valsts teritoriālās suverenitātes principu.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Nogalināšana, nomētājot ar akmeņiem, nekādā ziņā nav pieņemama vai atbalstāma. Es aicinu Irānas iestādes atcelt *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* piemēroto sodu un pārskatīt viņas lietu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Līdz 2010. gada beigām vēl ir palikuši trīs mēneši, taču Irānas Islāma Republikas tiesu sistēma šogad ir piespriedusi nāvessodu jau 2000 cilvēku. Pamatojoties uz optimistisku pieņēmumu, ka pēdējā ceturksnī šāds sods netiks piemērots nevienam cilvēkam, un arī pieņemot, ka mums ir zināmi visi šāda soda piemērošanas gadījumi, varam secināt, ka katru dienu pieciem Irānas pilsoņiem paziņo, ka drīzumā viņi zaudēs dzīvību. No rīta, iespējams, tā ir *Sakineh Mohammadi-Ashtiani*, kurai 2006. gadā par laulības pārkāpšanu piesprieda nāvessodu, nomētājot ar akmeņiem. Pusdienlaikā kārtā var pienākt cilvēktiesību juristam *Mohammad Mostafaei*, kurš pameta Irānu, baidoties no aresta un represijām. Pēcpusdienā Irānas režīma nākamais upuris var būt *Nasrin Sotoudeh*, kurš cīnās par to, lai tiktu samazināts uz nāvi notiesāto nepilngadīgo personu skaits, taču vakarā par piedalīšanos ielu protestos nākamā arestētā persona ir Nīderlandes pilsoņe *Zahra Bahrami*.

Visbeidzot, naktī, slepena reida laikā Irānas iestādes sagrābj nākamo, piekto, upuri, par kuru mums nekas nav zināms.

Tāpēc mēs kategoriski pieprasām atcelt nāvessodu Irānā, atcelt *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* piespriedto nomētāšanu ar akmeņiem un atbrīvot no apcietinājuma *Zahra Bahrami*. Mēs arī vēlamies norādīt, ka Irāna ir parakstījusi Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kura 18. pantā noteikts šādi: „Katram cilvēkam ir tiesības uz domu, apziņas un reliģijas brīvību”.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Irānā, jo īpaši saistībā ar *Sakineh Mohammadi Ashtiani* un *Zahra Bahrami* lietu, jo šo abu sieviešu situācija ir traģiska. *Sakineh Mohammadi Ashtiani*, kurai Irānas valdība ir piespriedusi nāvessodu, dienu no dienas draud nāvessods, ko izpilda ar ārkārtīgi barbarisku rituālu — nomētāšanu ar akmeņiem. Vai ir kāda valsts, kuras kriminālkodeksā 21. gadsimtā melns uz balta būtu rakstīts, ar kāda lieluma akmeņiem jānomētā notiesātie cietumnieki, lai tos nogalinātu? Šāda valsts ir Irāna. Novērst nomētāšanu ar akmeņiem pēdējo pāris gadu

laikā ir izdevies tikai ar starptautiskās un politiskās sabiedrības iesaistīšanos, un tikai šādi izdosies panākt Irānas valdības padošanos. Mums kā politiķiem, pilsoņiem un cilvēkiem ir pienākums novērst rīcību, kas nav nekas cits kā slepkavība.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *rakstiski*. – (FI) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu RCB7-0494/2010 par cilvēktiesību situāciju Irānā, jo es uzskatu, ka Eiropas Savienībai skaidri jāpasaka pasaulei, ka cilvēka cienīga eksistence, politiskās tiesības un vienlīdzīga attieksme ir katras personas pamattiesības neatkarīgi no tā, kurā valstī tā dzimusi. Iepazīstoties ar rezolūciju, ikvienam ar veselo saprātu apveltītam cilvēkam kļūst skaidrs, kāpēc šis jautājums izraisa spēcīgas emocijas Eiropā, tāpēc es nedomāju, ka ir nepieciešams sākt to iztirzāt šajā ziņojumā.

Lai gan patlaban šis gadījums ir spilgts cilvēktiesību pārkāpuma piemērs, un ikvienam tas jāuztver kā brīdinājums, mēs nevaram pieļaut, ka, pievēršoties situācijai Irānā, mēs ignorējam faktu, ka gandrīz visās trešās valstīs pastāv līdzīgas un pat lielākas problēmas. It īpaši plaša mēroga sistemātiska apspiešana vērojama reģionos, kur valda šariata likumi.

Es saprotu, ka Eiropas Savienības un rietumu pasaules nostāja attiecībā uz cilvēktiesībām jau kādu laiku ir visiem zināma, taču vērā ņemamu progresu šajā jomā nav izdevies panākt. Tāpēc es uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāturpina izdarīt spiedienu uz Irānu un citām valstīm, kurās pastāv problēmas cilvēktiesību jomā.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Cilvēktiesību stāvoklis Irānā ir absolūti nepieņemams, un ES kā globāla cilvēktiesību aizstāve nedrīkst būt vienaldzīga — tai visos iespējamajos veidos ir jāpauž nosodījums par dažādajiem nāvessodiem, ko izpilda, nomētājot ar akmeņiem, un šajā valstī īsteno vairākus gadus. ES ir jāraida skaidrs signāls par to, ka šāda rīcība nedrīkst notikt valstī, kura vēlas, lai to respektētu, un kura grib saglabāt normālas diplomātiskās attiecības ar visām ES dalībvalstīm. Tāpēc es izvēlējos balsot šādi.

Aleksandrs Mirskis (S&D), *rakstiski*. – (LV) Es nobalsoju par kopīgo rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Irānā tāpēc ka pilnīgi atbalstu tās būtību. Ahmadīnežāda diktatūra noveda pie tā, ka valsts sistēma un valsts vara Irānā atrodas Viduslaiku stāvoklī. Mums ir jāatgādina Irānas režīmam, ka starptautiskā konvencija par cilvēktiesībām nav tukša skaņa. Es nobalsoju par šo rezolūciju tāpēc, ka islāmisti - fanātiķi negrib saprast, kas ir starptautiskas tiesības. Mums ir jāpanāk nāvessoda atcelšana Irānā un jāizglābj Sakineh Mohammadi un Zahra Bahrami no reliģiozu teroristu rokām, kuri pārvērsa likumu par teroru pret savu tautu.

Claudio Morganti (EFD), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par rezolūciju, cerot, ka šis barbarisms tiks izbeigts un ka tiks ievērotas visu to sieviešu un vīriešu cilvēktiesības, kuri saistīti ar situāciju, kādā nonākusi *Sakineh Mohammadi-Ashtiani*. Es vēlos uzsvērt, ka, tas ko mēs redzam, ir sekas fundamentālistu islāma likumu piemērošanai, kurus daži vēlas ieviest arī mūsu demokrātiskajā Eiropā.

Nāvessods, nomētājot ar akmeņiem, patiesībā ir spīdzināšanas veids. Pēdējos gados simtiem sieviešu Irānā ir nomētātas ar akmeņiem par laulības pārkāpšanu, un šāds liktenis sagaida vēl vismaz 40 cilvēkus cietumos, nemaz nerunājot par tūkstošiem sieviešu, kuras apcietinātas politisku iemeslu dēļ un kuras nereti tiek spīdzinātas un nogalinātas.

Cristiana Muscardini (PPE), *rakstiski*. – (IT) Katram šajā Parlamentā izteiktajam vārdam jābūt kā akmenim, ko noliekam pie kājām tiem, kuri nomētā ar akmeņiem citus cilvēkus, lai uzceltu ap viņiem kauna sienu un izslēgtu viņus no cilvēku sabiedrības.

Sakineh Mohammadi-Ashtiani ir jāglābj un kopā ar viņu jāglābj tās sievietes un vīrieši visā pasaulē, kuri joprojām kļūst par upuriem šādai barbariskai cietsirdībai, kāda nav sastopama pat starp mežonīgākajiem un primitīvākajiem dzīvniekiem. Tas ir Zvērs jeb Sātans, kas šodien liek kustēties necienīgu līderu un liekulīgu svēto rokām un lūpām, kurus Visvarenais jau ir sodījis bez izredzēm uz žēlastību. Viņiem jāsaprot, ka, ja viņi tagad neapstāsies, viņu laiks vilksies mūžīgi, un viņi nespēs gūt mieru ne tagad, ne mūžīgi.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par rezolūcijas projektu, un esmu gandarīts, ka tas šajā plenārsēžu zālē saņēma gandrīz vienprātīgu atbalstu. Šādas situācijas apliecina demokrātijas pārlicinošo spēku.

Cilvēku mobilizācija visā Eiropā, jo īpaši Itālijā, atbalstot *Sakineh*, ir stingri jāatbalsta, un es ceru, ka situācija Irānā uzlabosies. Es uzskatu, ka viens no Parlamenta galvenajiem uzdevumiem ir radīt cerību visiem cilvēktiesību pārkāpumu upuriem. Es ceru, ka Irānas režīma pārstāvji pārdomās savu politiku, izrādīs lielāku cieņu pret sievietēm un izveidos pārredzamāku tiesisko sistēmu, kurā būs mazāk viduslaiku atblāzmu.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Reizēm, sastopoties ar necilvēcību, kaunpilnu rīcību un klaju necieņu pret cilvēku pamatvērtībām, ar vārdiem vien nepietiek. Apzinoties obskurantu mesto akmeņu smagumu, tagad pasaules demokrātiem ir jāglābj *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* dzīvība.

Kopš mullas no jauna ieviesa nomētāšanu ar akmeņiem 1979. gadā, pamatojoties uz apšaubāmām tiesas prāvām, ir noslepkavoti — nav citu vārdu, lai apzīmētu šādu rīcību, — 300 cilvēki, nemaz jau nerunājot par pakārtajiem nepilngadīgajiem, homoseksuāļiem un politiskajiem oponentiem. Viņu starpā ir arī Bahāi reliģijas piekritēji, kuru vienīgais noziegums ir tas, ka viņi nav Teherānā pie varas esošo spēku reliģijas sekotāji.

Taču mūsu vārdam ir spēks; spēks ir arī šīs starptautiskās kustības vārdam, par kuru Eiropas Parlaments šajā pēcpusdienā atdeva savu balsi. *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* skaistā seja tagad ir simbols cīņai par sieviešu tiesībām Irānā un arī visu apspiestības upuru aizstāvībai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Rezolūcijā, ko nupat pieņēma, ir skaidri uzsvērtā mūsu nosodošā attieksme pret nāvessoda piemērošanu Irānas pilsoni *Sakineh Mohammadi-Ashtiani*, nomētājot ar akmeņiem. Neatkarīgi no tā, kādas apsūdzības pret viņu izvirzītas, nāvessods, nomētājot ar akmeņiem, nav nedz pamatots, nedz arī pieņemams. Turklāt šā Parlamenta deputāti aicina Irānas iestādes atlikt soda izpildi un pārskatīt lietu.

Tekstā, kuru pieņēma, 658 deputātiem balsojot par, vienam deputātam balsojot pret un 22 deputātiem atturoties, arī uzstāts, lai Irānas valdība vēlreiz izskatītu *Zahra Bahrami* lietu un „nekavējoties nodrošinātu, ka viņai ir pieejams advokāts un konsulārā palīdzība, atbrīvotu viņu vai nodrošinātu viņai taisnīgu tiesu”. Šā Parlamenta deputāti arī pieprasa Teherānai atlikt soda izpildi *Ebrahim Hamidi* — 18 gadus vecam jaunietim, kurš apsūdzēts netiklībā.

Eiropas Parlaments pauž dziļas bažas par to, ka „Irāna līdz ar Afganistānu, Somāliju, Saūda Arābiju, Sudānu un Nigēriju joprojām ir to dažu valstu grupā, kurās joprojām izpilda nāvessodu, nomētājot ar akmeņiem”. Šai sakarībā Parlaments aicina Irānas parlamentu pieņemt tiesību aktus, ar kuriem tiktu aizliegta „nežēlīgā un necilvēcīgā nomētāšanas ar akmeņiem prakse”. Turklāt Irānas valdībai būtu jānosaka moratorijs nāves soda izpildei līdz šā soda veida atcelšanai.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

Ar šo balsojums ir noslēgts.

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.10 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

9. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Sēde ir atsākta. Es ar lielu gandarījumu un prieku jūs informēju par jaunumiem, kurus dzirdēju no atsevišķām preses aģentūrām un saskaņā ar kuriem Irānas ārlietu ministrs ir atlicis *Sakineh Mohammadi Ashtiani* nāvēssoda izpildi. Pirms dažām stundām šajā plenārsēžu zālē tika pausts stingrs, vienots un gandrīz vienprātīgs viedoklis par šo jautājumu. Mēs par to esam gandarīti, taču cīņa turpinās, jo pašreiz ir būtiski aicināt pārskatīt šo lietu. Parlamentam ir jāpilda savs pienākums, darot to, ko mēs vienmēr esam darījuši, proti, aizstāvēt cilvēktiesības visā pasaulē.

10. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

11. Ieroču eksports (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, Padomei par ieroču eksportu, ko PPE grupas vārdā uzdeva Arturs Krišjānis Kariņš, Tunne Kelam, Vytautas Landsbergis, Gunnar Hökmark, Bendt Bendtsen, Jacek Saryusz-Wolski, Ville Itälä, Sandra Kalniete, Inese Vaidere, Michael Gahler, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra un Laima Liucija Andriekienė (O-0076/2010 - B7-0320/2010).

Arturs Krišjānis Kariņš, autors. – (LV) *Godājamais priekšsēdētāja kungs, godājamais ministra kungs! Jūs jautājumu esat saņēmuši, šodien es runāšu par jautājuma būtību. 200 metrus garš helikoptera bāzes kuģis ar iespēju vienlaikus uzņemt 16 smagos helikopterus, 40 tankus, 900 karavīrus, krastā izsēdināšanas laivas un aprīkots ar kara slimnīcu. Četrus šādus agresīvus kara kuģus Francija vēlas pārdot Krievijai bez konsultācijām ar pārējām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Es atgādinu, ka pirms pusotra gada Krievija uzbruka savai kaimiņvalstij Gruzijai un joprojām nepilda Francijas prezidenta panākto pamiera vienošanos. Krievija arī pērnā gada rudenī veica kara apmācības pie Igaunijas robežas Baltijas valstu ieņemšanai. Es jums visiem vēlos uzdot vienu jautājumu. Kas ir Eiropas Savienība un kāpēc mums tā ir vajadzīga? Pavasarī, kad finanšu krīze ļoti smagi skāra Grieķiju, Eiropai bija izvēle – palīdzēt vai ļaut Grieķijai grimt. Izrādot solidaritāti, Eiropas valstis izlēma Grieķijai palīdzēt, jo bija kopīga dalībvalstu izpratne par to, ka, pasliktinoties finanšu situācijai Grieķijā, tā pasliktināsies arī citās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Ārējās drošības joma nav nekāds izņēmums. Arī šajā jomā līgumos esam apņēmušies rīkoties solidāri. Daudzām Eiropas Savienības dalībvalstīm ir nopietnas bažas par to, kur un kādiem mērķiem Krievija izvietotu un izmantotu šādus agresīvus kara kuģus. Darba vietas Francijā ir svarīgas, taču tās nevar radīt uz citu Eiropas Savienību dalībvalstu drošības rēķina. Kolēģi, es aicinu nepieļaut jebkādu bruņojumu pārdošanu trešajām valstīm, kamēr jautājums vispirmis nav apspriests Padomē un ir pilna pārliecība, ka šāds darījums uzlabotu, nevis pasliktinātu drošības situāciju visā Eiropas Savienībā. Paldies par uzmanību!*

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti! Es atzinīgi vērtēju to, ka mums šajā pēcpusdienā ir iespēja pievērst uzmanību jautājumam par ieroču eksporta kontroli.

Tā kā baronese Ashton kundze nevarēja piedalīties šajā sēdē, viņa lūdza prezidentūru pārstāvēt viņu šajā debatēs, un tāpēc es mēģināšu atbildēt uz dažiem no jautājumiem, kurus esam saņēmuši saistībā ar šo jautājumu.

Kā jau jūs zināt, jau vairākus gadus Eiropas Savienībai ir bijusi vadošā nozīme ieroču eksporta kontroles jomā gan reģionālā, gan arī starptautiskā līmenī, un mūsu mērķis ir skaidrs — mēs vēlamies novērst militāro tehnoloģiju eksportu, kuras varētu tikt izmantotas nevēlamiem mērķiem, piemēram, iekšējām represijām vai starptautiskai agresijai.

Pirms vairāk nekā desmit gadiem Padome pieņēma Eiropas Savienības Rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu, kurā tika noteikti vairāki kritēriji konvencionālo ieroču eksportam. Šo kodeksu 2008. gadā aizstāja ar kopējo nostāju, kas ieviesa vairākus jaunus aspektus, un tā rezultātā Eiropas Savienība panāca stingrāko ieroču eksporta sistēmas kontroli pasaulē. Kopējās nostājas tiesiski saistošie noteikumi ir pieņemti, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis veic ieroču eksportu atbildīgi un pārredzami.

Kopējās nostājas mērķis ir efektīvi koordinēt valstu ieroču eksporta kontroles politiku, it īpaši izmantojot atteikumu paziņošanas un apspriežu mehānismu. Šis mehānisms paredz, ka, ja dalībvalsts plāno piešķirt eksporta atļauju, ko par būtībā identisku darījumu iepriekš atteikusi cita dalībvalsts, vispirms tā apspriežas ar šo dalībvalsti un visām dalībvalstīm paziņo savu galīgo lēmumu. Citiem vārdiem sakot, dalībvalsts, kas izsniedz atļauju darījumam, kuru atteikusi cita dalībvalsts, visām dalībvalstīm sniedz sīkus paskaidrojumus par savu lēmumu.

Tāpēc, atbildot uz jautājumiem par apspriedēm, vēlos teikt, ka situācija ir skaidra, — kopējā nostājā ir tikai izteikts aicinājums veikt sistemātiskas apspriedes, ja iepriekš atteikta atļauja identiskam darījumam.

Kopumā dalībvalstu delegācijas Padomes atbildīgajās struktūrās regulāri un bieži apmainās ar informāciju par ieroču kontroli un it īpaši par tā sauktajiem „augsta riska” galamērķiem. Dalībvalstis bieži vien lūdz citu Padomes locekļu viedokli par galamērķiem, kuri var būt iemesls satraukumam vai par kuriem var rasties šaubas. Šī regulārā informācijas apmaiņa ir Eiropas Savienības ieroču eksporta kontroles politikas centrālais pīlārs.

Jūsu zināšanai, 2009. gadā apspriedēs starp dalībvalstīm tika novērtēti pavisam četrpadsmit galamērķi trešās valstīs. Apspriežu laikā dalībvalstis informēja par iemesliem lēmumu pieņemšanai piešķirt vai atteikt atļaujas eksportam uz šiem galamērķiem.

Lai radītu priekšstatu par atļauju piešķiršanu ieroču eksportam, tieši šādi mēs, priekšsēdētāja kungs, veicam informācijas apmaiņu, kontroli un nodrošinām mijiedarbību starp dalībvalstīm.

Es ar lielu prieku atbildēšu uz citiem šīs pēcpusdienas debāšu laikā ierosinātiem jautājumiem.

Roberto Gualtieri, *S&D grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas aizsardzības rūpnieciskā un tehnoloģiskā pamata stiprināšana ir būtisks kopējās aizsardzības sistēmas attīstības aspekts.

Tāču šādas attīstības nodrošināšanai vajadzīgi kopīgi noteikumi un koordinēta pieeja, lai veicinātu Eiropas aizsardzības rūpniecības attīstību un konkurētspēju un vienlaicīgi

nodrošinātu šādas attīstības atbilstību Eiropas principiem un starptautiskajām saistībām. Šai sakarībā direktīva par aizsardzības rūpniecību iekšējā tirgū un 2008. gada decembrī pieņemtā kopējā nostāja, kas paredz procedūras un kritērijus ieroču eksportam uz trešām valstīm, bija nozīmīgs solis uz priekšu.

Kā jau mēs zinām, šīs procedūras neietver vispārējo apspriešanās mehānismu. Taču kopējā nostājā ir iekļauta savlaicīga atsauce uz nepieciešamību veicināt sadarbību un konvergenci šajā jomā, pamatojoties uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku. Līdz tam laikam, kad tiks panākts gaidītais progress šajā jomā un kad kopējās aizsardzības sistēmas izstrāde nodrošinās iespēju pieņemt lielākā mērā saistošus mehānismus, 7. pantā minētajai sadarbībai un konverģencei nevajadzētu būt tikai vārdiem uz papīra, turklāt būtu arī jānodrošina gada pārskata par ieroču eksportu pieejamība Parlamentam.

Tā vien šķita un tagad, starp citu, jau ir skaidrs, ka Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) iesniegtais jautājums neattiecas uz vispārīgiem jautājumiem. Ņemot vērā to, ka būtu bijis labāk, ja jau no paša sākuma lietas tiktu sauktas īstajos vārdos, es nedomāju, ka franču kuģu pārdošana Krievijai ir pretrunā 2008. gadā pieņemtajai kopējai nostājai. Gluži pretēji, šāds eksports stiprinātu Eiropas un Krievijas attiecības un sadarbību drošības jomā un padarītu tās saistošākas. Taču jautājums par šīm attiecībām būtu jāizslēdz no divpusējo jautājumu loka un būtu risināms, apspriežams un pārvaldāms Eiropas līmenī.

Elmar Brok, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sniegt dažus komentārus. Pirmkārt, tie attiecas uz vienmēr aktuālo jautājumu par Eiropas kompetenci. Konstitucionālajās un starpvaldību konferencēs mums nav izdevies panākt, lai jautājums par ieroču tirdzniecību tiktu iekļauts Eiropas vispārējā kompetencē. Es uzskatu, ka būtu saprātīgi arī turpmāk mēģināt to darīt, lai rīcības kodekss un Padomes 2008. gadā pieņemtie noteikumi kļūtu saistošāki. Eiropas Parlamentam būtu jāstrādā šajā virzienā.

Otrkārt, manuprāt, jāsaprot, ka saistībā ar šo jautājumu saziņai starp dalībvalstīm nevajadzētu būt tik ierobežotai, ka atsevišķām dalībvalstīm rodas priekšstats, ka ieroču eksports uz trešām valstīm notiek uz viņu rēķina un apdraud šo valstu drošību. Tam nav gandrīz nekādas nozīmes, vai šāda rīcība ir pareiza, vai nepareiza. Tāpēc es uzskatu, ka mums vajadzīgi efektīvāki Eiropas līmeņa risinājumi.

Treškārt, es uzskatu, ka sadarbība Eiropā ir jāuzlabo arī rūpniecības politikas jomā, piemēram, iesaistot Eiropas Aizsardzības aģentūru, it īpaši attiecībā uz eksportu, pētniecību, plānošanu, ražošanu un valsts iepirkumu, jo, ja valstij ir sava ieroču ražošanas nozare, tā zināmā mērā ir neatkarīga. Ja valstij nav savas ieroču ražošanas nozares un ja tai jāiegādājas militārais aprīkojums no trešām valstīm, tās drošība ir atkarīga no citām valstīm. Šis aspekts skar mūsu brīvību un ir saistīts ne tikai ar ekonomiskiem apsvērumiem, lai gan es nevaru noliegt, ka arī tiem ir nozīme.

Mums visi jautājumi jāskata attiecīgā kontekstā, un tad mēs spēsim nodrošināt daudz spēcīgāku kopības sajūtu šajā jomā, novēršot tādus pārpratumus starp dalībvalstīm, kāds saprotamu iemeslu dēļ nesen radās starp Baltijas valstīm.

Johannes Cornelis van Baalen, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos precizēt, ka patiešām ir atļauts sevi aizsargāt; citas valstis spēj sevi aizsargāt, tāpēc ieroču eksports nav pārkāpums. Tāda ir ALDE grupas nostāja.

Tomēr mums nevajadzētu eksportēt ieročus uz reģioniem, kur situācija ir saspīlēta vai kur notiek karš. Mums būtu jānosaka sev ierobežojumi, un, ja mums nebūs reāla, tiesiski saistoša režīma ieroču eksporta jomā, tas nozīmē, ka Eiropas Savienības 27 dalībvalstīm nebūs

vienlīdzīgi konkurences apstākļi. Tās konkurēs un cīnīsies par pasūtījumiem un faktiski apspriedes netiks veiktas.

Tāpēc es uzskatu, ka vienīgā iespēja atrisināt šo jautājumu ir ieviest saistošu vienotu režīmu, un es arī atbalstu kolēģa Brok kunga teikto šai sakarībā.

Indrek Tarand, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, šis ir svarīgs jautājums, un es vēlos pateikties kolēģiem par sapratni attiecībā uz mana reģiona satraukumu par konkrēto Francijas lēmumu par kara kuģiem *Mistral*.

Eiropas Savienības rīcības kodekss, kas ir tiesiski saistošs dokuments kopš 2008. gada, ir pozitīvs solis, taču, kā jau minēja arī kolēģis no Liberāļu grupas, ar to nepietiek. Mums jāturpina darbs saistībā ar ieroču tirdzniecību globālā līmenī, jo Eiropas Savienībai ir jāuzņemas liela atbildība. Mēs esam atbildīgi par vienu trešo daļu no ieroču tirdzniecības apjoma.

Izskanēja viedoklis, ka Krievija ir mūsu stratēģiskais partneris un ka mēs varam sadarboties ar Krieviju militārā jomā, taču man tas šķiet neloģiski. Kāpēc mūsu draugam vajadzīga jaudīga ieroču sistēma? Lai piedalītos centienos organizēt labāku pārvaldību Afganistānā? Nē, Maskava nevēlas piedalīties šajā operācijā. Lai aizsargātu cilvēktiesības un minoritāšu tiesības Kirgizstānā? Atbilde ir „nē”, turklāt nevienā no šīm situācijām neder kuģis „*Mistral*”, jo to šajās sauszemes ieskaustajās valstīs izmantot nevar. Kuģa iegāde mainīs situāciju Melnajā jūrā, turklāt nevis uz labo, bet sliktu pusi, un ietekmēs arī astoņas Eiropas Savienības dalībvalstis ap Baltijas jūru. Šajās valstīs — no Polijas un Vācijas līdz Igaunijai, Latvijai un Lietuvai — situācijas drošības jomā pasliktināsies.

Es piekrišu *Gualtieri* kungam, ka sadarbība ar mūsu stratēģisko partneri ir vērtējama pozitīvi, taču, ticiet man, ir citas iespējas sadarboties ar Krieviju, kas nav saistītas ar augsto tehnoloģiju ieroču sistēmām. Piemēram, automobiļu ražošana — arī šī ir problemātiska Krievijas rūpniecības nozare. Piemēram, ugunsdzēsēju brigāžu sadarbība. Krievijas ugunsdzēsēji šovasar nonāca lielās grūtībās, kad dega mežs, kura platība pielīdzināma Beļģijas teritorijai.

Ceterum censeo. Kara kuģa „*Mistral*” pārdošanas darījums ir jāatsauc.

Geoffrey Van Orden, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, mana grupa uzskata, ka ļoti svarīgas ir mūsu suverēno valstu tiesības izlemt, vai tās vēlas vai nevēlas izsniegt ieroču eksporta atļauju saskaņā ar Eiropas Savienības kopējā nostājā paredzētajiem kritērijiem. Šis noteikti nav jautājums, kuru izlemj Eiropas Savienība, un tā tam arī nevajadzētu būt. Neapšaubāmi, kopējā nostāja aicina eksportējošās dalībvalstis novērtēt arī tādus aspektus kā miers reģionā, drošība un stabilitāte.

Šajā gadījumā, par kuru, šķiet, notiek šī diskusija, mums būtu jāņem vērā jutīgā situācija gan Baltijas jūras, gan arī Melnās jūras reģionā. Attiecībā uz Melnās jūras reģionu mums jāatceras nesenis konflikts Gruzijā un arī tas, ka no sešām Melnās jūras piekrastes valstīm trīs valstis — Bulgārija, Turcija un Rumānija — ir NATO dalībvalstis, un divas citas valstis — Gruzija un Ukraina — ir NATO partnervalstis, kuras vēlas iestāties šajā organizācijā. Tāpēc rodas šaubas par to, vai ir prātīgi pārdot amfībijas tipa desantkuģus sestajai valstij, proti, Krievijai.

Taču ir pieejami labi izstrādāti mehānismi ar ieroču eksportu saistīto jautājumu risināšanai. Eiropas Savienībā šāds mehānisms ir Padomes Konvencionālo ieroču eksporta darba grupa COARM, kura formāli tiekas vismaz vienu reizi sešās nedēļās Briselē. Šī darba grupa strādā

starpvaldību līmenī un, atšķirībā no plenārsēdes Strasbūrā, ir piemērotākais forums diskusijām par ieroču eksportu. Mums būtu jāļauj COARM veikt savu darbu.

Sabine Lösing, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, 2000. gadā Eiropas Savienība Lisabonas stratēģijā skaidri noteica mērķi līdz 2010. gadam kļūt par vadošo ekonomiku pasaulē. Mēs neesam sasnieguši šo mērķi daudzās jomās, taču esam sasnieguši Eiropas Savienības ieroču eksporta jomā.

Laikposmā no 2005. līdz 2009. gadam Eiropas Savienības dalībvalstis apsteidza Amerikas Savienotās Valstis un kļuva par pasaules vadošajām ieroču eksportētājām. Es uzskatu, ka šāds attīstības virziens ir patiešām apšaubāms. Acīmredzot Rīcības kodekss attiecībā uz ieroču eksportu, kas nebija tiesiski saistošs un kas ierobežoja ieroču eksporta atļauju izsniegšanas praksi, bija tikai tukši vārdi. Tāpēc es patiešām atzinīgi vērtēju to, ka Rīcības kodekss attiecībā uz ieroču eksportu 2008. gada decembrī tika pārstrādāts par kopējo nostāju.

Tomēr mūsu rīcībā joprojām nav efektīvu sankciju mehānismu. Piemēram, ilgi pirms 2008. gada Vācija atzina rīcības kodeksu par tiesiski saistošu dokumentu. Neskatoties uz to, Vācija patlaban ir trešā lielākā ieroču eksportētājvalsts pasaulē un piegādā ieročus krīzes skartiem reģioniem, piemēram, Saūda Arābijai un Pakistānai. Turklāt ziņojumiem par ieroču eksportu, ko dalībvalstis iesniedz Padomei, nav vienotas formas, un bieži vien tie nav pārredzami. Mums steidzami jāveic standartizācija šajā jomā, lai būtu iespējams izsekot visiem attiecīgajiem ieroču eksporta darījumiem un lai tos varētu kritiski novērtēt. Diemžēl gandrīz nekas netiek darīts, lai šos ziņojumus standartizētu. Katrā ziņā es šaubos, vai ir iespējams izveidot ētiski pieņemamu ieroču eksporta sistēmu. Tomēr viens ir skaidrs, proti, Eiropas Savienība patlaban atrodas ļoti tālu no šā mērķa.

(Runātāja piekrita atbildēt uz jautājumu, kuru uzdeva, paceļot zilo kartīti, saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Geoffrey Van Orden (ECR). – (Runas sākums nav dzirdams)... Komisija, jo Lösing kundze iekrita lamatās, kuras nereti tiek izliktas šajā Parlamentā un citur Eiropas Savienībā, runājot par Eiropas Savienības ieroču eksportu.

Eiropas Savienība neeksportē ieročus. Eiropas Savienībai nav aizsardzības rūpniecības. Eiropas Savienībai nav bruņoto spēku. Gan ieroči, gan aizsardzības rūpniecība, gan arī bruņotie spēki ir Eiropas Savienības dalībvalstīm, tāpēc mums nevajadzētu lietot vārdu salikumu „Eiropas Savienības ieroču eksports”. Nekā tāda nav.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es teicu — Eiropas Savienības dalībvalstis.

David Campbell Bannerman, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības ieinteresētība ieroču eksporta jomā nepārprotami ir daļa no arvien pieaugošās militarizācijas Eiropas Savienībā pēc Lisabonas līguma pieņemšanas.

Tikai pirms dažām dienām Tonijs Blērs minēja žurnālistiem, ka viņš vēlētos, lai tiktu attīstīta Eiropas Savienības „militārā virzība”. Šai sakarībā liela nozīme būs tam, kuras valstis Eiropas Savienībai piegādās ieročus un kurām valstīm tā šos ieročus pārdos.

Jau ir izskanējušas runas, ka Eiropas Savienības armijas vajadzībām izgatavotais aprīkojums nebūs savstarpēji izmantojams kopā ar amerikāņu aprīkojumu. Ja tiks īstenota neprātīgā

ideja par aviācijas bāzes kuģi, kas kopīgs britiem un francūžiem, Apvienotā Karaliste vienas nakts laikā zaudēs pieeju ASV maskēšanās tehnoloģijām.

Turklāt šādā gadījumā Apvienotās Karalistes tirgus būs slēgts amerikāņu importam un ASV tirgus — britu eksportam, iznīcinot darba vietas abpus Atlantijas okeānam.

Aizsardzības rūpniecības eksports Apvienotās Karalistes ekonomikā ienes GBP 7 miljardus gadā, kas atbilst mūsu gada neto iemaksas summai Eiropas Savienības budžetā. Mums jāiebilst pret šāda veida pasākumiem.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, risinot jautājumu par ieroču eksportu, dilemmas priekšā nonāk visas ieroču ražotājvalstis. Tas ir pašsaprotami un neizbēgami, ka fiksētās izmaksas ir augstas, un tāpēc lielākajai daļai valstu, ja ne visām, nav ekonomiski izdevīgi ražot ieročus tikai savām vajadzībām. Šādā gadījumā dažām ieroču ražotājvalstīm šķistu vilinoši īstenot politiku, kas paredz ieroču eksportu uz valstīm, kurām, pēc ražotājvalstu domām, nebūtu iemesla apdraudēt šīs ražotājvalstis vai to intereses. Tādējādi maksimāli tiktu aizsargātas ieroču ražotājvalstu intereses. Taču šāda politika labākajā gadījumā būtu pretrunā morāles normām, un sliktākajā gadījumā tā būtu pilnīgi amorāla.

Uz primāro jautājumu par to, vai eksportēt ieročus, attiecas daudz un dažādi kritēriji. Dažādiem ieroču veidiem būtu jāpiemēro atšķirīgi kritēriji. Valstīm, kurās netiek ievērotas cilvēktiesības, piemēram, Irānai, un šā paša iemesla dēļ tām Eiropas Savienības dalībvalstīm, kuras iesloga cilvēkus par politisku nevienprātību vai ķecerīgiem uzskatiem, proti, pusei Eiropas Savienības dalībvalstu, būtu jāaizliedz iegādāties kājnieku ieročus, novērošanas sistēmas un spīdzināšanas ierīces, taču tām nevajadzētu liegt pieeju ieročiem, kas pasargā no ārējiem uzbrukumiem.

Valstīm, kurām ir tendence iesaistīties agresīvā karadarbībā, bet kuras ievēro savu pilsoņu tiesības, varētu pārdot nevis masu iznīcināšanas ieročus, bet kājnieku ieročus un spīdzināšanas ierīces. It īpaši Amerikas Savienotajām Valstīm, kas, iespējams, ir agresīvākā valsts uz planētas, jo ir uzsākusi neskaitāmus destabilizējošus, agresīvus un nelikumīgus karus, būtu jāliedz pieeja tehnoloģijām, ko var izmantot kā masu iznīcināšanas ieročus.

Taču Irāna, neatkarīgi no tā, cik ļoti mēs nosodām tās pārkāpumus cilvēktiesību jomā, un es pilnīgi noteikti tos nosodu, nav veikusi nevienu uzbrukumu savām kaimiņvalstīm. Piemēram, tā nebija agresors Irānas un Irākas karā. Taču pret to var tikt vērsta agresija un plānoti uzbrukumi, piemēram, no Amerikas Savienoto Valstu un Izraēlas puses. Mēs, visticamāk, nevēlamies, lai tās rīcībā būtu ieroči, ko var izmantot, lai sāktu uzbrukumu, — es pilnīgi noteikti to nevēlos, taču, iespējams, mēs gribētu, lai tās rīcībā būtu aizsargsistēmas pret kodolieročiem, lai novērstu uzbrukumus šai valstij.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, parasti es neiejaucos un vēl jo retāk iejaucos debatēs ar Lielbritānijas Nacionālās partijas deputātiem Eiropas Parlamentā, taču patlaban tiek apsūdzētas dalībvalstis par to, ka tās iesloga cilvēkus par viņu politisko nostāju un viedokli. Es varu būt kritiski noskaņots pret Eiropas Savienību, taču es nezinu nevienu Eiropas Savienības dalībvalsti, kas ieslodzītu kādu cilvēku par viņa politisko nostāju, jo, Dieva dēļ, vai tad tādā gadījumā šādiem cilvēkiem būtu atļauts atrasties šajā Parlamentā?

(*Starpsauciens: „Ungārija!”*)

Pilnīgas muļķības! Vai jūs varat nosaukt un nokaunināt šīs valstis, kuras iesloga cilvēkus par viņu politisko nostāju?

(Deputātu, tostarp Brons kunga, kuram tika dots vārds, starpsaucieni)

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es teicu, ka Ungārija iepriekšējā režīma laikā ieslodzīja vairākus cilvēkus tikai viņu politiski atšķirīgās nostājas dēļ. Vairākas Eiropas Savienības dalībvalstis iesloga cilvēkus ķecerīgu akadēmisko uzskatu dēļ. Neatkarīgi no tā, cik nepareizi šādi uzskati ir, nav pareizi ieslodzīt cilvēkus par uzskatiem, kuru mērķis nav veicināt vardarbību.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es nevēlos izrādīt cieņu iepriekšējam runātājam, atsaucoties uz viņa runu, taču tas, ko viņš teica uzstāšanās sākumā, bija pareizi. Viņš minēja, ka daudzām valstīm ar mazāku ieroču ražošanas nozari ieroču izgatavošana rada ļoti augstas izmaksas un ir nerentabla. Attiecībā uz šo apgalvojumu es, protams, izdaru citu secinājumu, proti, Eiropas Savienībā mums būtu jāražo lētāks nepieciešamais militārais aprīkojums, iesaistot Eiropas Aizsardzības aģentūru un īstenojot kopīgas iepirkuma programmas.

Taču vispirms es vēlos pateikties Padomes priekšsēdētājam par viņa paziņojumu. Es uzskatu, ka politiski ir ļoti svarīgi, ka mēs šeit varam apgalvot, ka esam pieņēmuši pasaulē modernākos tiesiski saistošos kritērijus attiecībā uz ieroču eksportu. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai vajadzētu ar to lepoties.

Šai sakarībā es vēlos uzdot vienu jautājumu Padomes priekšsēdētājam. Jūs sniedzāt paskaidrojumu attiecībā uz gadījumiem, kad notiek apspriedes, un tās acīmredzot notiek tikai tad, ja ir atteikts identisks valsts pieteikums un ja cita valsts vēlas izsniegt eksporta atļauju. Vai diskusijas par šo jautājumu notiek tikai Padomes darba grupā vai arī, un šis ir mans otrais jautājums, šo jautājumu politiskā līmenī jau ir skatījusi Ministru padome? Šai sakarībā šis ir vēl viens jautājums, kas mani interesē.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Daži kolēģi deputāti jau minēja, ka Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) uzdotais jautājums slēpj sevī zināmu noslēpumainību un mīklas un ka nav skaidri paskaidrots problēmas iemesls un cēlonis. Uzdodot šo jautājumu, būtu bijis lietderīgi nodrošināt lielāku skaidrību. Taču mums jāatzīst, ka dažas Centrāleiropas un Austrumeiropas valstis ir īpaši jutīgas un nejūtas tik droši, cik Eiropas Savienības vecās dalībvalstis. Padomes 2008. gada 8. decembrī pieņemtajā kopējā nostājā tika iekļautas vairākas pamatnostādnes ieroču eksporta jomā. Eksperti atzīst, ka valsts, par kuru patlaban runājam, proti, Francija, nepārkāpa šajās pamatnostādnēs noteiktās robežas, taču tas nenozīmē, ka, aizvien vairāk īstenojot drošības un aizsardzības politiku praksē, mums nevajadzētu uzlabot un pārskatīt šīs pamatnostādnes un noteikumus. Es pilnībā piekrītu kolēģa deputāta *Elmar Brok* viedoklim, ka mums jāpaplašina sadarbība ieroču jomā. Attiecībā uz ieroču eksportu mums jānodrošina lielāka uzticība un mazāk aizdomu, kas reizēm ir patiešām pamatotas, taču reizēm tiek izplatītas bez iemesla. Šādas aizdomas bīstami nostāda vienu pret otru gan lielas un mazas, gan arī vecās un jaunās Eiropas Savienības dalībvalstis. Mums vajadzīga lielāka uzticēšanās un solidaritāte, kas neradīsies pati no sevis. Mums jārunā vairāk, jāiesaistās konstruktīvās apspriedēs un jāizvairās no naidīgām apsūdzībām, kā arī mākslīgi vilktām paralēlēm ar 20. gadsimta sākumu vai vidu, kad Eiropā dominēja princips „taisnība ir varenajiem”. Lai panāktu konkrētus rezultātus, mums jāuzlabo apspriežu mehānisms Eiropas Savienībā. Tad arī šī diskusija dos kādu labumu.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Šeit tiek skaisti runāts par sadarbību un uzticību, taču man ir radies priekšstats, ka jautājums par politiku ieroču eksportam ārpus Eiropas Savienības patiesībā jau ir izlemts ar Francijas *faits accomplis*. Lielākās un bagātākās

dalībvalstis rīkojas tā, kā tās vēlas, un nepievērš uzmanību standartiem un noteikumiem, par kuriem šodien tik daudz tiek runāts. Pēdējās dažās dienās vien mēs atkal dzirdējam par to, ka Francija pārdod Krievijai desantkuģus „Mistral”. Ja šis darījums vēl nav pabeigts, tad tas ir tikai tāpēc, ka Krievija ir sākusi īpašu iepirkuma procedūru, taču katrā ziņā mēs zinām, ka darījums notiks. Tajā pašā laikā Krievijas admirālis nesen, runājot par Krievijas agresiju pret Gruziju, norādīja, ka, ja Krievijai būtu piederējuši desantkuģi „Mistral”, karš pret Gruziju nebūtu ildzis četras vai piecas dienas, bet tikai pāris stundas. Vai Eiropas Savienības dalībvalstīm patiešām vajadzētu pārdot šādus ieročus, zinot, ka valstis, kuras tos iegādājas, izmantos šos ieročus nevis aizsardzībai, bet uzbrukumiem? Tajā pašā laikā Gruzija jau gadiem ilgi nevar iegādāties aizsardzības ieročus no Eiropas Savienības dalībvalstīm, jo attiecībā uz šādu ieroču iegādi ir spēkā īpašs embargo. Tie ir dubultstandarti un no tādiem būtu jāizvairās.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, iepazīstoties ar kopējo nostāju un kritērijiem, kuri jāievēro valstīm, kuras eksportē ieročus, nāk prātā Izraēla. Izraēla ir valsts, kura neievēro starptautiskās tiesības un mīda kājām cilvēktiesības un kura iekarojusi Gazas sektoru, un šajā brīdī tiem, kuri iesniedza jautājumu, es vēlos teikt, ka, ņemot vērā nesenos noteikumus, es neesmu dzirdējis nevienu aicinājumu izstrādāt noteikumus attiecībā uz sankcijām par militārā aprīkojuma un ieroču eksporta aizlieguma pārkāpumu, kā arī attiecībā uz citām Izraēlai, kas neievēro šos kritērijus, piemērojamām sankcijām un sankcijām, kuras minētas kopējā nostājā.

Runājot par politisko solidaritāti Eiropā, pirmais runātājs atsaucās uz Grieķijas piemēru. Es vēlos jums atgādināt, ka, lai gan kopējās nostājas 8. kritērijā noteikts, ka, ja kāda Eiropas Savienības dalībvalsts vēlas eksportēt ieročus uz citu dalībvalsti, tai jāņem vērā tās valsts ekonomiskā situācija, uz kuru notiek eksports, Grieķijas gadījumā Francija un Vācija izdara uz šo valsti spiedienu iegādāties to ieročus, lai nodrošinātu Francijas un Vācijas politisko atbalstu, un tas tiek darīts laikā, kad Grieķijā ir ļoti sarežģīta finansiālā situācija un tiek veiktas neskaitāmas pārbaudes, laikā, kad valstī tiek pazeminātas pensijas, darba alga un citi maksājumi.

Šāda nostāja ir liekulīga un liecina par to, ka, īstenojot šādu pieeju, patiesībā prioritāte ir ieroču ražošanas nozares peļņa, nevis miera princips, kas Eiropas Savienībai būtu jāpiemēro tā vietā, lai domstarpību mazināšanai izmantotu militārus līdzekļus.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Daudzās Eiropas Savienības dalībvalstīs atrodas lielo aizsardzības aprīkojuma ražotāju galvenās mītnes un ražošanas kompleksi. Daudzām citām valstīm visā pasaulē patiešām interesē to īpašie ražojumi. Taču šādu ražojumu izgatavošana un tirdzniecība ir īpaša darbības nozare, kas atšķiras no citu preču ražošanas un tirdzniecības, ņemot vērā drošības un ārpolitikas ierobežojumus, ko piemēro, novērtējot uzņēmumus un īpašus darījumus.

Šāda veida darbību var veikt, tikai pamatojoties uz valsts izdotu atļauju, proti, atļauju nodarboties ar militārā aprīkojuma ražošanu un tirdzniecību vai atļauju militārā aprīkojuma importam, eksportam vai pārdošanai trešās valstīs. Šis process tiek īstenots saskaņā ar ļoti sīki izstrādātiem noteikumiem, un atsevišķas valstis, kurām jārikojas saskaņā ar savām saistībām ārpolitikas jomā, attiecībā uz to veic stingrus kontroles pasākumus. Ņemot vērā katra atsevišķā darījuma specifiku un unikalitāti, es uzskatu, ka šis darbības veids būtu individuāli jākoordinē Padomes līmenī, un šādai koordinācijai kopumā jābūt vispārīgai, liekot īpašu uzsvāru uz iespējamās īpašās ietekmes uz ārpolitiku novērtējumu.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es sniegšu trīs īsas piezīmes par šo jautājumu. Pirmkārt, tā kā izskatāmais jautājums bija par Francijas nostāju attiecībā uz kuģa „Mistral” pārdošanu, vēlos jums atgādināt, ka galīgā vienošanās vēl nav panākta un ka kuģis „Mistral” ir kuģošanas līdzeklis vai kuģis, kas tiks pārdots neapbruņots — tas patiešām ir viens no būtiskākajiem jautājumiem sarunās ar Krieviju, un ka Krievija ir ne tikai sākusi sarunas ar Franciju par šāda veida aprīkojuma iegādi. Tādējādi aicinu jūs ņemt vērā reālo situāciju. Es apzinos, ka dažās valstīs šī ziņa tiek uztverta patiešām ļoti emocionāli, taču emocijas ir viena lieta, taču fakti — pilnīgi cita.

Otrkārt, kā jūs, ministra kungs, norādījat, Eiropas Savienībā ir spēkā Rīcības kodekss attiecībā uz ieroču eksportu, kas Francijas prezidentūras laikā 2008. gadā tika pārstrādāts par kopējo nostāju; šis rīcības kodekss ir viens no stingrākajiem pasaulē. Šajā jomā mēs rādām vairāk nekā piemēru, turklāt, kā jau kolēģis deputāts atgādināja, mums šeit Eiropas Savienībā ir grupa, kas regulāri tiek kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanas nolūkā, lai diskutētu ne tikai par šā kodeksa īstenošanu, bet arī dalībvalstu politiku ieroču eksporta jomā. Tādējādi pastāv forumi, kuros jautājumam par kuģiem „Mistral” var pievērst pienācīgu uzmanību.

Nobeigumā vēlos teikt, ka, runājot par Eiropas solidaritāti ieroču eksporta jomā un apsverot nepieciešamību izstrādāt kopīgu stratēģiju un kopēju aizsardzības politiku, mums jāpievērš uzmanība ieroču un aizsardzības aprīkojuma tirdzniecības ciklam kopumā. Tas ietver arī importu un neapšaubāmi arī aizsardzības nozari. Ņemot to vērā, es uzskatu, ka daudzām valstīm vēl ir tāls ceļš ejams, lai nodrošinātu Eiropas spēju saglabāt tehnoloģijas, darba vietas, zināšanas un reālu stratēģisku kapacitāti mūsu militarizācijas jomā.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Jautājumam par modernu Francijā ražotu kara kuģu eksportu uz Krieviju piemīt Eiropas un politiskā dimensija. Tam piemīt vai arī nepiemīt solidaritātes dimensija, jo šādu kuģu eksports skar mūsu dalībvalstis Baltijas jūras reģionā, kā arī mūsu Austrumu partnerības partnervalstis — Gruziju, Azerbaidžānu, Ukrainu un citas.

Mēs zinām, ka Francija iejaucās Krievijas un Gruzijas karā un ka tajā laikā Krievija uzņēmas un apstiprināja konkrētas starptautiskas saistības. Taču — vai tā šīs saistības ir izpildījusi? Vai tā, piemēram, ir ļāvusi Eiropas Savienības novērotājiem ierasties Dienvidosetijā un Abhāzijā? Baidos, ka līdz šim tas nav izdarīts.

Mēs zinām, ka Padomes 2008. gadā pieņemtā kopējā nostāja ir patiešām stingra. Importējošai valstij jāpilda savas starptautiskās saistības un jāaizsargā cilvēktiesības, kā arī tai jāsauglabā miers, drošība un stabilitāte reģionā. Vai Krievija pilda kādu no šīm saistībām?

Mans pēdējais jautājums jums ir šāds: vai Francija vai drīzāk prezidents Sarkozy kungs apmaiņā pret šo šaubīgo darījumu, pārdodot desantkuģus Krievijai, var panākt Krievijas apņemšanos, ka tā patiešām sāks pildīt savas starptautiskās saistības?

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, konvencionālo ieroču ražošanas un tirdzniecības nozare dod lielu ieguldījumu daudzu dalībvalstu, tostarp manas valsts — Apvienotās Karalistes, ekonomikā. Šādā nestabilā un bīstamā pasaulē Eiropas Savienības dalībvalstīm jābūt iespējām aizsargāt sevi, savas intereses un savus sabiedrotos visā pasaulē.

Turklāt Eiropas Savienība, panākot vienprātīgu starpvaldību līmeņa vienošanos Padomē, pēdējos gados ir īstenojusi nopietnus centienus un panākusi progresu attiecībā uz noteiktu ieroču veidu ražošanu un izplatīšanu un pat aizliegumu piegādāt ieročus atsevišķiem represīviem režīmiem. Mēs varam pamatoti lepoties ar to, ka atbalstījām Otavas līgumu par kājnīeku mīnu aizliegumu visā pasaulē. Jautājums saistībā ar Konvenciju par kasešu

munīciju, kas stājās spēkā pagājušajā mēnesī, cerams, būs vēl vien solis uz priekšu, lai panāktu šo briesmīgo ieroču aizliegumu, — šai sakarībā es vēlos norādīt, ka tā jārāpificē vēl vismaz sešās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Eiropas Savienības kaimiņvalstīs mēs smagi strādājam, izmantojot MPI, lai uzraudzītu ieroču ražošanu un iznīcinātu kodolieroču krājumus, un šis darbs jāturpina un pat jāpaplašina.

Mums vienmēr piesardzīgi jāizturas pret teroristu centieniem iegūt ieročus no valstīm, kurās tiešā lietotāja licenču režīms un ieroču eksports netiek tik stingri reglamentēts un īstenots.

Nobeigumā vēlos teikt, ka Eiropas Savienībai jāsaqlabā ieroču eksporta aizliegums attiecībā uz Ķīnu, un tas jādara divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, tāpēc, ka režīms pieļauj nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus pret saviem pilsoņiem un, otrkārt, lai parādītu atbalstu mūsu demokrātiskajam sabiedrotajam Taivānai, kas atrodas tieši pie Ķīnas ugunslīnijas.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Godātie kolēģi! Ieroči un militārais ekipējums nav vienkāršs tirdzniecības produkts, bet gan ļoti specifiska joma, kas tieši ietekmē valstu drošību. Ieroču un militārā ekipējuma eksports uz trešajām valstīm, īpaši tādām, kurās ir apšaubāms demokrātiskais režīms, tiek pārkāptas cilvēktiesības un kas sadarbojas ar valstīm, kurās vērojamas terorisma pazīmes, var radīt būtisku apdraudējumu gan Eiropas Savienībai, gan arī cituviet. Tieši tāpēc tas ir uzskatāms par svarīgu Eiropas Savienības kopīgās ārlietu un drošības politikas sastāvdaļu. Kā mēs varam runāt par kopīgu aizsardzības politiku, par ko vakar runāja Barroso kungs, ja katra valsts ieročus tirgo atsevišķi? Francijas lēmums pārdot karakuģi „Mistral” ir tieša militāro tehnoloģiju nodošana trešajai valstij, kas nav ar Eiropu vienotā militārā aliansē. Ir jāapzinās, ka tehnoloģiju nodošana pati par sevi nebūt nenozīmē, ka attiecīgā valsts ir kļuvusi vai kļūs Eiropas Savienībai draudzīgāka, kā to secinājis Francijas Eiropas lietu ministrs Lelouch kungs un šodien secina daži debatētāji. Nevienai Eiropas Savienības stratēģijai nebūs panākumu, ja tā nepildīs kopīgi pieņemtos principus. Tas attiecas arī uz Eiropas Savienības valstu solidaritāti un kopējo interešu ievērošanu lēmumu pieņemšanas procesā. Solidaritātes nozīme akcentēta gan Līgumā par Eiropas Savienību, gan Padomes nostājā, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli. Īslaiicīgas individuālās ekonomiskās intereses nedrīkst stāties ceļā Eiropas Savienības kopīgajām prioritātēm un mērķiem. Lēmumus, kas skar Eiropas Savienības ārlietu un drošības politikas jautājumus, ir jāpieņem kopīgi konsultācijās ar visām Eiropas Savienības dalībvalstīm, un tām ir jāizstrādā tiesisks saistošs adekvāts mehānisms, lai pēc kopīgi izstrādātiem kritērijiem izanalizētu visas iespējamās sekas. Paldies!

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, šodien Padomei iesniegtais jautājums nodrošina iespēju ierosināt vēl vienu svarīgu jautājumu, kuru daudzi no mums atbalstīja Eiropas Konventa un starpvaldību konferences laikā, proti, vispārīgo jautājumu par aizsardzību un drošību Eiropā un ieroču ražošanas aģentūras un kopējās aizsardzības aģentūras izveidi.

Neaizmirsīsim, ka Amerikas Savienotajās Valstīs tankus izgatavo tikai viena ražošanas līnija, taču Eiropā tankus izgatavo 16 dažādas ražošanas līnijas. Tādējādi mēs varam nodrošināt apjomradītus ietaupījumus. Taču, neskatoties uz to, ka Padome 2008. gadā pieņēma kopējo nostāju par ieroču eksporta kontroli, man, Chastel kungs, jāatzīst, ka reālas kontroles nav. Es šajā gadījumā nerunāju par Franciju; es runāju par visām valstīm Eiropā, turklāt reāla kontrole netiek veikta arī, lai pārliecinātos, vai valstis, uz kurām mēs

eksportējam, tālāk neeksportē uz trešām valstīm, kurām mēs nekādā ziņā nepārdotu ieročus, vai, citiem vārdiem sakot, neveic starpnieka funkciju.

Man rodas priekšstats, ka kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanas nolūkā izveidotā grupa nespēj kontrolēt dalībvalstis, lai pārbaudītu ieroču eksporta galamērķus. Ja mēs spētu piemērot šo kopējo nostāju un ja tiktu noteikti īpaši ierobežojumi, mēs spertu lielu soli uz priekšu. Taču mēs varēsīm gūt panākumus ieroču eksporta kontroles jomā tikai tadā gadījumā, ja mums izdosies izveidot patiešām kopēju aizsardzības aģentūru un ieroču ražošanas aģentūru, kas ļaus mums samazināt izmaksas un tajā pašā laikā atbalstīt mūsu principus un vērtības un īstenot tās praksē attiecībā uz ieroču ražošanu un eksportu.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, vakar, kad Komisijas priekšsēdētājs sniedza savu runu, tika uzsvērts, ka Eiropas Savienībai jāaizstāv kopējā ārpolitika un drošības politika. Mēs to esam dzirdējuši vairākkārt. *Barroso* kungs runā arī par kopēju aizsardzību. Taču, manuprāt, politiku nevar uzskatīt par pilnīgu, ja mēs tajā neiekļaujam arī aizsardzības nozari un ieroču eksportu. Kā jau tika minēts, ESL paredz solidaritātes principu — un tas, neapšaubāmi, arī jānodrošina — un prasību dalībvalstīm apspriesties Padomē un Eiropadomē par ārpolitikas un drošības politikas jautājumiem. Vai tas nav pietiekami skaidri noteikts?

Padomes 2008. gada 8. decembra kopējā nostājā paredzēti kopēji noteikumi attiecībā uz militāro tehnoloģiju un aprīkojuma kontroli. Kas ar šo kopējo nostāju ir noticis? Vai tā nav sasniegusi Franciju? Vai tā, iespējams, nav sasniegusi arī mūs? Eiropas Savienības dalībvalstis Lietuva, Igaunija un Polija, kā arī Gruzija apgalvo, ka kara kuģa „*Mistral*” pārdošana Krievijai mazina šo valstu drošību. Krievijas jūras kara flotes virspavēlnieks admirālis *Vladimir Vysotsky* ir teicis, ka, ja Krievijai būtu bijis „*Mistral*” klases kuģis konflikta ar Gruziju laikā, Krievijas Melnās jūras flote būtu paveikusi savu uzdevumu nevis 26 stundās, bet 40 minūtēs.

Lielajām dalībvalstīm nedrīkst ļaut rīkoties tā, kā tās vēlas. Mēs zinām, ka lielās valstis pat ļoti gribētu iegūt monopolu ieroču eksporta jomā, kas acīmredzamu iemeslu dēļ ir nepieņemami. Prezidentvalsts, proti, Beļģijas, uzdevumam jābūt sākt diskusijas Eiropas Savienībā, lai tiktu pieņemti skaidri kopīgi noteikumi ieroču eksporta jomā.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, šīs debātes ir par divpusējo attiecību un kopējās politikas un solidaritātes pretnostatīšanu. Patiesībā vairāku dalībvalstu pilsoņus nopietni satrauc nenovēršamais modernu militāro tehnoloģiju eksports uz trešām valstīm.

Tikai pirms viena gada Krievija veica militārus manevrus Eiropas ziemeļaustrumos, kuru norises scenāriju mērķis bija Baltijas valstu ieņemšana. Mēs esam dzirdējuši slavenos Krievijas jūras kara flotes komandiera vārdus, ka, ja 2008. gada augustā Krievijas rīcībā būtu bijuši bāzes kuģi „*Mistral*”, tā būtu varējusi pabeigt operāciju nevis trīs dienās, bet trīs stundās.

Mani iepriecina valsts sekretāra *Chastel* kunga paziņojums, kas, manuprāt, ir patiešām pozitīva reakcija uz mūsu paustajām bažām, un arī kolēģa *Danjean* kunga paziņojumu, ka militārā tehnoloģija netiks pārdota. Taču krievi uzstāj un turpinās uzstāt, ka vēlas iegādāties tieši šāda veida militāro tehnoloģiju.

Joprojām nav rasta atbilde uz vienu jautājumu, proti, kāpēc nenotiek apspriedes un normālas debātes Padomē gadījumos, kad kāda dalībvalsts gatavojas pārdot militāro tehnoloģiju trešai valstij? Tāds ir mūsu jautājums Padomei. Mēs vēlamies pievērst uzmanību

nepieciešamībai organizēt regulāras diskusijas Eiropas Padomē par militārā aprīkojuma eksportu uz trešām valstīm.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ieroču, bruņojuma un militāro tehnoloģiju ražošana un eksports bija, ir un būs aktuāls jautājums un arī turpmāk būs sarežģīta diskusiju tēma tās pretrunīgā un strīdīgā rakstura dēļ. Vienmēr ir pastāvējušas aizdomas un joprojām var rasties aizdomas par mēģinājumiem izraisīt konfliktus un destabilizēt situāciju reģionos. Kā jau iepriekšējie runātāji uzsvēra, sarežģīta ir arī ieroču eksporta uzraudzība. Taču ieroču nozare ir nozīmīga daudzu Eiropas Savienības dalībvalstu ekonomikas nozare. Ieročus eksportē Francija, Apvienotā Karaliste, Vācija, Polija, Čehijas Republika un daudzas citas dalībvalstis, kā arī Amerikas Savienotās Valstis, Krievija un citas valstis ārpus Eiropas Savienības. Tāpēc mēs esam tālu no tā, lai ieroču ražošana un eksports kļūtu par Eiropas Savienības politikas jomu. Šodien dalībvalstīm piešķirts augsts autonomijas līmenis šajā jomā, taču tām jāaskaņo noteikumi atbilstīgi Padomes 2008. gada kopējai nostājai.

Vēlos sniegt arī īsu komentāru par kuģiem „Mistral” — kolēģiem deputātiem no Francijas būtu jāsaprot Baltijas valstu un Polijas satraukums. Krievijas ģenerāļi apgalvo, ka šie kuģi, iespējams, atradīsies Baltijas jūrā. Neskaitot Krieviju, ap Baltijas jūru atrodas tikai Eiropas Savienības dalībvalstis.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Kariņa kunga uzdotais jautājums ir pilnīgi pamatots, un tas jau vairākkārt ir uzdots Ārlietu komitejas sanāksmēs. Deputāti nav saņēmuši apmierinošu atbildi. Šai sakarībā Padomei jāveic konkrēti pasākumi, lai sniegtu atbildi jautājuma uzdevējiem, vēl jo vairāk tāpēc, ka ir paskaidrots jautājuma konteksts, ko šeit vairākkārt minēja gan Kelam kungs, gan arī Czarnecki kungs. Es ar to domāju Krievijas militāro amatpersonu attieksmi pret šāda veida ieročiem un it īpaši to, ka desantkuģi „Mistral” ir ofensīvs ierocis. Šis apstāklis rosina domāt, ka šis jautājums neattiecas tikai uz pārdošanas darījumu, bet liek arī jautāt, kādas būs šāda pārdošanas darījuma sekas. Mēs apzināmies, ka spēkā ir 2008. gadā pieņemtā direktīva, taču mums arī jāpieņem, ka ir kas svarīgāks par direktīvas noteikumiem un spēkā esošiem nosacījumiem. Gruzijas konflikts, kura atrisināšanā Eiropas Savienība ir ieinteresēta un kurš joprojām nav atrisināts, liecina par to, ka šajā gadījumā ir nepieciešams tieši tāds lēmums.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība šodien patiešām veido kopēju ārpolitiku un aizsardzības politiku, un, neapšaubāmi, jābūt konkrētai kārtībai, kas regulē ieroču eksportu uz trešām valstīm. Taču, ņemot vērā šo debašu tēmu, man ir radies jautājums, un šodien plenārsēdē es to vēlos uzdot.

Kā mēs varam izskaidrot to, ka ieroču nozares, it īpaši Apvienotajā Karalistē, piemēro tirdzniecības embargo Kipras Republikai, kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts, un bruņotajiem spēkiem Kiprā, tajā pašā laikā atļaujot Turcijai modernizēt, pārvietot un transportēt militāro un cita veida aprīkojumu okupētās Kipras teritorijā?

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es biju šā Parlamenta referents vairākus gadus, kad šis Parlaments gandrīz vienbalsīgi aicināja pārstrādāt 1998. gadā pieņemto rīcības kodeksu par saistošu kopējo nostāju, kas galu galā tika pieņemta 2008. gadā. Taču tajā laikā mēs apgalvojām, ka tas ir vēl viens, taču ne pēdējais, solis uz priekšu, un, kā noskaidrojās šodienas debatēs, solis, kas bija nepieciešams, bet ar ko nepietiek.

Es vēlos arī atgādināt Parlamentam, ka visas Eiropas Savienības dalībvalstis atbalsta starptautiska līguma par ieroču eksporta kontroli pieņemšanu Apvienoto Nāciju Organizācijā un ka tas ir būtiskākais jautājums.

Eksportēt ieročus nav tas pats, kas eksportēt ledusskapjus. Ieroču eksportam ir ļoti nopietnas sekas, jo ieroči nogalina; ieroči iznīcina un noved nabadzībā tautas. Eiropas Savienība to tieši veicina, eksportējot ieročus uz Izraēlu, eksportējot ieročus uz Kolumbiju un eksportējot ieročus uz Afganistānu. Mums būtu jārikojas, pievēršot uzmanību tieši šai atbildības sajūtai.

Tāpēc es uzskatu, ka, risinot šo jautājumu, ir jāatgādina Parlamentam, ka tas skar ne tikai iekšējo tirgu vai tirdzniecību, vai drošību, bet drīzāk tas ir jautājums par starptautisko atbildību, un es baidos, ka mēs šādu atbildību neesam uzņēmušies.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, pieņemot Lisabonas līgumu, mēs esam vēl vairāk uzlabojuši politikas koordināciju un solidaritāti daudzās jomās, tostarp ārpolitikas un drošības politikas jomā. Līgumā ir arī noteikta savstarpējās palīdzības klauzula, ja pret kādu dalībvalsti ir vērstas militāras apdraudējums.

Ņemot to vērā, Francijas nodoms pārdot četrus kara kuģus „Mistral” Krievijai un nodot šai valstij arī kuģu būves tehnoloģijas šķiet patiešām satraucošs. Turklāt kara kuģi „Mistral” pilnīgi noteikti ir paredzēti ofensīviem — es uzsveru ofensīviem nevis aizsardzības — mērķiem.

Tāpēc, pirms mēs patiesībā sākam rīkoties saistībā ar Lisabonas līgumā paredzētajiem solidaritātes noteikumiem, mums būtu jānodrošina, ka mēs nemazinām pārējo Eiropas Savienības dalībvalstu vai mūsu kaimiņvalstu drošību.

Es aicinu Padomi darīt visu, kas ir tās spēkos, lai sāktu plašas diskusijas Eiropas Savienībā par nepieciešamību izstrādāt kopēju definīciju un lai atjauninātu nostāju attiecībā uz ieroču pārdošanu trešās valstīs.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievērst uzmanību tam, ka jautājums par ieroču eksportu vienmēr ir bijis saistīts ar Eiropas Savienības drošības politiku. Ieroču eksports nav autonoma vai izolēta joma. Šie jautājumi neattiecas tikai uz militāro un finanšu jomu, jo eksports nodrošina peļņu iesaistītajiem uzņēmumiem, un šis aspekts vienmēr ir saistīts ar politiku. Tāpēc es vēlos atbalstīt tos, kuri ierosina organizēt diskusijas sanāksmē, kurā piedalās Padome pilnā sastāvā, par Eiropas Savienības politiku ieroču eksporta un militārās sadarbības jomā. Piemēram, ir izskanējuši ļoti daudzi iebildumi un šaubas saistībā ar desantkuģu „Mistral” pārdošanu Maskavai, taču, ja mēs pievērsamies šim jautājumam no cita redzespunkta un domājam, piemēram, par Eiropas pretraķešu aizsardzības sistēmu, manuprāt, mūsu interesēs būtu sadarboties ar Krieviju. Citiem vārdiem jeb īsāk sakot, šie jautājumi nav tik viennozīmīgi, kā varētu šķist.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Es nekādā ziņā neesmu speciāliste bruņojuma vai līdzīgās jomās, taču es šodien noteikti stāvu šeit kā pacifiste, un es vēlos risināt šo problēmu kā Eiropas Savienības vidusmēra pilsonē. Ņemot vērā to, ka Eiropas Savienība patlaban nepārtraukti ražo ieročus un ka pasaulē gandrīz trīsdesmit vietās notiek karadarbība un neskaitāmi citi reģionālie vai vietējie konflikti, mums būtu jāsaprot, ka ražojam ieročus, kas tieši paredzēti iznīcināšanai un nogalināšanai.

Iespējams, mums būtu jāpadomā arī par to, vai nevēlamies, lai finansējums, ko katru gadu dalībvalstu budžetos paredzam bruņošanās mērķim vai valstu armiju apbruņošanai, kaut kādā veidā tiktu novirzīts zināšanu uzlabošanai, kas ekonomikas krīzes laikā patiesībā

būtu daudz noderīgākas par ieročiem. Patiesībā man ļoti interesē, kā daži no jums atbildētu un šādu jautājumu: cik dalībvalstis šajā ekonomikas krīzes laikā ir samazinājušas savu aizsardzības budžetu un cik lielā mērā? Iespējams, mums būtu jādomā arī par šo jautājumu, jo neuzskatu, ka rādām labu piemēru jaunajai paaudzei, iekļaujot, piemēram, šaušanu, kas patiesībā ir iznīcināšanas metode, olimpisko sporta veidu sarakstā.

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šīs bija ļoti interesantas debātes, un es vēlos nedaudz vairāk pievērsties diviem jēdzieniem.

Vispirms es vēlos izskaidrot atbildības jēdzienu. Kopējās nostājas 4. panta 2. punktā noteikts, ka lēmums nodot vai nenodot citai valstij jebkādu militāru tehnoloģiju vai ekipējumu paliek katras dalībvalsts ziņā. Tādējādi atbildība šajā jomā, pirmām kārtām, jāuzņemas dalībvalstu līmenī, un kopējā nostāja nekādā ziņā neatbrīvo dalībvalstis no šādas atbildības, bet gan ievieš dažādus noteikumus, lai nodrošinātu efektīvu koordināciju un informācijas apmaiņu starp tām.

Otrais jēdziens, pie kura vēlos atgriezties, ir pārredzamības jēdziens. Kopējā nostājā paredzēts, ka dalībvalstīm jāsaprot gada pārskats par to ieroču eksportu. Pamatojoties uz šiem dalībvalstu pārskatiem, katru gadu saprot un publicē Eiropas Savienības gada pārskata ziņojumu, sniedzot informāciju par izsniegto atļauju finansiālo vērtību pa galamērķiem un militārā ekipējuma kategorijām, kā arī par atteikumu skaitu un saistītajām apspriedēm ar dalībvalstīm.

Kopējā nostājā paredzēts, ka papildus Eiropas Savienības gada pārskata ziņojumam dalībvalstis publicē valsts ziņojumus par militāro tehnoloģiju un ekipējuma eksportu. Tādējādi kopējās nostājas noteikumi nodrošina pārredzamību gan Eiropas Savienības, gan arī dalībvalstu līmenī, taču tas tā patiešām ir, ka Eiropas Savienībai būtu jārada piemērs šai sakarībā.

Es vēlos arī teikt, ka, kā jau vairāki no jums minēja, kopējā nostāja ir ievērojams progress salīdzinājumā ar rīcības kodeksu. Kopējā nostāja tika pieņemta 2008. gada decembrī, proti, pirms mazāk nekā diviem gadiem. Būtu saprātīgi, ja mēs pirms šāda veida jaunas sistēmas pārskatīšanas nodrošinātu, ka sāk darboties ar kopējo nostāju ieviestie jaunie noteikumi, lai gan, klausoties jūsos un patiešām izprotot jūsu teikto, var šķist vilinoši padarīt šo sistēmu stingrāku vai piesaistīt tai sankciju mehānismu.

Nobeigumā, sniedzot atbildi uz patiešām konkrētu jautājumu, es varu pārliecinoši apgalvot, ka par kopējo nostāju politiskā līmenī ir diskutēts daudzkārt, it īpaši Padomē un it īpaši saistībā ar ieroču embargo attiecībā uz Ķīnu.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es nevaru atsaukties uz kādu no Reglamenta pantiem. Es tikai vēlējos sniegt jums šādu ļoti svarīgu ziņu: Irānas ārlietu ministrs tikko ir paziņojis, ka viņš ir pavēlējis atlikt *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* nāves soda izpildi, nomētājot ar akmeņiem.

Mēs visi šajā Parlamentā cīnījāmies un pasaules demokrātiskie spēki patlaban cīnās, lai panāktu daudz vairāk par soda izpildes atlikšanu, proti, lai tiktu atcelts šai sievietei piespriestais sods. Tas ir tikai sākums, un mēs turpināsim rīkoties. Es atvainojos, bet es uzskatu, ka šī informācija bija jāpaziņo.

Priekšsēdētājs. – Paldies jums, *Ries* kundze. Tieši to pašu es teicu sēdes sākumā, kad paziņoju šos jaunumus, un mani iepriecina tas, ka jūs man piekrītat. Mēs turpināsim šo cīņu, lai lieta tiktu pārskatīta un lai visā pasaulē tiktu ievērotas cilvēktiesības.

12. Likumprojekts par Izraēlas NVO (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, Komisijai par likumprojektu par Izraēlas NVO, ko Verts/ALE grupas vārdā uzdeva *Franziska Katharina Brantner* un *Nicole Kiil-Nielsen*, ALDE grupas vārdā *Annemie Neyts-Uyttebroeck*, *Alexandra Thein*, *Ivo Vajgl*, baronese *Sarah Ludford* un *Leonidas Donskis*, S&D grupas vārdā *Véronique De Keyser* un GUE/NGL grupas vārdā *Marie-Christine Vergiat* (O-0046/2010 - B7-0319/2010).

Franziska Katharina Brantner, *autore.* – Priekšsēdētāja kungs, es esmu šeit kā demokrātijas atbalstītāja un kā Izraēlas demokrātijas atbalstītāja. Tieši tāpēc, ka mani satrauc jautājums par demokrātiju Izraēlā, mēs vasaras sākumā iesniedzām jautājumu par likumu, kas attieksies uz Izraēlas NVO un kas atgādināja dažus mums zināmus likumus, kas pieņemti mazāk demokrātiskās pasaules valstīs. Daži šā likuma noteikumi paredzēja iekļaut NVO politisko partiju reģistrā un liegt tām iespēju saņemt atbrīvojumus no nodokļiem. Tas mūs patiešām satrauca.

Par laimi, mēs zinām, ka šie noteikumi ir mainīti un svītroti, taču diemžēl likumā joprojām ir paredzēts izstrādāt tiesību aktu, kas vēl vairāk uzlabotu pārredzamību attiecībā uz finansējumu, ko piešķir ārvalstu politiskās organizācijas. Šādas prasības netiek piemērotas privātiem līdzekļu devējiem, kas, mūsaprāt, ir patiešām satraucoši, un personas, kuras atbalsta šo likumu, it īpaši vērsas pret Eiropas Savienību kā vienu no līdzekļu devējiem.

Šis jaunais likums ir vērstis arī pret Eiropas Savienību, jo ļoti daudz izraēliešu, kuri ne vienmēr atbalsta demokrātiju vai cilvēktiesības, uzskata, ka Eiropas Savienība atbalsta īpašu projektu īstenošanai izveidotas NVO, kas ir pretrunā Izraēlas interesēm, patiesībā nenosakot, kādas ir šīs intereses.

Mēs esam patiešām satraukti, un mēs vēlamies noskaidrot, kā, jūsuprāt, šī situācija ietekmēs Eiropas Savienības finansējuma piešķiršanu? Kā, jūsuprāt, mums būtu jāreaģē? Un vai mēs vismaz nevaram pieprasīt vienlīdzīgus pārredzamības noteikumus attiecībā uz visiem, kas piešķir līdzekļus nevalstiskajām organizācijām Izraēlā, neatkarīgi no tā, vai līdzekļu devēji ir privāti vai publiski un vai tā ir Eiropas Savienības vai kāda cita valsts?

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *autore.* – Priekšsēdētāja kungs, kā jau *Brantner* kundze tikko paskaidroja, kopš tā laika, kad es kopā ar citiem deputātiem parakstīju jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, Komisijai par jauno Izraēlas „NVO pārredzamības likumprojektu”, kā to sauc Izraēlas NVO, kas sevi dēvē par NVO uzraugu, likumprojekta noteikumi ir ievērojami atviegloti. Mana grupa un arī es atzinīgi vērtējam šīs izmaiņas. Patlaban ir noteikts, ka visiem ārvalstu finansējuma saņēmējiem politisko aktivitāšu īstenošanai Izraēlā nebūs jāreģistrējas politisko partiju reģistrā. Šķiet, ka šīs organizācijas vairs nav pakļautas riskam zaudēt nodokļu atbrīvojumus, un iespējamajiem tiesību akta pārkāpējiem tiks piemērots sods.

Kā jau es minēju, šīs izmaiņas vērtējam atzinīgi. Izraēlas iestādēm un vairākām Izraēlas NVO, iespējams, nepatika mūsu reakcija uz sākotnējo likumprojektu, taču, kā mēs redzam, mūsu centieniem ir rezultāts.

Neskatoties uz to, pašreizējā likumprojekta mērķis joprojām rada satraukumu. Pirmkārt, šķiet, ka tas vērstis uz to, lai pazemotu Eiropas Savienību un tās dalībvalstis. Informatīvajā paziņojumā, ko saņēmām no iepriekš minētās NVO (Izraēlas NVO uzraugs), noteikts šādi, un es citēju: „Eiropas Savienība un dalībvalstis katru gadu piešķir desmitiem miljonu eiro

šaurai, lielā mērā politizētai Izraēlas NVO grupai, nenodrošinot procesa pārredzamību. Attiecībās starp demokrātiskām valstīm nav zināmi citi gadījumi, kad, lai ietekmētu politiskās un sabiedriskās debates, NVO finansējums tiktu izmantots tādā apmērā, kā to dara Eiropas Savienība attiecībā uz Izraēlu. Tāpēc, lai nodrošinātu demokrātijas procesu Izraēlā un sabiedrības tiesības uz informāciju, ir svarīga lielāka pārredzamība attiecībā uz ārvalstu finansējumu”.

Lieki teikt, ka vairākas apsūdzības ir pilnīgi nepatiesas, taču tās lielā mērā atklāj patieso situāciju. Tās atklāj, ka pastāv liela neuzticība starp daudziem Izraēlas sabiedriskās domas veidotājiem un Eiropas Savienību un ka mums kaut kas ir jādara šai sakarībā. Tās arī atklāj to, cik apspiesta nozīmīgās jomās ir Izraēlas sabiedriskā doma; arī tas ir satraucoši. Abi šie aspekti vēl vairāk apgrūtinās iespēju rast miermīlīgu risinājumu Tuvajos Austrumos. Mans jautājums jums, komisāra kungs, ir šāds: ko jūs domājat darīt šai sakarībā, lai uzlabotu situāciju?

Véronique De Keyser, *autore.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Goldstona ziņojums deva negaidītus rezultātus.

Tā mērķis bija noskaidrot patiesību par iespējamiem kara noziegumiem operācijas *Cast Lead* laikā 2008. gada decembrī, un patiesībā tas izraisīja protestus Izraēlā. Pret tiesnesi *Goldstone* kungu bija vērsti personīgi uzbrukumi, un par mērķiem kļuva NVO, kurām pietika drosmes sniegt liecību. Neilgi pēc šī trokšņa plašsaziņas līdzekļos tika izstrādāti vairāki likumprojekti, kas paredzēja pastiprināt NVO kontroli un novājināt valdības politikas pretiniekus.

Viens no tiem bija likumprojekts par NVO, kura sākotnējā versijā tika noteikts, ka NVO uzskatāmas par politiskām organizācijām, un tāpēc tām nevar piemērot nodokļu atvieglojumus.

Vēl viens likumprojekts paredzēja kriminalizēt Izraēlas preču, pat preču no izraēliešu apmetnēm, boikotu, tostarp boikotu, ko aicina piemērot citas valsts valdība, organizācija vai pilsonis. Vienkāršāk sakot, ja Francijas pilsonis internetā aicina boikotēt preces no izraēliešu apmetnēm, viņš var tikt sodīts, un ja to dara palestīniešu pašpārvalde, arī tai piemēro sodu.

Trešais likumprojekts attiecās uz universālu jurisdikciju, kas piešķir Izraēlai kompetenci pieņemt šāda veida lēmumus.

Tiek izstrādāti vēl vairāki likumprojekti, kas ierobežo runas vai pārvietošanās brīvību. Nav iespējams minēt tos visus, taču to pamatprincipi ir vienādi, un tie ir satraucoši. Tie ir tiešs uzbrukums runas brīvībai, kas ir neatsavināmas cilvēktiesības un demokrātijas priekšnosacījums.

Pozitīvi ir vērtējams tas, ka Izraēlas parlaments Knesets ir grozījis likumprojektu par NVO tādā mērā, ka tas patlaban ir gandrīz pieņemams pašam NVO. Cerams, ka arī citus likumprojektus piemeklēs šāds liktenis, it īpaši likumprojektu par boikotiem, ko 15. septembrī iesniegs Knesetā izskatīšanai pirmajā lasījumā.

Es vēlos pievērst Komisijas uzmanību šādam aspektam: ja mēs vairs nevaram aicināt Eiropā neiegādāties preces, kuras importētas nelikumīgi, pārkāpjot mūsu nolīgumu noteikumus, tas ir tāpat, kā aizliegt aicinājumus neiegādāties, piemēram, viltotas preces vai zagtus pulksteņus tirdzniecības stendā. Parlaments cieši sekos līdzī šā jautājuma risināšanai.

Šai sakarībā es vēlos jautāt Eiropai, ko mēs šeit Eiropā darām, lai ietekmētu šo Izraēlas un Palestīnas miera procesu? Ko dara mūsu Augstā pārstāve? Kāda ir mūsu nozīme šajā procesā, kas ir tik svarīgs?

Marie-Christine Vergiat, *autore.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šā gada sākumā Izraēlas valdība pieņēma likumprojektu, kas tieši aicina apšaubīt Eiropas Savienības piešķirto finansējumu NVO Izraēlā.

Arī es parakstīju šo jautājumu un esmu gandarīta par to, ka tas ļauj mums novērtēt Izraēlas NVO lielisko darbu, kas katru dienu cīnās par mieru, demokrātiju un, kas ir vissvarīgāk, cilvēktiesību ievērošanu Izraēlas Valsts teritorijā. Izraēlas un Palestīnas konfliktā par šīm NVO pārāk bieži tiek aizmirsts, lai gan tās, kā jau es teicu, veic nozīmīgu darbu un pret tām vērsta lielā mērā naidīga nostāja.

Pakļaujoties spiedienam, it īpaši no mūsu puses, Izraēlas valdība ir nedaudz atkāpusies, taču nav mainījusi šīs politikas virzienu. Izraēlas iestādes patiešām mēģina ieviest likumīgus līdzekļus, lai izskaustu kritiku attiecībā uz to politiku, tostarp no ārvalstu puses.

Arī es esmu pievērsusies noteikumiem, kuru mērķis ir aizliegt boikota pasākumus, un vēl kritiskāk vērtējamiem noteikumiem, kuri apšaubā universālās jurisdikcijas principu, kas nostiprināts daudzos starptautiskos Izraēlas parakstītos līgumos. Diemžēl mēs zinām, ka Izraēlas valdība attiecībā pret starptautiskajām tiesībām nereti īsteno tā saukto „mainīgās ģeometrijas” pieeju. Patiesībā mēs zinām, ka šie priekšlikumi parāda Izraēlas valdības attieksmi pret Goldstona ziņojumu.

Komisāra kungs, tā vien šķiet, ka Eiropas Savienība nodibinājusi privilēģētu partnerību ar Izraēlu, kurā neviens jautājums nav apšaubāms. Taču mēs šajā Parlamentā uzskatām, ka visam ir robežas. Mums jāpanāk, lai Izraēlas valdība izbeigtu apspiest NVO, kas kritizē tās politiku un tieši pieprasa atsaukt šos priekšlikumus, kas nedod labumu valstij, kura sevi uzskata par demokrātisku.

Vai jūs varat mums garantēt, ka, pat ja šos tiesību aktus pieņems, lai gan es ceru, ka tas nenotiks, Eiropas Savienība tomēr turpinās beznosacījumu finansējuma piešķiršanu šīm NVO Izraēlā? Vai jūs varat mums pateikt, ko Komisija domā darīt, lai pārliecinātu valdību atcelt šos pasākumus un nodrošināt tiesības uz biedrošanās brīvību, kas ir fundamentāls demokrātijas pamatprincips? Vai jūs varat mums garantēt, ka, īstenojot Eiropas Ārējās darbības dienesta izveides procesu, Izraēlā tiks iecelti par cilvēktiesību jautājumiem atbildīgi sadarbības koordinatori, lai NVO būtu iespējams tikties ar starpniekiem Izraēlā?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, atklātā un demokrātiskā sabiedrībā pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir ļoti liela nozīme. Izraēlā, neapšaubāmi, tradicionāli ir pastāvējusi brīva, atvērta un spēcīga pilsoniskā sabiedrība, kas pozitīvi ietekmē daudzas jomas, tostarp cilvēktiesību uzraudzības jomu, gan Izraēlā, gan arī okupētajās palestīniešu teritorijās, kā arī uzsver vides un kultūras jautājumus.

Eiropas Savienība sadarbojas ar Izraēlas nevalstiskajām organizācijām jau daudzus gadus un ir patiešām ieinteresēta turpināt šo auglīgo sadarbību, it īpaši tāpēc, ka daudzas Izraēlas NVO ir ieguvušas profesionāli izcilu organizāciju reputāciju to attiecīgajās darbības jomās. Tāpēc mēs satraukti sekojam līdzi Kneseta debatēm par likumprojektu par ārvalstu finansējuma avotu nodošanu atklātībai. Jau vairākkārt mēs Izraēlas iestādēm esam darījuši zināmus mūsu satraukuma iemeslus.

Kā izklāstīts Komisijas sagatavotajā Eiropas kaimiņattiecību progresa ziņojumā, likumprojekta pirmā versija, kas tika publicēta pagājušajā februārī, ietvēra jaunas prasības attiecībā uz pilsoniskās sabiedrības aktivitātēm, kas, pieņemot likumprojektu, būtiski traucētu NVO darbam Izraēlā.

Kneseta deputāti, valdība un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji vasarā izskatīja jauno un būtiski grozīto likumprojekta versiju. Augustā Knesets pieņēma jauno projektu pirmajā lasījumā.

Pēdējā likumprojektā ir svītroti noteikumi, kas liedz NVO saņemt nodokļu atvieglojumus un pieprasa reģistrēt šādas organizācijas politisko partiju reģistrā. Nenoliedzami, šīs ir patiešām pozitīvas pārmaiņas.

Taču mēs uzskatām, ka NVO noteiktais ziņošanas pienākums tomēr ir nevajadzīgi stingra prasība, vēl jo vairāk tāpēc, ka spēkā esošās administratīvās prasības attiecībā uz Izraēlas NVO jau nodrošina pietiekamu publiskā finansējuma pārredzamību. Turklāt, kā jau iepriekš pareizi uzsvērts, šie jaunie pārredzamības kritēriji tiktu piemēroti tikai publiskajam finansējumam no ārvalstīm, taču privātie ārvalstu finansējuma avoti nebūtu jāatklāj. Šāda pieeja būtu diskriminējoša attiecībā uz tām NVO, kuras izmanto ārvalstu publisko finansējumu, tostarp Eiropas Savienības finansējumu.

Eiropas kaimiņattiecību politikas rīcības plānā Izraēla un Eiropas Savienība ir vienojušās regulāri iesaistīties dialogā par pilsoniskās sabiedrības jautājumiem un veicināt Izraēlas un Eiropas Savienības pilsoniskās sabiedrības sadarbību. Eiropas Savienības un Izraēlas darba grupa cilvēktiesību jautājumos pēdējo reizi tikās 2. septembrī un plaši diskutēja arī par NVO finansēšanas jautājumu.

Turpmākajos mēnešos par šo likumprojektu turpināsies diskusijas Knesetā, un tas tiks izskatīts vairākos lasījumos. Mēs cieši sekosim līdzī notikumu gaitai.

Hans-Gert Pöttering, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Füle* kungs, dāmas un kungi! Mūs patiešām satrauc ierosinātais tiesību akts par nevalstiskajām organizācijām (NVO) Izraēlā. Mēs bijām noraizējušies par to, ka Izraēlā būtiski tiks ierobežota NVO spēja strādāt.

Eiropas Parlamenta komiteju priekšsēdētāju delegācijas vizītes laikā, kurā es piedalījos kā Tuvo Austrumu darba grupas priekšsēdētājs, mēs izteicām savas bažas kolēģiem Knesetā Jeruzalemē, it īpaši sanāksmes laikā, kurā valdīja ļoti pozitīva gaisotne un kurā piedalījās premjerministra vietnieks *Dan Meridor*. Es gribētu, lai sabiedriskajā darbībā aktīvāk iesaistītos tādi gudri un nosvērti cilvēki kā *Dan Meridor*, nevis, piemēram, ārlietu ministrs, kura nostājai mēs nekādā ziņā nepiekrītam.

Kā jau minēja visi runātāji, likumprojektā ir veikti vairāki uzlabojumi. Es patiešām atzinīgi vērtēju to, ko teica *Füle* kungs, taču vēl nav sniegtas atbildes uz vairākiem jautājumiem. Ja tiek ierobežoti cilvēktiesību organizāciju un citu NVO uzdevumi un ietekmes joma, mums jānodrošina, lai mēs tiktu sadzirdēti. Tiesību akts vēl nav pieņemts, un sagaidāms, ka tas tiks izdarīts Kneseta sesijas laikā oktobrī. Mēs arī turpmāk rūpīgi sekosim līdzī šai situācijai.

Kā patiess Izraēlas draugs, es vēlos teikt, ka pret Izraēlas valdību un Izraēlas parlamentu jāizturas tieši tāpat, kā pret jebkuru citu valdību vai parlamentu. Izraēla pamatoti apgalvo, ka ir demokrātiska valsts. Tāpēc tai ir arī jāpieņem kritika, ja mēs uzskatām, ka tā ir pamatota.

Es vēlos piebilst, ka es nesaprotu, kāpēc Izraēlas vēstniecība Briselē vakar presei sniedza paziņojumu, norādot, ka mēs šodien diskutējam par neesošu jautājumu un ka, ņemot vērā miera procesu Tuvajos Austrumos, debatēm nevajadzētu notikt.

Es vēlos uzrunāt Izraēlas valdību un skaidri pateikt, ka mēs iebilstam pret visiem Irānas prezidenta sniegtajiem paziņojumiem par Izraēlas drošību, ka mēs iebilstam pret visa veida terorismu un ka, ja Hebronā tiks nogalināti izraēlieši, mūsu nostāja būs stingrs nosodījums. Taču mums jādara zināms Izraēlai, ka tā pēc 26. septembra nedrīkst atsākt apmetņu būvniecību. Tā vietā Izraēlai jāveido pamats, lai varētu turpināt miera procesu. Izraēlai jāuzņemas liela atbildība šajā jomā, un mēs patiešām ceram, ka tiks panākts stabils un ilglaicīgs miers un ka gan Izraēlai, gan arī Palestīnai tiks noteiktas drošas robežas. Svarīga ir cieņa gan pret izraēliešiem, gan arī palestīniešiem.

(Aplausi)

Richard Howitt, *S&D grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, nedēļā, kad atsākas tiešās miera sarunas un dienā, kad sākas ebreju Jaunais gads — es novēlu *shana tova* visiem ebrejiem Eiropā un pasaulē, es vēlos izteikt dziļu nožēlu par to, ka Knesets joprojām vēlas piemērot apgrūtināšu un nepieņemamu ziņošanas pienākumu visām cilvēktiesību organizācijām, kuras saņem ārvalstu finansējumu, tostarp finansējumu no Eiropas Savienības.

Gan mūsu Tuvo Austrumu darba grupā, gan arī Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejā attiecīgās NVO mums ir darījušas zināmu, ka tās veic *bona fide* darbu cilvēktiesību jomā, taču tiek pazemotas un apspiestas, pamatojoties uz politiski aizspriedumainām apsūdzībām.

Šādi ierobežojumi attiecībā uz starptautisko palīdzību cilvēktiesību NVO pastāv arī tādās valstīs kā Birma, Tunisija un Ruanda. Šādus ierobežojumus nevajadzētu ieviest tādā valstī kā Izraēla, un tie ir pretrunā Izraēlas pienākumam atbalstīt biedrošanās brīvību saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas konvencijām.

Abās Tuvo Austrumu konflikta pusēs ir pārāk maz miera un cilvēktiesību aizstāvju. Tos, kuri uzdrošinās runāt, nereti pārkliedz tie, kuri meklē vardarbības ceļu.

Daudzkultūru demokrātiskā sabiedrībā, kas pastāv miera un stabilitātes apstākļos, attīstās pilsoniskā sabiedrība, pat ja tās vēstījumu reizēm ir grūti pieņemt. Džordžs Orvels ir teicis, ka „brīvība ir tiesības teikt cilvēkiem to, ko viņi nevēlas dzirdēt”.

Chris Davies, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atsaukties uz Izraēlas vēstnieka *Curiel* kunga vēstuli mūsu Cilvēktiesību apakškomitejas priekšsēdētājam.

Es vēlējos paust atzinību un patiešām atbalstīt viņa paziņojumu, ka mums jābūt gataviem veicināt pārredzamības principu organizāciju finansēšanā. Mēs pieprasām, lai tas tiktu ievērots šeit, un kāpēc ne arī Izraēlā?

Taču manu uzmanību piesaistīja viena no viņa vēstules pēdējām rindkopām, kurā viņš izteica aizvainojumu par to, ka daudzkultūru Izraēlas pilsoniskā sabiedrība tiek salīdzināta ar pilsonisko sabiedrību citās valstīs. Viņš izsakās šādiem vārdiem: „Šāda nepareiza ceļa izvēle var novest pie tā, ka mēs pieļaujam Eiropas pagātnes un tagadnes kļūdas”. Ja ar šiem vārdiem nav domāts holokausts, tad nezinu, kas vēl aiz tiem var slēpties. Mājiens ir skaidrs — jums eiropiešiem nav tiesību kritizēt Izraēlu jūsu pagātnes dēļ. Uz jūsu rokām ir asinis.

Es nebiju atbildīgs par nacistu rīcību. Es un lielākā daļa no mums pat nebijām dzimuši tajā laikā, un šo Eiropas Savienību dibināja, lai nodrošinātu, ka nekad vairs nav jāsastopas ar šādu ļaunumu. Mani aizvairo doma, ka mums pārāk bieži jāpiever acis uz Izraēlas šausmīgo

rīcību, piemēram, tās uzbrukumu Gazas sektoram, ekonomisko blokādi, Palestīnas teritorijas okupāciju un cilvēktiesību pārkāpumiem.

Mani aizvaino tas, ka esam spiesti klusēt un nedrīkstam jautāt, kāpēc tauta, kas tik ļoti cietusi vairāku gadsimtu garumā, tagad rada tādas pašas ciešanas palestīniešiem.

(Aplausi)

Nicole Kiil-Nielsen, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungļi! Izskanēja viedoklis, ka šodienas debātes vairs nav aktuālas. Taču jau kopš 2005. gada interešu grupas vērsās pret Eiropas finansējumu Izraēlas NVO, un pilsoniskās sabiedrības darba apstākļi Izraēlā turpina pasliktināties.

Kopš Goldstona ziņojuma publicēšanas ir apmeloti, pazemoti un arestēti daudzi organizāciju pārstāvji. Patlaban notiek diskusijas par četrpadsmit likumprojektiem. Visu šo likumprojektu mērķis ir ierobežot neatkarību un bīdrosanās brīvību. Es vēlos jums atgādināt, ka Izraēlas cilvēktiesību pārstāvjiem vairs nav atļauts iekļūt okupētajās teritorijās bez armijas pārstāvju atļaujas.

Izraēlas demokrāti un pacifisti, kuri saņēmuši atbalstu saskaņā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu ir noraidījušies, jo pat pēc grozījumu izdarīšanas šis likumprojekts ir īpaši vērstas pret starptautisku organizāciju finansēšanu, neskarot privāto finansējumu.

Mēs vairs ilgāk nepieļausim to, ka spiesti klusēt ir tie cilvēki, kuri ir tik drosmīgi, lai nosodītu pazemojumu, ko katru dienu nākas izciest palestīniešiem, ģimeņu izraidīšanu, māju nojaukšanu, zemes konfiskāciju, kā arī to, ka tiek liegta pieeja ūdenim.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā visām suverēnām valstīm, arī Izraēlai ir visas tiesības pēc saviem ieskatiem kontrolēt, uzraudzīt un regulēt tās teritorijā darbojošos vietējo un starptautisko NVO aktivitātes, it īpaši, ja tās ir politiskas un, iespējams, atbalsta terorismu vai ir dibinātas valstīs, kuras atbalsta terorismu.

Izraēlā pastāv parlamentāra demokrātija, un to raksturo spēcīga pilsoniskā sabiedrība, kurā var atklāti paust un apspriest atšķirīgus nevardarbīgus viedokļus. NVO, kas darbojas Izraēlā, ir nodrošināta brīvība, kurai līdzīgas Tuvajos Austrumos nav, jo kopumā šo reģionu raksturo pilsonisko sabiedrību apspiedoša vide. Krievija ir pieņēmusi drastiskus pret NVO vērstus tiesību aktus, neskatoties uz to, ka tā ir Eiropas Padomes locekle, taču Krievija ir lielvalsts, un tai ir nafta un gāze, bet Izraēla ir maza valsts, un tai nav bagātīgu resursu, kas, iespējams, izskaidro to, kāpēc vairumā gadījumu pret Krieviju nav vērstas pastiprināta kontrole šai sakarībā.

Tāpēc šodienas debātes šķiet aizdomīgi līdzīgas citām Izraēlas nosodīšanas kampaņām ar tām raksturīgajām iezīmēm, kuras šis Parlaments izvērš pārāk bieži neskatoties uz to, ka Knesetā iesniegtais likumprojekts ir būtiski grozīts un uzlabots. Ņemot vērā to, ka tikko ir atsākušās tiešās sarunas starp Izraēlu un palestīniešiem, pastāv iespēja, ka, rīkojot šādas nelietderīgas debātes, mēs, Eiropas Parlaments, tikai veltīgi izniekojam laiku.

Kyriacos Triantaphyllides, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ierosinātais likumprojekts atbilst vispārīgai stratēģijai padarīt nelikumīgu cīņu par cilvēktiesību aizstāvību Izraēlā, apklusinot opozicionāru balsis valstī un veicot līdzīgus iebiedēšanas pasākumus, piemēram, kā tas noticis iepriekš, arestus demonstrāciju pret karu Gazas sektorā laikā.

Pagājušā gada maijā Ārējo attiecību ģenerāldirektorāts secināja, ka NVO situācija Izraēlā ir pasliktinājusies. Taču kopš tā laika Eiropas Savienība ne reizi nav publiski nosodījusi lēmumus attiecībā uz ierosinātajiem tiesību aktiem, kā arī nav publiski aicinājusi Izraēlu nodrošināt tās pilsoņiem vārda brīvību. Eiropas Savienība nevar apgalvot, ka tā ievēro tiesiskuma principu un atzīst tā apdraudējumus, tajā pašā laikā pieverot acis uz to, ka netiek ievērotas cilvēktiesības. Tai jāsniedz publisks paziņojums, aicinot Izraēlu nepieņemt likumprojektu.

Laikā, kad tiek organizēti pasākumi, kas vērsti pret Eiropas Savienības finansētajām NVO, un kad ir apdraudēts to finansiālais atbalsts no Kopienas puses, Eiropas Savienība nevar turpināt stiprināt attiecības ar Izraēlu. Tai jāizvirza nosacījumi tirdzniecības turpināšanai un jāpārtrauc asociācijas nolīguma īstenošana līdz tam laikam, kad Izraēlas Valsts nodrošinās vārda un biedrošanās brīvību. Turklāt Izraēlai jāievēro asociācijas nolīguma 2. panta noteikumi par cilvēktiesībām un jāatsauc ierosinātais likumprojekts.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Bastiaan Belder, *EFD grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šis ir interesantas debātes vairāk nekā viena iemesla dēļ. Apkopojot tos vienā teikumā, var teikt, ka, pamatojoties uz parlamentāriem jautājumiem, kas vairs nav aktuāli, mēs debatējam par pašreizējo Izraēlas tiesisko procedūru, kuras mērķis ir nodrošināt pēc iespējas lielāku Izraēlas NVO finansiālo pārredzamību. Lūdzu, paturiet prātā, ka likumprojektā, par kuru diskutējam, ir rūpīgi līdzsvarotas organizāciju tiesības brīvi darboties demokrātiskā vidē un Izraēlas pilsoņu tiesības zināt, kas finansē attiecīgo NVO darbību. Jau daudzus gadus pārredzamība ir Eiropas politikas devīze. Vai ir kāds iemesls, kāpēc šo tik bieži atzīto principu nevajadzētu pienācīgi piemērot situācijā, kad Eiropas Savienība un tās dalībvalstis piešķir ievērojamu finansējumu Izraēlas NVO? Ja šis Parlaments pret to iebilst, tad, manuprāt, tas izturas liekulīgi gan šeit Parlamentā, gan arī ebreju valstī. Īstenojot šādu politiski aizdomīgu attieksmi, jūs noteikti atbaidīsiet saprātīgi domājošus Eiropas pilsoņus, proti, nodokļu maksātājus.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, mani nopietni satrauc vairāku šodienas debāšu dalībnieku runu saturs un noskaņa. Tā kā tikko sākušās piesardzīgas tiešās sarunas starp Izraēlu un Palestīniešu pašpārvaldi, es aicinu šo Parlamentu apdomīgi izteikt piezīmes laikā, kad situācija Tuvajos Austrumos ir patiešām nestabila.

Pamatojoties uz gūto pieredzi manā vēlēšanu apgabalā Ziemeļīrijā, es varu apgalvot, ka šādas sarunas ir patiešām viegli ietekmējamā. Ārējā iejaukšanās nereti ir neproduktīva un traucē panākt progresu. Situāciju vēl vairāk pasliktina nepamatotais uzbrukums pagājušajā nedēļā, kura laikā gāja bojā četri Izraēlas pilsoņi. Es esmu pārliecināta, ka deputāti atbalstīs nosodījumu attiecībā uz šo uzbrukumu un atzinīgi novērtēs Izraēlas apņemšanos atsākt sarunas.

Atgriežoties pie attiecīgā likumprojekta, vēlos teikt, ka mums būtu jāatzīst, ka Izraēlas valdība kopā ar Izraēlas parlamentu ir veikusi darbu, lai atrisinātu problēmas. Knesetā izskatītajā likumprojektā ir veiktas būtiskas izmaiņas. Veiktās izmaiņas ir piemērs demokrātijas īstenošanai Izraēlā un tās spējai reaģēt uz saprātīgu un samērīgu kritiku. Pārējie pasākumi ir vērsti uz to, lai NVO tiktu piemēroti atklātības, pārskatatbildības un pārredzamības principi. NVO visā pasaulē regulāri atbalsta šos principus kā būtiskākos principus, lai nodrošinātu veselīgu vidi pilsoniskajām aktivitātēm demokrātiskā sabiedrībā.

Turklāt prasība atzīt citu valstu atbalstu sabiedrības informēšanas kampaņās un tīmekļa vietnēs ir pielīdzināma Eiropas Savienības prasībai finansēšanas jomā atzīt un reklamēt no Eiropas Savienības saņemto finansējumu. Ņemot to vērā, manuprāt, iebildumi no NVO un dažu šā Parlamenta deputātu puses pret šādiem priekšlikumiem ir gan nelogiski, gan liekulīgi.

Šīs debates ir iejaukšanās tādas valsts iekšlietās, kas nav Eiropas Savienības dalībvalsts, turklāt tās attiecas uz jautājumu, kas jau tiek risināts. Daļa Izraēlas iedzīvotāju, iespējams, nonāks pie secinājuma, ka šādu debašu mērķis ir vērsties pret Izraēlu, jo miera sarunu laikā mums būtu jāatbalsta sarunu dalībnieki.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es pateicos *Dodds* kundzei. Cienījamajai deputātei jāatzīst, ka viņa tikai salīdzinoši nesēn ir pievienojusies šim Parlamentam. Tā vien šķiet, ka daži no mums, kuri šeit ir ļoti ilgu laiku, ir bijuši liecinieki vairākām Izraēlas un palestīniešu tiešām miera sarunām, taču varam secināt, ka klusēšana ne vienmēr veicina šādu procesu norisi.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, protams, ka es atzīstu, ka tikai nesēn pievienojos šim Parlamentam, taču es gribētu, lai arī cienījamais deputāts ņemtu vērā to, ka man nav svešas konflikta situācijas vai terorisms, ar ko nācies saskarties manā vēlēšanu apgabalā Ziemeļīrijā.

Patiesībā esmu guvusi personīgu pieredzi saistībā ar šāda veida terorismu, un, ņemot vērā to, ka esmu piedalījies sarunās, kuru rezultātā izdevās panākt mierīgāku un demokrātiskāku nākotni manai tautai Ziemeļīrijā, mana pieredze liecina par to, ka ārēja iejaukšanās un it īpaši lielā mērā negatīva ārēja iejaukšanās, nav nedz pareiza, nedz arī lietderīga.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, klausoties šajās debatēs, man radās vēlēšanās darīt jums zināmu, ka daudzus gadus es biju ģenerāldirektore Polijas NVO, kas atbalstīja Polijas pievienošanu Eiropas Savienībai, veicināja pozitīvu balsojumu referendumā un īstenoja daudzas programmas politiskās izglītības, demokrātijas un citās jomās.

Arī mums bija līdzekļu devēji gan Polijā, gan arī ārvalstīs. Tās bija privātpersonas, uzņēmumi un politiski nodibinājumi, kā arī mēs saņēmām finansējumu no dažādām Eiropas Savienības programmām, un, neapšaubāmi, mūsu pienākums bija paziņot par mūsu finansējuma avotiem un saņemtajām summām. Tas attiecās arī uz finansējumu no Eiropas Savienības budžeta. Man nav ienācis prātā, ka šāda prasība kaut kādā mērā varētu būt diskriminācija vai arī šķērslis mūsu darbībai.

Attiecībā uz šo diskusiju man par nožēlu jāsaka, ka mēs zaudējam laiku debatēs, kuru pamatā ir novecojuši dokumenti. Mēs nespējam novērtēt kopējo situāciju, taču tieši tas mums ir vajadzīgs. Šajā kopējā situācijā ir svarīgi standarti un demokrātija — demokrātija, kuras pamatā ir aktīvi pilsoņi, kuri nereti apvienojas spēcīgās un dinamiskās NVO.

Pārredzamība ir demokrātijas princips, un likumprojekts vai jebkurš cits juridisks dokuments, kas pieprasa nodrošināt konkrēta privāta vai publiska finansējuma veida pārredzamību, šajā Parlamentā būtu nevis jānosoda, bet gan jāatbalsta.

Mums, iespējams, drīzāk būtu arī jāatbalsta ziņošanas pienākums attiecībā uz privātiem līdzekļu devējiem. Kā gan pārredzamība var ierobežot darbību, pasliktināt NVO situāciju,

diskriminēt? Kāpēc mums vajadzīga pārredzamība? Tie ir jautājumi, kurus mums būtu sev jāuzdod attiecībā uz jebkuru mūsu atbalstītu organizāciju pasaulē.

Izraēla ir demokrātiska valsts. Knesetā notika aktīvas diskusijas par šo likumprojektu, un pagājušā gada augustā tas tika apstiprināts. Tāpēc, pateicoties komisāram *Füle* kungam par visu informāciju, ko viņš mums sniedza, es varu tikai novēlēt viņam, Komisijai un mums visiem turpināt un attīstīt labu sadarbību starp Eiropas Savienību un Izraēlu.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos atbildēt uz apgalvojumu, ka ārēja iejaukšanās zināmā mērā kaitē miera procesiem. Ja tiktu ievērots šāds princips, Eiropas Savienība un, patiešām, visa pasaule novērstos no ikviena konflikta pasaulē un izliktos, ka tā nav tās darīšana. Tas ir muļķīgs arguments, *Dodds* kundze, un es aicinu jūs pārvērtēt savu nostāju šai jautājumā.

Šim Parlamentam ir visas tiesības pārbaudīt iespējamus apdraudējumus runas brīvībai un biedrošanās brīvībai ikvienā valstī, ar kuru mums ir tirdzniecības attiecības. Mūsu noslēgtie līgumi uzliek mums pienākumu iesaistīties tirdzniecībā, ievērojot ētikas principus. Izraēla, kurai ir ļoti ciešas tirdzniecības attiecības ar Eiropas Savienību, nevar tikt atbrīvota no šādas rūpīgas pārbaudes.

Es atzinīgi vērtēju izmaiņas, ko, neapšaubāmi, pateicoties izdarītajam starptautiskajam spiedienam, līdz šim veikusi Kneseta juridiskā komiteja attiecībā uz NVO finansēšanas likumprojektu, taču joprojām tiek īstenots tikai likumprojekta pieņemšanas pirmais posms. Likumprojekts vēl būs jānodod atpakaļ komitejai un tiks izskatīts otrajā un trešajā lasījumā. Mēs vēl nezinām, kāda būs likumprojekta galīgā versija.

Taču tāds likumprojekts, kāds tas ir patlaban, ir pārāk stingrs un nelīdzsvarots, turklāt tas ir diskriminējošs un atbalsta privātus ziedojumus no ārvalstu struktūrām, kurām nav jāatklāj šādu ziedojumu avots vai mērķis. Jautājums ir par to, vai šā likumprojekta mērķis ir nodrošināt pārredzamību vai nē. Ja mērķis ir nodrošināt pārredzamību, tad tai jābūt pilnīgai pārredzamībai.

Es esmu skeptiski noskaņots attiecībā uz rezultātu un uzskatu, ka Parlamentam, Komisijai un Padomei jāsaņem piesardzība un skaidri jāpasaka, ka tāda tiesību akta pieņemšana, kas neatbilst līdzsvarotām pārredzamības prasībām, ietekmēs mūsu attiecības.

Es vēlos īsi komentēt ierosināto tiesību aktu par atbalstu boikotam, kura mērķis ir kriminalizēt personas/uzņēmumus/valstis, kas atbalsta nelikumīgi izveidotās apmetnēs izgatavotu ražojumu tirdzniecības boikotu Eiropā. Manuprāt, tas ir tiesību uz politisku rīcību pārkāpums.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kuru uzdeva, paceļot zilo kartīti, saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, tikai pirms brīža kolēģis deputāts *De Rossa* kungs minēja, ka debātes par apstrīdēto likumprojektu jau ir notikušas un ka likumprojektā ir izdarīti grozījumi. Es vēlos norādīt, ka debātes joprojām notiek. Mani kā Izraēlas delegācijas priekšsēdētāju par to informēja šīs nedēļas sākumā, taču mani patiešām pārsteidza tas — un šai sakarībā es vēlos jums uzdot jautājumu —, ka jūs apgalvojat, ka šie grozījumi tika izdarīti, pateicoties ārējam spiedienam. Vai jūs sakāt, ka kolēģiem Knesetā nav tiesību mainīt nostāju, kā to izdarīja attiecīgās komitejas priekšsēdētājs, ierosinot pārredzamības tiesību akta darbības jomā iekļaut arī privātos līdzekļu devējus? Tas noteikti netika darīts ārēja spiediena ietekmē. Citiem vārdiem sakot, vai jūs uzskatāt, ka, tikai

pakļaujoties ārējam spiedienam, Izraēlas parlamenta Kneseta deputāti maina savu viedokli? Manuprāt, šāds uzskats ir aizspriedumains.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es nekādā ziņā neizteiktu tādu mulķīgu apgalvojumu, ka *tikai* ārēja spiediena ietekmē parlamentārieši maina savu nostāju, taču ir acīmredzams, ka starptautiskais spiediens palīdz mainīt nostāju. Tieši tā notika Īrijā. Īstenojot miera procesu Īrijā, ārējais spiediens palīdzēja mainīt ĪRA un *Sinn Féin* nostāju. Īrijā mēs, protams, izdarījām uz šo organizāciju arī iekšēju spiedienu, taču arī starptautiskais spiediens, neapšaubāmi, ir svarīga demokrātiska procesa sastāvdaļa. Galu galā, mēs dzīvojam vienā pasaulē.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, reizēm mani pārsteidz mūsu debāšu norise šeit Parlamentā. Tā tas ir arī šodien.

Par ko mēs runājam? Kāds ir darba kārtības jautājums? Tas nav jautājums par Goldstona ziņojumu. Tas nav jautājums par apmetnēm un par operāciju *Cast Lead*. Debašu nosaukums ir „Likumprojekts par Izraēlas NVO”, un tas ir likumprojekts, par kuru joprojām notiek debātes Knesetā un par kuru vēl nav balsots.

Tāpēc aprīlī mūsu Parlaments pieprasīja izskatīt šo jautājumu tūlīt pēc tam, kad to ierosināja Izraēlas valdība, un pirms to sāka izskatīt Izraēlas parlamenta deputāti. Mūsu debātes šķiet vēl lielākā mērā aizbildnieciskas — diemžēl tas ir vienīgais piemērotais vārds — tāpēc, ka šis likumprojekts, kā jau tika minēts, ir būtiski grozīts. Patiešām, apgalvojums, ka mūsu jautājums, uz kuru jāatbild mutiski, šeit šajā Parlamentā ietekmēja notikumu gaitu, ir apvainojums mūsu kolēģu darbam Knesetā. Tas liecina par pilnīgu izpratnes trūkumu attiecībā uz izraēliešu mentalitāti un demokrātiskā procesa dzīvotspēju, NVO un Izraēlas parlamenta deputātiem.

Pöttering kungs minēja savu neseno vizīti Izraēlā. Arī es esmu atgriezies no Izraēlas; es atgriezos sestdien. Es tikos ar politiskās partijas *Kadima*, Leiboristu partijas un partijas *Likud* vēlētiem pārstāvjiem, un es varu jums apgalvot, ka viņi saistībā ar šo jautājumu jau mēnešiem ilgi sadarbojas ar NVO. Viņi negaidīja mūsu lēmumu. Tāpēc es kaut ko nesaprotu — ikviena demokrātiska valsts pasaulē, un arī tas jau tika minēts, vēlas panākt lielāku pārredzamību, ētikas principu ievērošanu un pārskatatbildību valsts darbībā. Tas attiecas gan uz valdībām, acīmredzot arī uz politiskām partijām, valsts pārvaldi, dalībvalstīm, Komisiju un mūsu Parlamentu; visas šīs struktūras, valstis un organizācijas īsteno vienotu pārredzamības nodrošināšanas procesu — procesu, kas ir vēl jo vairāk vajadzīgs un pieņemams, ja tas tiek īstenots tik nestabilā reģionā kā šis, kuru skāris tik traģisks konflikts.

(Runātāja piekrita atbildēt uz jautājumu, kuru uzdeva, paceļot zilo kartīti, saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tā kā Ries kundze uzskata, ka nav izdarīts spiediens uz Knesetu vai uz Izraēlas iestādēm, es tikai vēlos viņai lūgt izskaidrot Izraēlas vēstniecības paziņojumu, par kuru pirms brīža runājām, un vairākas e-pasta vēstules, kuras esam saņēmuši pēdējās dažās dienās.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es, līdzīgi kā De Rossa kungs, neteicu, ka Kneseta deputāti vai Izraēlas iestādes nav ietekmētas, taču, neapšaubāmi, mūsu un tikai mūsu darbs ir mainījies notikumu gaitu šajā valstī. Ņemot vērā to, ka tikai pagājušajā nedēļā apspriedu šo jautājumu ar šīs valsts parlamenta deputātu, es tikai vēlos teikt, ka Knesets sāka debāšu procesu un šā likumprojekta grozīšanu labu laiku pirms mūsu iejaukšanās un neatkarīgi no tās. Es uzskatu, ka dažas no mūsu šeit sniegtajām piezīmēm

ir pārkāz aizbildnieciskas, un es patiešām nevēlos runāt vēstnieka vārdā, kurš vakar sniedza jau pieminēto paziņojumu. Es nedomāju, ka man tas būtu jādara.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs es personīgi ilgu laiku savā politiskajā karjerā esmu veltījusi pārredzamības veicināšanai politisko lēmumu pieņemšanas procesā, taču, manuprāt, ir diezgan skaidri redzams, ka šis likumprojekts attiecībā uz pārredzamības nodrošināšanu ir lielā mērā selektīvs.

Cilvēktiesību apakškomitejas sanāksmē, kas notika jūnijā, piedalījās NVO pārstāvji no Izraēlas, un mēs viņiem uzdevām jautājumus par šo tiesību aktu. Viņi bija satraukti. Mēs uzklaušījām arī atšķirīgus viedokļus, un saistībā ar šo likumprojektu es personīgi sarakstījos ar Izraēlas vēstnieku Eiropas Savienībā.

Tāpēc es vēlos teikt, ka mūsu paveiktais darbs Parlamenta apakškomitejā saistībā ar šo jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, ir palīdzējis radīt priekšnosacījumus efektīvām publiskām debatēm, kas nodrošinās rezultātus.

Taču, kas ir vissvarīgākais, jau pieminētajā apakškomitejas uzklaušīšanā mani iespaidoja pozitīvā gaisotne, kādā noritēja izraēliešu un palestīniešu NVO sadarbība. Es uzskatu, ka mums jāmeklē jaunas iespējas, kā atbalstīt viņu sadarbību, jo tai var būt ļoti liela nozīme miera procesā.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šīs debātes apstiprina daudzus aizspriedumus attiecībā uz Izraēlu, kas joprojām ietekmē Eiropas Savienības politiku Tuvajos Austrumos.

Šodien mēs diskutējam par Knesetā iesniegtu likumprojektu, kas patiesībā vairs neeksistē, jo ir būtiski grozīts. Jaunais likumprojekts aicina nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz finansējumu, ko no ārvalstīm saņem Izraēlā darbojošās nevalstiskās organizācijas (NVO), no kurām dažas, kā tiek apgalvots, ir vairāk iesaistītas politikā, nevis humānās palīdzības sniegšanā.

Manuprāt, šāds aicinājums nodrošināt pārredzamību neierobežo cilvēku bīdrošanās brīvību, taču šodien mēs par šo likumprojektu diskutējam tā, it kā tas šādu brīvību ierobežotu. Mums nevajadzētu būt pārsteigtiem par Izraēlas politiku neuzticīgo attieksmi pret Eiropas Savienību, un, iespējams, tāpēc mēs nesēžam pie Izraēlas un palestīniešu sarunu galda, neskatoties uz to, ka esam galvenais līdzekļu devējs reģionā.

Tā vietā mums būtu jārunā par to, kā uzlabot mūsu NVO un Apvienoto Nāciju Organizācijas aģentūru, kas darbojas šajā reģionā, finansēšanas procedūru pārredzamību un izsekojamību. Tādējādi mēs likvidētu visas šaubas par mūsu politisko nostāju.

Nobeigumā es vēlos izteikt priekšlikumu: tā vietā, lai diskutētu par šo likumprojektu, kāpēc gan mums neorganizēt debātes par arvien pieaugošo antisemitismu Eiropā, it īpaši pēc tam, kad paziņojumu sniedza *De Gucht* kungs?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, 2010. gada februārī Knesets pieņēma tiesību aktu, ar ko visām organizācijām, kuras sadarbojas ar ārvalstu struktūrām, atceļ piemērotos nodokļu atbrīvojumus. Pēc tam aprīlī tika izskatīts likumprojekts, kura mērķis bija aizliegt tādu nevalstisko organizāciju (NVO) darbību, kuras ārvalstīs iesaistītas tiesvedībā pret Izraēlas amatpersonām. Ir acīmredzams, ka sistēmas kritiķi Izraēlā drīz vien kļūst par lielākajiem valsts ienaidniekiem. Organizācija „Jaunais Izraēlas fonds” tiek publiski apsūdzēta par Izraēlas Valsts pamatu iznīcināšanu tikai tāpēc, ka tā palīdzēja sagatavot Goldstona ziņojumu.

Eiropas Savienībai jāieņem skaidra nostāja attiecībā uz šo arvien pieaugošo neiecietību. Izraēlā un Palestīnā NVO ir ļoti liela nozīme, iesaistot pilsoņus politikā, un tāpēc, kā demokrātiskas sistēmas sastāvdaļas, tās ir pelnījušas aizsardzību. Mēs sagaidām, ka jebkura valsts, kas, līdzīgi kā Izraēla, vēlas iesaistīties ciešākās attiecībās ar Eiropas Savienību, ievēros Eiropas noteikumus un respektēs Eiropas standartus.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, sev par lielu pārsteigumu esmu sapratusi, ka Izraēla cenšas panākt, lai šis jautājums netiktu iekļauts Eiropas darba kārtībā. Es vienmēr ievēroju principu, ka, ja valsts tic saviem tiesību aktiem, tai nevajadzētu baidīties diskutēt par tiem, un šādas diskusijas var palīdzēt veidot vidi, kurā NVO, uz ko attiecas šis jautājums, var netraucēti turpināt savu darbu Izraēlā. Tāpēc debātes šajā Parlamentā var tikai palīdzēt kļiedēt bažas.

Priekšsēdētāja kungs, es ar gandarījumu varu atzīmēt, ka tik daudz kas ir noticis laikposmā no 27. aprīļa, kad *Heidi Hautala* iesniedza jautājumu, uz ko jāatbild mutiski, līdz šodienas debātem. Ņemot vērā vēstnieka vēstuli un likumprojekta tulkojumu, es saprotu, ka ir izdarīti būtiski grozījumi. Es par to priecājos. Taču mani satrauc jautājums par to, kā jaunais tiesību akts tiks piemērots un vai tas tiks piemērots selektīvi. Manuprāt, NVO pārredzamība ir ikvienas demokrātijas neatņemama sastāvdaļa, tāpēc ir svarīgi, lai arī Izraēla nodrošinātu, ka tiek likvidēti nepamatoti šķēršļi to darbībā. Es vēlos uzdot jautājumu *Füle* kungam: vai mums ir garantija, ka tiks nodrošināta vienlīdzīga attieksme pret visām NVO Izraēlā un ka ar šo jauno tiesību aktu netiks ieviesti ierobežojoši pasākumi attiecībā uz NVO, kuras pilnībā vai daļēji finansē ārvalstu struktūras?

Mana trešā piezīme attiecas uz pārredzamību, ko izmanto kā argumentu — un tas ir labi un apsveicami, taču es nesaprotu, kāpēc šā tiesību akta darbības jomā nav iekļauti privāti ziedojumi. Manuprāt, tas ir būtisks tiesību akta trūkums.

Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz visiem pārējiem aspektiem es piekrītu kolēģa *Pöttering* kunga komentāriem, kurus viņš sniedza saistībā ar apmetņu veidošanas politiku.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Man jāsaka, ka mani pārsteidz šīs diskusijas noskaņa. Šodien mums bija jārunā par mūsu priekšlikumiem un mūsu nostāju attiecībā uz likumprojektu, kurš joprojām tiek grozīts, kā arī par to, ko mēs varam ierosināt kolēģiem Izraēlas parlamentā Knesetā, kuri, tāpat kā mēs šeit Eiropas Parlamentā, ir vēlēti pārstāvji, un arī par vērtīgiem padomiem, ko mēs varētu sniegt, vai vērtīgu mūsu pieredzi šāda veida tiesību aktu pieņemšanā.

Diemžēl šī diskusija ir kļuvusi par tādu kā atsevišķas šā Parlamenta deputātu grupas cīņu pret Izraēlu kopumā. Mums jāatceras, ka Izraēla atrodas ļoti sarežģītā pozīcijā un sarežģītā situācijā, ka tā ir vienīgā demokrātiskā valsts šajā reģionā un ka pret to vērsti gandrīz visu tās kaimiņvalstu uzbrukumus. Tas ir pirmais arguments, un, lai kļiedētu šaubas, vēlos teikt, ka iepriekšējā Parlamenta pilnvaru termiņa laikā biju Eiropas Parlamenta Delegācijas attiecībām ar Izraēlu priekšsēdētāja vietniece. Tādējādi esmu guvusi pieredzi un, jāsaka, patiešām pozitīvu pieredzi darbā ar kolēģiem no Izraēlas parlamenta Kneseta, un Izraēlas vizīšu laikā un, uzdodot jautājumus, kuriem, iespējams, Kneseta deputāti nepiekrīta, man nekad neradās sajūta, ka viņi nevēlas uz tiem atbildēt. Nobeigumā vēlos teikt, ka daudzi no jums, kuri piedalās šajās debātes, kopā ar mani strādāja delegācijā vai pat dara to vēl šodien. Tāpēc aicinu virzīties uz priekšu un nākt klajā ar efektīviem priekšlikumiem, un, manuprāt, kolēģi Knesetā ņems vērā šos priekšlikumus un ar prieku pieņems tiesību aktu, kas ierosināts šādā veidā.

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, pēdējā runa lika man atcerēties e-pasta vēstuli, kuru pirms kāda laika saņēmām no ASV un Izraēlas sadraudzības organizācijas un kurā bija teikts, ka ir pēdējais laiks sākt izturēties pret Izraēlu kā pret demokrātisku valsti. Šī runa atgādināja man labi zināmo stāstu par Gandiju, kuram reiz jautāja, ko viņš domā par rietumu civilizāciju. Viņš atbildēja: „Tā ir lieliska ideja”. Es domāju, ka mums būtu jāizturas pret Izraēlu kā pret demokrātisku valsti un jāizvirza nepieciešamās prasības, lai tā kļūtu par patiesi demokrātisku valsti.

Šodien šeit tika skaidri pateikts, ka mūs neapmierina pārredzamība tikai attiecībā uz publisku finansējumu, ja tā netiek pieprasīta attiecībā uz privāto finansējumu, lai gan visi zina, no kurienes nāk liela daļa privāto līdzekļu. Mēs nevaram uztvert Izraēlu nopietni, ja tā aizbildinās ar ebreju vajāšanu un holokaustu, lai slikti izturētos pret citiem. Es uzskatu, ka šāda ebreju ciešanu banalizēšana, iespējams, ir viens no apkaunojošākajiem argumentiem, ko dzirdējam šajā debatēs. Šos pastrādātos vardarbīgos noziegumus nedrīkst izmantot kā absurdu aizbildinājumu, lai neievērotu svarīgus demokrātijas pamatprincipus. Mums jāizvirza atbilstīga prasība Izraēlai, un mēs pret to nevaram izturēties kā pret vārgu bērnu nometni vai attiecībā uz šo valsti pieļaut izņēmumus, it kā tā kaut kādā ziņā būtu nepilnvērtīga.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Šis jautājums, ko Komisijai uzdeva pa kreisi sēdošie deputāti, ir, ja tā var teikt, politiskās grupas nostājamai neatbilstīgs jautājums, un tāpēc tas ir bezjēdzīgs. Un viens no iemesliem šādam apgalvojumam ir tas, ka likumprojekts, par kuru nākamajā mēnesī notiks balsojums Knesetā, patlaban ir būtiski grozīts. Es esmu cieši pārliecināta, ka tādai saskaņā ar demokrātijas principiem funkcionējošai valstij kā Izraēla ir tiesības pieņemt likumus, ja tie nav pretrunā starptautiskajām tiesībām, un to nevar teikt pat par sākotnējo valdības priekšlikumu. Es vēlos jums atgādināt, ka manā valstī tā ir standarta prakse, ka brīvprātīgo organizācijas paziņo finansējuma avotus, tostarp ārvalstu un privātos ziedotājus.

Eiropas Savienība līdzfinansē nevalstiskās organizācijas visā pasaulē, un mēs ne vienmēr skaidri zinām, kādiem mērķiem atbalsts tiek izlietots. Taču tāpēc mums būtu atzinīgi jānovērtē fakts, ka Izraēlas valdība un parlaments mēģina panākt lielāku pārredzamību attiecībā uz finansējumu, ko politiskās kustības un politiski aktīvas nevalstiskas organizācijas saņem no ārvalstīm. Mums drīzāk būtu jāsatraucas par to, ka dažas no šīm organizācijām izmanto ārvalstu teroristu organizāciju piešķirtus līdzekļus, lai apdraudētu centienus panākt mieru un Izraēlas pilsoņu drošību.

Man ir ļoti žēl, ka dažus kreisajā pusē sēdošos deputātus satrauc ideja par labām Izraēlas un Eiropas Savienības attiecībām. Taču mūsu prioritāte ir Izraēlas un nākotnes Palestīnas valsts miermīlīga līdzāspastāvēšana, nevis aizspriedumu un baumu izplatīšana. Tomēr mani satrauc tas, ka Komisija nav aicināta piedalīties starpvaldību sarunās, un mans jautājums Komisijai ir šāds: vai jūs spējat mainīt šo situāciju?

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kādam noteikti var rasties iebildumi pret iemesliem, kas liek Eiropas Parlamentam rīkot debātes un pieņemt lēmumu par tiesību aktu, ko patlaban pieņem tāds demokrātiski ievēlēts parlaments kā Knesets Izraēlā.

Šādi iebildumi ir saprotami, taču ir vismaz divi būtiski iemesli, kāpēc ir vajadzīgas šīs debātes. Pirmais iemesls ir unikālā situācija Tuvajos Austrumos, ko radījis konflikts, kurš jau ir pārāk ieildzis un kurā ir iesaistīta ne tikai Izraēla. Otrais iemesls ir nevalstisko organizāciju (NVO) būtiskā nozīme šajā reģionā gan humānās palīdzības sniegšanas jomā,

gan arī saistībā ar sadarbības politikas izstrādi. Turklāt arī Izraēlas iestādēm būtu rūpīgi jāizvērtē šo organizāciju nozīme, jo, ja savu ieguldījumu nebūtu devušās visas nevalstiskās organizācijas, spriedze reģionā būtu lielāka un situācija daudz nopietnāka.

Tāpēc šķiet pilnīgi dabiski ierosināt Knesetam, pieņemot tiesību aktu šajā jomā, papildus jau izdarītajām izmaiņām noteikt divus skaidrus mērķus, proti, nodrošināt finansējuma pārredzamību, piemērojot šo prasību objektīvi visām organizācijām, tostarp, piemēram, NVO, kuras darbojas apmetnēs, un nodrošināt iespēju visām NVO praktiski strādāt, jo šo organizāciju darbs ir svarīgs ne tikai miera sarunu norisei nākotnē.

Sari Essayah (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, likumprojekta princips ir nodrošināt ārvalstu valdību piešķirtā finansējuma NVO pilnīgu pārredzamību.

Vai mums ir kāda problēma saistībā ar pārredzamību? Es ceru, ka nē. Lielākajā daļā Eiropas Savienības dalībvalstu ir spēkā tiesību akti par NVO finansējumu un tā pārredzamību, kā arī par politisko partiju finansējumu. Piemēram, Somijā mēs nesam pieņemam likumu par politisko partiju finansējumu, ar ko mēs vēlējāmies aizliegt finansējumu no ārvalstīm, izņemot finansējumu no līdzīgi domājošām Eiropas partijām. Mēs nevēlamies, lai ārvalstu spēki varētu nopirkt ietekmi Somijas politiskajā dzīvē.

Mēs, politiķi, būtu patiešām pārsteigti, ja kāda Eiropas Savienības dalībvalsts sāktu finansēt mūsu valsts NVO, lai tās īstenotu politiskas kampaņas. Mēs vismaz gribētu noskaidrot finansējuma avotu un iespējamo motivāciju.

Kvarteta pārstāvis Tonijs Blērs savā runā, kuru viņš sniedza pagājušajā nedēļā pilsētā *Herzliya*, norādīja, ka Eiropa attiecībās ar Izraēlu ļoti bieži piemēro dubultstandartus. Viņš aicināja Izraēlas valdībai nepiemērot noteikumus, kādus mēs pat nekad neiedomātos piemērot savai valstij.

Tāpēc Eiropas Parlamentam būtu jāatbalsta Izraēlas likumdevēji pārredzamības nodrošināšanā, nevis jāuzbrūk viņiem ar nepamatotām apsūdzībām un jāiejaucas demokrātiskā likumdošanas procesā.

Vai mēs, eiropieši, pilnībā apzināties to, ka Eiropas Savienības finansētie NVO projekti ne vienmēr veicina mieru, bet drīzāk ir vērsti uz savstarpējās neizpratnes un naidīguma veicināšanu starp izraēliešiem un palestīniešiem?

Tāpēc šis jaunais tiesību akts ir svarīgs arī Eiropas nodokļu maksātājiem, jo mēs zināsim, kā tiek izlietots mūsu finansējums šajā reģionā.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, parasti saka, ka pirms līguma parakstīšanas ar banku ir jāizlasa teksts sīkā drukā lapas apakšā. Attiecībā uz jautājumu, par kuru šodien notiek diskusija, ir svarīgi izlasīt jautājuma beigu daļu. Autori jautā, kā šis jautājums ietekmēs Eiropas Savienības un Izraēlas attiecības nākotnē. Mana atbilde ir tāda, ka šim jautājumam būs patiešām pozitīvas sekas, jo mēs šodien sakām, ka mums ir partneris Tuvajos Austrumos, kas ir demokrātiska valsts, un ka šajā valstī ir cilvēki, kuri vēlas Eiropas finansējumu izmantot piesardzīgi un kontrolēt šā finansējuma izlietojumu. Izraēla ir vienīgā valsts reģionā, kurā tik piesardzīgi izturas pret Eiropas līdzekļiem. Pavisam netālu no šīs valsts bez pēdām pazūd miljoniem eiro, un mēs nezinām, kā šos līdzekļus izmanto. Ja šodien mēs uz brīdi varam justies apmierināti, tad tas ir tāpēc, ka veicinām demokrātiju Izraēlā. Mēs sakām, ka tā ir demokrātiska valsts un ka tā attīsta demokrātiju atbilstīgi mūsu standartiem. Eiropas Parlamentam šajās debatēs ir izdevies panākt kaut ko patiešām ārkārtīgi vērtīgu. Godprātīgi mēs esam aizstāvējuši nevalstiskās organizācijas Izraēlā — organizācijas,

kuras nejtūtas apdraudētas, un mēs aizsargājam tās pret tiesību aktu, kurš vēl nav stājies spēkā. Es vēlos, lai šis aspekts tiktu uzskatīts par pozitīvu šo debašu vēstījumu.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Ierobežojošo tiesību aktu pieņemšana Izraēlā liecina par to, ka arvien palielinās plaisa starp Izraēlas ideālu kļūt par vienīgo reālo demokrātiju Tuvajos Austrumos, kā mēs lepni apgalvojam, un reālo situāciju, kas, neskatoties uz šīm nenoliedzamajām demokrātijas pazīmēm, ietver arī kaimiņos dzīvojošo palestīniešu likumīgo tiesību uz pašnoteikšanos un savu valsti un brīvību apspiešanu.

Tā kā šādu politiku īsteno Izraēlas valdība, ikviens, kas pret to iebilst, neatkarīgi no tā, vai tā ir privātpersona vai nevalstiska organizācija, agrāk vai vēlāk kļūst par šīs diktatūras ienaidnieku. Demokrātijai ir grūti vai pat neiespējami pastāvēt aiz augstām sienām, vienlaicīgi apspiežot citus. Tā ir ilūzija.

Tāpēc Izraēlai būs jāizdara izvēle starp demokrātijas saglabāšanu un demokrātisku attīstību, atzīstot un atļaujot tās kaimiņos dzīvojošajai tautai, palestīniešiem, īstenot savas demokrātiskās tiesības, un tās pašreizējās politikas turpināšanu, apdraudot šīs tiesības un laiku pa laiku demonstrējot nedemokrātisku rīcību, atklātības trūkumu, tuvredzību, ksenofobiju un tās pilsoniskās sabiedrības apspiešanu. Diemžēl, neizbēgami, cena par šādu politiku pret palestīniešiem būs Izraēlas demokrātijas iznīcināšana.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties komisāram Füle kungam ne tikai par viņa patiešām skaidrajiem izteikumiem attiecībā uz Izraēlas pilsonisko sabiedrību, kas, kā mēs visi zinām, ir ļoti daudzveidīga, bet arī par izteikto kritiku attiecībā uz grozīto tiesību aktu.

Viens no, manuprāt, patiešām pozitīviem aspektiem patlaban īstenotajā procedūrā ir tas, ka ir grozītas vairākas lielā mērā negatīvi vērtējamās likuma daļas. Taču joprojām ir aktuāli vairāki jautājumi, kurus Kneseta deputātiem, iespējams, vajadzētu pārskatīt rūpīgāk. Jūs minējat vienu no tiem, proti, privātais finansējums nav iekļauts likuma par pārredzamības nodrošināšanu darbības jomā. Mēs ļoti labi zinām, ka arī mūsu valstīs tiek piešķirts privāts finansējums un ka pārredzamība ir jānodrošina. Kāds cits šeit minēja, ka politiskajām partijām būtu atklāti jāpaziņo privātpersonas, uzņēmumi un citas struktūras, kas tām piešķir finansējumu. Manis pašas valstī pastāv problēmas šajā jomā.

Tas ir jautājums, attiecībā uz kuru, neskatoties uz mūsu draudzīgo attieksmi pret Izraēlu un Knesetu, es ceru, ka tomēr tiks panāktas izmaiņas, lai Izraēlas pilsoniskā sabiedrība varētu kļūt vēl pārredzamāka, kā arī aktīvi strādātu nākotnē, lai panāktu mieru reģionā.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Nav šaubu, ka Izraēla ir demokrātiska valsts, taču neviena demokrātiska valsts nav imūna pret nedemokrātisku rīcību vai spiedienu.

Šajā gadījumā, kurš saistīts ar spiedienu uz nevalstiskajām organizācijām Izraēlā, mēs esam saskārušies ar nedemokrātisku rīcību, un, patiešām, mēs tikām brīdināti par šādu rīcību, kad mūsu delegācija devās vizītē uz Izraēlu. Turklāt tagad, kad esmu runājis ar vairākām personām Briselē, es esmu patiešām pārliecināts, ka šāda rīcība tika pieļauta.

Mēs šeit šodien debatējam par vienu konkrētu tiesību aktu. Taču patiesībā ir trīs tiesību akti, kas katrs savā veidā nostāda NVO un to sadarbības partnerus nedrošā pozīcijā. Šādi tiesību akti nerada pozitīvu ietekmi uz demokrātiju. Tā kā mūsu debātes ietekmēs arī miera sarunas, es vēlos teikt, ka līdz šiem miera sarunām vislielāko kaitējumu izdarīja Izraēlas ārlietu ministra *Lieberman* kunga paziņojums, ka Izraēla turpinās būvēt apmetnes okupētajās teritorijās.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties Izraēlai par to, ka tā izturas nopietni pret daudzajām izteiktajām bažām attiecībā uz tās ierosināto tiesību aktu, un arī par to, ka tā vismaz nedaudz atvieglējusi noteikumus.

Jau daudzus gadus nevalstiskajām organizācijām (NVO) tiek prasīts pilnīgi pārredzamā veidā atklāt to finansējuma avotus un pat publicēt šo informāciju to tīmekļa vietnē. Iecerētais tiesību akts pat šajā pārstrādātajā versijā ir vērsts tikai uz konkrētām NVO, pirmkārt, pret cilvēktiesību organizācijām un, otrkārt, pret organizācijām, kuras saņem publisku finansējumu. Tas ir arī, piemēram, publisku finansējumu no Apvienoto Nāciju Organizācijas vai Eiropas Savienības. Taču galēji labējām grupām vai nevalstiskajām organizācijām, kuras saņem privātu finansējumu un kuras, piemēram, atbalsta nelikumīgu apmetņu būvniecību, netiek piemēroti tiesiskie ierobežojumi, un tām nav jāpublisko finansējuma avoti. Ierosinātā tiesību akta problēma ir šī nevienlīdzīgā attieksme.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, šodienas debates vēlreiz parādījušas to, cik svarīga mums visiem Eiropas Savienībā ir pilsoniska sabiedrība. Brīva un aktīva pilsoniskā sabiedrība ir veselīgas demokrātijas attīstības pamatā.

Es esmu ņēmis vērā daudzās jūsu šodien sniegtās piezīmes un darīšu tās zināmas mūsu Izraēlas partneriem. Es arī atradīšu veidu, kā informēt Augsto pārstāvi un priekšsēdētāja vietnieci par vairākiem mūsu debašu aspektiem, jo viņa ir mūsu pārstāve Kvartetā un efektīvi nodrošina to, lai Eiropas Savienībai arī turpmāk būtu ļoti liela nozīme Tuvo Austrumu miera procesā.

Pirms noslēdzu uzstāšanos, es vēlos sniegt vēl divas ļoti svarīgas piezīmes. Pirmkārt, mēs turpināsim piešķirt finansējumu NVO atbilstīgu projektu īstenošanai saskaņā ar mūsu mērķiem. Otrkārt, mēs turpināsim dialogu ar Izraēlas iestādēm, pamatojoties uz spēkā esošajām politiskajām vienošanām. Dialogam ar šo ļoti svarīgo partneri arī turpmāk jābūt atvērtam, īstenojot to visos līmeņos un izmantojot visus kanālus.

Nobeigumā varu jums apliecināt, ka Komisija arī turpmāk sekos līdzi šim jautājumam un turpinās skaidrot mūsu Izraēlas partneriem nepieciešamību sekmēt un vēl vairāk veicināt, nevis ierobežot, aktīvā NVO sektora darbu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Olga Sehmalová (S&D), *rakstiski.* – (CS) Brīvprātīgo organizācijas ir likumīga un svarīga pilsoniskās sabiedrības sastāvdaļa normālā demokrātiskā valstī. Taču vienlīdz likumīgi ir pieprasīt pārredzamību attiecībā uz to finansējumu gan no publiskiem, gan arī privātiem avotiem. Tāpēc jautājums, kas jārisina, ir par pārredzamības līmeni un īpašiem tiesību aktiem šādas pārredzamības nodrošināšanai. Ņemot to vērā, būtu vēlams risināt šo jautājumu objektīvi un bez aizspriedumiem, kā arī uzticoties mūsu Izraēlas parlamentā Knesetā demokrātiski ievēlēto kolēģu darbam.

13. Situācija saistībā ar Jordānas upi un jo īpaši saistībā ar teritoriju tās lejtecē (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru S&D grupas vārdā Komisijai uzdeva *Paolo De Castro, Véronique De Keyser, Jo Leinen* un *Adrian Severin*, par situāciju saistībā ar Jordānas upi un jo īpaši saistībā ar teritoriju tās lejtecē (O-0092/2010 - B7-0452/2010).

Paolo De Castro, *autors.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Jordānas upe ir milzīga vērtība, kas ir svarīga ne tikai videi, bet arī Jordānijas, Izraēlas un Palestīnas teritoriju lauksaimniecībai un ekonomikai, un tās pašreizējā degradācija nevar mūs nesatraukt.

Ir svarīgi norādīt, ka katru gadu aptuveni 98 % no 1,3 miljardiem kubikmetru dabīgā saldūdens upes lejtecē tiek novirzīti, un gariem upes posmiem draud izsīkšanas risks. Tas rada postošas sekas, ne tikai kaitējot bioloģiskajai daudzveidībai, bet galvenokārt tas attiecas uz vietējām kopienām, kurām piekļuve ūdenim kļūst ierobežota. Vairākas starptautiskas organizācijas, tostarp Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārā asambleja un Amerikas Savienoto Valstu Senāts, ir pievērsušās Jordānas upes nopietnajai degradācijas problēmai.

Arī mums jāpieprasa ne tikai vietējo pašvaldību un valsts iestāžu, bet arī Padomes, Komisijas un dalībvalstu iekļaušanās, lai sniegtu tehnisku un finansiālu palīdzību upes atjaunošanā. Jo īpaši — kā tas ir minēts kopīgajā rezolūcijā, ko parakstījušas visas politiskās grupas, kurām es pateicos par to patieso atbalstu — mums jāprasa, lai Komisija iekļauj skaidru, konkrētu atsauci uz šo projektu savos kaimiņattiecību rīcības plānos par attiecībām ar Izraēlu, Jordāniju un Palestīnas pašpārvaldi.

Pirmais solis varētu būt kopīgs pētījums par Jordānas upes stāvokli. Mēs labi apzināties, ka ūdens ir dārga un neatņemama vērtība, tāpēc es gribu norādīt, ka taisnīga ūdens sadalīšana nozīmē vienlīdzīgu visu kopienu pieprasījuma apmierināšanu šajā reģionā. Tas ir īpaši būtisks jautājums, ja Tuvajos Austrumos mēs vēlamies panākt ilgstošu mieru un stabilitāti.

Pēdējā laikā mēs ar cerībām esam vērojuši miera sarunu atsākšanos starp izraēliešiem un palestīniešiem, jo šajās sarunās ūdens resursu pārvaldība ir noteikta kā viens no galvenajiem punktiem. Mēs ceram, ka iesaistīto valstu un teritoriju valdības, vietējās kopienas un pilsoniskās sabiedrības organizācijas pēc iespējas ātri sāks efektīvi sadarboties, lai glābtu Jordānas lejteci. Tas ir mūsu pienākums ne tikai šīs upes lielās simboliskās vērtības dēļ, bet galvenokārt tādēļ, lai uzlabotu vietējo kopienu dzīves apstākļus.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti! Es vēlos pateikties jums par iespēju apspriest kritisko ūdensapgādes situāciju Tuvajos Austrumos.

Eiropas Savienība uzskata, ka ūdens šajā reģionā ir iemesls nopietnām bažām, un mani tas uztrauc tikpat stipri kā godājamais Parlamenta deputāts, jo šim reģionam ir raksturīgs ūdens deficīts, ūdens noslodze un ūdens kvalitātes pasliktināšanās, un iespējams, ka turpmāk klimata pārmaiņu seku dēļ šis stāvoklis pasliktināsies.

Mēs apzināties, kā tas var ietekmēt šā reģiona iedzīvotājus, vidi un reģionālo drošību. Eiropas Savienība uzskata, ka ūdens ir prioritāte mieram šajā reģionā un ka minētajai reģionālajai problēmai ir nepieciešams reģionāls risinājums.

Kā jau jūs labi zināt, Eiropas Savienība ir mudinājusi veikt steidzamus pasākumus, lai tiktu noslēgts visaptverošs miera līgums starp Izraēlu un Palestīnu, kurā ūdens būtu viens no „galīgā statusa jautājumiem”, kas jāatrisina līdzās jautājumiem par robežām, bēgļiem, Jeruzālemi un drošību.

Eiropas Savienība atzīst, ka situācija Jordānas upes, ietverot tās pietekas, lejteces baseinā ir īpaša un ka ir nepieciešama efektīvāka ūdens pārvaldība. Tāpēc gan mēs, gan visas kaimiņvalstis esam iesaistījušies daudzējādus pasākumos valstu, apakšreģionu un reģionu līmenī. Mēs atbalstām ūdensapgādes reformas un politiku, kas veicina ilgtspējīgu ūdens resursu pārvaldību.

Īstenojot Eiropas kaimiņattiecību politiku un citus pasākumus, Eiropas Savienība atbalsta uzticēšanās veicināšanas pasākumus, sekmē pārrobežu sadarbību un satuvina ūdens resursus izmantojošās kopienas, kurām ir ūdensapgādes problēmas.

Eiropas Savienības pasākumu mērķis ir dažādu ūdensapgādes iestāžu un ūdens lietotāju veikspējas palielināšana, datu vākšana un apmaiņa, attīrītu notekūdeņu pieejamība, kā arī ūdens resursu saglabāšanas pasākumu veikšana, tostarp ūdensapgādes tīkliem un efektīvām apūdeņošanas sistēmām.

Eiropas Savienība cenšas risināt gan ūdensapgādes sektora pieprasījuma un piedāvājuma jautājumus, gan radīt apstākļus, kas turpmāk nodrošinās ūdens resursu integrētu pārvaldību.

Savos centienos Eiropas Savienība nebūt nav viena. Dalībvalstis un citi donori ir aktīvi iesaistījušies, un mēs rūpīgi saskaņojam savus un viņu pasākumus, lai nodrošinātu papildināmību.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, *PPE grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Eiropas Parlaments rīkojas īpaši labvēlīgi, lai pievērstu uzmanību Jordānas upes pašreizējai problēmai. Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārā asambleja ir izstrādājusi īpaša Jordānas upes un Jordānas upes ielejas pētījuma projektu un savās rezolūcijās aicinājusi tās aizsargāt, jo Jordānas upe ir nenovērtējams mūsu pasaules mantojums, reliģijas un kultūras simbols miljoniem pasaules iedzīvotāju, kā arī šīs teritorijas ekoloģijas, tūrisma un ekonomikas resurss.

Tāpēc pašreizējais mērķis ir uzsvērt tās problēmas un pasākumu nepieciešamību, kas vajadzīgi, lai to aizsargātu, pastiprinātu Eiropas Savienības centienus — Komisija norādīja uz minētajiem centieniem, un mēs citkārt esam tos skāruši, izstrādājot kopējo nostāju — un aicinātu uz reģionālu sadarbību, nodrošinot taisnīgu piekļuvi Jordānas upei tās krastos dzīvojošajām tautām un uzņemoties līdzbildību par tās aizsardzību.

Rezolūcijas priekšlikumā ir uzsvērtā arī labākā prakse, piemēram, īpašs Izraēlas sagatavots ģenerālpilāns, kurā ir aicinājums veikt labākās prakses un īpašu zināšanu apmaiņu, jo Jordānas upe ir kolektīva problēma šim reģionam. Būtiski ir tas, ka tiek uzsvērti arī faktiskie riski — ne tikai ūdens trūkums, ne tikai piesārņojums, bet arī bioloģiskās daudzveidības zudums un upes izsīkšanas risks, ja vien nekas netiks darīts.

Lai uzsvērtu starptautisko un reģionālo sadarbību, priekšlikumā tiek ierosināts izveidot īpašu Jordānas upes ielejas komiteju, kurā varēs piedalīties valstis, ko tieši ietekmē Jordānas upe (Izraēla, Palestīnas pašpārvalde, Jordānija), kā arī citas reģiona valstis, kurām arī ir daļēji jāuzņemas atbildība, piemēram, Libāna un Sīrija. Es ceru, ka šī rezolūcija gūs plenārsēdes dalībnieku atbalstu un Eiropas Parlamenta nosūtītā ziņa būs skaidri formulēta, mērķtiecīga un efektīva.

Véronique De Keyser, *S&D grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Kā jau tika minēts, Nāves jūras un Jordānas upes stāvoklis ir ļoti satraucošs, jo tiek prognozēts, ka 2011. gadā upe vienkārši izsīks, ja nekas nemainīsies.

Ja starptautiskajā un reģionālajā līmenī netiks veikti pasākumi, lai apturētu šādu notikumu gaitu, reģionā iespējami pārmērīgi zaudējumi kultūras mantojuma, bioloģiskās daudzveidības — *Kratsa-Tsagaropoulou* kundze minēja šo jomu —, kā arī drošības un ekonomikas jomā.

Es vēlos pievērst jūsu uzmanību kādai NVO, kas, manuprāt, ir ierosinājusi patiesi nozīmīgu iniciatīvu. Šī NVO — „Zemes draugi” Tuvajos Austrumos — vēlas apvienot Palestīnas,

Jordānijas un Izraēlas pilsētu mērus, kas dzīvo upes krastos, lai aicinātu viņus apsvērt to, ko viņi varētu darīt, lai vismaz nedaudz uzlabotu situāciju.

Šī apvienība un pilsētu mēri ir veikuši dažus interesantus pētījumus par pasākumiem, kurus katra valsts varētu veikt, un ietekmi, kāda būtu šādiem pasākumiem. Iespējamie pasākumi variējas no sausajām tualetēm līdz lauksaimniecības metožu maiņai, kā arī audzēto graudaugu šķirņu maiņai, jo tie absorbē pārāk daudz ūdens, un tā tālāk. Ir iespējams veikt pietiekami daudzus dažādus pasākumus. Šīs nav politiskas debātes, jo — lai gan mēs to labi apzināmies —, tiklīdz mēs sākam apspriest ūdens situāciju reģionā, diskusijas kļūst politiskas.

Es uzskatu, ka ikviens varētu šo iniciatīvu atbalstīt, un es vēlos, lai Eiropa un Komisija iedvesmotos no šī ziņojuma pietiekami skaidrajiem secinājumiem par attiecībām, kādas ir ar minētajām valstīm, jo īpaši, īstenojot rīcības plānus.

Taču es vēlos pievērst īpašu uzmanību kādam punktam — E punktam —, kurā ir konstatēts, ka izraēliešu kolonisti pārmērīgi patērē ūdeni. Tā ir taisnība — to apstiprina Pasaules bankas un *Amnesty International* ziņojumi. Tādējādi mēs atkal atgriezīamies pie politikas, taču tā ir patiesība, kuru reizēm nedrīkst noklusēt. Rezolūcijā mēs šo faktu neizceļam kā galveno, taču mēs to izceļam kā īpaši būtisku.

Antonia Parvanova, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Kā *Euromed* asamblejas Enerģētikas, vides un ūdensapgādes komitejas priekšsēdētājas vietnieci darba vizītes laikā pagājušā gada februārī man bija iespēja pašai pārliicināties par Jordānas upes reģiona dramatisko ekoloģisko stāvokli.

Īpašajā ziņojumā (biju tā referente) par Jordānas upes ielejas stāvokli, bija uzsvērts fakts, ka visām iesaistītajām valstīm, īpaši Izraēlai, Palestīnas pašpārvaldei un Jordānijai, kā arī Libānai un Sīrijai, ir jāatrod kopīgs risinājums divām neatliekamām problēmām — vienādam ūdens sadalījumam, ņemot vērā visu reģiona iedzīvotāju vajadzības, un veselīgas un aizsargātas vides nodrošināšanai turpmākajām paaudzēm.

Pirmais mūsu ziņojumā minētais pasākums ir tāds, ka Izraēlai jāvienojas ar Palestīnas pašpārvaldi par kopīgiem datiem attiecībā uz pieejamā ūdens sadali, kā arī par demogrāfiskajiem datiem, un tas varētu būt izejas punkts turpmākajām sarunām, jo līdz šim gan abas valstis, gan arī neatkarīgie ziņojumi sniedz atšķirīgus skaitļus.

Viens no mūsu galvenajiem secinājumiem bija tas, ka, abām valstīm sadarbojoties, var atrisināt ūdens problēmu, turklāt ir nepieciešams īstenot plānus, kas paredz kopīgu administrāciju, pieņemt lēmumus, kuri ir pamatoti, ievērojot vienādus nosacījumus, un jāievieš kopīga reģiona ūdens resursu pārvaldīšana. Es uzskatu, ka mūsu ziņojumā izklāstītie ieteikumi atbilst jomām, kurās Eiropas Savienībai ir faktiskas zināšanas un kurās tā varētu iesaistīties kā aktīva līdzdalībniece, nodrošinot pamatu turpmākajām partnerattiecībām starp iesaistītajām valstīm.

Beidzot savu uzrunu, vēlos jums atgādināt, ka laikā, kad tiek pieliktas pūles, lai atsāktu apspriešanos par vispārīgu miera līgumu, mēs esam atbildīgi par to, lai situācija Jordānas upes ielejā netiktu izmantota politiskiem un ideoloģiskiem mērķiem.

Es ceru, ka mūsu šodienas debātes būs lietderīgas visu reģiona valstu interesēm un kļūs par pamatu konkrētiem un objektīviem secinājumiem, kas vajadzīgi, lai Eiropas Savienība nākotnē varētu aktīvi piedalīties ilgtspējīgu risinājumu izstrādē.

Margrete Auken, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Es pilnīgi piekrītu diviem iepriekšējiem runātājiem, taču es vēlos izmantot iespēju paust savu uzskatu, ka daudzi no klātesošajiem nesaskata, cik nepatīss ir apgalvojums, ka palestīnieši arī ir līdzatbildīgi. Viņiem nav iespējas būt līdzatbildīgiem. Cik daudzi no klātesošajiem apzinās to, ka kopš 1967. gada 50 % no Jordānas Rietumkrasta ir ieņemti, izbūvējot izraēliešu apmetnes? 50%! Turklāt 45 % ir rekvizēti militāro zonu un dabas rezervātu vajadzībām. Palestīnieši vienkārši tika izolēti. Šausmīgi ir tas, ka palestīnieši, jo īpaši Jordānas upes ielejā, ir vienkārši aizmirsti, jo nav izrādījuši spēcīgu pretošanos. Ja nav karadarbības, ja nenotiek nekas dramatisks, par viņiem vienkārši aizmirst.

Protams, tā ir briesmīga mācība, kuru mēs sniedzam jo īpaši nabaga palestīniešiem, — ka viņiem jārikojas, lai viņus pamanītu, un pat jārikojas radikāli. Šī problēma ir jāatrisina. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst to, ka palestīniešu ciešanas šajā apvidū ir pat lielākas — ja tas vispār ir iespējams — nekā citās Rietumkrasta vietās, ka pašreizējā situācijā viņiem nav iespējas būt līdzatbildīgiem, lai gan no viņiem to gaida. Tādējādi ir nepieciešams integrēts risinājums, un tāpēc mums jāņem vērā arī politiskā situācija. Runa nav tikai par Izraēlu, nav tikai par Sīriju un nav tikai par Jordāniju — nē! Tomēr palestīnieši nevar būt iesaistīti, kamēr viņiem nav iespējas būt iesaistītiem.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs! Tuvajos Austrumos ūdens ir patiešām jutīgs un iespējams „ātri uzliesmojošs” jautājums. Augsta līmeņa Izraēlas un Palestīnas pašpārvaldes delegācijas pašlaik apspriež teritoriālo ūdeņu tiesības kā daļu no visaptveroša miera noteikumiem.

Kā kvarteta locekle ES atbalsta divu valstu risinājumu kā galveno miera un stabilitātes garantiju šajā reģionā. Tāpēc mums jābūt ļoti uzmanīgiem, lai neizjauktu nenoturīgās sarunas, kas pašlaik notiek Vašingtonā. Izraēlas kolonistu vainošana, ar ko, šķiet, nodarbojas *De Keyser* kundze, jo īpaši par Jordānas upes ūdens pārmērīgu izmantošanu, dod Izraēlas tautai — mūsu demokrātiskajiem sabiedrotajiem — nepareizu signālu par ES paziņoto godīgas starpnieces lomu.

Jordānas upes ūdensšķirtnes saglabāšana ir būtisks reģionāls jautājums, kas, protams, skar ne tikai Izraēlas un Palestīnas attiecības, tomēr Izraēlas pretinieki Parlamentā un jebkurā citā vietā uzkrītoši tiecas izmantot šo jautājumu savā kampaņā, lai grautu Izraēlas valsti.

Pakļaujoties šādam pret Izraēlu vērstajam plānam, mēs riskējam ar to, ka izraēlieši uzskatīs ES par necienīgu pildīt savu privilēģēto funkciju — būt par partneri miera procesā.

Willy Meyer, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Nav nekāda nelaime, ka *De Keyser* kundze sniedz savu vērtējumu, pilnīgi nekāda. Taču faktiski saskaņā ar miera līgumu, ko Izraēla parakstīja ar Jordānijas Hāšimītu Karalisti 1994. gadā, tika panākta vienošanās sadarboties Jordānas upes ekoloģiskā atveseļošanā pie kopējām robežām, kā arī aizsargāt tās ūdens resursus.

Šo nolīgumu papildināja citi nolīgumi, kurus Izraēla parakstīja 1994. gadā, lai gan Izraēla šo nolīgumu neievēro. Ar Izraēlu mums ir šāda problēma — tā neievēro nolīgumus, kurus tā paraksta.

Tāpēc ir īpaši būtiski, lai prezidenta Širaka 2008. gada ierosinājumam, kurā viņš aicināja izrādīt iniciatīvu Jordānas upes baseina glābšanā, būtu pārliecinošs arguments un lai to atbalstītu Eiropas Savienība.

Mēs uzskatām, ka ir svarīgi, lai kā trīspusējs sadarbības forums upes atveseļošanai tiktu izveidota Jordānas upes baseina komisija, kurai jāizstrādā un jāīsteno ūdens resursu saglabāšanas un atgūšanas politika. Ir taisnība, ka 1994. gada miera līguma noteikumu neievērošanas dēļ Palestīna ir izslēgta no Izraēlas drošības zonas, kas izveidota Rietumkrastā gar Jordānas lejteci, un ka kolonisti nelikumīgi okupē zemi, kura viņiem nepieder. Ņemot vērā to, ka šīs okupācijas dēļ notiek nepareiza un nelikumīga ūdens izmantošana, politiskās problēmas papildina vēl viena problēma — vides ilgtspējības problēma.

Tā kā 2011. gadā ir plānots nodot ekspluatācijā jaunas notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, es ceru, ka Eiropas Savienība atbalstīs un sekmēs Jordānas upes baseina komisijas izveidošanu.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Šodienas debātes par Jordānas upes stāvokli ir īpaši būtiskas grupai, pie kuras es piederu, un es vēlos, ja drīkstu, īpaši atzinīgi vērtēt Parlamenta priekšsēdētāja vietnieces *Rodi Kratsa* iesaistīšanos šajā jautājumā.

Es vēlos arī uzsvērt, ka — kā jūs zināt — vides aizsardzības organizācijas jau sen mūs brīdināja par Jordānas upes kritisko ekoloģisko stāvokli. Šķiet, ka šī upe iet postā vispārējas vienaldzības dēļ.

No otras puses, presē esmu lasījis, ka, neraugoties uz upes īpaši kritisko stāvokli, kristieši, jo īpaši ortodoksālie kristieši, turpina kristīties Jordānas upē.

Tomēr pastāv draudi, ka upe 2011. gadā var izsīkt, kas radikāli ietekmēs reģiona jau tā trauslo ekosistēmu, jo īpaši Nāves jūras ekosistēmu. Tas nozīmē, ka ekoloģiskas katastrofas dēļ cietīs simtiem tūkstošu iedzīvotāju.

Tomēr papildus ekoloģiskajam aspektam — kā mani kolēģi jau uzsvēruši šajā sēžu zālē — kas, protams, ir aspekts, kurš ar ES palīdzību steidzami jārisina, ir fakts, ka Jordānas upes stāvoklis ir īpaši svarīgs faktors reģionālās sadarbības veicināšanā.

Es uzskatu, ka mums jānovērš situācija, ka ūdeni izmanto tikai viena puse, pilnīgi neņemot vērā reģiona ūdensapgādes drošību.

Sadarbība starp valstīm, kuras robežojas ar upi, un vietējām kopienām ir īpaši būtiska, jo ir jāatveseļo šis ūdens resurss, kas ir īpaši svarīgs tautsaimniecības attīstībā. Tādā veidā, ja ir stipra politiska griba to panākt, Jordānas upe iespējams var atkal kļūt par sadarbības un līdzāspastāvēšanas simbolu, tostarp raugoties arī no kultūras viedokļa.

Visbeidzot, Jordānas situācija ir svarīga arī no Palestīnas un Arābu valstu tiešu sarunu atsākšanas viedokļa, jo tajās viens no neatrisinātiem jautājumiem ir arī ūdens resursu pārvaldība.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos atgādināt *Tannock* kungam, ka nemaz nav lietderīgi ignorēt realitāti, jo apmetņu iedzīvotāji ar nolūku izvēlas tādas teritorijas, kurās ir pietiekama ūdensapgāde, un ka tādējādi palestīnieši zaudē ūdensapgādes iespējas. Kolonisti nav vienīgā ūdensapgādes problēma šajā teritorijā, bet šajā ziņā viņi, protams, nav bez vainas.

Diemžēl Jordāna zaudē aptuveni 98 % no saviem ūdeņiem, jo tie tiek novirzīti uz citām valstīm, tostarp Izraēlu. Tā ir robežupe, ar kuru robežojas četras valstis, tostarp arī Palestīnas Rietumkrasts. Ja šis jautājums tiek risināts pareizi un Eiropa pienācīgi pilda savu uzdevumu šajā teritorijā, ir iespējams, ka šajā reģionā tas, īstenojot būtiskāko kultūras, reliģijas un tautsaimnieciskā resursu kopēju pārvaldību, var kļūt par samierināšanās līdzekli.

Tannock kungs! Uzskats, ka mazākā Izraēlas kritika savā ziņā ir arī vienlaicīgs uzbrukums Izraēlai, ir vienkārši realitātes ignorēšana. Šajā teritorijā arī citas valstis ir novirzījušas ūdeni. NVO „Zemes draugi”, piemēram, nesēn notikušajā seminārā, kuru organizēja mana Sociālistu un demokrātu grupa, norādīja, ka agrāk Jordānas upe apgādāja Nāves jūru ar vidēji 1,3 miljardiem kubikmetru saldūdens. Tagad ūdens daudzums ir samazinājies līdz 20–30 miljoniem kubikmetru gadā. Ja mēs nerīkosimies, nākamā gada beigās šīs upes var nebūt.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos noraidīt neskaitāmos citu personu pārmetumus, un dažos gadījumos arī Parlamenta deputātu pārmetumus par to, ka mēs apspriežam šo jautājumu nepareizā laikā, jo miera sarunas jau sākušās. Taču Parlamenta jautājums, kuru es palīdzēju formulēt, tika iesniegts jau tad, kad neviens no mums neticēja, ka atkal sāksies tiešas miera sarunas. Es risinu šo jautājumu kopš deviņdesmito gadu sākuma, un Parlamentā tas tiek apspriests jau ilgu laiku.

Jautājums ir par to, kā novērst Jordānas upes lejteces izsīkšanu. Upes lejtece jau tagad ir kļuvusi par mazu strūkliņu. Tajā ir tikai notekūdeņi un saldūdens vispār nav. Visi zinātnieki ir vienprātīgi, ka Jordānas upes lejtece pēc gada vai diviem būs pilnīgi izsīkusi.

Mani uztrauc tas, ka rezolūcijā ir viens un tas pats aicinājums gan Izraēlai, gan Jordānijai, gan Sīrijai un Palestīnas pašpārvaldei. Visa Jordānas upes lejteces teritorija atrodas C zonā, un tas nozīmē, ka Palestīnas pašpārvaldei pat nav nekādu tiesību uz pieeju šai teritorijai, nemaz nerunājot par jebkādam administratīvām tiesībām vai ietekmi attiecībā uz to. Tika jau minēts, ka Palestīnas pašpārvalde nedrīkst veikt šajā teritorijā nekādus pasākumus. Tāpēc šīs rezolūcijas adresāts ir citas valstis.

Ja kāda valsts, šajā gadījumā Izraēla, izmanto 75 % no Jordānas lejtecē pieejamajiem ūdens resursiem — lai gan daļu no tiem izmanto arī citas valstis — un palestīniešiem dzīvošanai neatstāj gandrīz neko ūdens, tad tas ir politisks jautājums. Tika uzskatīts, ka šī problēma ir atrisināta, parakstot Oslo II nolīgumu, bet kopš tā laika mēs neesam panākuši nekādu progresu.

Pašlaik īpašas grūtības rada tas, ka palestīnieši nepārtraukti cenšas urbt akas, kuras nekavējoties tiek iznīcinātas, kā arī tas, ka Izraēlas ūdensapgādes iestāde, kam pieder monopols, neurbj akas palestīniešiem, bet tikai nelegālo apmetņu iedzīvotājiem.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos sākt savu runu, paužot cieņu ekologu koalīcijai, kuru pirms dažiem mēnešiem mēs uzņēmām Briselē un kurā bija izraēlieši, jordānieši un palestīnieši. Tā sniedza dažus lieliskus ziņojumus par situāciju šajā reģionā, par Jordānas upes stāvokli un tās izsīkšanas risku.

Eiropas Savienībai, kas piešķir lielus līdzekļus attīstības projektiem Tuvajos Austrumos, ir aktīvāk jāpiedalās upes glābšanas plānu izstrādē un īstenošanā, iesaistot visas šī reģiona valstis. Tādas Jordānas robežvalstis kā Sīrija un Izraēla novirza lielāko daļu ūdens resursu, bet palestīnieši saņem — kā viens deputāts tikko teica — tikai apmēram 5 % no ūdens resursiem.

Jordānas upes ielejā izraēliešu kolonisti patērē sešas reizes vairāk ūdens nekā palestīnieši, jo īpaši, izmantojot to piesārņojošā un intensīvā lauksaimnieciskā ražošanā un eksportējot lauksaimniecības produktus uz Eiropu. Ir jāpārtrauc šo apmetņu un to krāšņās augu valsts paplašināšana, kā arī beduīnu nometņu un viņu ūdenstilpņu iznīcināšana, kā tas notika šovasar pirms dažām nedēļām. Tas ir neprāts!

Ūdens resursu saglabāšanai un taisnīgai sadalīšanai šajā reģionā ir jābūt mūsu prioritātei.

Mário David (PPE). – (PT) Vides katastrofa, kuru mēs šodien apspriežam, attiecas uz mums visiem, kā eiropiešiem, lai gan tā notiek ārpus Eiropas Savienības teritorijas.

Ilgspējīgas attīstības jēdzienam, kuram mēs ticam, nav administratīvo robežu vai reliģisku ierobežojumu. Mēs uztveram planētu kā vienu veselumu, nevis kā atsevišķu tās daļu kopumu. Tāpēc Jordānas upe ir visas cilvēces problēma, nevis tikai atsevišķu cilvēku vai to kopienu problēma, kuras tiešā veidā skar ūdens trūkums vai slikta ūdens kvalitāte. Veselais saprāts mums liek „domāt globālā līmenī, bet rīkoties vietējā līmenī”. Tāpēc mēs šodien esam šeit — lai domātu globāli.

Eiropas Savienībai jāveicina vietējie pasākumi, lai mazinātu un novērstu Jordānas upes turpmāku plūsmas degradāciju, un uzlabotu tās ūdens kvalitāti. ES rīcībā ir tiesiskais reglamentējums un institucionālā struktūra, kā arī līdzekļi, lai rīkotos vai arī palīdzētu rīkoties. Es runāju par Savienību Vidusjūras reģionam, tās sekretariātu un Vidusjūras reģiona valstu Ieguldījumu un partnerības instrumentu (*FEMIP*), kuru pārvalda Eiropas Investīciju banka. Tas, acīmredzot, ir jautājums, kuru attiecībās ar Tuvajiem Austrumiem cieši ievēros Parlamenta delegācija, kuras priekšsēdētājs es esmu.

Ir skaidrs, ka jebkāda rīcība, kuras dēļ varētu rasties šīs vides traģēdijas risinājums, vispirms ir jāuzņemas vietējām iestādēm un valstīm, kuru iedzīvotājiem būs tiešs ieguvums no tās. Ņemot vērā minēto, es vēlos uzsvērt divas idejas, kas iekļautas rezolūcijā. Pirmā attiecas uz komisijas izveidi visa Jordānas upes baseina pārvaldībai, kurā būtu iekļauti to valstu vai iestāžu pārstāvji, kas izmanto tās ūdeni. Eiropa var šajā ziņā palīdzēt, piemēram, daloties Starptautiskās Reinas aizsardzības komisijas pieredzē. Otrkārt, var atbalstīt un izplatīt to labo praksi, kas iegūta Eiropas Savienības projektos, kuri realizēti kopā ar Jordānijas, Izraēlas un Palestīnas iedzīvotājiem, jo īpaši tajos projektos, ko Tuvajos Austrumos atbalstīja NVO „Zemes draugi”, kurus *De Rossa* kungs jau aicināja palīdzēt Jordānas upes baseina ūdens resursu efektīvā un pareizā pārvaldīšanā.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, daudz plašākā kontekstā es vēlos uzsvērt, ka šis plāns ir sadarbības un miermīlīgas līdzāspastāvēšanas piemērs. Atzinīgi vērtējot un veicinot tieša dialoga atsākšanos starp Izraēlu un Palestīnas nacionālo pašpārvaldi, — lai gan nožēlojot, ka ES nav iesaistīta šajā procesā — mēs atbalstām abu pušu iekļaušanos šī plāna īstenošanā.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Jordānas upes izsīkšana ir, bez šaubām, nopietna reģionāla vides problēma, kas ietekmē visas šīs teritorijas ekosistēmu un tās iedzīvotāju dzīvību un veselību. Ilgstoša pārmērīgi intensīva ūdens ieguve, kā arī piesārņojums un sausums un nespēja nodrošināt efektīvu ūdensapgādes pārvaldību ir galvenie šādas situācijas iemesli.

Kā daži deputāti jau minēja, vairāk nekā 90 % no upes ūdeņiem tiek izmantoti dzeramā ūdens apgādei un jo īpaši apūdeņošanai lauksaimniecībā, kā arī rūpniecības vajadzībām. Ikgadējā ūdens plūsma ir samazinājusies no 1,3 miljardiem kubikmetru līdz 100 miljoniem kubikmetru. Politiskais konflikts apgrūtina šīs vides problēmas atrisināšanu.

Taču ūdens nedrīkst būt par konfliktu cēloni. Tas var arī kļūt par piemēru praktiskai labvēlīgai sadarbībai šajā reģionā, un tam var būt galvenā nozīme savstarpējas uzticības izveidē. Ir lielākas iespējas nodibināt mieru, pamatojoties uz ikdienas sadarbību un kopīgām vērtībām, nevis meklējot risinājumus apaļā galda sarunās.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Arvien straujāka Jordānas upes izsīkšana ir Palestīnas traģēdijas tiešas sekas. Ūdens ir pietiekami politisks jautājums. Neaizmirstiet to!

Atcerēsimies dažus faktus — Pasaules Banka mūs informē, ka jau divus gadus pusotram miljonam Gazas sektora iedzīvotāju ir bijis jāzīd bez hlora, kas ir svarīgs ūdens dezinfekcijas līdzeklis, vēl pirms 2009. gada janvāra bombardēšanas 50 % mājsaimniecību nebija piekļuves ūdenim, tāpēc jūs varat iedomāties, kādā stāvoklī viņi ir pašlaik. *Médecins sans Frontières* saka, ka pašlaik, pēc Izraēlas armijas uzbrukumiem infrastruktūrai, 90 % no ūdens, ko piegādā iedzīvotājiem, neder lietošanai pārtikā. Katru dienu 80 miljoni litru neattīrītu notekūdeņu ieplūst Vidusjūrā Gazas sektora sagrautās infrastruktūras dēļ.

Tiesa, baronese *Ashton* ir vairākas reizes apmeklējusi Gazu, bet kur ir palikusi politiskā drosme piemērot Izraēlai tos pašus standartus, kādi ir mums Eiropā? Vai Izraēlas kolonistiem būtu jāmonopolizē ne tikai zeme, bet arī ūdens? Tāpēc Eiropas Savienībai jāatceļ asociācijas nolīgums ar pašreizējo Izraēlas valdību, kas ignorē visas mūsu prasības, vienlaicīgi saglabājot okupāciju un nelikumīgās apmetnes. Neievērojot taisnīgumu, nevar panākt mieru.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Kā šodienas debatēs esam vairākas reizes dzirdējuši un vēl noteikti dzirdēsim, Jordānas upei ir neiedomājami liela nozīme no kultūras, vides un ekonomikas viedokļa, kā arī, protams, no politiskā un stratēģiskā viedokļa. Tāpēc upes pārmērīga un nepareiza izmantošana nav pieņemama. Kopš 1964. gada tās straume tiek novirzīta uz Izraēlu, kā arī uz citām valstīm — Jordāniju, Libānu, Sīriju un citām valstīm, kuras tika minētas. Daudzas no šīm valstīm nodara upei postu un piesārņo to. Saskaņā ar dabas aizsardzības speciālistu viedokļiem, Jordānas upes nepareiza izmantošana ir gandrīz pilnīgi iznīcinājusi visu ekosistēmu. Tās atveseļošana, ņemot vērā tās pašreizējo stāvokli, ilgs gadu desmitiem.

Saskaņā ar vērtējumiem, ņemot vērā vides perspektīvu, Jordānas upe ir viena no simts apdraudētākajām vietām pasaulē. Protams, tas ir arī tāpēc, ka Izraēla un apkārtējās arābu valstis nespēj vienoties par upes saglabāšanu un aizsardzību. Tāpēc man ir cieša pārliecība, ka Eiropas Savienībai ir aktīvi jāiesaistās šajā procesā, sniedzot finansiālu atbalstu attīstības projektiem Tuvo Austrumu teritorijās, kas, piemēram, ir atkarīgas no upes lejteces atjaunošanas.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Sacensības pēc ūdens var saasināt konfliktus pasaulē vai pat likt tiem uzliesmot — vienalga, vai tie skar Džammas un Kašmiras sarūkošos šļūdoņus vai saspīlētās attiecības starp Vidusāzijas valstīm par noplicināto Arāla jūru, vai konkurējošu cilšu sacensības pēc vieniem un tiem pašiem ūdeņiem starp Sudānu un Somāliju, vai tieši kā šajās debatēs — Jordānas ielejas lejteci.

Jordānas upes atveseļošana un sadarbība, kas vajadzīga, lai to panāktu, var palielināt arī miera izredzes. Šī upe ir iemūžināta jūdaisma, kristietības un islāma Svētajos rakstos, kuros ir atsauces uz praviešiem Mozu un Eliju, kā arī uz četru pravieša Muhameda līdzgājēju apbedījuma vietām. Israēlieši Jozuas vadībā šķērsoja Jordānas upi, un šeit notika brīnums — Jēzus staigāja pa ūdens virsmu.

Mēs nedrīkstam gaidīt uz vēl vienu brīnumu, lai aizsargātu tās ūdeņus, kas šodien dos labumu visām šī reģiona tautām un ļaus tā nākamajām paaudzēm dzīvot mierā un labklājībā.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Es uzskatu, ka tendenciozs risinājums vai pieeja Jordānas upes problēmai nav piemērota, ja vēlamies, lai tiek atsāktas miera sarunas starp Izraēlu un Palestīnas pašpārvaldi.

Tuvajos Austrumos ūdens resursi ir jutīgs jautājums, un tas jāapspiež sarunu beigu posmā, lai nekaitētu miera procesam. ES ir jāizvairās bez vajadzības to pārvērst politiskā jautājumā, bet jāveicina reģionāla nolīguma par Jordānas upes atveseļošanu parakstīšana.

Tā kā es uzskatu, ka Jordānas upes situācija ir reģionāls jautājums, es atzinīgi vērtēju sadarbības turpināšanos starp Izraēlas un Palestīnas pašpārvaldes iestādēm attiecībā uz upes ūdens pārvaldību. Kopīga abu valstu ieguldījuma dēļ nesen ir apstiprināts 61 projekts no 96 piedāvātajiem projektiem, kas skar šo jautājumu. Tomēr ūdens resursu nepietiekamības problēma joprojām nav atrisināta.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Jordānas upes atveseļošana ir daudzšķautņains jautājums, jo tam ir vispārēja vēsturiska un reliģiska nozīme. Problēmas, kas attiecas uz šo jautājumu, ietver ekoloģiskās, humanitārās un starptautiskās drošības intereses, kas ir savstarpēji saistītas.

Es uzskatu, ka pašreizējās debatēs mums galvenokārt jāpievēršas jautājumam, kā fiziski glābt šo upi un nevis kritizēt vienu vai otru no iesaistītajām valstīm. Ja glābšanas projekts būs sekmīgs, tam būs tālejošas sekas visos citos aspektos. Attiecībā uz to, manuprāt, E punkts rezolūcijas projektā nav tiešā veidā saistīts ar šo jautājumu, un tas var radīt nevēlamas neskaidrības.

Eiropas Savienība spēj paredzēt, un tai jāspēj paredzēt nelabvēlīgo ietekmi, kādu varētu radīt šīs leģendārās upes pilnīga degradācija un, visbeidzot, izsīkšana. Eiropas Savienībai ir daudz aktīvāk jāiesaistās attiecīgo valstu sarunās un jāpalīdz panākt līdzensvars.

Andreas Mōlzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mēs apzināties, ka Jordānas upei ir būtiska nozīme Tuvo Austrumu politikā, jo tā robežojas ar vairākām valstīm. Lai gan šī upe ir palīdzējusi nodibināt mieru starp Izraēlu un Jordāniju, ņemot vērā līgumu, kas Jordānijai nodrošina lielāka ūdens daudzuma iegūšanu, tomēr attiecībā uz Sīriju situācija ir pilnīgi pretēja. Nevienam nav noslēpums, ka patiesais iemesls, kāpēc Izraēla atsakās atdot Golānas augstieni, ir Izraēlas bailes, ka Sīrija šīs upes ūdeni varētu novirzīt savām vajadzībām.

Ja Jordānas upe nepārtrauktas ūdens ņemšanas dēļ ir patiešām kļuvusi par notekūdeņu strūklu — un iespējams tā ir cena, kas būs jāmaksā par tuksneša apzaļumošanu —, tad tuvākajā nākotnē stāvoklis Tuvajos Austrumos noteikti pasliktināsies, jo īpaši tāpēc, ka Hamas līderi runā par visa tā reģiona atbrīvošanu, kas atrodas starp Vidusjūru un Jordānas upi, šādu viedokli pamatojot ar savu morālo pienākumu, kā arī pienākumu pret savu reliģiju.

Tomēr ūdens trūkumam Jordānas upē ir arī būtiskāka netieša ietekme tāpēc, ka, Jordānas upei izsīkstot, līdz Nāves jūrai nokļūs daudz mazāks ūdens daudzums. Tādējādi palielināsies konflikta iespējamība un konflikta zona. Tas jāņem vērā, īstenojot mūsu Tuvo Austrumu stratēģiju.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Pateicos par to, ka dodat man iespēju paskaidrot jautājumu, par kuru man pirms brīža nebija iespējas pārliecināti izteikties.

Jautājumā par ūdens izmantošanu, jo īpaši par pārmērīgu ūdens izmantošanu apmetnēs, es vēlos ieteikt saviem kolēģiem pārskatīt *Euromed* Parlamentārās asamblejas īpašo ziņojumu par situāciju Jordānas ielejā, kurā vairākkārt citēts Pasaules Bankas ziņojums ar nosaukumu „Palestīnas ūdensapgādes sektora ierobežojumu novērtējums”, kā arī organizācijas *Amnesty International* ziņojumu „Nemierīgie ūdeņi” un tā tālāk. Šajos ziņojumos ir minēti konkrēti

skaitļi par ūdens izmantošanu, kas pierāda, ka izraēliešiem tie ir četras vai piecas reizes lielāki. Man ir skaitļi, kas ir lielāki par vienu līdz sešām reizēm. Tādi ir fakti, es atvainojos, bet tie nav manis dokumentēti.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Eiropas Savienība ir atbildīga partnere, un, īstenojot savu ārpolitiku, tā ir līdzatbildīga par notikumiem visā pasaulē. Kā donorei, kas finansē attīstības projektus Tuvajos Austrumos, un kā aktīvai Tuvo Austrumu miera procesa dalībnieci Eiropas Savienībai un jo īpaši Eiropas Parlamentam šajā jautājumā ir jāizstrādā stratēģija par iespējamo ieguldījumu Jordānas upes atveseļošanā, lai tā saglabātu savu nozīmi kā reģiona dzīvības avots.

Tikai pirms dažiem mēnešiem NVO „Zemes draugi” Vidējos Austrumos brīdināja, ka Jordānas upe var izsīkt viena gada laikā, ja reģiona valstis neveiks nekādus pretpasākumus. Ūdens līmeņa pazemināšanās upē nelabvēlīgi ietekmē arī visa reģiona klimatu un ainavu. Situācija faktiski apdraud iedzīvotāju iespējas iegūt iztikas līdzekļus, jo ir apgrūtināta reģiona apūdeņošana. Neņemot vērā pilnīgi pragmatisku šo problēmu aspektu, neaizmirsīsim arī to, ka Jordānas upe ir spēcīgs garīgs simbols.

Viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām ir līdzsvars starp vērtībām un pragmatismu. Ņemot to vērā arī turpmāk, būsim atbildīgi politiķi un, rūpējoties par Jordānas upi, vēlreiz demonstrēsim savu unikālo Eiropas pieeju.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs! Pārrobežu problēmas jārisina kopīgām pūlēm. Eiropas Parlaments ir pamatoti vērsis uzmanību uz vajadzību sadarboties šajā teritorijā. Eiropas Savienība veicina sadarbības garu, kas vajadzīgs, lai risinātu Tuvo Austrumu reģiona nopietnās ūdensapgādes problēmas un atbalstītu to risināšanu pašā saknē, nevis tikai konstatētu simptomus.

Ļaujiet man beigt savu runu, apstiprinot, ka Eiropas Savienība turpinās veikt atbalsta ieguldījumus, lai mazinātu ūdens trūkumu un nodrošinātu tīra ūdens resursus šajā reģionā, nekaitējot videi un garantējot dzeramo ūdeni šā reģiona iedzīvotājiem. Eiropas Savienība turpinās atbalstīt pasākumus, kas nākotnē veicinās Jordānas upes atveseļošanu, kā arī iespējamo upes baseina kopēju un integrētu pārvaldību, ja to vēlēsies šī reģiona valstis.

Eiropas Savienība turpinās atbalstīt dialogu un veicināt pārrobežu šī reģiona dažādu kaimiņvalstu sadarbību ūdensapgādes jautājumos, sekmējot uzticības rašanos starp tām. Ir vajadzīgi nopietni pašu šo kaimiņvalstu centieni un politiskas saistības, lai līdzsvarotu pieejamos resursus un pieprasījumu pēc tiem. Ir jāiesaista ne tikai valdības, bet arī pilsoniskā sabiedrība. Tāpat kā Eiropā savs ieguldījums ilgtspējīgā ūdens resursu pārvaldībā jādod atsevišķiem cilvēkiem, uzņēmumiem un vietējām pašvaldībām. Tas ir mūsu kopējais uzdevums.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis piecus rezolūcijas priekšlikumus⁽¹⁾ saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks 2010. gada 9. septembrī.

(Sēdi pārtrauca plkst. 17.55 un atsāka ar Jautājumu laiku plkst. 18.00)

(1) Sk. protokolu.

SĒDI VADA: D. WALLIS*Priekšsēdētāja vietniece***14. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)**

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B7-0454/2010).

Padomei ir iesniegti šādi jautājumi.

Jautājums Nr. 1, ko iesniedza **Vilija Blinkeviciute** (H-0355/10)

Temats: Personas ar invaliditāti un Eiropas stratēģija 2020. gadam

Eiropas Padomes pieņemtās Eiropas Savienības nodarbinātības un izaugsmes stratēģijas nākamajiem desmit gadiem mērķis ir palīdzēt Eiropai atgūties no krīzes, veicinot konkurētspēju, ražīgumu un sociālo kohēziju, un stiprināt Eiropas nozīmi Eiropas un starptautiskā līmenī. Tomēr ar nožēlu jāsecina, ka šajā stratēģijā ir aizmirsts par personām ar invaliditāti, kuru skaits pašreiz pārsniedz 12 % no ES iedzīvotājiem. Lai gan Padome nepārtraukti ir aicinājusi, risinot invaliditātes jautājumus, lielāku uzmanību pievērst personu ar invaliditāti integrācijai, Eiropas stratēģijā 2020. gadam nav noteikti nekādi īpaši uzdevumi, mērķi vai saistības, kas varētu kalpot par pamatu tam, lai uzlabotu dzīvi vairāk nekā 65 miljoniem Eiropā dzīvojošu personu ar invaliditāti. Gandrīz 78 % šo personu nav integrētas darba tirgū un viņām nav iespēju pelnīt sev iztiku. Lielākā daļa no viņiem ir atkarīgi no pabalstiem, kuri diemžēl arī ir samazinājušies recesijas ietekmē.

Kā Padome gatavojas garantēt nodarbinātības iespējas personām ar invaliditāti un viņu līdzdalību darba tirgū ar vienādiem nosacījumiem? Vai Padome neuzskata, ka būtu nepieciešams pieņemt īpašas vadlīnijas attiecībā uz invaliditātes politiku nākošajos desmit gados vai konkrētu stratēģiju, kurā skaidri noteikti mērķi un saistības?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Padome ir apņēmusies palielināt visu pilsoņu, tostarp arī personu ar invaliditāti, darba iespējas un iesaistīšanos darba tirgū.

Daži no galvenajiem mērķiem, kas paredzēti „Eiropa 2020” stratēģijā, kuru 2010. gada 17. jūnijā apstiprināja Eiropadome, ir īpaši noteikti personām ar invaliditāti — tie ir plānoti, lai veicinātu nodarbinātību, uzlabotu izglītības iespējas un sekmētu sociālo iekļaušanu, vismaz mazinot nabadzību.

Arī stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvā „Eiropas platforma cīņā pret nabadzību” ir īpaša norāde uz personām ar invaliditāti. Šāda iniciatīva ietekmēs gan dalībvalstis, gan ES, kas izpaudīsies Komisijas priekšlikumu un programmu veidā, kuras paredzētas diskriminācijas apkarošanai — arī tādas diskriminācijas apkarošanai, kas vērsta pret personām ar invaliditāti. Dalībvalstīm būs jānosaka un jāīsteno mērķpasākumi īpašām riska grupām, piemēram, personām ar invaliditāti.

Saskaņā ar Eiropadomes 2010. gada jūnija secinājumiem dalībvalstīm ir nekavējoties jārikojas, lai valsts līmenī īstenotu minētās prioritātes. Lai atbalstītu šo stratēģiju, ir vajadzīga arī kopēja politika. Šāda holistiska pieeja ir paredzēta personu ar invaliditāti sociālās atstumtības mazināšanai, un šis mērķis ir ietverts arī rezolūcijā par jauno Eiropas invaliditātes pamatprogrammu, kuru Padome pieņēma jūnijā. Šajā rezolūcijā dalībvalstis un Komisija tiek aicinātas invaliditātes jautājumus iekļaut stratēģijas „Eiropa 2020” visu pamatiniciatīvu sastāvdaļās un uztvert personas ar invaliditāti kā cilvēkkapitālu, īstenojot atbilstošus mācību un nodarbinātības pasākumus.

Savā rezolūcijā Padome aicināja arī Komisiju sadarbībā ar personām ar invaliditāti un iestādēm, kas tās pārstāv, izstrādāt jaunu Eiropas invaliditātes stratēģiju nākamajai desmitgadei, pamatojoties uz stratēģiju „Eiropa 2020” un citiem pamatdokumentiem.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D). – (LT) Pateicos jums, ministr, par atbildi, bet es tomēr vēlos apgalvot, ka Eiropas Savienības 65 miljonu personu ar invaliditāti balss netiek pietiekami sadzirdēta. Tāpēc man ir vēl viens jautājums — vai mums nav jāpateidzina direktīvas par diskriminācijas apkarošanu pieņemšana, lai visās ES dalībvalstīs nodrošinātu personām ar invaliditāti pilntiesīgu pilsoņu dzīvi? Tādējādi mans jautājums ir šāds – kāds ir direktīvas par diskriminācijas apkarošanu pašreizējais statuss?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Padomes Sociālo jautājumu darba grupa pašlaik izskata Komisijas priekšlikumu jaunai direktīvai, lai īstenotu vienlīdzīgas attieksmes principu neatkarīgi no personas reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas.

Dalībvalstīm direktīva ir jāpieņem vienprātīgi. Vairākas prezidentūras ir ieguldījušas daudz darba šajā priekšlikumā, bet pašreizējā prezidentūra nespēj paredzēt nedz to, cik ilgi tās apspriešana turpināsies, nedz to, kāds būs rezultāts.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Es vēlos pateikties jums par informāciju, bet diemžēl tā bija pārāk vispārīga. Jūs runājat par tiesiskiem jautājumiem, bet man ir īpašs jautājums — vai personu ar invaliditāti mācībām ir paredzēts papildu finansējums un cik daudz naudas tiks šim nolūkam piešķirts? Palīdzēt šiem cilvēkiem būs pietiekami grūti, ja nebūs papildu finansējuma un Eiropas līmeņa finansiālas palīdzības.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Es vēlos jautāt jums, kāds ir grafiks un kāda ir Padomes nostāja attiecībā uz to pasažieru tiesību reglamentējumu, kas ceļo ar autobusu. Es to jo īpaši attiecinu uz personām ar invaliditāti un ierobežotu pārvietošanās spēju.

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Finansējuma jautājums tiks iekļauts vispārējās debatēs par budžetu, lai risinātu jautājumu, kā turpmākajos budžetos ietvert dažādas pamatiniciatīvas un to tiesību aktu izmaiņas, kas tiek pieņemti kā daļa no „Eiropa 2020” stratēģijas. Tā kā šajā stratēģijā ietvertas jaunas politikas jomas, kas vērstas uz personu ar invaliditāti stāvokļa uzlabošanu, mums būs jāapsver, kā sadalīt budžeta līdzekļus, lai finansētu minēto jauno politiku.

Attiecībā uz izmaiņām tiesību aktos mums jāapsver, kādu ieguldījumu Komisija var dot, ņemot vērā pašreiz spēkā esošos tiesību aktus. Saskaņā ar pilnvarām, kas Padomei paredzētas līgumos, tā būtībā mēģina aktīvi aizsargāt personas ar invaliditāti. Piemēram, pirms 10 gadiem Padome pieņēma direktīvu, kas aizliedza diskrimināciju darba tirgū, ietverot diskrimināciju invaliditātes dēļ. Padome ir cieši nolēmusi turpināt darbu, risinot šo jautājumu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 2, ko iesniedza **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0358/10)

Temats: Budžeta korekcija un privātie parādi

Eiropas līmenī izvērsas tautsaimniecības reformu centieni, kuru mērķis ir uzlabot publisko finanšu stāvokli un līdzsvarot dalībvalstu budžetus. Tajā pašā laikā tiek veikti pasākumi, lai konsolidētu plašāku finanšu sektoru, it īpaši banku nozari, tiešā saistībā ar reālo tautsaimniecību. Tomēr šie centieni attiecas tikai uz publisko parādu, taču ne uz privātajiem

parādiem, kas ir valsts kopējā parāda otra sastāvdaļa. Kā privātie parādi ietekmē sociālo situāciju katrā dalībvalstī un kā tie ir saistīti ar publiskajiem parādiem? Kādus pasākumus Padome gatavojas veikt gadījumā, ja 1) privātie parādi ir lielāki par valsts parādu un 2) tie palielinās? Ņemot vērā, ka Stabilitātes un izaugsmes paktā nav paredzēts risināt privātu parādu problēmu, kādā veidā Padome plāno novērst šo tendenci?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Pašreizējā makroekonomikas un budžeta uzraudzības procedūra, kas paredzēta Līguma 121. un 126. pantā, ir tautsaimniecības politikas koordinācijas stūrakmens.

Eiropadome 2010. gada martā izveidoja darba grupu, kuru vada Padomes priekšsēdētājs un kuras sastāvā ir visas dalībvalstis, kā arī Eiropas Komisija un Eiropas Centrālā banka. Darba grupai uzticēja uzdevumu analizēt pasākumus, kas vajadzīgi, lai radītu uzlabotu krīzes problēmu risināšanas struktūru un nodrošinātu stingrāku budžeta disciplīnu, izpētot visas iespējas, kā stiprināt tiesisko reglamentējumu.

Darba grupa jūnijā iesniedza Eiropadomei progresa ziņojumu. Ziņojumā bija uzsvērtā vajadzība pēc pastiprinātas budžeta uzraudzības, jo īpaši pēc parāda līmeņu un tendenču uzraudzības, ņemot vērā šāda parāda vispārējo ilgtspējību saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta prasībām.

Darba grupa atbalstīja arī efektīvāku makroekonomikas uzraudzības procedūru pieņemšanu, lai agrīnā posmā atklātu makroekonomikas nelīdzsvarotību un pēc tam izstrādātu ieteikumus, kas paredzēti, lai novērstu stāvokļa pasliktināšanos un izvairītos no jebkādam tālejošām sekām.

Visbeidzot, mums būs jānosaka īpaši rādītāji, lai gan galvenais jautājums, bez šaubām, būs privātie parādi. Padome 8. jūnija sanāksmē un Eiropadome 17. jūnija sanāksmē apstiprināja darba grupas orientējošus norādījumus. Eiropadomes oktobra sanāksmē darba grupai ir jāsniedz nobeiguma ziņojums un secinājumi. Pēc tam mēs varēsim attiecīgi sākt jauno ES tiesību aktu tekstu pieņemšanas vai pašreizējo tiesību aktu grozīšanas procesu. Prezidentūras prioritāte noteikti būs šādas iniciatīvas.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Pateicos jums, ministr, par mēģinājumu sniegt atbildi uz manu jautājumu, bet jūsu atbildē es diemžēl kaut ko nesapratu — vai jaunajos plānos ir ņemti vērā privātie parādi — es to, ministr, attiecinu uz plāniem, par kuriem jūs lēmāt oktobrī — un vai plānotajā tautsaimniecības pārvaldībā ir paredzēts jauns Stabilitātes pakta, piemērojamo metožu un privāto parādu skaidrojums? Es būtu jums pateicīga, ja jūs atbildētu uz manu jautājumu.

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Kā jau minēju, process ir uzsākts, darba grupa strādā un pirms divām dienām tā patiešām rīkoja sanāksmi. Pirms oktobra Padomes sēdes būs vēl viena vai divas sanāksmes, un ir pārāk agri sākt visos sīkumos apspriest jautājumu par to, kā turpmāk ieviest parādu kritērijus, ņemot vērā Stabilitātes un izaugsmes pakta. Tiklīdz mums būs darba grupas secinājumi par tautsaimniecības pārvaldību, kad darba grupa oktobra sēdē sniegs ziņojumu Padomei, mēs varēsim attiecīgi sākt Eiropas tiesību aktu pieņemšanas vai grozīšanas procesu, un tā gaitā varētu risināt arī privāto parādu jautājumus.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 3, ko iesniedza **Silvia-Adriana Ticau** (H-0361/10)

Temats: Eiropas transporta tīkla (TEN-T) atkārtota izvērtēšana

Eiropas Komisija 2010. gada 7. un 8. jūnijā Saragosā organizēja ministru konferenci ar mērķi sākt TEN-T atkārtotu izvērtēšanu. Šī izvērtēšana galvenokārt notiks šā gada otrajā pusē un nākamā gada sākumā, un tās mērķis būs izstrādāt metodi, ar kuru noteiks TEN-T pamattīklu un tā savienojuma punktus ar Eiropas Savienības kaimiņvalstu transporta infrastruktūru. Beidzoties šim procesam, visiem transporta veidiem būs jānodrošina lielāka piesaiste Eiropas transporta sistēmai, jānodrošina dažādu transporta veidu savienojamība un jo īpaši jāizstrādā pienācīgi finansēšanas mehānismi.

Tā kā šis process lielā mērā sakrīt ar Beļģijas prezidentūras laiku Eiropas Savienības Padomē, vai Padome var skaidri pateikt, kādu darba grafiku un pasākumus Beļģija kā prezidentvalsts ir paredzējusi sakarā ar TEN-T atkārtotu izvērtēšanu?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Padome savos 2009. gada jūnija secinājumos atzinīgi novērtēja Komisijas Zaļās grāmatas par TEN-T politikas pārskatīšanu publikāciju, kas būs noderīga labākai Eiropas transporta tīklu integrācijai un kopējās transporta politikas īstenošanai, un aicināja Komisiju iesniegt iestādēm priekšlikumu par TEN-T pamatnostādņu grozīšanu.

Jaunā priekšlikuma galvenā stratēģija ir divpakāpju plānošanas pieeja — tiks saglabāts TEN-T pamattīkls, kurā ietilpst pietiekami blīvs dzelzceļa, šoseju, iekšzemes ūdensceļu, ostu un lidostu tīkls, kas veido visaptverošu tīklu un kurā ietilpst dalībvalstu tīkli, kas tiks apvienoti centrālā tīklā. Šāds centrālais tīkls nodrošinās reālu plānošanu visas Eiropas līmenī, orientējoties uz nepārtrauktu tīkla resursu efektivitātes palielināšanu un panākot ievērojamu un vispārēju ar transportu saistīto siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu.

Jūnijā Padome pieņēma zināšanai prezidentūras un Komisijas sniegto informāciju par organizēto TEN-T dienu rezultātiem, ietverot ikgadējo ministru konferenci par Eiropas transporta tīklu, kas 2010. gada 8. un 9. jūnijā notika Saragosā. Apspriešanas galvenokārt notika par to, kā pārstrādāt turpmāko TEN-T transporta tīkla plānošanas un ieviešanas sistēmu un kā efektīvi nodrošināt šā tīkla finansējumu.

Komisija pašlaik ir iesaistījies publiskajā apspriešanā par turpmākā Eiropas transporta tīkla politiku, lai izstrādātu visaptverošus un centralizētus tīkla plānošanas kritērijus un nosacījumus. Apspriešanas procedūru pabeigs 15. septembrī, un tās rezultātus 30. septembrī iesniegs TEN-T Finanšu komitejai.

Pēc tam plānošanas iespējas apspriedīs gan divpusēji, iesaistot Komisiju un attiecīgās dalībvalstis, gan vienpusēji komiteju sanāksmēs, lai pārrunātu TEN-T pamatnostādņu pārskatīšanu.

Komisija 2011. gada sākumā uzsāks ierosinātās TEN-T pamatnostādņu pārskatīšanas ietekmes novērtējumu. TEN-T pamatnostādņu projekta izstrāde ir jāpabeidz līdz 2011. gada maijam vai jūnijam.

Tā kā pamatnostādņu projekts joprojām nav iesniegts un tā kā notiek šo pamatnostādņu publiska apspriešana, un tā kā ir paredzēts, ka daudzpusējas un divpusējas apspriedes notiks 2010. gada nogalē, Beļģijas prezidentūrai pašlaik nav iespējams panākt progresu TEN-T pārskatīšanā.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Viens no TEN-T tīkla izvērtēšanas mērķiem ir Eiropas tīkla savienošana ar kaimiņvalstu transporta infrastruktūru.

Es uzskatu, ka ir būtiski paātrināt šo procesu, jo šogad un nākamā gada sākumā būs pienācis tā starpposma izvērtēšanas laiks, un mums ir būtiski paspēt piešķirt finanšu līdzekļus laika periodam līdz 2013. gadam, kā arī, acīmredzot, izstrādāt turpmākos finanšu plānus.

Olivier Chastel, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Jūsu minētā problēma ir nenoliedzami vērā ņemama un, bez šaubām, tiks apsvērta, apvienojot pašreizējo pētījumu un plānus tīklu pārveidošanai, pielāgošanai un projektēšanai, kas pašlaik tiek īstenoti.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, ministr! Nesen tika publicēta Eiropas Parlamenta Transporta un tūrisma komitejas priekšsēdētāja vēstule, kurā viņš raksta, ka, ņemot vērā izdevumu samazinājumus, kas noteikti Grieķijai saskaņā ar saprašanās memorandu, ko tā noslēgusi ar Starptautisko Valūtas fondu un Eiropas Savienību, Grieķijas valdība ir nolēmusi slēgt vairākas dzelzceļa līnijas, kas ietilpst TEN-T tīklā un nesēn saņēma struktūrfondu finansējumu, lai tās modernizētu.

Tā kā iemeslu dēļ, kas saistīti ar vidi — lai samazinātu ceļu satiksmi un nepārkāptu ES tiesību aktus —, šis lēmums netiek pildīts, es vēlos jautāt, vai Padome paredz izskatīt komitejas priekšsēdētāja sūdzības un vai tā pieprasīs, lai šādu lēmumu atsauc.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Es vēlos atsaukties uz jautājumu, kas tika uzdots pirms brīža. TEN-T tīkla būvniecība ir īpaši nozīmīga, ņemot vērā Eiropas integrācijas nepieciešamību. Tā ir ļoti dārga. Tāpēc tā jāveic pietiekami konsekventi.

Attiecībā uz to man ir jautājums — vai provizoriskajās budžeta aplēsēs 2014.–2020. gadam ir plānots finansējuma palielinājums šim nolūkam?

Olivier Chastel, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Attiecībā uz pirmo jautājumu par Grieķijas samazinātām iespējām ieguldīt naudu tīklos es, no vienas puses, uzskatu, ka Komisija ir pietiekami atbildīga, lai risinātu šo problēmu, bet mēs šo jautājumu varam noskaidrot. No otras puses, man nav konkrētas atbildes uz to, kā reaģēt uz Grieķijas samazinātām iespējām. Tomēr mēs varam sazināties ar Komisijas dienestiem, lai uzzinātu, kā konkrēti reaģēt uz šo jautājumu.

Lai kļiedētu bažas par kohēziju un nodrošinājumu ar finanšu līdzekļiem, es iesaku jums iepazīties ar finanšu shēmu 2014.–2020. gadam un nododu šo jautājumu Parlamentam. Saskaņā ar koplēmuma principu budžeta jautājumos arī jums lūgs izteikt savu viedokli par šo jautājumu, un es palaujos uz to, ka jūs ieklausiet darba kārtībā apspriešanu par turpmāko budžetu, kā arī jautājumu par līdzekļiem, kas ļaus mums sasniegt daudzīnāto kohēziju attiecībā uz nospraustajiem mērķiem transporta jomā.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 4, ko iesniedza **Georgios Papanikolaou (H-0362/10)**

Temats: Koordinācijas atklātās metodes novērtēšana

Padome 2000. gadā koncepciju „atklātā koordinācijas metode” ieviesa jomās, kuras ir dalībvalstu kompetencē (nodarbinātība, sociālā aizsardzība, sociālā integrācija, izglītība, jaunatnes lietas un mācības), lai uzlabotu sadarbību starp šīm valstīm, radītu iespēju apmainīties ar pieredzi, šim nolūkam izmantojot labas prakses pasākumus, un arī apvienotu dažādu valstu politikas virzienus.

Vai Padome šajā sakarībā varētu atbildēt uz turpmāk izklāstītajiem jautājumiem?

Vai tā uzskata, ka minētā stratēģija ir bijusi sekmīga? Vai tā varētu iepazīstināt ar konkrētiem rezultātiem?

Vai prezidentvalsts uzskata, ka ir nepieciešams no jauna izvērtēt vai pārskatīt koordinācijas atklātās metodes koncepciju?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Padome savos 2009. gada 30. novembra secinājumos minēja to, ka atvērtā koordinācijas metode ir bijusi efektīvs ieguldījums, lai nodrošinātu pietiekami organizētus darba tirgus, kā arī sociālo iekļaušanu. Labas prakses apmaiņa nodarbinātības jomā ir bijusi un arī turpmāk būs īpaši lietderīga. Tā prasīs to nodarbinātības pamatnostādņu efektīvu uzraudzību, kuras drīz, ņemot vērā Parlamenta ieteikumu, pieņems Padome — un kuras jūs turklāt esat iesnieguši šodien —, kā arī to, lai saskaņā ar jauno pārvaldības sistēmu Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padomei (EPSCO) tiktu piešķirta galvenā loma, par ko jālemj Eiropadomei, jo īpaši ņemot vērā „Eiropas pusgadu”.

Turklāt pagājušajā gadā Padome pieņēma jaunu stratēģisku plānu Eiropas valstu sadarbībai izglītības un mācību jomā, un jaunās dalībvalstis atzina, ka šajā plānā paredzēto galveno stratēģisko mērķu sasniegšanai ir efektīvi jāizmanto atvērtās koordinācijas metode, kas pierāda, ka tās turpina atbalstīt šo īpaši lietderīgo metodi jomās, kas ir šo valstu jurisdikcijā.

Nesenajā Padomes un Komisijas 2010. gada kopējā progresa ziņojumā par darba programmas „Izglītība un apmācība 2010” īstenošanu ir uzsvērts atvērtās koordinācijas metodes izmantošanas dēļ panāktais būtiskais progress Eiropas līmeņa izglītības un mācību koordinēšanā.

Arī savos 2010. gada 7. jūnija secinājumos Padome vērsa uzmanību uz interesi, kas tika izrādīta pašlaik notiekošajās vispārējās apspriedēs par stratēģiju „Eiropa 2020” saistībā ar integrētas pieejas kopīgu izstrādi Eiropas līmenī, pilnīgi izmantojot atvērto koordinācijas metodi sociālās aizsardzības un iekļaušanas jomās kā mehānismu, kas jau pierādījis vērā ņemamas iespējas.

Tāpēc, ņemot vērā jaunās iespējas un izredzes, kuras piedāvā stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošana, jo īpaši attiecībā uz to mērķu uzraudzību un īstenošanu, kurus izvirzījusi Eiropadome saistībā ar nabadzības izskaušanu un nodarbinātības pamatnostādņu sociālajiem aspektiem, un jo īpaši 10. pamatnostādni, prezidentūra neoficiālā sociālo lietu ministru sanāksmē 9. jūlijā aicināja dalībvalstis uzsākt pārdomu procesu par atvērtās koordinācijas metodes nostiprināšanu

Savā 2009. gada novembra rezolūcijā, ar kuru izveido jaunu Eiropas sadarbības programmu jaunatnes jautājumu jomā 2010.–2018. gadam, Padome jau izklāstīja vairākus vispārējus principus, kas jāievēro visās politikas jomās un pasākumos, kuri paredzēti jaunatnei, un kuriem jāpiemēro atjaunota un integrētāka koordinācijas metode. Tādēļ prezidentūra 14. septembrī organizēs konferenci, un 21. oktobrī EPSCO padomei saskaņā ar prezidentūras iniciatīvu būs vēlreiz jādebatē par šo jautājumu un jāizdara daži secinājumi par nodarbinātību un sociālo iekļaušanu.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pateicos jums par atbildi, bet es vēlos noskaidrot šādu jautājumu — tā ir taisnība, ka atvērtā koordinācijas metode būtiskās jomās, kuras jūs minējāt — izglītības, nodarbinātības, mācību, kā arī jautājumos, kas attiecas uz jaunatni —, ir īpaši nozīmīgs instruments, kurš ir mūsu rīcībā saskaņā ar subsidiaritātes principu un Eiropas Savienībai likumīgi piešķirtajām pilnvarām.

Mans jautājums ir šāds — vai mums laiku pa laikam nevarētu sniegt ziņojumu par šo metodi, lai mums būtu iespējams apmainīties viedokļiem un lai arī mums būtu informācija par ES politiku? Kā arī kādā veidā Eiropas Parlaments varētu aktīvāk iesaistīties šajā procedūrā, lai to piemērotāk izskaidrotu?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. — (FR) Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz savas atbildes pēdējo daļu. Pēc prezidentūras iniciatīvas EPSCO padome 21. oktobrī atkārtoti debatēs par šo jautājumu, un tai ir jāizdara konkrēti secinājumi par nodarbinātības un sociālās iekļaušanas jautājumiem, par kuriem, protams, ziņos arī jums.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D). — (LT) Pateicos jums, ministr, par atbildi uz jautājumu par atvērtās koordinācijas metodes nozīmi, bet es vēlos atgādināt, ka 2010. gadu pasludināja par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību, un ir sagādijies tā, ka laikā, kad visā Eiropas Savienībā ir liels bezdarbs un pieaug sociālā atstumtība, mums jācīnās pret nabadzību. Cik liela ietekme, jūsuprāt, ir atvērtās koordinācijas metodei uz nabadzības mazināšanu un, teiksim, vai pietiek ar to, ka mēs apmaināmies ar labu praksi un vērojam Skandināvijas valstis, kas pievērsušies lielu uzmanību cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību? Vai tas mazinās nabadzību Baltijas valstīs?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. — (FR) Efektīvāka savstarpēja koordinācija un zināšanas noteikti nodrošinās labvēlīgus rezultātus. Jūs tikko uzsvērāt vienu no aspektiem — kopēju mērķu sasniegšanu sociālajos jautājumos. Vispārīgi runājot, ir taisnība, ka attiecībā uz izaugsmi, nodarbinātību un cīņu pret nabadzību, kas 2010. gadā ir uzmanības centrā, aktīva iekļaušanas politika var ne tikai mazināt nabadzību, bet arī palielināt darbaspēka piedāvājumu. Pensiju sistēmas reformas arī var palielināt nodarbinātības līmeni un atbalstīt valsts finanšu sistēmu. Tas pats attiecas arī uz veselības aprūpes sistēmu.

Tāpēc es uzskatu, ka 2010. gadā, kas ir veltīts cīņai pret nabadzību, mēs spēsim nodrošināt savstarpējo koordināciju un zināšanas.

Priekšsēdētāja. — Jautājums Nr. 5, ko iesniedza **Nikolaos Chountis** (H-0366/10)

Temats: Saprašanās memorands, ko Grieķija noslēgusi ar ES un SVF, un strauji augošā inflācija

Saprašanās memorandā, ko Grieķija parakstījusi ar ES un SVF, ir īpaši noteikts, ka viens no Grieķijas valdības uzdevumiem ir samazināt inflāciju, lai tā būtu zemāka par eurozonā vidējo līmeni, tādējādi paaugstinot šīs valsts tautsaimniecības konkurētspēju. Tomēr maijā inflācija bija 5,4 % salīdzinājumā ar 1,6 % eurozonā, un tas vēl vairāk samazināja Grieķijas algoto darbinieku izmantojamo ienākumu un būtiski vājināja šīs valsts tautsaimniecības konkurētspēju. Šo ievērojamo inflācijas pieaugumu ir radījuši ES un SVF uzliktie tiešie un netiešie nodokļi, kā arī joprojām notiekošās un neierobežotās spekulācijas. Vai Padome piekrīt viedoklim, ka ES un SVF noteiktie fiskālie pasākumi ir ievērojami veicinājuši šo inflācijas spirālveida attīstību, kas vēl vairāk apdraud Grieķijas tautsaimniecības konkurētspēju? Kādus strukturālos pasākumus tā ieteiks Grieķijas valdībai, lai inflāciju apturētu?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. — (FR) Vairākos daudzpusējos uzraudzības pasākumos Padome bieži ir uzsvērusi Grieķijas tautsaimniecības ilgtermiņa strukturālās problēmas. Papildus pārmerīga budžeta deficīta novēršanas procedūrai Padome 2010. gada 16. februārī ieteica Grieķijai ieviest pasākumu kopumu, lai uzlabotu preču tirgu pārvaldību un uzņēmējdarbības vidi un atbalstītu darba ražīguma un nodarbinātības izaugsmi un lai

uzlabotu Eiropas Savienības struktūrfondu efektivitāti un apguves apjomu, koriģētu valsts pārņēmīgo budžeta deficītu un nodrošinātu valsts finanšu dzīvotspēju ilgtermiņā.

Grieķija pirmo ziņojumu par šo pasākumu īstenošanu sniedza 16. martā un otro — maijā. Jūnijā Komisija un Starptautiskais Valūtas fonds veica provizorisku finanšu stabilizācijas mehānisma analīzi, kuru Grieķijai EUR 110 miljardu apmērā bija kopīgi piešķirušas eurozonas dalībvalstis un SVF. Analīzi pabeidza augustā, bet Komisijas galīgais ziņojums oficiāli joprojām nav iesniegts Padomei.

Komisija ir paziņojusi eurozonas dalībvalstīm analīzes provizoriskos rezultātus, un, ja saskaņā ar Komisijas novērtējumu tautsaimniecība attīstīsies atbilstoši prognozēm, kas ir koriģējošās programmas pamatā, kura atbalsta finanšu stabilizācijas mehānismu, tad inflācijas līmeņa pieaugumam būs nelabvēlīga ietekme uz preču tirgiem. Tāpēc Padome rūpīgi uzraudzīs šo situāciju un turpinās veikt atbilstošus pasākumus, lai palīdzētu Grieķijas iestādēm sekmēt tautsaimniecības izaugsmi un nodrošināt veselīgu budžeta politiku.

Ja Komisija uzskata, ka pārmaiņas tautsaimniecībā atbilst pamatprognozēm, kas sniegtas koriģēšanas programmā, kura atbalsta finanšu stabilizācijas mehānismu, tad, kā jau teicu, inflācijas līmeņa pieaugumam iespējams būs nelabvēlīga ietekme uz tirgiem. Tas pats attiecas uz budžeta stāvokli, kuru Padome rūpīgi uzraudzīs.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Ministr! Diemžēl jūs neatbildējāt uz jautājumu, kuru jums uzdevu. Pasākumi, kas noteikti Grieķijai saskaņā ar saprašanās memorandu, un procedūra, kuru jūs izklāstījāt un kura ir minēta saprašanās memorandā, kas noslēgts ar Starptautisko Valūtas fondu un Eiropas Savienību, ir pretrunīgi. No vienas puses, lai valsts nodrošinātu ieņēmumus, ir noteikti nodokļi, bet tos nav iespējams piedzīt, jo darba ņēmējiem nav nekādu citu ienākumu, to nav arī mazajiem uzņēmumiem, un, runājot par inflācijas līmeņa pazemināšanu, lai nodrošinātu ieņēmumus, tiek plānoti jauni nodokļi, palielinot PVN luksusa precēm un degvielas eļļām.

Jautājums, ko vēlos jums uzdot, ir šāds — saskaņā ar man zināmu informāciju vakardienas ECOFIN sanāsmē Grieķiju mudināja ieviest jaunus nodokļus, lai palielinātu ieņēmumus, lai gan šie pasākumi izraisa strauji augošu inflāciju. Tāpēc es vēlos jums jautāt, vai ECOFIN sanāsmē tika apspriests jautājums par to, vai Eiropas Savienība ierosināja koriģējošus pasākumus, lai novērstu straujo inflācijas līmeņa paaugstināšanos Grieķijā, kas apsteidz nodokļu celšanu?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Es nevaru jums konkrēti pateikt, kādu lēmumu ir pieņēmusi ECOFIN pāris pēdējās stundās, bet Padome patiešām vairākos daudzpusējos uzraudzības pasākumos ir atkārtoti kritizējusi Grieķijas tautsaimniecības ilgtermiņa strukturālās problēmas. Savos ieteikumos attiecībā uz plašu tautsaimniecības pamatnostādņu īstenošanu dalībvalstīs 2009. gadā Padome norādīja, ka Grieķijai saskaņā ar Lisabonas stratēģiju par nodarbinātību un izaugsmi jāpastiprina centieni novērst makroekonomikas nelīdzsvarotību un labot tautsaimniecības strukturālās nepilnības.

Padome iesaka Grieķijai palielināt profesionālo pakalpojumu nozares konkurētspēju, kā arī ieguldījumus pētniecībā un attīstībā, efektīvāk izmantot struktūrfondus, reformēt valsts pārvaldi un darba tirgū veikt vairākus pasākumus atbilstoši integrētai stratēģijai par elastdrošības garantēšanu.

Varu apgalvot to, ka Grieķijas iestādes ir apstiprinājušas, ka daudzās jomās tās ir piešķirušas prioritāti vairākām plānotām strukturālām reformām un ka tās pilnīgi apzinās, kādas grūtības tas radīs valstij.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Ministr! Mans cienījamais draugs, Chountis kungs, uzdodot savu jautājumu, apgalvo, ka inflācijas līmenis jūlijā bija 5,4 %, bet augustā tas jau bija 5,5 %, un šķiet, ka, neraugoties uz veiktajiem jaunajiem pasākumiem — kā mans cienījamais draugs iepriekš pareizi teica — attiecībā uz luksusa precēm, būs grūti samazināt inflāciju. Tomēr tajā pašā laikā jūs minējat, ka Padome apspriež jaunus pasākumus un jaunus nodokļus.

Mans jautājums ir šāds: mums — gan Padomei, gan Eiropai — ir konkrēti pasākumi, lai veicinātu izaugsmi, kā arī atbalsta mehānisms, un tāds ir arī Grieķijai. Vai mums ir konkrēts grafiks?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Lai gan es saprotu, ka neapturēta inflācija rada daudz problēmu un ka, tai turpinoties, būs jāregulē vairāki finanšu mehānismi, es varu tikai teikt jums, ka Grieķijai kā eurozonas dalībvalstij ir kopīgi ar citām dalībvalstīm jāatbild par eurozonas stabilitāti un ka Grieķijas ekonomikas politika tāpat kā jebkuras citas ES dalībvalsts ekonomikas politika ir visas Eiropas Savienības jautājums. Visām dalībvalstīm saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu un vispārējām ekonomikas politikas pamatnostādņēm ir pienākums praktizēt pareizu valsts politiku. Tāpēc Grieķijai ir jāuzņemas atbildība par efektīvu šo problēmu risināšanu, lai mazinātu risku, ka tā varētu apdraudēt ekonomiskās un monetārās savienības pareizu funkcionēšanu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 6, ko iesniedza **Laima Liucija Andrikiene** (H-0368/10)

Temats: Beļģijas prezidentūras prioritātes attiecībā uz ANO un tas struktūrām

Kādas ir ES Beļģijas prezidentūras prioritātes attiecībā uz ANO kopumā un jo sevišķi attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomi? Vai Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas pārstāvniecības Ženēvā jau apvienotas vai arī šis process vēl turpinās?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Gatavojoties Apvienoto Nāciju Organizācijas 65. Ģenerālajai asamblejai, Padome 2010. gada 14. jūnijā pieņēma Eiropas Savienības prioritātes.

Es vēlos uzsvērt, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos pārstāv Eiropas Savienību starptautiskajās organizācijās jautājumos, kas attiecas uz ārlietām un drošības politiku.

Padomes pieņemtās prioritātes attiecas uz turpmāk minētiem tematiem.

Pirmkārt, uz spēcīgākas Apvienoto Nāciju Organizācijas izveides veicināšanu — Eiropas Savienība sniegs ieguldījumu spēcīgākas daudzpusējas sistēmas izveidē, jo īpaši uzlabojot Apvienoto Nāciju Organizācijas pārstāvniecību, pārredzamību, atbildību, efektivitāti un lietderību.

Otrā prioritāte būs miera un drošības veicināšana starptautiskā līmenī. Eiropas Savienība ir paredzējusi pieņemt stingrāku nostāju un palielināt savu ieguldījumu krīžu pārvarēšanā, darbojoties attiecīgajās Apvienoto Nāciju Organizācijas struktūrās un jo īpaši Drošības padomē.

Trešā prioritāte būs vide un ilgtspējīga attīstība, jo īpaši, lai sasniegtu tūkstošgades attīstības mērķus.

Ceturta prioritāte attiecas uz cilvēktiesībām. Kopš pirmās pastāvēšanas dienas Eiropas Savienība šajā jomā ir vienmēr bijusi nelokāma cilvēktiesību aizstāve un ievērojama cīnītāja Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmā. Eiropas Savienība aktīvi veicinās cilvēktiesību

iekļaušanu visos Apvienoto Nāciju Organizācijas darbības aspektos, gādājot, lai cilvēktiesības būtu nesaraujami saistītas ar citiem ANO mērķiem, proti, drošību un attīstību.

Visbeidzot, pietkā prioritāte ir Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmas reformēšana, lai uzlabotu tās darbību, efektivitāti, pārredzamību un pārstāvniecību. Kā izklāstīts Cilvēktiesību padomes pārskatā, Eiropas Savienība piedalās oficiālu un neoficiālu apspriežu procesā. Eiropas Savienība turpinās atbalstīt Trešās komitejas rīcībspēju, jo tā ir vienīgā pasaules struktūra, kas ir pilnvarota īstenot cilvēktiesību standartus. Šādas pilnvaras tai pilnībā jāsauglabā.

Apsverot diplomātiskās pārstāvniecības jautājumu, jāatzīst, ka no 2009. gada 1. decembra visas Eiropas Komisijas delegācijas, kas atrodas ārpus ES, ir kļuvušas par Eiropas Savienības delegācijām. Gaidot uz Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi, Eiropas Savienības delegācija un Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariāta Sadarbības birojs Ženēvā ir pieņēmuši pagaidu darba pasākumus.

Laima Liucija Andriķienē (PPE). – Vispirms ļaujiet man norādīt, ka ilgstošas neskaidrības dēļ par to, kādā veidā ES tiek pārstāvēta Ženēvā un Ņujorkā, ir risks, ka mazināsies ES spēja rīkoties efektīvi un konstruktīvi sadarboties ar saviem partneriem.

Otrkārt, pēc plašām iekšējām apspriedēm par prioritātēm attiecībā uz Cilvēktiesību padomes 2011. gada pārskatu Beļģijas prezidentūrai un Augstajai pārstāvei pašreiz ir jānodrošina, lai ārējiem pasākumiem, kas saistīti ar citām ANO dalībvalstīm, tiktu piešķirti pietiekami līdzekļi un pievērsta politiska uzmanība.

Turklāt vairākām svarīgām rezolūcijām ir vajadzīga vadība, jo īpaši rezolūcijai par nāvessodiem, kā arī turpmākajam darbam, kas nepieciešams sarunām par starptautisku ieroču tirdzniecības līgumu.

Es būtu pateicīga, ja jūs sniegtu savus komentārus par minētajiem jautājumiem.

Olivier Chastel, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Es vienkārši vēlos teikt jums, ka Beļģija, kas pašlaik ir Eiropas Savienības prezidējošā valsts, ir arī Cilvēktiesību padomes dalībvalsts un tāpēc rīkosies, lai paustu jūsu bažas.

Paul Rūbig (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Mums šodien ir bijusi pietiekami intensīva apspriešana par to, kā mēs varam atbalstīt Padomes centienus atrast ietaupījumus 2011. gada budžetā, un, cita starpā, mēs, protams, izvērsti aplūkojam jaunizveidoto Eiropas Ārējās darbības dienestu.

Vai jūs uzskatāt, ka mums jāmēģina lietderīgāk izmantot amatus Apvienoto Nāciju Organizācijā, lai Eiropas Savienība šajā organizācijā varētu runāt viena balsī un lai mēs varētu ietaupīt līdzekļus, kurus mēs varētu efektīvāk izmantot citās jomās? Vai Beļģijas prezidentūra ir gatava iesniegt priekšlikumus attiecībā uz ietaupījumiem šajā jomā, lai pierādītu, ka kopējā Eiropas pārstāvniecībā ir sasniedzams lielākas efektivitātes mērķis?

Olivier Chastel, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Gan Ņujorkā, gan Ženēvā ir jau nodrošināti papildu resursi. Tomēr saistībā ar jūsu jautājumu es vēlos vērst jūsu uzmanību uz neatliekamo vajadzību izveidot Eiropas Ārējās darbības dienestu un jo īpaši uz Parlamenta — vismaz kopējo — lomu attiecībā uz finansiāliem apsvērumiem, kas saistīti ar šā dienesta izveidi.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 7, ko iesniedza **Liam Aylward** (H-0373/10)

Temats: Bioloģiskās daudzveidības veicināšana Eiropas Savienībā

Ņemot vērā, ka 2010. gads ir pasludināts par Starptautisko bioloģiskās daudzveidības gadu un saistībā ar nākamo Konvencijas par bioloģisko daudzveidību pušu konferenci Nagojā, vai Padome var izklāstīt savas prioritātes attiecībā uz bioloģiskās daudzveidības aizsardzību un veicināšanu? Kāds ir pašreizējais stāvoklis attiecībā uz ES rīcības plāna īstenošanu bioloģiskās daudzveidības jomā un kādu lomu Padome paredz bioloģiskajai daudzveidībai stratēģijā „Eiropa 2020”?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Pamatojoties uz Komisijas paziņojumu „ES redzējuma un mērķu iespējamības bioloģiskās daudzveidības jomā laikposmam pēc 2010. gada”, Padome 2010. gada 15. martā apstiprināja secinājumus, kuru nosaukums ir „Bioloģiskā daudzveidība pēc 2010. gada — ES un pasaules redzējums, mērķi un starptautiskās piekļuves un pienākumu sloga sadales režīms”.

Savos secinājumos Padome paziņoja, ka tā ir dziļi norūpējusies par faktu, ka bioloģiskās daudzveidības 2010. gada mērķi nav sasniegti ne Eiropas Savienībā, ne visā pasaulē, ka bioloģiskā daudzveidība turpina samazināties nepieņemamā ātrumā un ka šim apstāklim ir nopietnas vides, ekonomikas un sociālas sekas. Tomēr Padome uzsvēra, ka minētajiem mērķiem ir bijusi būtiska nozīme, jo tie veicinājuši lietderīgus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas pasākumus.

Padome formulēja ilgtermiņa redzējumu, saskaņā ar kuru līdz 2050. gadam bioloģiskā daudzveidība Eiropas Savienībā, kā arī ekosistēmas pakalpojumi, ko tā sniedz, tās dabiskais kapitāls, tiks aizsargāts, pienācīgi novērtēts un atbilstoši atjaunots, ņemot vērā bioloģiskajai daudzveidībai iekšēji piemītošo patieso vērtību un tās būtisko ieguldījumu cilvēku labklājībā un saimnieciskajā pārticībā, tādā veidā novēršot katastrofiskās pārmaiņas, kuras rada bioloģiskās daudzveidības zudums.

Turklāt Padome noteica galveno mērķi, kas Eiropas Savienībai jāsasniedz līdz 2020. gadam, lai apturētu bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un ekosistēmu pakalpojumu pasliktināšanās tendences, pēc iespējas nodrošinot to atjaunošanu, vienlaicīgi palielinot Eiropas Savienības ieguldījumu bioloģiskās daudzveidības samazināšanās novēršanā pasaulē līmenī.

Attiecībā uz Eiropas Savienības prioritātēm bioloģiskās daudzveidības aizsardzībā un nostiprināšanā Padome norādīja, ka dzīvotņu izpostīšana, sašķelšana un degradēšana rada lielākos draudus bioloģiskajai daudzveidībai. Norādot uz šādas dzīvotņu situācijas cēloņiem, Padome uzsvēra, ka dzīvotnes visvairāk apdraud nepareiza un kaitīga zemes apsaimniekošana, dabas resursu pārmērīga un neilgtspējīga izmantošana, invazīvas un eksotiskas dzīvnieku sugas, nelegāla šo sugu tirdzniecība, kurām draud izžušana, okeānu paskābināšanās un, protams, piesārņojums. Klimata pārmaiņas var vēl vairāk pasliktināt šo stāvokli, piemēram, samazināt to sugu skaitu, kurām draud izžušana.

Attiecībā uz „Eiropa 2020” stratēģiju Padome izstrādāja vispārīgas ekonomikas politikas pamatnostādnes, aicinot dalībvalstis un Eiropas Savienību īstenot pasākumus, kas pārvērs vides problēmas izaugsmes iespējās, kā arī lietderīgāk izmantot dabas resursus, tādējādi dodot ieguldījumu arī bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā.

Bioloģiskās daudzveidības lielo nozīmi nepārprotami uzsvēra arī Eiropadome savos 2010. gada marta secinājumos, kuros tā paziņoja, ka ir steidzami jānovērš nepārtrauktā

bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un ekosistēmu degradēšanās tendence. Eiropadome atbalsta ilgtermiņa redzējumu — līdz 2050. gadam — attiecībā uz bioloģisko daudzveidību, kā arī mērķi, kas izvirzīts iepriekš minētajos Padomes 2010. gada 15. marta secinājumos, kurš jāsasniedz līdz 2020. gadam

Liam Aylward (ALDE). – Ministra atbildē vilšanos izsauca tas, ka nav panākts progress izvirzīto bioloģiskās daudzveidības mērķu sasniegšanā.

Tomēr, ņemot vērā to, ka lauku attīstības pasākumi un kopējā lauksaimniecības politika var dot ievērojamu ieguldījumu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā, kādus pasākumus Padome veiks Eiropas lauksaimnieku atbalstam, kuriem ir īpaši svarīga nozīme vides aizsardzībā, lai viņi varētu arī turpmāk aizsargāt vidi un bioloģisko daudzveidību?

Olivier Chastel, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Es uzskatu, ka piemērotākais pasākums bioloģiskās lauksaimniecības aizsardzībai ir turpināt to atbalstīt. Es paļaujos uz to, ka visi šeit klātesošie deputāti — lai gan apmeklētība ir zema — nākamajās debatēs par budžetu izteiksies par labu finansiālam atbalstam kopējai lauksaimniecības politikai, kad Parlaments lems par to.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 8, ko iesniedza **Mairead McGuinness** (H-0375/10)

Temats: Neformālā lauksaimniecības Padome, 2010. gada septembris

Kādus secinājumus Beļģijas prezidentūra ir izdarījusi pēc jūlijā notikušās KLP augsta līmeņa konferences Briselē? Vai prezidentūra var sniegt komentārus attiecībā uz 19.–21. septembra neformālo lauksaimniecības Padomi? Ko prezidentūra šajā Padomē ierosinās dalībvalstīm attiecībā uz KLP laikā pēc 2013. gada?

Turklāt — vai Padome varētu informēt deputātus par Padomes līmenī notiekošo saistībā ar pašreizējām Mercosur sarunām?

Olivier Chastel, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Vispirms es vēlos apsveikt Komisiju par tās panākumiem kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) pēc 2013. gada publiskajā apspriešanā. Tajā piedalījās gandrīz 6 000 cilvēku — plašas sabiedrības pārstāvji, ieinteresētas personas, ideju laboratorijas un citi zinātniskās pētniecības institūti. Šī apspriešana attaisnoja visu cerības.

Turklāt viedokļu kopsavilkums pierāda, ka visa sabiedrība interesējas par Eiropas lauksaimniecības nākotni. Lauksaimnieki nav vienīgie, kas interesējas par KLP.

Kā jūs zināt, šī publiskā apspriešana noslēdzās ar konferenci „KLP pēc 2013. gada”, ko Komisija organizēja 19. un 20. jūlijā. Kopumā viedokļiem, apaļajiem galdiem un debatēm konferences laikā ir lietderīga nozīme, lai turpmākajās apspriedēs mēs pievērstos galvenajiem jautājumiem.

Runājot par Padomi, jūs jau droši vien zināt, ka pēdējos divos gados lauksaimniecības ministri ir rīkojuši publiskās apspriešanas, kuras secīgi vadīja prezidējošās valstis — Francija, Čehijas Republika, Zviedrija un Spānija. Tagad, kad esam finiša taisnē, Beļģijas prezidentūra cenšas aktīvi virzīt uz priekšu šīs debātes. Patiešām, ir būtiski, lai KLP šodienas stāvoklis un rītdienas problēmas tiktu pilnībā ņemtas vērā citās svarīgajās debatēs par ES budžeta struktūru 2014.–2020. gadam.

Kā jūs zināt, KLP nākotne būs galvenais darba kārtības punkts ES lauksaimniecības ministru neformālajā sanāksmē, kas notiks no 19. līdz 21. septembrim Beļģijā. Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas priekšsēdētājs *De Castro* kungs arī ir ielūgts piedalīties šajā

sanāksmē un vadīt neformālās apspriedes. Šovasar prezidentūra ir rūpīgi apsvērusi jūlija konferences iznākumu un ir izstrādājusi apkopojošu dokumentu, kas pēc dažām dienām būs pilnīgi noformēts.

Ziņojums, kuru izstrādājusi prezidentūra un kuru mēs plānojam sīkāk izskatīt mūsu nākamajās apspriedēs, apstiprina, ka KLP mērķi atbilst Lisabonas līgumā noteiktajiem mērķiem — nodrošināt Eiropas pilsoņiem nekaitīgu un augstas kvalitātes pārtiku, visā Eiropā veicināt ilgtspējīgu lauksaimniecību, aizsargāt vidi un ainavas un sniegt ieguldījumu lauku teritoriju ilgtspējīgā attīstībā, kā mēs jau apspriedām iepriekšējā jautājumā.

Turklāt arī prezidentūras sagatavotais ziņojums apstiprina Eiropas kopējās lauksaimniecības politikas reālo pievienoto vērtību un KLP nozīmi stratēģijā „Eiropa 2020”.

Pēc nākamās apspriedes oktobrī Lauksaimniecības padomē būs noslēdzošās politiskās debātes par KLP nākotni. Tādējādi Padome tāpat kā Eiropas Parlaments dos ievērojamu ieguldījumu apspriežu procesā. Esmu pārliecināts, ka Komisija arī atzinīgi vērtē lielo darbu, ko veikusi Padome un Eiropas Parlaments, un es esmu pārliecināts, ka tā pieliks visas pūles, lai iesniegtu paziņojumu, kuru atbalstīs abas iestādes. Tikko paziņojums būs pieejams, prezidentūra uzsāks tā apspriešanu Padomē.

Attiecībā uz brīvās tirdzniecības nolīgumu ar *Mercosur* valstīm, vispirms, es vēlos norādīt, ka Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja un lauksaimniecības ministri kopumā ir vienprātis par to, ka šāds nolīgums varētu apdraudēt dažas „jutīgas” ES lauksaimniecības nozares, lai gan es atzīstu, ka nolīgumam ir būtiska ekonomiska nozīme. Jūs droši vien zināt, ka maijā Padome norādīja uz bažām, kuras kopējā memorandā izteica daudzas dalībvalstis.

Otrkārt, es vēlos norādīt, ka Komisijai jāņem vērā sarunu mandāts. Turklāt maijā komisārs *Cioloş* apliecināja Padomei, ka Komisija rūpēsies, lai sarunas ar *Mercosur* atbilstu KLP un ES lauksaimniecības pamatinteresēm.

Apkopojot teikto, es vēlos uzsvērt, ka Padome turpinās cieši uzraudzīt sarunas ar *Mercosur*, jo īpaši Tirdzniecības politikas komitejā. Nākamā sarunu kārtā ir iēplānota oktobrī, un es varu jums apliecināt, ka prezidentūra rūpēsies, lai tiktu stingri ievērots sarunu mandāts.

Mairead McGuinness (PPE). – Atbilde bija izvērsta, jo tāds bija arī jautājums. Es pateicos jums par to un jo īpaši par jūsu komentāriem attiecībā uz *Mercosur*. Es patiešām ceru, ka Komisija, kā arī Padome, pieņēma zināšanai bažas, kuras tika izteiktas mūsu debatēs par šo jautājumu.

Jūsu atbilde uz mana kolēģa *Aylward* kunga jautājumu par bioloģisko daudzveidību un jūsu komentāri par lauksaimniecības budžetu lika man uzdot jums jautājumu par Padomes viedokli. Es saprotu, ka septiņi Padomes locekļi vēlas samazināt nākamā gada budžetu, kas turpmāk nesola neko labu lauksaimniecības budžetam pēc 2013. gada. Es būtu pateicīga par jūsu komentāru.

Olivier Chastel, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Vairākas dalībvalstis vēlas samazināt nākamā gada budžetu, bet, cik man zināms, Padome to neatbalsta. Jūs droši vien vakar dzirdējāt Beļģijas budžeta ministra ziņojumu par 2011. gada budžetu, un tāad jūs esat arī dzirdējuši par 2011. gada budžeta plānu, jo par to notiek apspriedes ar Parlamentu. Man jums jāsaka, ka es nepiekrītu jūsu analīzei attiecībā uz pārmaiņām Eiropas budžetā.

Paul Rübīg (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Mēs pašlaik apspriežam 2011. gada budžetu, un saistībā ar to Padome un Komisija ir kopīgi ierosinājušas finansējumu no

Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas, kas ietver programmu „Saprātīga enerģija Eiropai”, Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju politikas atbalsta programmu un Uzņēmējdarbības un inovāciju programmu, kā arī finansējumu no Septītās pamatprogrammas un lauksaimniecības finansējumu piešķirt zinātniskam projektam, kas saistīts ar ITER kodoltermiskās sintēzes iekārtu. Kāda ir sākotnējā Beļģijas prezidentūras nostāja šajā jautājumā?

Liam Aylward (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Ņemot vērā Komisijas ārkārtējo lēmumu atsākt sarunas ar Mercosur valstīm, vai ministrs nevarētu pateikt, vai Padome apsver vai novērtē šo lēmumu kaitīgo ietekmi uz Eiropas lauksaimniekiem un jo īpaši uz manas valsts, Īrijas, lauksaimniekiem, kas ir atkarīgi no 90 % liellopu gaļas produktu eksporta, kurus viņi ražo atbilstoši precīzākajiem Komisijas pieprasītajiem standartiem, kas netiek piemēroti Mercosur valstīm?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Attiecībā uz pirmo jautājumu es pašlaik varu sniegt jums tikai budžeta pārskatu. Es varu saprast to, ka Parlaments ir iecerējis vairākus inovāciju, konkurētspējas un tehnoloģiju projektus. Tomēr debātes ir tikko sākušās, un jums ir bijusi iespēja kopš 1. decembra grozīt ikvienu no nākamā gada budžeta plāna aspektiem. Tāpēc es iesaku jums iepazīties ar debatēm par budžetu, lai jūs varētu uzzināt, ko Parlamenta deputāti šajā budžetā vēlas uzsvērt un kam piešķirt prioritāti.

Attiecībā uz otro jautājumu par Mercosur prezidentūra, kā jau minēju, skaidri apzinās Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā izteiktās bažas par lēmumu atsākt minētās sarunas.

Es vienkārši vēlos norādīt, ka šajās sarunās Komisijai ir jāievēro sarunu mandāts un ka šo sarunu labvēlīgs iznākums dos labumu ES lauksaimnieciskajai ražošanai, piemēram, veicinot un aizsargājot Eiropas lauksaimniecības produktus, jo īpaši attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 9, ko iesniedza **Ryszard Czarnecki** (H-0379/10)

Temats: Balkānu valstu pievienošanās perspektīva Eiropas Savienībai

Kā Padome vērtē Balkānu reģiona valstu, kas atrodas Eiropas dienvidaustrumos, pievienošanās perspektīvu Eiropas Savienībai? Vai Padome uzskata, ka dažas no šīm valstīm saistībā ar turpmākajiem finanšu plāniem varētu pievienoties Savienībai, t. i., periodā no 2014. gada līdz 2020. gadam?

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Mūsu politikas mērķis attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm ir veicināt stabilitāti šajā reģionā un palīdzēt šā reģiona valstīm ilgtermiņā nodibināt mieru, demokrātiju, stabilitāti un labklājību.

ES 1999. gadā nolēma īstenot stabilizācijas un asociācijas procesu, lai savlaicīgi iesāktu šo valstu gatavošanos dalībai ES, kam vajadzēja noslēgties ar to iespējamo pievienošanos ES. Minētā gatavošanās ir būtiska šā reģiona stabilitātei, samierināšanās procesam un nākotnei. Šīs valstis attīstās un veidojas saskaņā ar Saloniku programmu, kas prasa atjaunotu vienprātību paplašināšanās jautājumā un nosaka skaidrus un stingrus nosacījumus.

Tāpēc Padome ir vairākkārt apstiprinājusi Eiropas Savienības nelokāmo apņēmību turpināt Rietumbalkānu valstu sagatavošanu dalībai ES — 2. jūnijā Sarajevas sanāksmē un nesen 14. jūnijā Ārlietu padomē.

Gadu gaitā ES ir parakstījusi sešus stabilizācijas un asociācijas nolīgumus ar šā reģiona valstīm, no kuriem četri jau ir stājušies spēkā. 2009. gada oktobrī Komisija ierosināja uzsākt pievienošanās sarunas ar Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku. Savukārt pievienošanās sarunas ar Horvātiju, kas notiek kopš 2005. gada oktobra, tuvojas noslēgumam. ES turpina politiski iesaistīties šajā procesā, izmantojot visus tās rīcībā esošos instrumentus — trīs kopējās drošības un aizsardzības politikas misijas — divas Bosnijā un Hercegovinā un vienu Kosovā — un trīs īpašos pārstāvjus Skopjē, Prištinā un Sarajevā.

Finansiālais atbalsts 2010. gadā pārsniegs EUR 900 miljonus un 2013. gadā sasniegs EUR 1 miljardu. Kopumā kopš 1991. gada Eiropas Savienība šā reģiona valstīm ir sniegusi finansiālu atbalstu EUR 13 miljardu apmērā.

Pievienošanās termiņš ir pilnīgi atkarīgs no Kopenhāgenas kritēriju izpildes un stabilizācijas un asociācijas procesā izvirzītajiem nosacījumiem. Šis process nosaka skaidru procedūru — ir nepieciešams stabilizācijas un asociācijas nolīgums, Komisijas atzinums par pieteikumu dalībai ES, kandidātvalsts statuss, pievienošanās sarunas un visbeidzot pievienošanās.

Padome vēlas pāriet uz šā procesa nākamajiem posmiem, bet šā reģiona valstu valdībām ir jāievēro izvirzītie nosacījumi — saglabāt vai pat paātrināt nepieciešamo reformu tempu un atrisināt galvenās problēmas. Šā reģiona valstīm ir jāpastiprina cīņa pret korupciju un organizēto noziedzību, jāpalielina administratīvās spējas un jāatrisina nenokārtoti jautājumi.

Stabilizācijas un asociācijas procesa mērķi netiks sasniegti, ja šā reģiona iedzīvotāji un valdības apņēmīgi un ar lielu atbildības sajūtu aktīvi nepiedalīsies šajā procesā. Galu galā šā reģiona nākotne ir atkarīga no tā iedzīvotājiem un valdībām. Reģionālā sadarbība un labas kaimiņvalstu attiecības ir galvenie faktori divpusēju strīdu atrisināšanā un samierināšanās procesā. Šāda politika nosaka ES pieeju šim reģionam, un kopš 1995. gada ES to sistemātiski veicina. Tāpēc 14. jūnijā Padome aicināja attiecīgās valstis atrisināt nenokārtotus jautājumus ar kaimiņvalstīm.

Es vēlos beigt savu runu, norādot, ka 2009. gada novembrī Padome pieņēma lēmumu ieviest triju šā reģiona valstu pilsoņiem bezvīzu ieeļošanas režīmu un pašlaik gatavojas pieņemt tādu pašu lēmumu attiecībā uz Albānijas un Bosnijas, kā arī Hercegovinas pilsoņiem. Es ceru, ka Eiropas Parlaments un Padome pieņems šo lēmumu šogad.

Visbeidzot gribu teikt, ka pašlaik Padome vēl nespēj sniegt komentārus nedz par paplašināšanās ietekmi uz ES pašreizējo budžetu, nedz uz 2014.–2020. gada budžetu, jo tā vēl arvien gaida Komisijas priekšlikumus attiecībā uz nākamo finanšu plānu.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Pateicos jums par to, ka tik labi vadījāt šīs sēdes darbu. Tas var būt piemērs citiem. *Chastel* kungs! Neesmu pārliecināts, vai man vajadzētu novilkt savu žaketi, lai jūs justos ērtāk. Starp mums ir neliels kontrasts.

Godīgi sakot, tas, ko jūs teicāt, šajā sēžu zālē jau ir labi zināms. Es biju gaidījis konkrētāku atbildi. Kura valsts ir tuvāk pieņemšanai Eiropas Savienībā — vai Serbija, kas politiski ir īpaši svarīga, kā arī ekonomiski labi attīstīta, vai Melnkalne, vai varbūt Maķedonija? Lūdzu, *Chastel* kungs sniedziet konkrētāku atbildi.

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Ziniet, fakts, ka es jums stāstu, kura no šīm trim valstīm ir tuvāk pieņemšanai, ka es izceļu vienu valsti — to, kura ir panākusi lielāko progresu šajā procesā —, vēl nenozīmē, ka šī valsts būs nākamā, kas pievienosies ES. Vēl ir jāpanāk progress, un to var panākt dažādā ātrumā.

Priekšsēdētāja. – Uz jautājumiem, kuri laika trūkuma dēļ nesaņēma atbildes, tiks sniegtas rakstiskas atbildes (sk. pielikumu).

Līdz ar to jautājumu laiks tiek slēgts.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.00 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.00 un atsāka plkst. 21.00)

15. Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība — Rumānijas un Bulgārijas pilsoņiem noteiktie pagaidu ierobežojumi attiecībā uz Eiropas Savienības darba tirgu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par jautājumiem Komisijai, uz kuriem jāatbild mutiski un kurus Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā iesniedza *Rovana Plumb, Iliana Malinova Iotova, Pervenche Berès, Stephen Hughes, Alejandro Cercas, Gianni Pittella* un *Jutta Steinruck*, par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību — par Rumānijas un Bulgārijas pilsoņiem noteiktajiem pagaidu ierobežojumiem attiecībā uz Eiropas Savienības darba tirgu (O-0096/2010 - B7-0455/2010).

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Savā runā par stāvokli Eiropas Savienībā Komisijas priekšsēdētājs *Barroso* kungs uzsvēra, ka nodarbinātības līmeņa palielināšana ir visas Eiropas prioritāte.

Turklāt mēs visi esam apņēmušies sasniegt Eiropas Savienības stratēģiskos mērķus nākamajiem 10 gadiem — palielināt nodarbinātības līmeni un samazināt nabadzību. Šodien Parlamenta plenārsēdē tika pieņemtas nodarbinātības pamatnostādnes, un mēs esam lūguši Padomi ņemt tas vērā.

Ja mēs patiešām vēlamies sasniegt mērķus, kurus esam izvirzījuši, ja mēs patiešām vēlamies, lai Eiropa būtu piemērs konkurētspējas jomā, ja mēs patiešām vēlamies, lai Eiropa godīgi nodrošina saviem pilsoņiem labklājību, tad darba ņēmēju brīvas pārvietošanās tiesības ir jāievēro.

Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība ir viena no ES pamatbrīvībām. Stipru iekšējo tirgu var nodrošināt, tikai pilnīgi atverot darba tirgu.

Saskaņā ar Komisijas paziņojumu 2008. gada novembrī mobilitātes plūsmām ir bijusi būtiska labvēlīga ietekme uz Eiropas Savienības tautsaimniecības izaugsmi. Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmēju mobilitātei ir bijusi labvēlīga ietekme uz uzņemošo valstu ekonomiku, nelabvēlīgi neietekmējot vietējo iedzīvotāju algas un darbavietas.

Ekonomikas krīzi vairs nevar izmantot par ieganstu, lai ieviestu un saglabātu šādus darba tirgus ierobežojumus. Šo ierobežojumu saglabāšana ir līdzeklis, kā atturēt Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmējus no iesaistīšanās algotā darbā attiecīgajās dalībvalstīs. Šis faktors liek darba ņēmējiem apiet tiesību aktu noteikumus attiecībā uz pienākumu iegūt darba atļauju, tādējādi palielinot nelegālās nodarbinātības sastopamību. Nelegāla darba tiešs rezultāts ir ierobežojums darba ņēmēju tiesībām, kas izriet no Eiropas sociālā nodrošinājuma koordinācijas sistēmas.

Rumānija un Bulgārija uzskata, ka pašreizējā Eiropas ekonomiskajā klimatā to šķēršļu mazināšana, kas kavē darba ņēmēju pārvietošanās brīvību visā ES, būtiski palīdzēs palielināt Eiropas Savienības spēju pielāgoties jauniem uzdevumiem.

Komisār! Tā kā vēlos, lai Eiropas Komisija būtu mūsu sabiedrotā un piedāvātu mums pilnīgu institucionālu palīdzību, es gribu uzdot jums šādu jautājumu —, kādus pasākumus jūs veiksiet, lai mudinātu dalībvalstis, kuras vēl arvien piemēro ierobežojumus, pilnīgi atvērt savus darba tirgus?

John Dalli, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība ir ES pamatprincips. Kopā ar brīvu preču, pakalpojumu un kapitāla apriti tā ir vienotā tirgus pīlārs, un tā ir veicinājusi sekmīgu Eiropas integrāciju.

Kā jūs labi zināt, pirmajos septiņos gados pēc pievienošanās ES Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmēji nevar gūt nekādu labumu no pārvietošanās brīvības. Tāds stāvoklis ir pašreizējā pārejas režīma dēļ, kas noteikts pievienošanās līgumos un kas ļauj citām dalībvalstīm atlikt ES tiesību akta par pārvietošanās brīvību piemērošanu Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmējiem maksimāli vēl septiņus gadus.

Kad Bulgārija un Rumānija 2007. gadā pievienojās ES, jau tad 10 no 25 dalībvalstīm nolēma atvērt savus darba tirgus Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmējiem. Šodien šādu dalībvalstu skaits ir palielinājies līdz 15, un tikai desmit dalībvalstis turpina piemērot ierobežojumus. Ir vērts pieminēt, ka no šīm desmit dalībvalstīm vairākas piemēro mazāk stingrus nosacījumus vai procedūras salīdzinājumā ar tām, kādas bija spēkā, pirms Bulgārijas un Rumānijas pievienošanās ES.

Ir svarīgi atcerēties, ka lēmums piemērot pārejas režīmu un ierobežot piekļuvi darba tirgum ir atkarīgs vienīgi no attiecīgajām dalībvalstīm. Komisija nav oficiāli pilnvarota atcelt ierobežojumus.

Tomēr Komisija principā atbalsta darba ņēmēju pilnīgu pārvietošanās brīvību. Turklāt Komisija ir vienmēr gādājusi, lai tās valstis, kas piemēro ierobežojumus, to dara saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti pievienošanās līgumā.

Komisija ir arī vairākkārt uzsvērusi, ka pārejas režīms pēc savas definīcijas ir pagaidu režīms un ka dalībvalstīm ir pakāpeniski jāatver savi darba tirgi, nevis jāatliek darba ņēmēju brīvas pārvietošanās tiesību piemērošana līdz septiņu gadu perioda beigām.

Komisijas 2006. un 2008. gada ziņojumi par pārejas režīma piemērošanu pierāda, ka darbaspēka mobilitātei pēc 2004. un 2007. gada paplašināšanās ir bijusi labvēlīga ietekme uz ekonomiku un ka tā ir palīdzējusi apmierināt pieprasījumu pēc darbaspēka. Minētie secinājumi ir spēkā pat pašreizējās ekonomikas krīzes laikā. Komisija turpinās mudināt dalībvalstis pārskatīt savu nostāju attiecībā uz piekļuvi darba tirgum, arī atgādinot tām minēto ziņojumu secinājumus.

Mūsu rīcībā nav sīkas informācijas attiecībā uz to nelegālo darba ņēmēju skaitu un viņu sociālo stāvokli, kas ir no dalībvalstīm, kuras nesen pievienojās ES. Tas ir tāpēc, ka viņu klātbūtne attiecīgajās dalībvalstīs ir bijusi slēpta.

Savos 2006. un 2008. gada ziņojumos Komisija uzsvēra, ka darba ņēmēju pārvietošanās brīvības ierobežojumi ne vienmēr aizsargā attiecīgo valstu darba tirgus un ka tie var aizkavēt to pielāgošanos. Turklāt pārejas režīms var veicināt nedeklarētas nodarbinātības sastopamību. Ir pierādīts, ka paplašināšanās ir palīdzējusi atklāt to ēnu ekonomikas daļu, ko veidoja iepriekšējie nedeklarētie darba ņēmēji no jaunajām dalībvalstīm.

Ir arī pārliecinoši pierādījumi, ka jauno dalībvalstu valstspiederīgie ir strādājuši nedeklarētās darba vietās ierobežojumu dēļ, ar kuriem viņi sastopas, cenšoties piekļūt „vecu” dalībvalstu darba tirgiem. Minētie dati atbilst secinājumiem, ka mobilitātes plūsmas galvenokārt virza faktori, kas saistīti ar piedāvājumu un pieprasījumu, un ka darba ņēmēju pārvietošanās brīvības ierobežojumi aizkavē darba tirgu pielāgošanos.

Komisija nav paredzējusi veikt īpašu pētījumu par tā nelegālā darbaspēka dzīves un darba apstākļiem, kas ir no Bulgārijas un Rumānijas, vai arī šā darbaspēka ietekmi uz vietējiem darba tirgiem, galvenokārt informācijas trūkuma dēļ un šādu datu savākšanas grūtību dēļ. Tomēr jautājumu par nelegālajiem darba ņēmējiem no Bulgārijas un Rumānijas Komisija pēc iespējas risinās, turpmāk analizējot, kā funkcionē pagaidu režīms, kas noteikts Bulgārijai un Rumānijai, ja kāda no šīm abām valstīm to pieprasīs, kā paredzēts pārejas režīma noteikumos. Turklāt Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm turpinās veicināt īpašus pasākumus nedeklarētās nodarbinātības apkarošanai.

Komisija saprot, ka pašreizējos ierobežojumus Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmējiem var uztvert kā diskrimināciju.

Es vēlos uzsvērt, ka pārejas režīms attiecībā uz darba ņēmēju pārvietošanās brīvību tika piemērots vairākos iepriekšējās paplašināšanās gadījumos. Turklāt pārejas režīms attiecas ne tikai uz Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmējiem, bet arī uz astoņām no desmit dalībvalstīm, kas ES pievienojās 2004. gadā.

Ir arī jānorāda, ka pašreizējais pārejas režīms nodrošina dalībvalstīm lielāku elastību, ļaujot tām pašām lemt, kurā brīdī minētajā septiņu gadu periodā sākt piemērot ES tiesību aktu par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, ņemot vērā situāciju darba tirgū (iepriekšējos pārejas režīmos ES tiesību akta par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību piemērošanu vienkārši atlika uz vairākiem gadiem).

Tomēr diskriminācija to Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmēju uztverē, kas nevar brīvi strādāt tajās desmit dalībvalstīs, kuras joprojām piemēro ierobežojumus, nav diskriminācija šā termina tiesiskajā nozīmē. Lai gan Līguma par Eiropas Savienības darbību 18. pants aizliedz diskrimināciju pilsonības dēļ, to pieļauj īpaši noteikumi citos ES līgumos. Šādi noteikumi ir pievienošanās līgumā noteiktajā pārejas režīmā.

Tāpēc pagaidu ierobežojumi Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmēju piekļuvei darba tirgum, pamatojoties uz pārejas režīmu, nav pretrunā ES tiesību aktiem.

Thomas Mann, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Saskaņā ar „2+3+2” noteikumu Vācija un Austrija izmanto visu septiņu gadu pārejas periodu pirms pilnīgas pārvietošanās brīvības ieviešanas to dalībvalstu darba ņēmējiem, kuras pievienojās ES 2004. gadā. Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju Vācija otrā posma laikā no 2009. līdz 2011. gadam arī izmanto pilnu atļauto ierobežojumu laiku.

Dalli kungs teica, ka 10 dalībvalstīm joprojām tiek piemēroti ierobežojumi. Tam ir pamatots iemesls, jo dalībvalstīm ir bijusi dažāda pieredze. Šie ierobežojumi nekad nav bijuši diskriminējoši — jūs saistībā ar šo jautājumu pareizi norādījāt uz 18. pantu —, un tiem ir ierobežots laika posms. Iespēja pakāpeniski pierast pie pārmaiņām ir svarīga, un tā ir būtiska politiska izvēle. Mūsu pieredze apliecina, ka pāragra pārvietošanās brīvības nodrošināšana darba ņēmējiem pakļauj darba tirgu nozīmīgam riskam. Tas ir attiecināms uz mērķgrupām, piemēram, ilgstošiem bezdarbniekiem, kā arī uz mazkvalificētiem darba ņēmējiem un, piemēram, manā valstī, uz Austrumvācijas reģioniem. Mums būs jāturpina regulēt piekļuve

darbavietām ES dažādu teritoriju atšķirīgās pieredzes dēļ, bet tas, protams, izraisīs pārmaiņas tuvākajā nākotnē. Taču mēs vēl neesam pietiekami sagatavojušies šādām pārmaiņām.

Aicinājums Komisijai veikt pētījumu par to nelegālo darba ņēmēju, kas ir no Bulgārijas un Rumānijas, tā dēvēto labvēlīgo ietekmi, ir pilnīgi nepareiza pieeja. Ja nelegālie darba ņēmēji pārkāpj likumu, šo pārkāpumu nevar samazināt, izmantojot statistiku, lai cik labvēlīga tā būtu. Es turpinu atbalstīt stingru kontroli, kas ļaus mums apkarot nelegālo nodarbinātību. Mums jābūt atbildīgiem pret tiem cilvēkiem, kas ir nodarbināti legāli.

Ir vēl viens svarīgs uzdevums, pie kura mums visiem jāstrādā, proti, mums visos sīkumos jāapsver pilnīga pārvietošanās brīvības ieviešana no 2012. gada un turpmāk. Šādā rīcībā ir gan iespējas, gan riski. Tikai tad, ja mēs ņemsim vērā katru no tiem atsevišķi un apsvēsim faktus, un tikai tad, ja notiks uz informāciju balstītas apspriedes, mēs varēsim novērst to, ka visu nosaka kabineta politika, nepieļaut atstumtību un nodrošināt, ka darām kopīgu darbu, nevis apkarojam viens otru. Šāda ir Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas nostāja.

Jau 2009. gada decembrī es jautāju Komisijai, vai ir pieejama lietderīga informācija par darba ņēmēju pilnīgas pārvietošanās brīvības ietekmi. Atbilde bija, ka darba ņēmēju pilnīgas pārvietošanās brīvībai ir labvēlīga ietekme uz tautsaimniecību un ka tai nav nekādas nelabvēlīgas blakus ietekmes uz darba tirgu. Atvainojiet, *Dalli* kungs, bet šāda atbilde mani neapmierina. Tajā laikā jūs vēl nepildījāt pašreizējos amata pienākumus, bet tāpēc ir vēl svarīgāk, lai jūsu dienesti saprastu iedzīvotāju bailes un sniegtu plašu informāciju apspriedēm par pārmaiņām un konkrētas atbildes uz veco un jauno dalībvalstu argumentiem.

Ivailo Kalfin, *S&D grupas vārdā.* – (BG) Komisār! Es vēlos izmantot šīs debātes, lai vērstos ar aicinājumu pie to valstu valdībām, kuru darba tirgos Bulgārijas un Rumānijas pilsoņi turpina sastapties ar ierobežojumiem, pēc iespējas ātrāk tos atcelt. Tā iemesli nav saistīti vienīgi ar Eiropas Savienības principiem, no kuriem viens attiecas uz personu pārvietošanās brīvību.

No ekonomikas viedokļa darba tirgus atvēršana nodrošina lielu pievienoto vērtību. No vienas puses, to veicina lielāks speciālistu piedāvājums jomās, kurās vietējā tirgū nav pietiekama piedāvājuma. Piemēram, Bulgārijas ārsti un veselības aprūpes darbinieki strādā reģionos, kuros dalībvalstīm trūkst savu cilvēkresursu. Tas rada problēmas Bulgārijas attālajiem reģioniem, vienlaicīgi atrisinot problēmas, piemēram, Apvienotajā Karalistē un Francijā. Nodokļu maksātājiem tas nozīmē mazākus izdevumus un labākus sabiedriskos pakalpojumus. Ekonomikā darba ņēmēji no jaunajām dalībvalstīm parasti ir augsti kvalificēti speciālisti, kuru pakalpojumus labprāt izmanto jebkuras valsts tautsaimniecība, vai arī darba ņēmēji, kas mazina deficītu darba tirgū, palielina konkurētspēju un novērš uzņēmumu vajadzību pārvietot savas ražotnes ārpus Eiropas Savienības.

Pieņemumam, ka Eiropas Savienības jauno dalībvalstu pilsoņi izstumj vietējos zemu apmaksātos darba ņēmējus, nav nekāda pamata, un tas ir populistisks. Bulgārijas pilsonim, kas strādā citā valstī, ir vajadzīga nauda mājoklim, ģimenes uzturēšanai un bērnu skološanai. Viņš cenšas arī ietaupīt naudu, lai kādu dienu atgrieztos mājās. Turklāt ir arī vēl valodas barjeras problēma. Ziņojumi par zemu algu, par kādu šis pilsonis ir ar mieru strādāt, ir lielpilsētu mīts vietējam patērētājam. Par to liecina arī Eiropas Komisijas dati, saskaņā ar kuriem pēc Eiropas Savienības paplašināšanās migrējošo jauno dalībvalstu darba ņēmēju proporcija ir palielinājusies no 0,2 % līdz 0,5 % no veco dalībvalstu iedzīvotāju skaita. Ir

skaidrs, ka nav nekāda migrācijas pieplūduma. No otras puses, problēmu rada tas apstāklis, ka no ES dalībvalstīm ir daudz mazāk migrējošu darba ņēmēju nekā no trešām valstīm.

Darba tirgus ierobežojumus nevar attaisnot ar objektīviem argumentiem. Vienlīdzīga piekļuve tirgiem rada lielāku pārredzamību, dod tautsaimniecisku labumu, un tai ir labvēlīga ietekme uz dalībvalstu sociālajām sistēmām. Komisār! Mēs sagaidām, ka Komisija īpaši cieši uzraudzīs šos procesus un informēs dalībvalstis par tirgus atvēršanas ieguvumiem.

Adina-Ioana Vălean, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs! Esmu gandarīta, ka *Barroso* kungs otrdien paziņoja, ka vienotā tirgus paplašināšana ir viņa darba kārtības prioritāte. Divdesmit četrus gadus pēc Vienotā Eiropas akta un astoņpadsmit gadus pēc tam, kad vienotajam tirgum vajadzēja būt izveidotam, tas joprojām nav pilntiesīga realitāte. Citējot *Barroso* kungu, „tikai 8 % no Eiropas 20 miljoniem MVU ir iesaistīti pārrobežu tirdzniecībā”.

Monti ziņojumā ir uzskaitīti 1 50 šķēršļi, kas kavē personu brīvu pārvietošanos, kā arī preču, kapitāla un pakalpojumu brīvu apriti. Tā dēvētais „vienotais tirgus” vairāk līdzinās franču *Grijēra* sieram.

Barroso kungs tagad reklamē vienotā tirgus akta ideju un aicina vēlreiz popularizēt *Delors* kunga Eiropas ideju. Ļaujiet man atgādināt jums Eiropas vēsturi — ja mēs vēlamies izveidot efektīvu vienoto tirgu, kas pamatojas uz personu brīvu pārvietošanos un preču, kapitāla un pakalpojumu brīvu apriti, ja mēs vēlamies izvairīties no ekonomiskā nacionālisma kā reakcijas uz ekonomikas krīzi un ja mēs vēlamies kļūt par konkurētspējīgāko ekonomiku, veicināt konkurētspēju, radīt vairāk darbavietu un nodrošināt izaugsmi, tad mūsu pirmajai un augstākajai prioritātei jābūt nepamatotu šķēršļu atcelšanai attiecībā uz Rumānijas, Bulgārijas un minēto desmit jauno dalībvalstu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, šķēršļu, kas balstās uz iracionālām bailēm, kuras ir izrādījušās nepamatotas.

Komisijai ir jābūt īpaši stingrai pret tām dalībvalstīm, kuras ir izvēlējušās saglabāt pārejas perioda ierobežojumus. Tie ir jāpamato ar precīziem tautsaimniecības datiem. Atsaukšanās uz valstu darba tirgu neaizsargātību vai nopietniem traucējumiem būs jāpierāda ar precīziem skaitļiem un rūpīgi jāpārbauda, pamatojoties uz statistiku un faktiem.

Ja *Barroso* kungs vēlas vēlreiz popularizēt vienotā tirgus ideju, tad ir pienācis laiks saskaņot vārdus ar darbiem. Ir pienācis laiks nojaukt apkaunojošos ekonomiskā protekcionisma un nacionālisma mūrus.

Rui Tavares, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Šonedēļ Parlaments ir piedzīvojis daudzus spriedumus par pārvietošanās brīvību, jo īpaši attiecībā uz Rumāniju un Bulgāriju — ne tikai par darba ņēmēju jautājumu, bet arī par romu vai čigānu minoritātes problēmu. Mēs pārāk bieži iedziļināmies šā jautājuma juridiskajos sīkumos, aizmirstot, ka tiesību aktiem jābūt tikai Eiropas Savienības gara izpaušmei, kas sakņojas pārvietošanās brīvībā.

Tiesību akti veido tikai minimālo pārvietošanās brīvības sliekšni. Pašlaik dažādu dalībvalstu valdības izmanto tiesību aktus, lai nostātos pret ES konstitucionālo garu. Arī Parlamentā mēs esam iestiguši tiesisko aspektu analizē, aizmirstot, ka tā ir politiska institūcija, nevis juridisku konsultāciju birojs.

Mums ir jābūt Eiropas redzējuma iemiesotājiem, un mums vēl vairāk ir jāuzsver, ka pārvietošanās brīvība ir ES mērķis. Es uzskatu, ka arī Komisija neatbilst šim ideālam. Komisijas loma ir nesen mainījusies. Komisārs saka mums, ka dalībvalstīm ir tiesības noteikt

ierobežojumus un ka Komisijai nav nekādas saistības ar to. Tomēr tā ir saistīta ar šo jautājumu. Komisija ir līgumu uzraudzītāja, un es uzskatu, ka tai ir aktīvāk un dedzīgāk jāaizstāv pārvietošanās brīvība. Mēs zinām, ka tādas lielas reģionālās vienības kā ASV vai Brazīlija vai mūsu sāncenši kā, piemēram, abas minētās valstis, kurām iekšzemē ir pārvietošanās brīvība, daudz labāk reaģē uz krīzēm, jo to darbaspēks var meklēt darbu uz vietas. Mums Eiropā jau no paša sākuma ir bijis grūti ātri reaģēt uz krīzi.

Aizstāvot savas nacionālās intereses šajā jomā, dalībvalstis aizmirst sabiedrības intereses. Kad tās šādi rīkojas attiecībā uz kapitāla tirgu, Komisija skaļi protestē. Tad kāpēc tā nevar rīkoties līdzīgi, kad tiek ierobežota darba ņēmēju pārvietošanās brīvība?

Gerard Batten, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Šī jautājuma izskatīšanas sākumā tika paziņots, ka darba ņēmēju brīva pārvietošanās labvēlīgi ietekmē dalībvalstu tautsaimniecību un ka tai nav nopietnas nevēlamas blakus ietekmes uz šo valstu darba tirgiem.

ASV ekonomists profesors *George Borjas* tam nepiekrīt. Viņš saka, ka: „imigrācija nedod nekādu ieguvumu, ja tās sekas nav vietējo iedzīvotāju darba algas samazinājums”. Nīderlandes valdības 2003. gadā publicētajā pētījumā ir konstatēts: „IKP palielināsies, bet šis palielinājums galvenokārt nonāks migrantu rokās darba algas veidā. Kopējais tīrais iedzīvotāju ieguvums ienākumu veidā iespējams būs mazs un varbūt pat negatīvs”. Lordu palātas Īpašās komitejas ekonomikas jautājumos 2008. gada ziņojumā ir konstatēts: „Lai gan teorētiski tas ir iespējams, mēs neatradām nekādus sistemātiskus empīriskus datus, kas liecinātu, ka imigrācija dod ievērojamu dinamisku labumu AK iedzīvotājiem.”

Nekontrolēta un neierobežota imigrācija Apvienotajā Karalistē ir izraisījusi vietējo darba ņēmēju algu samazinājumu, bet iztikas izdevumi ir paaugstinājušies mājokļu papildu pieprasījuma dēļ. Trūcīgākie cilvēki to ir pieredzējuši tieši.

Lēta darbaspēka masveida imigrācija var dot labumu ekonomikas paplašināšanai un attīstībai valstī, kurai ir lieli neizmantoti dabas resursu krājumi kā, piemēram, Amerikai 19. gadsimtā, bet tai būs pretēja ietekme tādas postindustriālas valsts tautsaimniecībā kā Lielbritānijā, kā tas ir šajā gadījumā.

Valdībām vispirms ir jāaizsargā savas valsts iedzīvotāju intereses un pēc tam jāpalīdz attīstīt citu valstu tautsaimniecību, pieņemot saprātīgu starptautiskās tirdzniecības politiku, kā to darīja Lielbritānija pirms pievienošanās Eiropas Savienībai. Tāpēc vienīgā saprātīgā politika Lielbritānijai ir AK Neatkarības partijas politika, kas paredz izstāšanos no Eiropas Savienības.

Traian Ungureanu (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Pašreizējā ekonomikas krīze prasa apņēmīgu rīcību, lai efektīvi pabeigtu iekšējā tirgus izveidi. Ja mēs nebūsim gatavi atvērt savus tirgus, tostarp darba tirgu, visiem Eiropas pilsoņiem, zaudējumi būs lielāki par ieguvumiem. Nesenie Eiropas Komisijas pētījumi ir pierādījuši, ka darba tirgus atvēršanai būs labvēlīga ietekme un ka bažas par darbavietu zaudējumu darbaspēka migrācijas dēļ ir pilnīgi nepamatotas.

Vairākkārt ir izrādījies, ka šādai iebiedēšanai nav nekāda pamata. Britu eksperti 2006. gadā bija aplēsuši, ka 300 000 rumāņu pārpludinās Lielbritāniju darba meklējumos. Viņi vēl arvien tos meklē. Nekas tamlīdzīgs nenotika. Faktiski nav nekāda saprātīga iemesla saglabāt ierobežojumus Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmējiem. Pieredze apliecina, ka darba ņēmēji no Austrumeiropas dalībvalstīm novērs deficītu darba tirgū un strādā darbavietās, pēc kurām nav pieprasījuma vai kurām nepietiek vietējā darbaspēka.

Turklāt nav pamata domāt, ka rumāņi un bulgāri ieradīsies Rietumeiropā, lai izmantotu tās dāsno sociālās labklājības sistēmu. Gan Rumānijā, gan Bulgārijā ir augsts vidējās un augstākās izglītības līmenis. Abās valstīs ir augsti kvalificēts un elastīgs darbaspēks. Ja ES vēlas šajā krīzes laikā izmantot savus resursus pilnīgi, tai ir pienācīgi jāiedibina politiska uzticēšanās starp dalībvalstīm un tautsaimnieciska atvērtība. Es citēju priekšsēdētāja *Barroso* runu pirms divām dienām Parlamentā: „Mums jāpeld visiem kopā vai jānogrimst katram atsevišķi.” Pārfrāzējot teikto, mums jāstrādā visiem kopā vai jāzaudē darbs katram atsevišķi.

Evgeni Kirilov (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Komisijas ziņojumā ir skaidri norādīts, ka darba tirgū darbaspēka piedāvājums un pieprasījums un nevis ierobežojumi nosaka darba ņēmēju skaitu un virzību. Turklāt tajā konstatēts, ka turpmākās imigrācijas plūsmas Eiropas Savienībā no Bulgārijas un Rumānijas gandrīz nav paredzamas.

Ierobežojumi nelegālo darba ņēmēju neaizsargātības dēļ veicina nelabvēlīgu praksi, jo viņus ir viegli izmantot. Kā teica komisārs *De Gucht*, šo personu plūsma nemainītos, ja tai piešķirtu legālu statusu, bet labums no tā būtu tāds, ka viņi veiktu sociālās iemaksas un maksātu nodokļus.

Imigrācijas plūsmas no Bulgārijas un Rumānijas pēc to pievienošanās ES skaita ziņā ievērojami pārsniedz to valstu valstspiederīgo imigrāciju, kas nepieder pie ES. Acīmredzot diskriminācijas aizliegums un pārvietošanās brīvība ir ikviena Eiropas Savienības darba ņēmēja pamattiesības, un ir jānožēlo, ka dažas ES dalībvalstis, kā norādīts ziņojumā, ir nolēmušas pārkāpt šos pamatprincipus.

Es vēlos uzsvērt kaut ko īpaši būtisku — ES otrās šķiras pilsoņu veidošanās pieļaušana liek apšaubīt visas Eiropas Savienības integritāti.

Antonyia Parvanova (ALDE). – (BG) Komisār, dāmas un kungi! Ja mēs runājam par vienotu Eiropas Savienību un vienoto Eiropas tirgu, mēs nevaram atbalstīt ierobežojumus, kas ir mākslīgi noteikti visiem tiem Eiropas Savienības pilsoņiem, kuri izmanto savas garantētās tiesības strādāt citās dalībvalstīs bez diskriminācijas pilsonības dēļ, jo darba tirgū šādi ierobežojumi nozīmētu lielu pārkāpumu pret Bulgārijas un Rumānijas pilsoņiem. Pamatojoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, kā jau minēja *Kirilov* kungs, mums ir jānovērš atsevišķas kategorijas rašanās, jo mēs nevēlamies, lai Eiropas Savienībā būtu otrās šķiras pilsoņi. Lai to panāktu, mums ir jāatceļ pagaidu ierobežojumi Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai.

Ņemot vērā minēto, es aicinu Komisiju ierosināt konkrētus pasākumus, kas nodrošinātu būtisku progresu jautājumā par to, lai dalībvalstis paredzētu vieglāku piekļuvi darba tirgiem legāliem darba ņēmējiem no Bulgārijas un Rumānijas, nepārkāpjot vietējos darba tiesību noteikumus attiecīgajās Eiropas valstīs.

Pēdējā laika notikumi Eiropā attiecībā uz tādu romu tautības minoritātes migrāciju no mūsu abām valstīm, kura izmanto brīvas pārvietošanās iespēju labākas dzīves meklējumos, skaidri pierāda, ka Komisijai ir pienācis laiks rīkoties. Ņemot vērā pierādīto mobilitātes labvēlīgo ietekmi pēc ES paplašināšanās, kā arī lai nodrošinātu iekšējā tirgus efektīvāku darbību, es aicinu Komisiju ierosināt reāli izpildāmu pasākumu kopumu, kuru mērķis būtu mudināt dalībvalstis grozīt savu darba tirgus politiku un valstu valdības apņemties, ka tās nenoteiks vēl lielākus ierobežojumus Bulgārijas un Rumānijas pilsoņiem.

Savas runas noslēgumā es vēlos uzsvērt, ka darba attiecībās ir jānovērš jebkurš pamats diskriminācijai, lai saglabātu Eiropas integrācijas varenākā virzītājspēka, proti, Eiropas pilsoņu optimismu un darboties gribu.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Diemžēl Francija ir viena no 10 dalībvalstīm, kas ir noteikusi ierobežojumus Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai. Ja esmu pareizi informēta, tieši Francija pieprasīja pasākumus, kurus ieviesa pirmo astoņu Austrumeiropas valstu pievienošanās laikā un kurus pēc tam attiecināja arī uz Rumāniju un Bulgāriju. Jāatzīst, ka pašreizējā valdība daudz neatšķiras no tā laika Francijas valdības, kas jo īpaši aizdomīgi izturējās pret pilsoņiem no minētajām valstīm. Tajā laikā tika pieņemti daudzi tiesību akti, lai aizkavētu šo abu valstu pilsoņu ieceļošanu, jo Francijas iestādes bija pārliecinātas, ka aiz rumāņiem un bulgāriem slēpjas romu tautības iedzīvotāji.

Kā jūs, komisār, mums teicāt, pārvietošanās brīvība ir ES pamatprincips. Šajā sēžu zālē mēs bieži runājam par mūsu kopējām vērtībām un mūsu apņemšanos aizsargāt cilvēktiesības. Kāpēc tad, komisār, attieksme pret vīriešiem un, protams, sievietēm ir sliktāka nekā pret kapitālu un precēm?

Jūs stāstāt mums, ka darba ņēmēju mobilitātei ir labvēlīga ietekme uz tautsaimniecību un ka to var attiecināt pat uz pašreizējiem ekonomiskajiem apstākļiem. Kāpēc tad, komisār, Komisija neveltī tikpat daudz enerģijas dalībvalstu pārliecināšanai, ka šie ierobežojumi ir jāatceļ, kā tas tiek darīts citās tautsaimniecības jomās?

Un visbeidzot, komisār, jūs sakāt mums: „Ne jau valstis diskriminē šos darba ņēmējus.” Kā francūziete es nevaru jums šajā jautājumā piekrist.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Dāmas un kungi! Eiropas Parlaments savā darbā vienmēr ir uzsvēris pienākumu pārstāvēt Eiropas pilsoņu intereses. Es uzskatu, ka vairākums no mums piekritīs, ka diskriminācijai, kas izpaužas jebkāda iemesla dēļ, nav vietas tādā Eiropas Savienībā, kādu vēlamies redzēt un kādā vēlamies redzēt uzaugam mūsu bērnus. Ierobežojumi darba ņēmējiem no Bulgārijas un Rumānijas, pat ja tie ir tiesiski pamatoti abu valstu pievienošanās līgumos, ir būtībā diskriminācija pilsonības dēļ. Mēs nevaram runāt par netaisnīgu attieksmi pret romu tautības cilvēkiem, ja mēs vienlaicīgi izliekamies neredzam nevienlīdzīgu attieksmi pret darba ņēmējiem no divām pilntiesīgām ES dalībvalstīm.

Es atbalstu savu kolēģu teikto. Pētījums, ko veikusi Eiropas Komisija, un tās ieteikumi patiešām pierāda, ka darba tirgus paplašināšanai ir bijusi labvēlīga ietekme un ka tā ir veicinājusi Eiropas vienotā iekšējā tirgus vispārēju attīstību. Neraugoties uz to, 10 dalībvalstis ir nolēmušas saglabāt ierobežotu piekļuvi saviem darba tirgiem līdz 2013. gadam.

Kolēģi! Eiropa ir nonākusi krustcelēs, un mums tagad ir jāizvēlas, kurā virzienā doties — veicināt integrāciju vai nedarīt to. Manuprāt, mums ir, bez šaubām, tikai viens ceļš — pretī stiprai un vienotai Eiropai. Taču, lai ietu pa šo ceļu, mums ir jāizrāda nepārprotama vēlēšanās ņemt vērā Eiropas pamatvērtības, kuras ietver personu un darba ņēmēju pārvietošanās brīvību. Es no visas sirds ceru, ka, izstrādājot valsts politiku, dalībvalstīs protekcionisms negūs virsroku, jo mēs būsim daudz spēcīgāki, ja risināsim pasaules problēmas kopīgi, nevis šķirti. Es vēlos aicināt Eiropas Komisiju — protams, ar Eiropas Parlamenta atbalstu — daudz aktīvāk un apņēmīgāk sadarboties ar valstīm, kuras vēl arvien nosaka ierobežojumus, lai tos pēc iespējas ātrāk varētu atcelt. Es uzskatu, ka tas palīdzēs arī Eiropas tautsaimniecībai ātrāk atgūties no lejupslīdes, lai mēs ar tīru sirdsapziņu varētu lūkoties savu pilsoņu acīs un apgalvot, ka 21. gadsimta Eiropas Savienībā nav nekādas diskriminācijas.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Bulgārija un Rumānija ir acīmredzot atspēkojusi eiropiešu bažas par milzīgām darba ņēmēju plūsmām, kas varētu apdraudēt viņu darba tirgus. Eiropas Komisijas statistika liecina, ka mazāk nekā 1 % no bulgāriem meklē darbu vecajās dalībvalstīs. Pat nopietnas finanšu un ekonomikas krīzes laikā un bailēs no strauji pieaugoša bezdarba šī tendence nav mainījusies. Darba ņēmējiem bija iespēja migrēt uz valstīm, kurās bija darbaspēka pieprasījums, bet skaitļi liecina, ka dažās no minētajām 10 valstīm bezdarba līmenis ir augstāks nekā Bulgārijā un Rumānijā.

Ierobežojumu saglabāšana veicina ēnu ekonomiku un nedeklarētu nodarbošanos. Vai jums ir zināms, ka Nīderlandē to rumāņu un bulgāru skaits, kas darbojas melnajā tirgū, ir palielinājies par 8 %? Darba devēji un nīderlandieši to pieļauj tāpēc, ka tas samazina viņu izdevumus, nemaz neminot sezonas darba ņēmējus bez darba līgumiem un sociālajām garantijām. Ierobežojumi neatrisinās bezdarba problēmu Eiropā.

Esmu pārliecināta, komisār, ka Eiropas Komisijas rīcībā ir mehānisms, kā pārliecināt šīs 10 valstis pārskatīt ierobežojumus Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmējiem. Jūs pamatoti minējat līgumus. Tomēr neaizmirsīsim, ka līgumi tika parakstīti citos apstākļos. Pašreiz ir jauni apstākļi, kurus mēs dēvējam par lejupslīdi. Ir pēdējais laiks jaunām apspriedēm par šo jautājumu arī Padomē, kuras jūs varētu ierosināt. Mēs ceram, ka jūs būsit ne tikai mūsu sabiedrotie, bet arī ierosināsiet konkrētus pasākumus. Jūs esat ES līgumu uzraudzītāji, un jūs nedrīkstat pieļaut, ka attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju tiek piemēroti dubultstandarti, lai kādas noslieces arī nebūtu, kuras izpaužas arī šajā sēžu zālē.

Renate Weber (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Es atzīstos, ka spētu labāk izteikties savā dzimtajā valodā, bet, dzirdot komisāra atbildi, es nolēmu nolikt malā savas iepriekš sagatavotās piezīmes un runāt angļu valodā. To es daru, pirmkārt, tāpēc, ka mēs visi vēlamies, lai komisārs saprot mūs tieši, nevis ar tulkus palīdzību, un, otrkārt, tāpēc, ka citādi mēs, manuprāt, šovakar šajās vēlinajās Parlamenta debatēs dzirdēsim pārsvarā tikai rumāņu un bulgāru valodu.

Komisār! Jūs minējat, ka vairāki pētījumi liecina par to, ka pēc Austrumeiropas un Centrālās Eiropas valstu pievienošanās valstīs, kas uzņēma darba ņēmējus no šīm valstīm, neradās nekādas problēmas. Faktiski notika pretējais — tam patiesībā bija labvēlīga ietekme un palielinājās IKP, un mums nav jābaidās no šo valstu darba ņēmēju pieplūduma. Tas, ka bez Rumānijas un Bulgārijas jūs minējat arī citas valstis, mums nav nekāds mierinājums. Faktiski, gluži otrādi, tas liecina, ka pastāv diskriminācija pret vēl lielāku ES pilsoņu skaitu.

Man jāatzīstas, ka biju pārsteigta par jūsu apgalvoto, ka tas ir atkarīgs no dalībvalstīm. Ja mēs nevaram runāt par vienotu tirgu, nepieminot darba tirgu, un ja mēs visi atzīstam, ka tās ir pamattiesības, tad kā tas var būt atkarīgs no dalībvalstīm? Mēs zinām, ka par pamattiesību ievērošanu atbildīga ir Eiropas Savienība, tāpēc subsidiaritātes princips šajā gadījumā uz to neattiecas.

Tāpēc, godīgi runājot, es uzskatu, ka Komisijai jāveic nopietnāks darbs, lai pārliecinātu dalībvalstis atcelt minētos ierobežojumus, kas diskreditē Eiropas Savienību.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Personu pārvietošanās brīvība ir viens no ES pamatprincipiem. Iekšējā tirgus izveide pamatojas uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, un darbaspēka mobilitāte ir būtisks priekšnoteikums bezdarba samazināšanai ES.

Ekonomikas krīzi nedrīkst izmantot par ieganstu, lai arī turpmāk saglabātu pagaidu pasākumus, kas ierobežo Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmēju pārvietošanās brīvību. Es

vēlos uzsvērt arī to, ka dalībvalstīm ir jādod priekšroka ES pilsoņiem un nevis darbaspēkam, kas nāk no valstīm ārpus ES.

Pašreizējie šķēršļi, kas kavē Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, var novest pie nedeklarētas nodarbošanās un sociālā dempinga. Šo šķēršļu novēršana aizsargās gan migrējošos, gan vietējos darba ņēmējus.

Ņemot vērā faktu, ka to valstu uzņēmējdarbības aprindas, kurās ir minētie šķēršļi, pieprasa pilnīgi atvērt darba tirgu, ir apliecinājums tam, ka uzņēmēji un arodbiedrības ir sapratušas, ka šo šķēršļu atcelšana nozīmē vienādus ienākumus par vienādu darbu un vienādām zināšanām. Un, galvenokārt, tā nozīmē, ka ikviens darba ņēmējs ne tikai maksās nodevas un nodokļus, bet arī veiks sociālā nodrošinājuma un veselības aprūpes sistēmas iemaksas.

Eiropas Savienības galvenā vērtība ir tās 500 miljoni pilsoņu un viņu cilvēktiesību ievērošana. Es aicinu Komisiju un dalībvalstis izrādīt nepieciešamo politisko gribu, lai novērstu šķēršļus, kas kavē darba ņēmēju brīvu pārvietošanos.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Šovakar mēs debatējam par jautājumu, kura risinājumu un Komisijas attieksmi pret to man ir grūti saprast.

Darbaspēka trūkumu un iedzīvotāju novecošanos Rietumeiropā, teiksim, kompensē darbaspēks no Austrumeiropas. Šie cilvēki ir Eiropas Savienības pilsoņi, kas ceļo tūkstošiem kilometru, lai Rietumeiropas valstīs strādātu kaut vai īsu laika periodu.

Ir darbavietas, kurās Spānijas, Itālijas un Francijas pilsoņi nevēlas strādāt, un šos darbus veic minētie darba ņēmēji. Faktiski darba ņēmēji no Austrumeiropas valstīm atrisina Rietumeiropas problēmas. Tāpēc ir grūti saprast Komisijas nostāju, jo šie jautājumi ir jāregulē un jāievēro šo darba ņēmēju tiesības.

Pašlaik nevienam nav skaidrs, kāda ir situācija, piemēram, attiecībā uz Spānijā vai Itālijā strādājošo cilvēku sociālajām iemaksām pēc tam, kad viņi atgriežas savā izcelsmes valstī.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Kā jau minēts šajā sēžu zālē, gandrīz četrus gadus pēc pievienošanās Eiropas Savienībai mēs piedzīvojam šo atšķirtību, kas apdraud ne tikai integrācijas projektu, bet arī to realitāti, kas apkopota Eiropas Komisijas ieteikumā, kurā pirms diviem gadiem bija uzsvērtas darba tirgus mobilitātes labvēlīgā ietekme pēc Rumānijas un Bulgārijas pievienošanās.

Dara ņēmēju pārvietošanās brīvība ir pamatprincips, un pašreizējā situācija tikai apstiprina to, cik absurdi ir ierobežojumi, kas noteikti rumāņiem un bulgāriem. Eiropas tautsaimniecība izjūt iedzīvotāju novecošanās un darbaspēka trūkuma ietekmi konkrētās jomās, tādējādi kā nepieciešamo risinājumu nosakot darba ņēmēju migrāciju.

Vienlaicīgi mēs šonedēļ debatējam arī par romu tautības iedzīvotāju krīzi Francijā, no kuras bija iespējams izvairīties, ja šie Eiropas pilsoņi būtu varējuši atrast darbu un nebūtu atstumti no sabiedrības, kas ietvēra arī nodarbinātības aizliegumus. Diemžēl daži cilvēki iedomājas, ka, nenovēršot iemeslus, viņi var novērst sekas, veicot policejiskus pasākumus. Tas liecina par realitātes sajūtas trūkumu, kam diemžēl pievienojas liekulība un dubultstandarti.

Prostitūcija, ubagošana un noziedzība ir nabadzības sekas, kuras saasina darba iegūšanas iespēju trūkums. Vienīgais dzīvotspējīgais risinājums ir nediskriminējoša attieksme pret visiem Eiropas Savienības pilsoņiem.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Daudzi ziņojumi un statistika liecina par to, ka darba ņēmēju brīva pārvietošanās labvēlīgi ietekmē tautsaimniecību un ka tai nav nevēlamas blakus ietekmes uz darba tirgiem. Personīgi es uzskatu, ka iespējami lielāka brīva pārvietošanās, ietverot iespēju strādāt citā dalībvalstī, ir attiecināma uz visiem cilvēkiem Eiropas Savienības robežās, un tā ir būtisks priekšnosacījums optimālai un viendabīgai iekšējā tirgus darbībai.

Ņemot vērā visu Eiropas Savienības pilsoņu vienlīdzību, es atbalstu darba tirgu atvēršanu darbaspēkam no visām dalībvalstīm un tāpēc arī ES pilsoņiem no Rumānijas un Bulgārijas, un es aicinu Komisiju nepieļaut nevajadzīgu pašreizējo pasākumu paplašināšanu attiecībā uz minētajiem darba ņēmējiem. Šāds solis, manuprāt, neatbilst nedz Līguma par Eiropas Savienību garam un mērķiem, nedz ES darbībai, nedz arī juridiski saistošajai Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, kuras 45. pantā ir skaidri noteikts, ka ikvienam ES pilsonim ir tiesības uz pārvietošanās brīvību un brīvību uzturēties dalībvalstu teritorijā.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Es no visas sirds ceru, ka pēc 2011. gada netiks saglabāti ierobežojumi, kas neļauj Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmējiem piekļūt Eiropas darba tirgum.

Es uzskatu, ka mēs nedrīkstam ļaut politiski izmantot bažas, kurām nav nekāda ekonomiska un sociāla pamatojuma un kuru dēļ var noteikt darba ņēmēju brīvas pārvietošanās ierobežojumus.

Darbaspēka migrācija no jaunajām dalībvalstīm ir veicinājusi ES tautsaimniecības izaugsmi, un tai ir bijusi maznozīmīga ietekme uz algām un bezdarba līmeni liberalizētajos tirgos. Turklāt krīze mobilos darba ņēmējus ir skārusi smagāk nekā uzņēmējvalsts darba ņēmējus, jo viņi bija pirmie, kurus atbrīvoja no darba.

Visbeidzot, tā kā notiek debātes par romu problēmu Francijā, es uzskatu, ka jāveic to migrējošo darba ņēmēju integrācijas analīze, kas ir no jaunajām dalībvalstīm. Ir arī jāuzrauga šo darba ņēmēju pielāgošanās vietējiem noteikumiem valstīs, kurās piekļuve darba tirgum ir liberalizēta.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Eiropas Savienības politikā attiecībā uz to darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, kuru valstis nesen pievienojās ES, ir obligāti jāatzīst Eiropas pilsoņu sociālās pamattiesības gan viņu izcelsmes valstī, gan uzņēmējvalstī.

Eiropas Savienībai nekavējoties jāpieņem kopēju standartu sistēma, lai regulētu jauno dalībvalstu darba ņēmēju piekļuvi darba tirgum.

Ja sociālā politika nepiedāvās nekādas garantijas šajās jomās, liels pilsoņu un darba ņēmēju skaits visā ES nevēlēsies pieņemt nevienu tiesību akta priekšlikumu par legāliem ceļiem darba ņēmēju brīvas pārvietošanās atbalstam Eiropā.

Komisijai gan vecajās, gan jaunajās dalībvalstīs ir vienveidīgi jāievieš tiesības un pienākumi, kas izriet no Eiropas Savienības pilsoņa statusa. Es to attiecinu uz Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmēju tiesībām uz brīvu pārvietošanos.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Nesēnā Rumānijas un Bulgārijas pilsoņu masveidīga izraidīšana, ko veica Francijas valdība, atklāj to pagaidu ierobežojumu nopietnās sekas, kas skar Eiropas Savienības jauno dalībvalstu pilsoņus. Neslēpjot valsts līmeņa rasismu un ksenofobiju, kas nepieņemamā veidā tika vērsta pret romu jeb čigānu tautības pilsoņiem, Francijas un citu ES dalībvalstu valdības, veicot šādus pasākumus, cenšas maskēt savas neoliberālās politikas neveiksmes, politikas, kura ir izraisījusi bezdarbu un nabadzību.

Tāpēc galvenais uzdevums ir noskaidrot, vai Eiropas Komisija, Padome un dalībvalstu valdības ir gatavas īstenot darbavietu palielināšanas politiku, ņemot vērā tiesības un sociālo progresu, kas spēj visiem nodrošināt labklājību un pārtraukt pilsoņu diskrimināciju, jo viņi visi ir eiropieši. Komisār, tas ir uzdevums, kas mums jāveic.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Šis ir interesants jautājums. Pārvietošanās brīvībai ir jābūt vienai no visu eiropiešu pamattiesībām. Daudzi darba ņēmēji visā Eiropas Savienībā ir guvuši labumu no šādas brīvības, un attiecīgi labumu ir guvušas arī daudzas valstis.

Manā valstī tā dēvētajos ķeltu tīģera gados mēs guvām milzīgu labumu no darbaspēka pieplūduma, kas galvenokārt nāca no Austrumeiropas valstīm. Viņi deva lielu ieguldījumu un palīdzēja radīt šo „ķeltu tīģeri”, bet tagad „ķeltu tīģeris” ir nobeidzies un attieksme pret Īriju nav labvēlīga. Daudzi cilvēki pamet šo valsti, un jo īpaši jaunieši nevar tajā atrast darbu.

Apsverot šo jautājumu ilgtermiņā, vienīgais veids, kādā garantēt darba ņēmējiem patiesu pārvietošanās brīvību, būtu kopēju algas likmju noteikšana visā Eiropas Savienībā, kā arī kopēji sociālie pabalsti. Tomēr līdz tam vēl ir tālu, un jo īpaši šajos lejupslīdes gados ir gandrīz muļķīgi runāt par to. Galu galā, tas ir veids, kādā atrisināt šo situāciju un nodrošināt pārvietošanās brīvību, kuru mēs visi vēlamies panākt.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Faktiski darba ņēmēju pārvietošanās brīvība Eiropas Savienībā ir svarīgs tās iekšējās izcilības rādītājs. Būtībā tuvākajā nākotnē darba ņēmēju pārvietošanās brīvību mēs uztversim kā pašsaprotamu kārtību.

Tomēr tā kā ir būtiskas ienākumu līmeņu atšķirības un jo īpaši dalībvalstu reglamentējuma sistēmu atšķirības, mums ir jāievieš atbilstoši pārejas periodi. Tas vajadzīgs, lai radītu uzticēšanos cilvēku starpā. Pārejas periodi ir būtisks līdzeklis, kas cilvēkiem dod iespēju tuvināties un sadraudzēties. Tomēr pārejas periodi ir paredzēti tikai ierobežotam laikam. Mēs to atbalstām, bet mums ir vajadzīgas uz informāciju balstītas apspriedes par šo periodu paplašināšanu.

John Dalli, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs! Noslēgumā vēlos teikt, ka pārejas režīms ir noteikts, lai palīdzētu dalībvalstīm izvairīties no darba tirgus traucējumiem pēc jauno dalībvalstu pievienošanās un nevis lai novilcinātu pārvietošanās brīvības principa piemērošanu šo valstu valstspiederīgajiem līdz pārejas perioda beigām.

Kā minēja *Parvanova* kundze, mūsu vislielākā vērtība ir mūsu pilsoņi, un mums visiem spēkiem ir jācenšas panākt pārvietošanās brīvību, lai izveidotu efektīvu darbaspēka vienoto tirgu.

Kalfin kungs kā darba ņēmēju pārvietošanās piemēru pieminēja arī medicīnas darbiniekus. Saistībā ar šo jautājumu man jāsaka, ka mēs esam liecinieki tam, ka medicīnas darbinieki tiek pārvilināti no jaunajām dalībvalstīm uz valstīm, kurās ir spēkā šie ierobežojumi, tādējādi kaitējot jaunajām dalībvalstīm. Tāpēc es piekrītu *Kalfin* kungam, ka mums jāaicina dalībvalstis pēc iespējas ātrāk atcelt šos ierobežojumus.

Komisija turpinās ne tikai uzraudzīt, kā dalībvalstis piemēro šo pārejas režīmu, bet sadarbībā ar dalībvalstīm tā turpinās arī veicināt īpašus pasākumus, lai apkarotu nedeklarētu nodarbinātību.

Vēl būtiskāka ir tās apņemšanās arī turpmāk mudināt dalībvalstis atkarībā no situācijas to darba tirgos pārskatīt lēmumu par Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmēju piekļuves darba tirgiem ierobežošanu.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Komisijas 2008. gada novembra ziņojumā ir teikts, ka mobilitātes plūsmām pēc 2007. gada ES paplašināšanās kopumā bija labvēlīga ietekme. Pašreiz dalībvalstīm, kas saglabā iekšējā darba tirgus ierobežojumus, ir jāpārskata sava nostāja. Lai gan saskaņā ar pārejas režīmu, kas paredzēts Pievienošanās līgumā, kuru parakstījušas Rumānija un Bulgārija, darba tiesību ierobežošana nav diskriminējošs lēmums, tomēr pašreiz, kad pēc pievienošanās ir pagājis pietiekami ilgs laiks, nav nedz normāli, nedz ētiski saglabāt šādus ierobežojumus attiecībā uz brīvību, drošību un tiesiskumu. Komisijai ir pienācis laiks rīkoties, lai pārliecinātu dalībvalstis, kuras joprojām saglabājušas ierobežojumus, tos atcelt. Kā mēs spēsim paskaidrot Rumānijas un Bulgārijas pilsoņiem, ka mēs, viņu ievēlētie pārstāvji Parlamentā, kas piedāvā vienlīdzīgas tiesības uz darbu visiem legālajiem imigrantiem, nevaram neko darīt viņu labā? Komisijai un dalībvalstīm savā rīcībā ir jāievēro ES gars un jāievieš praksē savu pilsoņu tiesības uz pārvietošanās brīvību.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Darbaspēka pārvietošanās brīvība Eiropas Savienībā ir mūžīgs un sarežģīts jautājums. Kādēļ Komisijai ir jāapsver darba tirgus atvēršanas pasākumi īpaši attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju? Pašreizējās ekonomikas krīzes laikā prātīgāk būtu meklēt iegānstus, lai „attaisnotu” darba tirgus atvēršanu.

Tas ir labi zināms fakts, ka tā dēvētajās jaunajās ES dalībvalstīs dzīvo otrās šķiras pilsoņi. Mums drīzāk vajadzētu jautāt Komisijai: „Ko jūs saistībā ar šo jautājumu plānojat darīt?” Starp citu, pieņemot darbā personālu, kam jā rūpējas par ES iestāžu darbības tehnisko pusi, spēkā ir prasība, lai kandidāti labi zinātu divas no sākotnējo 15 dalībvalstu 11 valodām. Vai varbūt pašreiz šis noteikums ir mainīts? Ja mēs ieskatāmies, dāmas un kungi, savās Parlamenta deputātu pasēs, mēs vēl arvien tajās redzam — vairāk nekā sešus gadus pēc ES paplašināšanās, kad tika uzņemtas Centrāleiropas valstis — tikai 11 valodas no 15 „vecajām”. Vai arī tā nav diskriminācija pret jaunajām dalībvalstīm? Un vai tas atbilst Lisabonas līgumam un ES Pamattiesību hartai?

16. No klonētiem dzīvniekiem iegūtu produktu nonākšana pārtikas ķēdē (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par tādu pārtikas produktu nonākšanu pārtikas ķēdē, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem.

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti! Es pateicos par piedāvāto iespēju izklāstīt Komisijas nostāju jutīgajā jautājumā par dzīvnieku klonēšanu pārtikas produktu iegūšanas nolūkā.

Vispirms man jāuzsver, ka nav nekādu pierādījumu, ka bažas par tādas pārtikas nekaitīgumu, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem, varētu būt pamatotas. Tomēr ir daži dzīvnieku labturības jautājumi, kas prasa pamatotāku apsvēršanu. Laika gaitā, tehnoloģijām attīstoties un uzlabojoties, šādas bažas iespējams samazināsies. Protams, ir vēl šā jautājuma ētiskā puse, uz kuru, man jāpiebilst, ES likumdošanas pilnvaras neattiecas. Citi apsvērumi šajās vispārējās debatēs par minēto jautājumu ir patērētāju tiesības zināt, kā šādi produkti tiek ražoti, kā arī kāda ir minētajā jomā veikto pasākumu iespējamā ietekme uz tirdzniecību.

Būtiskākais Komisijas uzdevums ir novērtēt iespējamo klonēšanas tehnoloģiju, kā arī klonētu dzīvnieku un no tiem iegūtu produktu izmantojuma iespējamo reglamentēšanas pasākumu vajadzību, iespējas un samērību. Man, protams, ir zināma Parlamenta nostāja attiecībā uz klonēšanas tehnoloģiju izmantošanu pārtikas ražošanā Eiropā. Cienījamie deputāti vēlas aizliegumu attiecināt arī uz klonētu dzīvnieku pēcnācējiem.

Komisijas nostāja ir tāda, ka no klonētiem dzīvniekiem iegūtu pārtiku, neiegūstot iepriekšēju atļauju, nedrīkst laist tirgū, jo tā tiek uzskatīta par jaunu pārtiku un uz to pašlaik attiecas regula par jauniem pārtikas produktiem. Ir vērts piebilst, ka, ņemot vērā klonētu dzīvnieku mazo uzturvērtību, ir maz ticams, ka tos tiešā veidā lietos uzturā.

Klonētu dzīvnieku pēcnācēju situācija ir tomēr pietiekami atšķirīga. Šādus dzīvniekus nevar atšķirt no tradicionāla ciltskoka izcelsmes dzīvniekiem. Komisijas priekšlikumos par iespējamo turpmāko rīcību arī šis aspekts ir jāņem vērā.

Pievērsoties Komisijas pašreizējai nostājai, jānorāda, ka tā atzīst, ka pašreizējā regula par jauniem pārtikas produktiem nav pienācīgs tiesiskais reglamentējums visu klonēšanas jautājuma aspektu risināšanai. Jo īpaši tādu produktu ražošanā un tirgošanā, kas nav pārtika, piemēram, olšūnas, spermu vai embrijus nevar iekļaut regulā par jauniem pārtikas produktiem, kas attiecas tikai uz pirmstirdzniecības pārtikas produktu atļaujām.

Kā cienījamie deputāti zina, mēs pašlaik izstrādājam ziņojumu par visiem tiem klonēšanas aspektiem, kurus izmanto nolūkā iegūt pārtikas produktus. Šis ziņojums būs pieejams novembrī. To varēs izmantot kā pamatojumu turpmākajās iestāžu apspriedēs.

Es ar nepacietību gaidu apspriešanās turpinājumu gan Parlamentā, gan Padomē, lai panāktu veiksmīgu vienošanos.

Pīlar Ayuso, *PPE grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties komisāram par skaidrojumiem attiecībā uz dzīvniekiem, kas klonēti nolūkā iegūt pārtikas produktus.

Gan Parlaments, gan Komisija ir vienprātis, ka Regula par jauniem pārtikas produktiem nav piemērots reglamentējums, lai risinātu šo jautājumu. Mēs tam piekritam, un tas izskaidro, kāpēc mēs to svītrojām no regulas piemērošanas jomas.

Mēs apzināmies arī, vismaz pēc visu zinātnisko komiteju atzinuma, ka klonētu dzīvnieku un to pēcnācēju gaļa atbilst visām pārtikas nekaitīguma prasībām. Un tieši šajā apstākļī es saskatu problēmu. Proti, nav iespējams pateikt, vai tā ir klonēta dzīvnieka vai klonēta dzīvnieka pēcnācēja, vai neklonēta dzīvnieka gaļa. Tāpēc ir nepieciešams — īpaši nepieciešams — izmantot marķēšanu un izsekojamību, lai patērētāji būtu informēti.

Patērētāji vēlas — un viņiem ir tiesības — zināt, vai gaļa, ko viņi ēd, ir klonēta dzīvnieka gaļa neatkarīgi no tā, vai viņi zina, vai šāda gaļa ir veselīga, vai arī nezina, jo viņi var atteikties to ēst to problēmu dēļ, kuras jūs minējat, piemēram, dzīvnieku labturības vai ētisku apsvērumu dēļ.

Tāpēc, ņemot vērā šādu situāciju, šķiet, ka klonētu dzīvnieku ražošanu un patēriņu Eiropā aizliegts, jo īpaši to ražošanu. Tādējādi mēs gatavojamies aizliegt mūsu ražotājiem lietot jaunu tehnoloģiju, kas ir lietderīga dzīvnieku reprodukcijā un kas turklāt var nest peļņu, jo neapšaubāmi dzīvnieku klonē tāpēc, ka tam ir īpaši izcilas īpašības, līdzvērtīgi tam, kā to Spānija dara ar cīņas vēršiem, kur, kā jūs zināt, ir klonēti divi cīņas vērši.

Un mēs gatavojamies to aizliegt! Vai mēs gatavojamies atņemt viņiem iespēju izmantot šo tehnoloģiju? Ja mēs tiešām gatavojamies to darīt, tad mūsu mājlopu audzētāji zaudēs konkurētspēju. Tas vēl nebūtu nekas, ja mēs Eiropā varētu aizliegt klonētu dzīvnieku un to pēcnācēju gaļas ieviešanu no citām valstīm. Vai mēs patiešām to aizliegsim? Mēs to nevaram darīt. Pasaules Tirdzniecības organizācija noraidīs mūsu aizliegumu. Tāpēc mums izveidosies absurda situācija, kurā mūsu mājlopu audzētāji nebūs tiesīgi lietot jaunu tehnoloģiju, kas ļautu viņiem kļūt konkurētspējīgākiem, bet mēs Eiropas Savienībā šādu pārtiku ēdīsim, vienalga, vai ar marķējumu vai bez tā.

Tas mani uztrauc, un es uzskatu, ka šādai situācijai jārod risinājums. Kāpēc mēs gribam to aizliegt? Kāpēc mēs gribam atturēt mūsu mājlopu audzētājus no minētās tehnoloģijas izmantošanas, lai pēc tam šo pārtiku ievestu no ārvalstīm, jo mēs nevaram aizliegt tās importu?

Luis Manuel Capoulas Santos, *S&D grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Arī es vēlos pateikties par informāciju, kuru jūs mums sniedzāt. Dāmas un kungi! Visi biotehnoloģiju veidi izraisa bailes sabiedrībā, jo tā ir īpaši jutīga pret šādiem jautājumiem. Dzīvnieku klonēšana nav izņēmums. Kā politisku lēmumu pieņēmējiem no mums ir atkarīga tādu debašu veicināšana, kas pamatojas uz pietiekamu informāciju, lai mēs varētu veikt objektīvu minētā jautājuma analīzi. Es vēlos uzsvērt, ka runāju par dzīvnieku klonēšanu pārtikas produktu iegūšanai. Ņemot vērā pārtikas nekaitīguma viedokli, tam tiek piemērotas pašreiz spēkā esošās regulas, un pārskats par jauniem pārtikas produktiem ir izraisījis plašas diskusijas Parlamentā.

Nesenie šīs vasaras notikumi Apvienotajā Karalistē ir izvirzījuši šo jautājumu sabiedrības uzmanības centrā un atklājuši acīmredzamu neatbilstību starp Eiropas tiesību aktiem un to piemērošanu dalībvalstīs. Zinātniskie ziņojumi, kurus izstrādājusi Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, norāda uz secinājumiem, ka liellopiem un cūkām ir vērojamas patoloģijas, kas saistītas ar klonu attīstību un izraisa jautājumus par dzīvnieku labturību. Eiropas Ētikas grupa tās uzskatīja par pietiekami nopietnām, lai nolemtu, ka dzīvnieku klonēšana pārtikas produktu ieguvei nav attaisnojama.

Attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu šajos zinātniskajos ziņojumos bija secināts, ka nav nekādas pierādāmas atšķirības starp veselīgu klonētu govju pienu, kā arī veselīgu liellopu un cūku un to pēcnācēju gaļu salīdzinājumā ar tiem pašiem produktiem, kas iegūti no parastiem dzīvniekiem. Tomēr šajos ziņojumos bija norādīts, ka pieejamie dati ir ierobežoti un ka klonēto dzīvnieku un to pēcnācēju dzīves laikā nav bijis iespējams veikt plašākus pētījumus. Tas rada nelielas šaubas par iegūtajiem secinājumiem un nozīmē, ka apspriedes, kas pamatojas uz zinātnei, jāturpina, lai gūtu atbildes uz sabiedrības jautājumiem un neatbildīgi neuzliktu veto zinātnes iespējām.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju komisāra klātbūtni un ar nepacietību gaidu ziņojumu par klonēšanas tehnoloģiju, kā arī par šādā veidā iegūtiem produktiem nepieciešamo regulu, kuru viņš mums iesniegs.

George Lyon, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka būtisks ir atzinums — kā citi minēja un kā minēja arī komisārs savā runā —, ka produkti, kas iegūti no klonētu dzīvnieku pēcnācējiem, pilnīgi neapdraud cilvēku veselību. Es uzsveru vārdu klonētu dzīvnieku „pēcnācēji”, nevis klonētos dzīvniekus, jo tie ir divi dažādi jautājumi.

Es vēlos šodien pieskarties jautājumam — par ko es runāju ar jums, komisār, vakar neoficiālā gaisotnē — par stāvokli, kādā šajā vasarā nokļuva *Innes* ģimene Skotijā. Tā ir vairāku paaudžu sena lauksaimnieku ģimene, kas ir ļoti enerģiska un uzņēmīga un vienmēr ir tiekusies izmantot piemērotāko ģenētisko materiālu no visas pasaules. Viņi nopirka vērsi, kas bija audzēts Amerikas Savienotajās Valstīs, un izrādījās, ka tā izcelsmē ir bijis klonēts dzīvnieks. Viņi ievāca sīku informāciju par šo dzīvnieku, cenšoties noskaidrot, vai to var izmantot viņu saimniecībā. Viņi nedomāja, ka var rasties kādas grūtības, jo vērsis bija klonēta dzīvnieka pēctecis, nevis klonētais dzīvnieks. Tagad viņiem saimniecībā ir 90 govīs, kas izaudzētas un iegūtas no minētā vērša, un to vērtība ir aptuveni £200 000.

Un tikai tad, kad viņi gatavojās pārdot šo govju pienu, kad tās bija sasniegušas pietiekamu vecumu, lai dotu pienu, viņi atklāja, ka ir problēma. Apvienotās Karalistes interpretācijā pašreizējie noteikumi paredz, ka ne tikai tie produkti, kas iegūti no klonēta dzīvnieka, bet arī produkti, kas iegūti no tā pēcnācēja, nedrīkst iekļūt AK pārtikas ķēdē. Tā šos noteikumus skaidroja Pārtikas standartu aģentūra. Tas nozīmē, ka minētajiem dzīvniekiem nav nekādas vērtības, protams, izņemot gadījumu, kad jūs tos pārvedat uz citu dalībvalsti, kurā ir spēkā atšķirīga interpretācija attiecībā uz šādiem dzīvniekiem un kurā šo dzīvnieku pienam ir atļauts nokļūt pārtikas ķēdē, kā arī gadījumu, ja jūs tos pārdodat ASV.

Tā ir problēma, ko izraisījis konsekvences trūkums ES dalībvalstīs. Manuprāt, gan patērētāju, gan lauksaimnieku interesēs ir, lai šajā jautājumā būtu skaidrība. Attiecībā uz Parlamenta nostāju uzskatu, ka esam pārspīlējuši, noteikdami, ka klonētu dzīvnieku pēcnācēju gaļa un piens šajā sistēmā ir jāaizliedz. Es uzskatu, ka tas nav pareizi un ka šis jautājums ir jārisina. Man šķiet, ka mums jāpieņem zinātniskie pierādījumi, kuros teikts, ka nav nekādas atšķirības starp šo dzīvnieku pēcnācējiem un jebkuriem citiem dzīvniekiem un ka jāatļauj to iekļaušana pārtikas ķēdē.

Es ceru, ka turpmākajos mēnešos mēs panāksim kompromisu un ieviesīsim skaidrību par šo jautājumu, kas nomierinās gan patērētājus, gan lauksaimniekus attiecībā uz šo jutīgo un emocionālo jautājumu.

Bart Staes, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungļi! Jūs sniedzāt mums ļoti izsmēļošu un interesantu skaidrojumu, bet mani pārsteidz tas, ka jūs nemaz nepieminējat starpgadījumu, kas notika šovasar un kas zināmā mērā ir saistīts ar šīm debatēm. Es runāju par starpgadījumu, kas notika Skotijā — par vairākiem vēršu un govju embrijiem, kas tika ievesti no Amerikas Savienotajām Valstīm, un ziņojumiem, ka vismaz viena vērša gaļa noteikti iekļuva pārtikas ķēdē un ka konkrēts šīs gaļas daudzums ir sasniedzis manu vēlēšanu apgabalu Beļģijā. Jūs par to neko neteicāt, un es patiešām vēlos, lai jūs sniegtu par to komentārus, jo, galu galā, tas ir nopietns starpgadījums. Jūs pats minējat, ka problēma ir tā, ka patērētājiem ir tiesības zināt, no kurienes ir viņu pārtika. Dažiem iedzīvotājiem manā vēlēšanu apgabalā netika sniegta šāda informācija. Viņi ēda tādu vēršu gaļu, kas Skotijā dzimuši no importētiem embrijiem. Tāpēc es vēlos dzirdēt, kas jums sakāms par šo gadījumu.

Jūs zināt, ka šīs debātes ir saistītas arī ar saskaņošanas procedūru attiecībā uz Regulu par jauniem pārtikas produktiem, kuru mēs sākām izskatīt aizvakar un kuras referente ir *Kartika Liotard*. Jūs jau zināt, ka šajā jautājumā mums ir domstarpības ar Padomi. Šķiet, ka jūs labi zināt arī to, ka visā saskaņošanas procedūrā — kas jāpabeidz novembrī, varbūt decembra sākumā, bet katrā ziņā vēl šajā gadā — Komisijas nostāja būs noteicoša. Iepriekšējās debatēs, kas notika jūlijā, jūs paziņojāt, ka sniegsit ziņojumu, un šajā sakarībā es jūs citēju angļu valodā, ka tas notiks „līdz 2010. gada novembrim.” Tagad jūs tomēr sakāt „kaut kad novembrī”, un tas nozīmē, ka tas notiks pašās saskaņošanas procedūras beigās. Es ceru, komisār, ka jūs un jūsu personāls, pieņemot nostāju šajā jautājumā, būsiet enerģiskāki, jo mums kā sarunu vadītājiem būs nepieciešams jūsu viedoklis, lai panāktu vienošanos ar Padomi.

Turklāt jūs neko neteicāt — vismaz ne pārāk daudz — par Parlamenta nostāju, kurš atbalsta moratoriju. Ir vairāki komisāri, jūsu kolēģi, kas, tā teikt, lobē mūsu kolēģus neatbalstīt moratoriju, jo tas izraisīšot lielu karu tirdzniecībā, iespējams vēl lielāku nekā banānu karš, kurā mēs kopā ar citām valstīm esam iesaistījušies. Vai jūs par to nevarētu sniegt komentārus?

Visbeidzot, saviem kolēģiem, kas apgalvo, ka minētie produkti pilnīgi neapdraud sabiedrības veselību, es atgādināšu: „Jā, es arī gribētu tā domāt, bet ļaujiet man vēl kādu laiku ievērot Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) ieteikumu, kurā teikts, ka pašlaik vēl ir pārāk maz zinātnisku pierādījumu šajā jautājumā, lai gan, iespējams, mums nav iemesla šaubīties par minēto produktu nekaitīgumu.” Ticiet man, šis ieteikums tika sniegts 2008. gadā. Mēs ātri saņemsim jaunus ieteikumus, bet es gribētu tos redzēt, pirms izdaru konkrētus secinājumus.

Janusz Wojciechowski, *ECR grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šodienas viedokļu apmaiņa pierāda, ka debātes par dzīvnieku klonēšanas tiesisko reglamentējumu būs grūtas. Es uzskatu, ka attiecībā uz pārtikas ražošanas jaunajām tehnoloģijām mēs, tā sakot, lecam baseinā, pirms tam nepārbaudījuši, vai tajā ir ūdens. Tas attiecas uz ģenētiskām modifikācijām, ģenētiski modificētu augu audzēšanu un klonēšanu. Šajā jautājumā zinātne nav vēl teikusi savu pēdējo vārdu. Zinātne paver mums milzīgas iespējas, bet mums vēl nav pilnīga priekšstata par jauno tehnoloģiju tālejošām sekām – kā tās ietekmēs bioloģisko daudzveidību, līdzsvaru starp sugām, kā arī cilvēku un dzīvnieku veselību. Ir norādes, kas liecina, ka klonēšana nelabvēlīgi ietekmē tajā iesaistīto dzīvnieku veselību, ka šādi dzīvnieki nav veselīgi un ka viņi tāpēc pakļauti ciešanām.

Tāpēc būsīm piesardzīgi šajā jautājumā. Mēs joprojām nezinām pietiekami daudz, lai uzņemtos tādu milzīgu risku. Un tāpēc es atbalstu aizlieguma saglabāšanu dzīvnieku klonēšanai gaļas ieguves nolūkā Eiropas Savienībā.

Kartika Tamara Liotard, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Jau maijā es publiski paziņoju, ka esmu nobažījies par to, ka klonētu dzīvnieku gaļa varētu iekļūt Eiropas tirgū. Tajā laikā Komisija faktiski par to daudz neraizējās. Divarpus gadus un vēlreiz 7. jūlijā Parlaments — kam šeit jāpārstāv Eiropas pilsoņi — ar lielu balsu vairākumu atbalstīja manu prasību aizliegt klonētu gaļu. Tāpēc nav taisnība komisāram, kas teica, ka pilsoņiem būs viegli atpazīt klonētu gaļu, ja tā nonāks uz viņu galda. Tomēr nevar noliegt to, ka klonēta gaļa pašreiz ir iekļuvusi pārtikas ķēdē. Es nedzirdēju komisāru paskaidrojam, kādā veidā viņš ir nolēmis turpmāk to novērst. Viņš vienīgi teica, ka mums ir jānogaida, šoreiz līdz laikam „kaut kad novembrī”. Man ir galīgi apnīcis gaidīt.

Man ir arī jautājums jums, komisār *Dalli*. Jūs taču bez iebildumiem nepieņemsit komisāra *De Gucht* aizkulišu runas, ka klonētu dzīvnieku produktu aizliegums pārtikas ķēdē, ko pieprasa Parlaments, izraisīs tirdzniecības karu ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Brazīliju un Argentīnu. Es labprāt izvēlētos tirdzniecības karu un nevis karu, kas izraisa nevajadzīgu asinsizliešanu. Klonēšana ir neētiska un ārkārtīgi nežēlīga rīcība pret dzīvniekiem. Klonēšana masveidā rada nedzīvi dzimušus dzīvniekus, kā arī vajadzību iznīcināt dzīvniekus kroplību dēļ. Kamēr Komisija vilcinās, neskaidrības likumdošanā novedīs pie tā, ka šī prakse pārņems arī Eiropas Savienību. Komisijai ir nekavējoties jāierosina tiesību akti un jau šodien produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, jānosaka moratorijs, ko pieprasa Parlaments.

Visbeidzot, es aicinu komisāru *De Gucht* pārtraukt tēlot Amerikas Savienoto Valstu klēpja sunīti un neatbalstīt šīs valsts biotehnoloģiju nozari. Dieva dēļ, komisār, jūs esat iecelts, lai pārstāvētu Eiropas Savienības un tās pilsoņu vispārējās intereses, un no jums kā no Komisijas locekļa neprasa, lai jūs izpildāt kādas valdības, institūcijas, organizācijas vai iestādes norādījumus — es tagad tikai citēju Līgumu par Eiropas Savienību. Vai tiešām situācija ir tā pasliktinājies, ka Eiropa, baidoties no Pasaules Tirdzniecības organizācijas nosodījuma,

ļauj ietekmēt savu politiku tā, ka tā kaitē mūsu pilsoņiem? Ja tas tā patiešām ir, man ir kauns par Eiropas Savienību.

John Stuart Agnew, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Jūs priecāsities, dzirdot, ka es runāšu tikai vienu minūti. Mēs esam saskārušies ar situāciju, kas līdzīga strīdam par ģenētiski modificētu labību. Abos gadījumos ir veikti sekmīgi zinātniski nekaitīguma testi, bet abos gadījumos ir bijusi tik subjektīva un emocionāli negatīva reakcija uz to, ka nav bijis iespējams izmantot šos kvalitatīvos testus tiesību aktu izstrādei.

Komisija tagad ir atļāvusi, lai lēmumus attiecībā uz ģenētiski modificētu labību pieņem dalībvalstu ievēlētās valdības, un tas, protams, ir pareizais veids, kādā pieņemt visus lēmumus. Šāda notikumu attīstība ir vērojama pēc daudzu gadu strupceļa, iestādēm noveļot atbildību vienai uz otru. Nav nekāds brīnums, ka pašreizējos ES tiesību aktos nav skaidrības par klonētu dzīvnieku pēcnācēju komerciālo izmantojumu, un Parlamenta uzdevums nav palielināt neskaidrību, pieņemot vēl vairākus ES noteikumus.

Pareizais risinājums ir ļaut dalībvalstīm — kurās ir ļoti atšķirīga kultūra — pašām lemt, vai atļaut vai neatļaut šo produktu komerciālu ražošanu. Tām valstīm, kas nolems to ražošanu aizliegt, ir jāļauj pilnīgi brīvi, bez ES iejaukšanās, izvēlēties importa preču marķēšanas metodi. Nodrošinājuma sistēmas šajās valstīs pavērs lauksaimniekiem daudz iespēju.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju šovakar Komisijas paziņojumu par minēto jautājumu. Kā norādīja *George Lyon*, Apvienotajā Karalistē nesen ir radušās vairākas problēmas attiecībā uz klonētu dzīvnieku pēcnācēju tirdzniecību. Konsekventu Komisijas norādījumu trūkums AK Pārtikas standartu aģentūrai ir radījis lielu neskaidrību. Man jāsaprot, ka tā nav radusies Komisijas vainas dēļ, bet tā ir radījusi grūtības ražotājiem un nelabvēlīgi ietekmējusi uzticēšanos pārtikas nekaitīgumam.

Uzskatīt, ka pārtikas produkti, kas iegūti no klonētu dzīvnieku pēcnācējiem, ir jauni pārtikas produkti, kā to dara Pārtikas standartu aģentūra Apvienotajā Karalistē, ir nepamatoti un neloģiski, jo citās valstīs visā Eiropā nav tāda uzskata. Esmu gandarīta, uzzinot, ka par šo jautājumu ir notikušas apspriedes starp Komisiju un Pārtikas standartu aģentūru, lai ražotāji un patērētāji rastu skaidrību.

Ir jārod skaidrība attiecībā uz tādu jaunu produktu raksturojumu, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un klonētu dzīvnieku pēcnācējiem. Ieviešot vienotu pieeju šim jautājumam visā Eiropā — kā arī ārpus tās attiecībā uz importu no trešām valstīm —, izbeigsies pretrunīgie norādījumi, kas AK ir sniegti līdz šim. Kā mēs visi zinām, pārliecība par pārtikas produktu izcelsmi un nekaitīgumu ir būtiska. Es atzinīgi vērtēju komisāra centienus saglabāt visos pārliecību par pārtikas produktu nekaitīgumu.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Dalli* kungs! Diskusijas laikā par jauno pārtikas produktu regulu pirms vasaras brīvdienām mēs nolēmām šajā regulā neiekļaut klonētas gaļas problēmu, bet aicināt Komisiju pieņemt papildu regulu. Tāpēc es atzinīgi vērtēju to, ka *Dalli* kungs šodien sniedz priekšlikumus par regulas ievirzi. Es uzskatu, ka šodienas diskusija būs pamats regulai, kuru Komisijai ir jāiesniedz mums novembrī. Tāpēc mūsu šodienas apspriešana ir īpaši būtiska.

Mēs visi zinām, ka laika ir maz — šo apstākli šodien jau vairākkārt pieminēja. Piemēram, ASV vismaz 150 klonētu liellopu tiek turēti vaislai. No otras puses, mēs sakaramies ar starpgadījumu, kas vasaras brīvdienās notika Apvienotajā Karalistē. Joprojām neviens nav noskaidrojis, vai tās nav tikai muļķīgas brīvdienas pasakas un vai tajās ir kaut kriptiņa

patiesības. Tomēr es vēlos visiem atgādināt iemeslu, kura dēļ mēs aicinām izstrādāt īpašu regulu.

No vienas puses, mēs sakām, ka nav gluži skaidrs, vai klonētu dzīvnieku gaļa ir patiešām pilnīgi nekaitīga. Šo viedokli apstiprina fakts, ka pašreiz ir veikti tikai dažādu materiālu salīdzinājumi, citiem vārdiem sakot, ir salīdzināta neklonētu dzīvnieku gaļa ar klonētu dzīvnieku gaļu. Tāpēc mums vēl nav attiecīgu pierādījumu, kā to ir uzsvērusi arī Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA). Mums ir jāveic vēl vairāk testu un jāsigaida to rezultāti.

Tomēr mēs minējam arī otru šā jautājuma aspektu, kas skar ētisko dimensiju un dzīvnieku labturību. Nav pareizi teikt, ka mums šajā jomā nav nekādu tiesību. Lisabonas līgumā ir ietverts arī dzīvnieku labturības jautājums, un pārkāpumu gadījumā vai tad, ja dzīvnieki tiek pastāvīgi apdraudēti, mēs varam atsaukties uz Līgumu. Protams, mums viss ir jānoskaidro un jāiegūst attiecīgie pierādījumi, ja mēs gribam atbalstīt aizliegumu. Es uzskatu, ka tas ir nepieciešams.

Ja jūs dodaties uz lielveikalu un aplūkojat marķējumu uz vērša gaļas gabala, jūs nevarēsiet pierādīt, vai marķējumā norādītais ir patiesība. Tas nozīmē, ka ir iespējams marķējumam pievienot informāciju, kas norāda, ka gaļa ir iegūta no klonēta dzīvnieka. Mums ir dzīvnieku reģistrs, kas ļauj izsekot, no kurienes ir attiecīgais dzīvnieks, arī tad, ja tā gaļa nav marķēta. Mēs varam iegūt sīkus datus arī par šā dzīvnieka ciltskoku. Tāpēc mūsu rīcībā ir līdzekļi, kas ļauj mums noskaidrot, vai gaļa ir no klonēta vai neklonēta dzīvnieka. Tautā runā, ka cilvēks var pazust, bet dzīvnieks nevar, jo visi tā dati ir reģistrēti.

Mums ir vajadzīgie līdzekļi, un mums tie jāizmanto, ja atļausim pārdot klonētu dzīvnieku gaļu. Ir iespējams pateikt, vai gaļa ir klonēta dzīvnieka gaļa, bet mums patērētāju interesēs ir vajadzīga pilnīga izsekojamība un stingra marķējuma prasība. Turklāt jūs nedrīkstat aizmirst dzīvnieku labturības problēmu. Mēs uzskatām, ka tā ir īpaši būtiska.

Linda McAvan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos jautāt, vai komisārs *Dalli* nevarētu paskaidrot precīzāk, ko viņš gatavojas mums piedāvāt novembrī. Viņš runā par ziņojumu, bet viss, ko šeit dzirdējam, liecina par mēģinājumu apiet tiesiskos aspektus, kas lauksaimniekus var novest strupceļā tāpēc, ka nav nekādas skaidrības par to, ko faktiski pašreizējie tiesību akti pieprasa. Novembrī mēs vēlamies ne tikai apspriest un ziņojumu. Pat tad, ja Komisija iesniegs jaunus priekšlikumus, paies vismaz 18 mēneši, pirms mūsu rīcībā būs jauns tiesību akts.

Es īpaši vēlos ieteikt, lai pagaidām, kamēr mums nav jauns tiesību akts un īstas skaidrības, mēs saglabātu moratoriju pārtikas produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem. Es vēlos atkārtot to, ko tikko teica *Schnellhardt* kungs attiecībā uz komisāra apgalvojumu, ka mēs nevaram ietvert tiesību aktos ētikas jautājumus. Tā nav taisnība. Lisabonas līgumā ir noteikums, kas paredz, ka visās ES politikas jomās ir jāņem vērā dzīvnieku labturība. Es gribētu zināt, vai komisārs ir lasījis Eiropas Ētikas grupas ziņojumu. Kolēģiem, kas nezina, kas šī grupa ir, es gribu paskaidrot, ka tā ir grupa, ko izveidoja priekšsēdētājs *Barroso* ES politikas ētisko aspektu izskatīšanai. Ziņojumā ir skaidri noteikts, ka ir lielas bažas par dzīvnieku ciešanām, ja tos klonē, un izmanto pārtikā. Tajā ir konstatēts, ka jāveic turpmāki pētījumi par klonētu dzīvnieku un to pēcnācēju labturību ilgākā laika posmā.

Vēl viens jautājums, kuru komisārs neminēja, ir bioloģiskā daudzveidība. Ziņojumā ir secināts, ka dzīvnieku ganāmpulkā, kas pieder vienai klonēšanas grupai, var notikt lielas radniecīgu dzīvnieku krustošanās, kā arī pārtikas apgādes ķēdes neaizsargātības problēmas. Tajā ir konstatēts arī tas, ka klonētu dzīvnieku gaļa izraisa lielāku gaļas patēriņu, kam ir

nopietnas sekas attiecībā uz vidi. Ētikas komitejas — kas ir Komisijas izveidota Ētikas komiteja — secinājums ir, ka mums ir nepieciešamas vairākas publiskas debātes, pirms mēs ļaujam, lai pārtikas produkti, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem, nokļūst tirgū.

Komisār! Mums ir nepieciešamas šādas debātes. Mums ir jāpieprasa jums, lai pašreiz tas tiktu apstādināts, lai nenovestu lauksaimniekus pilnīgā strupceļā un lai pieņemtu nepārprotamus tiesību aktus. Mēs nevaram uz tiem gaidīt divus vai trīs gadus. Jums jārikojas nekavējoties attiecībā uz moratoriju un pēc tam jāriko attiecīgas debātes par atbilstošiem tiesību aktiem.

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Dalli kungs, dāmas un kungi! Jūsu vārdi mani ļoti pārsteidza, Dalli kungs, Jūs izturējāties tā, it kā nekas nebūtu noticis. Jūlijā Parlaments pieņēma skaidru nostāju un aicināja jūs ieviest moratoriju. Kopš tā laika nekas nav izdarīts. Mēs aicinājām jūs izstrādāt tiesību akta projektu, bet arī tas netika izdarīts. Jautājums, kuru es iesniedzu maijā un kurā mēs interesējāmies, cik klonētu dzīvnieku un klonētu dzīvnieku pēcnācēju ir sistēmā, ir skaidri pierādījis, ka jūs esat pilnīgi bezpalīdzīgs. Savā atbildē jūs teicāt, ka to nezināt, ka jūs nevarat neko konkrētu pateikt un ka jums nav nekāda priekšstata par to. Citiem vārdiem sakot, jūs nezināt, kas notiek, bet jūs uzvedaties tā, it kā mums būtu iespējams gaidīt līdz novembrim, kad jūs beidzot iesniegsiet mums savu ziņojumu. Tas mums neder. Mēs aicinājām jūs rīkoties, bet līdz šim jūs vēl neesat neko izdarījis.

Tas, ko teica *Leinen* kungs, nav taisnība. Parlaments ir pietiekami skaidri atbalstījis moratorija noteikšanu arī otrās paaudzes klonētajiem dzīvniekiem. Vienkārši pašreiz mēs nevaram no tā atteikties. Mums ir atklāti jāpasaka, ka ir arī problēmas, jo visi pētījumi pierāda, ka šī tehnoloģija nav atbilstoši testēta. Netiek veikti nekādi ilgtermiņa pētījumi. No visa tā, kas ir noticis, var pārliecināties, ka klonējot tiek izdarīti nopietni dzīvnieku labturības tiesību aktu pārkāpumi, tostarp arī Eiropas Savienības tiesību aktu pārkāpumi. Fakts, ka tikai 15 % no visiem dzīvniekiem izdzīvo un ir spējīgi izdzīvot, ir nepārprotams ES Dzīvnieku labturības direktīvas pārkāpums. Mums Eiropas Savienībā ir spēkā piesardzības princips, un mums tas ir jāuztver nopietni. Kamēr ir veselības risks un šī tehnoloģija nav pilnīgi izstrādāta, mēs nedrīkstam ar to eksperimentēt.

Ir skaidrs, ka sabiedrība iebilst pret dzīvnieku klonēšanu pārtikas produktu iegūšanai. Eiropas iedzīvotāji nevēlas, lai tiktu ražota gaļa no klonētiem dzīvniekiem, un to nevēlas arī lauksaimnieki. Pilnīgi pretēji sabiedrība pret to attiecas ļoti kritiski, un mēs nedrīkstam riskēt, neņemot vērā patērētāju kritisko nostāju. Sabiedrība no mums gaida daudz vairāk. No mums gaida, lai mēs ļoti rūpīgi risinām šo jautājumu, nevis apgalvojam, ka tā ir jauna, novatoriska tehnoloģija un ka mēs steigsimies to izmantot. Mums ir jāpieņem īpaši kritiska nostāja pret jaunām tehnoloģijām, bet man ir aizdomas, ka Komisija nav gatava to darīt. Tāpat arī citās jomās Komisijai ir nesatricināma ticība progresam. Tomēr mums sev jāpaujā, vai esam uz pareizā ceļa. Vai mēs darbojamies patērētāju un lauksaimnieku interesēs? Es uzskatu, ka mēs to nedarām. Tāpēc jums ir nopietni jāapsver moratorija ieviešana un tiesību akta projekta iesniegšana, jo mēs tieši to no jums gaidām. Starpgadījums Skotijā pierādīja, ka Komisija nespēj rīkoties, un uzskatāmi atklāja to, cik maz tā būtībā ir gatava darīt šādos gadījumos. Tā neveica nekādus pasākumus.

Apsverot tirdzniecības jautājumus, jāatgādina, ka mēs Eiropas Savienībā esam skaidri izteikušies pret hormonu izmantošanu. Mēs esam ievērojuši šādu nostāju, un mēs to varam darīt arī citos jautājumos. Tas nerada risku, ka mūs varētu piespiest pieņemt tirdzniecības ierobežojumus.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Jau sen — 2008. gada septembrī Eiropas Parlaments debatēja par dzīvnieku klonēšanu nolūkā nodrošināt pārtikas produktu izejvielu avotu. Bija balsojums par rezolūciju, kurā deputāti pieprasīja pilnīgu to dzīvnieku klonēšanas aizliegumu, kas paredzēti pārstrādei pārtikas produktos Eiropas Savienībā, kā arī klonētu dzīvnieku un pārtikas produktu, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem, importa aizliegumu.

Pieņemtajā rezolūcijas tekstā bija ņemtas vērā daudzu Eiropas speciālistu bažas, jo īpaši attiecībā uz risku veselībai, ko rada klonētu dzīvnieku izmantošana pārtikas rūpniecībā. Klonēšana rada nopietnas problēmas klonētu dzīvnieku vājās veselības un augstās mirstības dēļ, tostarp agrīnā vecumā.

Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas iegūtie zinātniskie un tehniskie dati pierāda, ka tikai 6 % no klonētiem embrijiem ir veselīgi, dzīvotspējīgi kloni. Tas notiek galvenokārt tāpēc, ka klonam jau pašā sākumā ir tā dzīvnieka vecums, no kura ņemts embrijs. Ja šis dzīvnieks ir septiņus gadus veca govs, klons būs teļš, kura gēni jau pašā sākumā būs septiņus gadus veci. Klonēšana kaitē arī klona genomam, kas klonu padara uzņēmīgu pret slimībām un parazītiem.

Klonēšanas problēmas, protams, attiecas ne tikai uz dzīvnieku veselību un atbilstošiem dzīves apstākļiem, bet arī uz patērētāju uzticēšanos pārtikai, kas iegūta no šādiem avotiem. Lai gan ASV Pārtikas un farmaceutisko produktu pārvalde apgalvo, ka tā uzskata gaļas un piena produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem — cūkām, aitām, liellopiem un to pēcnācējiem — par tikpat nekaitīgiem kā to dzīvnieku produktus, kas ražoti no tradicionāli audzētiem dzīvniekiem, es uzskatu, komisār, ka nav prātīgi, vienīgi komerciālu iemeslu dēļ, atvērt durvis šādiem produktiem un pakļaut Eiropas iedzīvotājus nepamatotajam riskam, ko var radīt no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem iegūtu produktu lietošanas sekas, tiem iekļūstot pārtikas ķēdē.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ir neapšaubāmi pierādīts, ka ļaujot tirgot klonētu dzīvnieku gaļu, mēs pakļaujam riskam cilvēku veselību, jo īpaši tāpēc, ka klonēti dzīvnieki un to pēcnācēji ir uzņēmīgāki pret plaša spektra slimībām. Tāpēc pašreizējais tādu produktu aizliegums, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem, ir jāpaplašina un jāattiecinā arī uz šo dzīvnieku pēcnācējiem. Mēs varam minēt arī ētiskus iemeslus šādi rīcībai un atsaukties uz dzīvnieku labturību.

Turklāt mums ir svarīgi pēc iespējas ātrāk nodrošināt, lai patērētājiem tiktu sniegta visaptveroša informācija par gaļas izcelsmi, kuru viņi pērk. Patērētājiem ir jābūt iespējai atteikties no konkrētu produktu iegādāšanās. Mums galvenokārt ir jānodrošina, lai cilvēkiem netiktu „iesmērēti” šāda veida produkti.

Kā mēs tikko dzirdējām, produkti, kas iegūti no klonētu dzīvnieku pēcnācējiem, ir iekļuvuši Apvienotās Karalistes pārtikas ķēdē. Tomēr iespējams, ka šis gadījums Apvienotajā Karalistē nav vienīgais. Diemžēl ir iespējams, ka Eiropas pilsoņi ēd klonētu dzīvnieku gaļu, paši to neapzinoties. Tas nav pieņemams.

Renate Sommer (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Dalli kungs! Es pilnīgi atbalstu videi nekaitīgu gēnu inženieriju, bet klonēšana ir pavisam kas cits. Šos abus procesus nevar salīdzināt. Klonēšana nozīmē nežēlīgu apiešanos ar dzīvniekiem, kā jau daudzi no maniem kolēģiem ir minējuši. Apspriedēs, kas notika pirms vasaras brīvdienām, es paskaidroju, ka tikai daļa no dzīvnieku kloniem spēj izdzīvot. Daudzi no tiem, kas sākumā izdzīvo, nobeidzas mokpilnā nāvē agrīnā vecumā. Tiem ir izkropļotas ekstremitātes un citi orgāni. To imūnsistēma ir novājināta, un tie ir uzņēmīgi pret slimībām. Tādēļ ir sāpes, ciešanas un

mokpilna nāve. Vai mēs varam uzņemt atbildību par to? Ja mēs patiešām esam par dzīvnieku labturību, vai mums ir jāatbalsta šāda veida metodes? Nē, mēs nedrīkstam tās atbalstīt. Tāpēc mēs jūlijā nolēmām, ka nevēlamies klonētu dzīvnieku gaļu, nedz arī produktus, kas izgatavoti no klonētiem dzīvniekiem. Tā ir konsekventa pieeja.

Tiesa, mēs zinām, ka produkti, kas izgatavoti no klonētu dzīvnieku vai to pēcnācēju gaļas, iespējams, nekaitē cilvēku veselībai, un personīgi es uzskatu, ka tie ir piemēroti patēriņam, bet jāatzīst, ka mums netrūkst gaļas, kas ražota, izmantojot tradicionālas metodes. Kādēļ tad mums jāizmanto kloni? Nav nekādas vajadzības izturēties nežēlīgi pret dzīvniekiem. Eiropas iedzīvotāji to nevēlas un nevēlas arī šādus produktus. Mums tie nav vajadzīgi. Nav neviena argumenta, lai Eiropas Savienībā ieviestu klonētu dzīvnieku gaļu.

Tāpēc mēs vēlamies skaidri formulētu regulu, kas īpaši attiektos uz klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem. Mēs vēlamies klonēšanas un produktu, kas izgatavoti no klonētiem dzīvniekiem, aizliegumu Eiropas Savienībā, un es uzskatu, ka mēs varam panākt tās pieņemšanu. Protams, tai jāattiecas arī uz importētiem produktiem. Es gribu būt droša, ka man paklusām nepārdod klonētu dzīvnieku gaļu, jo tā nav marķēta, kā nupat gadījās Skotijā. Es neticu, ka visas gaļas izcelsmei var izsekot. Tas varētu būt iespējams tikai attiecībā uz liellopu gaļu. Taču lielā cūkgaļas apjoma dēļ nav iespējams noteikt, vai konkrētas cūkas senči nav bijuši klonēti.

Tas ir būtisks ētikas jautājums. Citi deputāti minēja, ka mums jāņem vērā ētiski jautājumi, jo esam par tiem atbildīgi. Tas, protams, attiecas uz dzīvnieku labturību, bet tas attiecas arī uz citu jautājumu. Pieredze rāda — es esmu lopkopības saimniecības īpašniece un esmu šo jautājumu pētījusi —, ka visas dzīvnieku reprodukcijas metodes, kuras izrādījušās lietderīgas mājlopu audzēšanā, galu galā tiek lietotas cilvēku ārstniecībā. Tāpēc šodien mums jājautā sev, vai mēs vēlamies un spējam ne pārāk tālā nākotnē pieņemt cilvēku klonēšanu. Es to nevēlos un nespēju. Pat tad, ja tiktu izveidots mans klons, kas nodrošinātu manu orgānu aizstājējus, un tas nākotnē varētu ziedot man kādu neaizstājamu orgānu, es tomēr nevēlos, lai tas notiek. Es uzskatu, ka tas nav pārspīlēts šausmu stāsts. Es uzskatu, ka tas būs iespējams ne pārāk tālā nākotnē, ja mēs pieļausim klonēšanu.

Tāpēc mums steidzami ir vajadzīgs ne tikai klonēšanas aizliegums, bet arī klonētu dzīvnieku un to pēcnācēju aizliegums visā ES. Es nebaidos no Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO). Mēs varam panākt šīs regulas pieņemšanu. Lai gan mums ir labas transatlantiskās attiecības, mums nevajag dzīties pakal visam, ko dara ASV.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Komisār! Kopš pagājušā gada, kad jūs kļuvāt par komisāru, es pazīstu jūs kā cilvēku, kas aizsargā Eiropas patērētāju un pilsoņu veselību. Gan *Linda McAvan*, gan *Sommer* kundze, kas runāja pirms manis, gan arī mans kolēģis *Capoulas Santos* to atzina. Argumenti ir sniegti. Mēs esam dzirdējuši argumentus, kurus izvirza veselības aprūpes darbinieki, sakot, ka ir vajadzīgi objektīvi, Eiropā veikti pētījumi, kurus neietekmē Amerikas interešu grupas, lai gan Amerikā arī ir veikti pētījumi, kas pierāda, ka šie produkti nekaitē cilvēku veselībai. Taču pat tad, ja tie patiešām nekaitē veselībai, zinātniski pētījumi ir jāturpina. Es tomēr esmu dzirdējis arī viedokli, ka nav nekādas vajadzības turpināt pētniecību. Kā pilntiesīgs Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas loceklis es uzskatu, ka lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības nozares intereses neattaisno tādu pārtikas produktu parādīšanos mūsu veikalos, kas ražoti no klonētiem dzīvniekiem.

Ir arī konstatēts — un es tam pilnīgi piekrītu —, ka šo sistēmu var apiet. Es atceros nesenu gadījumu, kad es sazinājos ar jums jautājumā par augļiem un dārzeņiem no Marokas. Tas

liecina par to, ka mums jāaizsargā arī savi tirgi no importa. *Linda McAvan* un citi ir norādījuši uz apsvērumiem par dzīvnieku labturību, un es pilnīgi piekrītu tiem, kas runāja pirms manis, ka zinātnes attīstību nevar apturēt. Taču mums konkrētā punktā ir jānovelk robežlīnija un jāierobežo klonēšana, jo nedz es, nedz mani palīgi nevēlamies sastapties ar savu klonu. Tas nav attaisnojams no ētikas viedokļa, un mēs aicinām Komisiju pasludināt moratoriju.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šāvakara apspriešanās skaidri pierāda, cik jutīgs ir šis jautājums. Mēs par to nesen debatējām un vēl arvien par to debatējam šovakar, kā arī debatēsīm vēlreiz, kad jūs, komisār, šajā jautājumā sniegsit savu paziņojumu. Taču es uzskatu, ka, risinot šādu jutīgu jautājumu par tādu produktu, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem, iekļūšanu pārtikas ķēdē, jāpieņem īpaši stingra nostāja.

Es daudz esmu dzirdējusi par veselības riskiem. Es vēlos norādīt, ka mūsu pašreizējā nostāja balstās uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes konstatējumu, ka salīdzinājumā ar tradicionāli audzētu dzīvnieku produktiem pašlaik nekas neliecina par to, ka produkti, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, rada jaunu vai papildu risku veselībai vai videi.

Taču mēs nedrīkstam zaudēt piesardzību. Nenostāsimies automātiski vienā vai otrā pusē, pirms mūsu rīcībā patiešām nebūs visi zinātniskie fakti. Mēs nedrīkstam ieņemt aizsardzības pozīcijas vai, vēl ļaunāk, nelokāmi cīnīties pret šo problēmu, kas ir pietiekami sarežģīta — kā apliecina mūsu apspriedes — un ir nepieciešams, ka tā tiek rūpīgi izpētīta, jo īpaši attiecībā uz starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem.

Faktiski, komisār, jums bija taisnība, kad jūs apgalvojāt, ka Eiropā risks nav liels. Mums ir tradicionāla lopkopības nozare, ar ko mums, protams, pietiek. Taču kas notiks, kad lauksaimnieki importēs sēklu, kura, iespējams, ir no ASV un ir iegūta no klonētiem dzīvniekiem? Mums ir vajadzīgi visi iespējamie drošības pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem un lai nepieļautu iespēju radīt negodīgu konkurenci. Mūsu lauksaimnieki gaida šādu nostāju no mums, un galu galā viņi šodien ir nonākuši grūtībās.

Es piekrītu savu kolēģu apgalvojumiem, ka patērētāji nekādā ziņā nevēlas ēst gaļu, kas iegūta no šādiem dzīvniekiem. Taču man nav nekādu šaubu par komisāra *Dalli* vēlmi izskaidrot šo problēmu un atbildēt uz daudzajiem jautājumiem, kas šodien vēl palikuši bez atbildes. Es jau tagad uzticos tam, ko komisārs *Dalli* teiks mums, un es gaidu viņa ziņojumu.

ES patērētājiem ir jāzina, ko viņi ēd, un izsekojamībai ir izšķiroša nozīme. Tomēr, ja vēlamies to nodrošināt, mums ir vajadzīga stingri zinātniska analīze, kas ļaus mums apzināti rīkoties un rast piemērotu risinājumu to pārtikas produktu importam, kuri iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem un nonākuši pārtikas ķēdē.

Tāpēc pirms sava lēmuma pieņemšanas es gaidīšu komisāra *Dalli* paziņojumu, kas paredzēts novembrī.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Es nesen uztraucos par ziņām, ka produkti, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem Ziemeļamerikā, ir iekļuvuši Eiropas pārtikas ķēdē.

Vairākas reizes Eiropas Parlaments ir izteicis viedokli, ka šādi pārtikas produkti jāaizliedz vairāku iemeslu dēļ, kas pamatojas uz ētiskiem un vides apsvērumiem. Mēs arī turpmāk

vienmēr pieņemsim stingru, vienotu nostāju šajā jautājumā, kad notiks sarunas par jaunu pārtikas produktu noteikumiem.

Dati, ko sniegušas Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde un Eiropas Ētikas grupa, liecina, ka ir nopietnas veselības problēmas, kas skar gan klonētos dzīvniekus, gan to surogāt mātes.

Vienlaicīgi vides aizsardzības ziņā arvien pieaugošajam gaļas patēriņam var būt postošas sekas, jo liels skaits klonētu dzīvnieku varētu nelabvēlīgi ietekmēt bioloģisko daudzveidību, palielinot dzīvnieku neaizsargātību pret epidēmijām un apdraudot pārtikas nekaitīgumu.

Mēs jau dzirdējām argumentus attiecībā uz tirdzniecību un Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem. Mums apgalvo, ka mēs nevaram aizliegt šo pārtikas produktu ieviešanu Eiropas Savienībā, nepārkāpjot saistības, kuras noteikusi PTO. Eiropas Savienība tomēr ir nolēmusi pārtraukt ievest tirgū konkrētus produktus, ja ir radušās šaubas par to, vai patērētājiem no tiem būs kāds labums, vai arī bažas par to, ka patērētāji tiek maldināti. Mēs apsvērsim jebkuru tiesisku iespēju ieviest šādu aizliegumu.

Turklāt, apsverot minēto situāciju kopumā, mums ir jāpieprasa tas, ka PTO noteikumos arī ir jāņem vērā līdzīgi ētiski un vides aizsardzības apsvērumi.

Ir izvirzīti nopietni argumenti pret pārtikas produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem. No otras puses, nav nekādu skaidru pierādījumu, ka tie dod konkrētu labumu. Ir pienācis laiks Komisijai ierosināt konkrētu šā jautājuma risinājumu, kurā būtu ievērots mūsu foruma viedoklis, jo mēs pārstāvam Eiropas pilsoņus. Mēs nedrīkstam pieļaut eksperimentus, kas apdraud pilsoņu veselību vai vidi.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Es šajā jautājumā vēlos izteikt nopietnus iebildumus.

No vienas puses, mēs — Eiropas Savienība — aizstāvam viedokli, ka patērētāju labā ir jānodrošina lielāka pārtikas produktu pārredzamība, cenšoties izveidot sistēmu gaļas izsekošanai no „ganībām līdz galdam”, tādējādi nosakot lopkopjiem īpaši stingrus mājlopu audzēšanas un kaušanas standartus, kā arī paredzot kontroli, lai pēc iespējas nodrošinātu pienācīgu pārtikas produktu kvalitāti un iespēju uzzināt to izcelsmi. Tomēr, no otras puses, mēs šovasar uzzinājām, ka Lielbritānijas patērētāji, paši to nezinot, ēduši klonētu liellopa gaļu. Manā valstī, Beļģijā, ir iespējams, ka arī mēs esam ēduši trešās paaudzes klonētu dzīvnieku gaļu, par kuru mums apgalvo, ka tā nepavisam nav klonētu dzīvnieku gaļa. Ko gan, galu galā, mēs saprotam ar vārdu „izsekojamība”?

Ļaujiet maz mazliet pajokot — es personīgi nevēlos redzēt klonētu liellopa gaļu, pagatavotu burgundiešu gaumē, un ģenētiski modificētus burkānus savā šķīvī. Jo īpaši tāpēc, ka nevēlos tos ēst. Šķiet, ka tas ir valdošais viedoklis visā ES — Eiropas pilsoņu nepārprotamo pretestību nepārtraukti apstiprina *Eurobarometer* apsekojumi par dzīvnieku klonēšanu pārtikas produktu ieguvei.

Šis ir mans pirmais arguments, kuru vēlos vērst pret tādiem pārtikas produktiem pārtikas ķēdē, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem, — mēs nedrīkstam, no vienas puses, aicināt patērētājus izrādīt lielāku atbildības sajūtu un vēlēties, lai tie būtu labāk informēti par pārtikas produktiem, kurus tie ēd, un, no otras puses, ignorēt viņu vēlmi neēst klonētu dzīvnieku gaļu.

Mans otrais arguments attiecas uz veselību. Ir tiesa, ka neviens zinātnisks pētījums nav sniedzis pierādījumus par klonēta dzīvnieka gaļas vai klonēta dzīvnieka pēcnācēja gaļas, vai pat klonēta dzīvnieka piena patēriņa iespējamu nelabvēlīgu ietekmi. Nav nekādu

pierādījumu arī šādu produktu ilgstoša patēriņa nekaitīgumam. Tāpēc es uzskatu, ka tomēr ir jāievēro piesardzības princips.

Mans trešais un pēdējais arguments attiecas uz ētiku — jūs to minējāt savas runas sākumā. ES vēlas atrasties dzīvnieku aizsardzības avangardā. Šajā pēcpusdienā Parlaments vēlreiz balsoja par ierobežojumiem izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, lai mazinātu dzīvniekiem nodarītās sāpes un ciešanas. Patiešām nevar noliegt to, ka klonēšana liek dzīvniekiem ciest. Atcerēsimies Dolliju un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes 2008. gada jūlija zinātnisko atzinumu, kurā ir konstatēts, ka lielas daļas klonētu dzīvnieku veselība un labturība ir tikusi nelabvēlīgi ietekmēta, bieži pat smagi cietusi un iznākums ir bijis fatāls.

McAvan kundze minēja arī Eiropas Zinātņu un jauno tehnoloģiju ētikas grupas atzinumu, kurā ir izteiktas šaubas par to, vai dzīvnieku klonēšanu pārtikas ieguvei var attaisnot no ētikas viedokļa, jo īpaši, ja par iegastu min vajadzību dažādot pārtiku. Gluži otrādi, ir iemesls baidīties, ka no klonētiem dzīvniekiem iegūtu pārtikas produktu veicināšanai būs netieša ietekme uz ģenētisko daudzveidību, selekcijas programmās pārmērīgi izmantojot ierobežotu dzīvnieku skaitu. Tieši tas notika citās pārtikas ražošanas nozarēs, piemēram, dučiem tomātu šķirņu ir izzudušas — 1900. gadā bija 7000 šķirņu, bet tagad ir palikušas tikai 150, no kurām 70 ir pieejamas tirdzniecībā, bet daudzas no minētajām šķirnēm ir ģenētiski modificētas.

Vai mēs vēlamies šādu progresu? Šis jautājums mums jāuzdod pašiem sev.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Komisār! Es patiešām nevaru atcerēties, kad vēl debāšu laikā šajā sēžu zālē ir valdījusi tāda vienprātība. Kāpēc tā? Tā vienkāršā iemesla dēļ, ka Eiropas Savienības pilsoņu starpā valda absolūta vienprātība, kas vērsta pret produktiem, kuri iegūti no klonētiem dzīvniekiem. Jūs un mani cienījamie draugi runājāt par briesmām, kas mums draud no Pasaules Tirdzniecības organizācijas. Tas ir arguments, politisks arguments, kuru mēs pastāvīgi dzirdam šajā sēžu zālē.

Taču Komisija un tās juridiskie padomnieki nedrīkst uzsvērt minētās bailes, bet tiem jānoskaidro, kā mēs bez problēmām varam panākt visiem vēlamo moratoriju. Mums patiešām ir jānolemj, kas ir būtiskāks — vai Pasaules Tirdzniecības organizācija, vai Lisabonas līgums, kurā ir noteikts piesardzības princips, kas paredz aizliegt konkrēta produkta apriti Eiropas tirgū, ja zinātniskie dati par to nav pietiekami noskaidroti un negarantē, ka tā tirgošana neradīs kaitējumu veselībai — un mēs īsti nezinām, ko var attiecināt uz produktiem, kuri iegūti no klonētiem dzīvniekiem.

Tāpēc mums ir vajadzīgs moratorijs, jo visi šajā sēžu zālē, komisār, ir vienisprātis, ka mēs nedrīkstam eksperimentēt ar Eiropas pilsoņu veselību.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Personīgi es neesmu pārliecināts par klonētu dzīvnieku vajadzību, klonēšanas ētiskumu, nekaitīgumu un šo dzīvnieku izsekojamības iespējamību.

Attiecībā uz vajadzību jāsaprot, ka mēs gadiem esam centušies veicināt ekstensīvu un nevis intensīvu ražošanu, un mūsu rīcībā ir pietiekami daudz metožu, kā nodrošināt dabisku pieaugumu un kā garantēt dzīvnieku populācijas izaugsmi, ja tas vajadzīgs. Attiecībā uz ētiskumu *Sommer* kundze norādīja — ja dzīvnieku klonēšana ir morālā ziņā pieņemama, tad tas ir tikai laika jautājums, kad morāli pieņemama būs arī cilvēka klonēšana. Pasaule bez klonēšanas jau tāpat ir daudz savādāka!

Staes kungs pieminēja nekaitīgumu, un es viņam piekrītu. Kā gan mēs šajā posmā varam būt pilnīgi pārliecināti, ka klonētu dzīvnieku pēcnācēji nav kaitīgi patērīnam? Manuprāt, neviens nevar būt pārliecināts. Visbeidzot gribu izteikt savu viedokli par izsekojamību. Viens no mūsu nozīmīgākajiem sasniegumiem Eiropas Savienībā, kā teica *Anne Delvaux*, ir tas, ka mēs varam izsekot pārtikas produktus no „kūts līdz karotei”. Ko mēs tagad darīsim? Vai garantēsim, ka varam izsekot klonētu dzīvnieku produktus no „klona līdz katlam”? Es uzskatu, ka mums tas nav jādara. Mūsu mērķim ir jābūt klonēšanas izskaušanai, nevis veicināšanai.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Dalli* kungs! Pirmais gadījums, kad klonēta dzīvnieka gaļa nokļuva lielveikalā, bija Apvienotajā Karalistē. Šis gadījums tika plaši atspoguļots presē, kādēļ, no vienas puses, neziņā bija patērētāji, un, no otras puses, nepamatoti apvainojumi. Tā kā Lielbritānijas Pārtikas standartu aģentūra nespēja sniegt nekādus paskaidrojumus, vainu šīs problēmas radīšanā nekavējoties uzvēla lauksaimnieku ziņošanas paradumiem.

Dalli kungs! Nedrīkst vainu par ES likumdošanas procedūras novilcināšanas sekām uzvēlt lauksaimniekiem. Līdz šim Eiropā licence bija vajadzīga tikai produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem, un nevis produktiem, kas iegūti no to pēcnācējiem. Eiropas Parlaments skaidri izteica savu atzinumu Regulā par jauniem pārtikas produktiem. Pārtikas produktiem ir jo īpaši jāpiemēro piesardzības princips.

Neatkarīgi no ētiskiem apsvērumiem mums nav vajadzīga klonētu dzīvnieku gaļa pārtikas apgādes drošības dēļ. Acīmredzot ir nopietnas iestāžu domstarpības par to, kādai jābūt attieksmei pret produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem. Tāpēc mums patērētāju un ražotāju labā ir steidzami jāaicina Komisija panākt vienošanos un veikt atbilstošus pasākumus.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Dalli* kungs! Politiski lēmumi balstās uz zinātniskiem datiem. Tomēr manā uztverē mēs izvairītos no savas politiskās atbildības, ja zinātniski atzinumi, ka kaut kas ir iespējams, nozīmētu, ka mums tas noteikti jādara. Mans uzdevums nav darīt to, kas ir tehniski iespējams, bet gan pārstāvēt savu vēlētāju intereses. Iespaidīgs vairākums no viņiem — un tas attiecas uz visu ES — nevēlas redzēt klonētu dzīvnieku gaļu uz sava galda.

Tas nav jautājums tikai par to, vai netiks nodarīts kaitējums cilvēku veselībai. To vistu olas, kuras tiek turētas būros, nerada risku cilvēku veselībai, tomēr šajā gadījumā ES rīkojās ātri un efektīvi. Es sagaidu tādu pašu rīcību attiecībā uz gaļu un gaļas produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem, tostarp otrās paaudzes klonētiem dzīvniekiem.

Gan dzīvnieku labturība, gan ētiski apsvērumi liek mums nepārprotami vērsties pret klonētu dzīvnieku gaļu. Mēs pagaidīsim, kas turpmāk sakāms veselības aprūpes nozares zinātniekiem. Mums ir vajadzīgs moratorijs, kas attiecināms arī uz otrās paaudzes klonētiem dzīvniekiem. Mums ir jāsaaka skaidrs „nē” produktiem, kas izgatavoti no klonētu dzīvnieku gaļas.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Uzturēt augstākos iespējamus pārtikas ražošanas standartus Eiropas Savienībā nozīmē, ka mēs spējam nodrošināt augstu produktu kvalitāti un apmierināt patērētāju vajadzības. Zinātnisku pētījumu dati, kuri šodien ir pieejami, pierāda, ka kvalitātes ziņā klonētu dzīvnieku gaļa nekādā veidā neatšķiras no tradicionāli audzētu dzīvnieku gaļas. Tomēr klonēšanas jautājums un šādu tehnoloģiju izmantošana pārtikas rūpniecībā ir nopietna problēma. Mūsu rīcībā ir mūsdienīgas pārtikas

ražošanas tehnoloģijas, vai tad mums jāizmanto klonēšana? Tāpēc lauksaimnieku, pārtikas ražotāju un patērētāju interesēs ir, lai minētajos jautājumos paredzētu noteikumus un neapdraudētu pārtikas nekaitīgumu, patērētāju veselību vai Eiropas lauksaimniecības nozares konkurētspēju. Ir jāņem vērā arī ētiskās un morālās dilemmas, kas rodas, ja vienotās Eiropas pilsoņiem piedāvā ēdienus, kuri pagatavoti no klonētu dzīvnieku gaļas.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es esmu atzīmējis četrus iemeslus, kāpēc es esmu pret klonētu dzīvnieku gaļu, bet ne visus no tiem var atrisināt, izmantojot zinātniskās metodes.

Pirmais iemesls ir tas, ka Eiropas Savienības iedzīvotāji nevēlas ēst klonētu dzīvnieku gaļu. Tas attiecas arī uz pārtikas produktiem, kas iegūti no klonētu dzīvnieku pēcnācējiem. Otrkārt, vēl nav nekāda slēdziena par to, vai klonētu dzīvnieku gaļa neapdraud cilvēku veselību. Treškārt, ir pierādīts, ka klonēšana kaitē dzīvnieku veselībai. Ceturtkārt, dzīvnieku klonēšana pārtikas iegūšanas nolūkā ir jāaizliedz ētisku iemeslu dēļ.

Tāpēc mums ir kategoriski jānoraida dzīvnieku klonēšana pārtikas iegūšanas nolūkā, kā arī klonētu dzīvnieku gaļas izmantošana. Mums tagad ir pēc iespējas ātrāk jāievieš noteikumi, lai kontrolētu klonētu dzīvnieku gaļas apriti. To no mums gaida Eiropas iedzīvotāji. Klonētu dzīvnieku gaļai ir jābūt vismaz nepārprotami marķētai.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Neatļauta, nenosakāma un nepamanīta klonētu dzīvnieku produktu nonākšana pārtikas ķēdē katrā ziņā rada bažas. Tā ir jo īpaši uztraucoša, ņemot vērā to, ka šāds fakts piesaistīja mūsu uzmanību tikai dažas nedēļas pēc tam, kad Parlaments vēlreiz balsoja par aizliegumu šo produktu laišanai ES tirgū. Pašreiz mums šķiet, ka tas ir pareizs un piemērots piesardzības pasākums.

Veicot šādus pasākumus ES, vispirms jāievēro vajadzība aizsargāt patērētāju intereses, uzturēt augstu cilvēku veselības aizsardzības līmeni un nodrošināt pārtikas nekaitīgumu un vides drošību, veicinot dzīvnieku labturību. Minētajām vērtībām ir jānodrošina priekšroka salīdzinājumā ar jebkādiem citiem apsvērumiem. Ja nākotnē šādu produktu tirdzniecību atļaus, tad savukārt būs jāievēro pārredzamības, informācijas sniegšanas un patērētāju izvēles tiesību principi. Diemžēl šodien tas netiek darīts, piemēram, attiecībā uz pārtikas produktiem, kas daļēji sastāv no ģenētiski modificētiem organismiem vai tādu dzīvnieku gaļas, kuri baroti ar šādiem organismiem.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Šorīt mums bija plašas debātes par to dzīvnieku aizsardzību, kurus izmanto zinātniskiem nolūkiem — eksperimentiem, kas var palīdzēt atrast ārstniecības līdzekļus nopietnām slimībām, kuras apdraud cilvēci. Deputātu vairākums, lielais vairākums, atteicās atbalstīt zinātniskām vajadzībām izmantoto dzīvnieku ciešanas. Vienlaicīgi ir skaidrs, ka klonēšana izraisa nopietnas dzīvnieku ciešanas. Vairāk nekā 95 % no klonēšanas eksperimentiem neizdodas. Atgadās nopietnas slimības un fizioloģiska kroplība, kas liek šādiem dzīvniekiem nobeigties agrīnā vecumā. Vairākums patērētāju ir pret šādu gaļu pārtikas ķēdē.

Kā minēja mana kolēģe Sommer kundze, tā ir vēl viena nopietna problēma. Dzīvnieku vairošana, izmantojot klonēšanas metodi, paver durvis uz cilvēku klonēšanu. To neatļauj nedz dabas likumi, nedz Lisabonas līgums. Es vēlos jautāt, vai kāds grib šajā ziņā grozīt Lisabonas līgumu. Komisār! Eiropas Komisijas nostājai jābūt nepārprotamai.

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Mani nepārsteidz tas, ka šis jautājums ir piesaistījis tik daudz uzmanības un izraisījis debātes, un es pateicos visiem par izteiktajiem

viedokļiem. Dažādie aspekti, kas tika pieminēti, liecina, ka ir vajadzīga šo jautājumu dziļa izpratne, lai mēs varētu pieņemt apzinātus un atbilstošus lēmumus.

Kā jau minēju savas runas sākumā, Komisija plāno vēl šajā gadā pieņemt visaptverošu ziņojumu par galvenajiem jautājumiem, kas dos ieguldījumu debatēs par klonēšanu. Es ceru, ka tas ieviesīs skaidrību šajā sarežģītajā jautājumā un būs lietderīgs pamats turpmākajām iestāžu debatēm un apspriedēm.

Es uzsveru, ka pašreizējās situācijas uzlabojumu var panākt, tikai ievērojot konsensu starp visām ES iestādēm. Šīs debātes notiek jau kopš 2008. gada janvāra, un es ar nepacietību gaidu progresu šajā jautājumā, kura galvenais mērķis ir vienošanās par praktisku rīcību, lai virzītos uz priekšu, kas mums noderētu arī turpmāk.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Mēs Eiropas Parlamentā jau esam apsprieduši ētiskos, medicīniskos vai ekonomiskos argumentus pret tādu pārtikas produktu patēriņu, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem, un minētie argumenti joprojām ir spēkā. Ir vēl viens arguments, kas ir vismaz tikpat svarīgs — Eiropas pilsoņi nevēlas klonētu dzīvnieku produktus uz sava galda. Viņi nevēlas barot savus bērnus ar pārtiku, kas radusies ģenētikas eksperimentu laboratorijā. *Eurobarometer* 2008. gada apsekojums par šo jautājumu liecina, ka vairākums eiropiešu ir pret dzīvnieku klonēšanu, jo īpaši nolūkā iegūt no tiem pārtiku. Ņemot vērā 84 % respondentu viedokļus, ka mums nav pietiekamas pieredzes par to, kā ilgtermiņā klonētu dzīvnieku izmantošana pārtikas rūpniecībā ietekmē cilvēku veselību un pārtikas nekaitīgumu. Septiņdesmit pieci procenti eiropiešu uzskata, ka dzīvnieku klonēšana, lai iegūtu pārtikas produktus, nav pieņemama ētisku apsvērumu dēļ. Tie ir zīmīgi procenti, kas dod ļoti skaidru signālu. Cilvēki nevēlas ēst klonēšanas procesā iegūtus produktus, viņi tiem neuzticas un nepiekrīt šādām metodēm. Mums ir jāpapildina un jāuzlabo ES tiesību akti, lai nepieļautu iespēju izdarīt spiedienu un apiet principus vai lēmumus, kuriem mēs ticam.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), rakstiski. – (LT) Noteikumi par jaunu tehnoloģiju izmantošanu pārtikas produktu ražošanā ir apsveicams solis virzībā uz priekšu. Taču, veicinot inovācijas, mēs nedrīkstam aizmirst arī par riskiem. Viens no tiem ir klonētu dzīvnieku un viņu pēcnācēju tirdzniecība, kā arī tādu produktu tirdzniecība, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem. Līdz šim minētais jautājums ir radījis ievērojamas problēmas, kas saistītas ar dažādiem aspektiem. Tie ir — dzīvnieku labturības prasības, kas paredzētas Lisabonas līgumā, patērētāju tiesības saņemt informāciju par patērējamo produktu izcelsmi, kā arī ētiski jautājumi. Līdz šim mums ikvienā no minētajām jomām ir bijis vairāk jautājumu nekā atbilžu. Tāpēc pirms Eiropas Savienības iestāžu izšķirošajām apspriedēm par klonētiem dzīvniekiem mums ir rūpīgi jāapsver tirdzniecība ar minētajiem dzīvniekiem, to pēcnācējiem un no tiem iegūtajiem produktiem.

17. Kartupeļu cietes ražošanas nozare ES pēc 2012. gada (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā iesniedza *Esther de Lange* un *Albert Deß* un kuru Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā iesniedza *Thijs Berman* un *Jo Leinen*, par kartupeļu cietes ražošanas nozari ES pēc 2012. gada (O-0097/2010 - B7-0456/2010).

Esther de Lange, *autors.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Divas lielākās grupas Eiropas Parlamentā — Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa un Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa — ir kopīgi uzņēmušās noorganizēt debātes ar jums — Eiropas Komisiju — par Eiropas kartupeļu cietes ražošanas nozares nākotni. Finanšu krīze apdraud šo nozari tik spēcīgi, ka tā var pilnīgi pazust no mūsu kontinenta. Un tomēr šai nozarei, galu galā, var būt liela nozīme to mērķu īstenošanā, kuri ES jāsasniedz līdz 2020. gadam. Kā jūs, komisār, zināt, maksājumi šajā nozarē ir daļa no veterinārās pārbaudes, un tie ir daļēji saistīti un daļēji atdalīti. Šis stāvoklis beigsies 2012. gadā, kad maksājumus pilnīgi atdalīs. Ļaujiet man paskaidrot — es atbalstu šo procesu, bet pašreizējā situācijā tam vajadzīga pareiza pieeja. Lai nozare izdzīvotu un spētu konkurēt ar citām cietes ražošanas nozarēm, tai pēc pilnīgas atdalīšanas ir jāatrod jauni tirgi, un tai ir lielas iespējas tos atrast, jo īpaši uz bioloģiskiem pamatiem veidotā tautsaimniecībā, kas neapšaubāmi ir viens no galvenajiem virzieniem stratēģijā „Eiropa 2020”. Piemēram, varu minēt plastmasas, kas ražotas uz kartupeļu cietes un nevis uz naftas bāzes, vai ķīmiskos elementus rūpniecībai. Taču finanšu krīze apdraud sagatavošanos šādai pārejai, kā arī jaunu tirgu meklējumus, jo diemžēl iespējamiem ieguldītājiem un novatoriem nebija citas izvēles, kā atturēties no iesaistīšanās. Tāpēc 2012. gadā minētajai nozarei draud katastrofa, un, ja tas notiks, apsekojumi apliecina, ka nozare zaudēs 40 % no Eiropas Savienības tirgus. Mēs runājam par 6000 tiešajām darbavietām un tikpat daudz netiešajām darbavietām, kā arī par 15 000 lauksaimnieku, kurus tas ietekmēs tieši, jo viņi apgādā minēto nozari. Tas notiks ne tikai manā reģionā, Ziemeļnīderlandē, bet arī tādās valstīs kā Dānija, Vācija, Polija un Francija. Tāpēc, komisār, mēs šovakar zvanām trauksmes zvanu un aicinām Komisiju nodrošināt mums „mīkstu, nevis cietu nosēšanos”.

Mani jautājumi jums ir šādi — vai Eiropas Komisija ir gatava veikt pagaidu pasākumus, piemēram, divu gadu periodā, neietekmējot budžetu, bet izmantojot neizliedzētu finansējumu, kas paredzēts kartupeļu cietei, vai lauksaimniecības fondus? Vai Eiropas Komisija ir, piemēram, gatava izveidot brīvprātīgu pārstrukturēšanas fondu to cietes ražotāju atbalstam, kas brīvprātīgi vēlas samazināt ražošanu?

Komisār! Es, protams, beigšu ar visu šo debašu galveno jautājumu — vai Eiropas Komisija piekrīt mūsu viedoklim, ka kartupeļu cietes nozarei varētu būt liela nozīme uz bioloģiskiem pamatiem veidotā tautsaimniecībā un ka būtu vērts tai pagaidām palīdzēt, lai tā varētu veikt šādu pāreju?

Thijs Berman, *autors.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Kartupeļu cietes ražošanas nozarei pēc gadu desmitiem ilgas atkarības no subsīdijām — kas pats par sevi nav normāli — pēc 2012. gada draud pārāk smags trieciens. Ziemeļnīderlandē vien tūkstošiem darbavietu ir apdraudētas, jo tā ir ekonomiski neaizsargāta teritorija, kurā nav daudz citu lielu darba devēju. Taču Groningenas un citu vietu iedzīvotāji vēlas arī turpmāk dzīvot un strādāt paši sava reģionā. Līdzsvarots darbavietu sadalījums ir svarīgs visos Eiropas reģionos, un tas attiecas arī uz pārtikušo Ziemeļeiropu. Tāpēc mums ir vajadzīgi pārejas noteikumi. ES pienākums ir tos nodrošināt. Tam nav vajadzīgi nekādi papildu izdevumi. Mums šajā nozarē ir daži rezerves fondi, kas saglabājušies no iepriekšējiem gadiem, tāpēc, ka raža šajos gados bija neapmierinoša. Turklāt ir iespējams veikt grozījumus lauksaimniecības budžetā. Protams, ir jāpārtrauc sniegt subsīdijas kartupeļu cietei 2012. gadā. Neviens to neapšaubā, un šī nozare ar šādu faktu jau ir samierinājusies. Nemot vērā iepriekš minēto, tai tomēr ir jāsauglabā nākotnes iespējas, jo no šīs nozares ir atkarīgas mūsu lauku kopienas, kā arī tā piedāvā jaunas iespējas naftas ražotājiem un tāpēc drīz kļūs neaizstājama.

John Dalli, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti! Pateicos par jūsu jautājumiem attiecībā uz kartupeļu cietes nozares nākotni. Komisija atzinīgi vērtē iespēju izteikt savu viedokli par šo nozari.

Kartupeļu cietes nozares reforma bija iekļauta „veterinārajā pārbaudē”, un, ņemot vērā nozares prasību, Padome nolēma, ka visāda veida atbalsta atdalīšanai jāsakrīt ar kvotu sistēmas pārtraukšanu. Faktiski Komisija bija ierosinājusi pakāpeniskāku pieeju, veicot atdalīšanu divos posmos. Nozares galvenais arguments bija, ka papildlaiks pirms atbalsta atdalīšanas ļautu kartupeļu cietes ražotājiem pielāgoties tirgum bez kvotām un bez pārstrukturēšanas atbalsta.

Prasību pēc tāda pārstrukturēšanas fonda, kāds bija cukura nozarē, ir grūti izdalīt no budžeta, kas piešķirts kartupeļu cietes nozarei. Pat tad, ja visi pašreizējie atbalsta saņēmēji, tostarp cietes kartupeļu audzētāji, piekristu atteikties no saistītā atbalsta un izveidot pārstrukturēšanas fondu, lai finansētu kartupeļu cietes ražotņu demontāžu, maz ticams, ka pieejamais budžets nodrošinās pietiekamu stimulu ražotājiem.

Lai izveidotu pārstrukturēšanas fondu saskaņā ar pašreizējo tiesisko reglamentējumu, ir vajadzīga regula, kam būtu jāstājas spēkā vismaz 2011. gada 1. jūlijā, atstājot pārstrukturēšanai tikai vienu gadu, turklāt ar ļoti ierobežotu budžetu, kas nebūtu pietiekams, lai risinātu pārprodukcijas problēmu, kura pēc šīs nozares pārstāvju aprēķina varētu sasniegt 40 % no kopējās ražošanas jaudas.

Kā jau iepriekš minēju, atgriezties pie lēmumiem, kas tika pieņemti kā daļa no veterinārās pārbaudes, nav pareizi. Mēs pašlaik apspriežam KLP nākotni pēc 2013. gada. Mēs vēlamies, lai lauksaimniecības nozarē tiktu īstenota spēcīga, efektīva un labi līdzsvarota kopējā lauksaimniecības politika. Arī kartupeļu cietes nozares pārstāvji tāpat kā citu nozaru pārstāvji var piedalīties šajās debatēs.

Peter Jahr, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko lauksaimniekiem paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, ir mainījusi ES vienotās maksājumu shēmas noteikumus un vēl vairāk samazinājusi to finansiālo atbalstu ražošanai, kas iepriekš bija saistīts ar ražošanu.

Kartupeļu cietes nozarē ir divas piemaksas, kas pašlaik joprojām ir piesaistītas ražošanai. Tās ir ražošanas piemaksas cietes kartupeļu audzētājiem, citiem vārdiem sakot, piemaksas lauksaimniekiem, kā arī piemaksas kartupeļu cietei, citiem vārdiem sakot, piemaksas uzņēmumiem un rūpnīcām. Pēc ES tiesību aktu grozījumiem abas piemaksas ražošanai vairs netiks maksātas, bet tās maksās saskaņā ar vienotās maksājumu shēmas noteikumiem. Tas notiks vēlākais līdz 2012. gadam. Ražošanas atbalsts kartupeļu audzētājiem varētu tikt pārtraukts no 2010. gada un turpmāk atkarībā no dalībvalstu pieņemtajiem lēmumiem. Tas nozīmē, ka kartupeļu cietes nozari pašlaik atbalsta ar ražošanu saistīta, visaptveroša ES tirgus organizācijas sistēma, kā arī to, ka rezolūciju par veterināro pārbaudi dēļ šie tirgus pārvaldības instrumenti tiks pārtraukti vēlākais līdz 2012. gadam.

Šādi pasākumi, kurus nolemts veikt, nozīmē lielu zaudējumu minētajai nozarei. Tikai nākotne rādīs, vai cietes kartupeļu audzēšana saskaņā ar jaunajiem noteikumiem var saglabāt konkurētspēju. Pat ja nav nekādas alternatīvas, kas ļautu mums vairāk paļauties uz tirgu un mazāk — uz valsts iejaukšanos, mums ir jāapsver pienācīgi pārejas periodi, lai nodrošinātu strukturētu pārkārtošanos. Turklāt mums jāpalīdz tiem lauksaimniekiem, kas vēlas turpināt audzēt cietes kartupeļus, palielināt konkurētspēju un atrast jaunus tirgus un

tirdzniecības iespējas. Taču mums ir jāsniedz atbalsts arī tiem lauksaimniekiem, kas ir nolēmuši pārtraukt audzēt šo kultūru, lai viņi atrastu jaunas alternatīvas.

Komisijas svarīgākais uzdevums ir ātri pieņemt lēmumu un sniegt skaidru paziņojumu par šo problēmu. Uzņēmējdarbības pasaulē labs lēmums ir vienmēr labs, bet slikts lēmums rada iespējas, taču vissliktāk ir tad, ja netiek pieņemts nekāds lēmums. Nespēja pieņemt lēmumu nozīmē stagnāciju, bet uzņēmējdarbībā stagnācija ir nāvējoša. Tāpēc es vēlos lūgt Komisiju vēlreiz apsvērt šo situāciju un rast atbilstošus līdzekļus un iespējas, kas būtu mūsu lauksaimnieku interesēs.

Jan Mulder, *ALDE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Ideālā pasaulē notikumi risinātos saskaņā ar mūsu prognozēm, kuras veicām veterinārās pārbaudes laikā. Diemžēl kartupeļu cietes nozarē tās nepiepildījās. Ja mums būtu jāīsteno savi plāni šādā situācijā, kādā atrodamies pašlaik, mums būtu ļoti daudz bankrotējušu uzņēmumu tāpēc, ka cenas ir pārāk zemas. Cits jautājums ir, vai ir vērts šādas cenas maksāt? Es uzskatu, ka nav. Es uzskatu, ka Eiropas kartupeļu cietes nozare ir īpaša nozare. Mēs esam panākuši lielu progresu bioķīmijā, kura ir palīdzējusi izstrādāt dažādus jaunus produktu veidus, un man šķiet, ka mēs nedrīkstam šo procesu pārtraukt.

Komisijas atbildes nedod man iemeslu pārāk lielam optimismam. Es vēlos aicināt Komisiju vēlreiz pārskatīt šo situāciju, lai ierosinātu intensīvu dialogu ar šīs nozares pārstāvjiem. Es pievienojos daudziem no jums, aicinot nodrošināt „mīkstu nosēšanos”, un mums patiešām ir jāgādā, lai „mīksta nosēšanās” tiek nodrošināta, jo es uzskatu, ka kartupeļu cietes nozarei ir jāizdzīvo, tāpēc ka tā ir īpaša nozare. Lai tas kļūtu par īstenību, Komisijai būs jāveic īpaši pasākumi.

Janusz Wojciechowski, *ECR grupas vārdā.* – (PL) Iepriekšējā Parlamenta sasaukuma laikā es divas reizes biju referents par regulu, ar ko nosaka cietes kvotu apjomu. Tajā laikā es bieži tikos ar šīs nozares pārstāvjiem un centos ņemt vērā to valstu vēlmes, kas nebija apmierinātas ar pārāk zemajām kvotām. Mēs pievērsām uzmanību tam, ka nozare darbojas ļoti nesaskaņoti, bet sapratām, ka nedrīkstam tajā iejaukties, lai neradītu milzīgas problēmas visai nozarei. Šodien mēs dzirdam, ka nozare ir briesmās un var pavisam izzust, un es baidos, ka tā tas varētu notikt. Es skumīgi noraugos uz problēmām, ar kurām savukārt sastapušās citas lielas nozares — uz problēmām piensaimniecības nozarē, uz gandrīz pilnīgo tabakas ražošanas nozares izskaušanu un pirms tās uz cukura tirgus reformām, kas arī noslēdzās ar katastrofiskām sekām lauksaimniekiem. Pašreiz šādas problēmas ir uzbrukušas kartupeļu cietes nozarei. Es uzskatu, ka ir pienācis pēdējais laiks apsvērt virzības maiņu Eiropas Savienības lauksaimniecības politikā, kā arī tendences, kas radās apstākļos, kuri nedaudz atšķiras no šodienas apstākļiem. Man ir šaubas, vai princips, kuru esam ievērojuši līdz šim, šodien vēl joprojām ir piemērojams.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Mēs esam ražojuši kartupeļu cieti savā saimniecībā jau daudzus gadus, un — kā daudzi desmiti tūkstoši lauksaimnieku visā Eiropas Savienībā — es baidos, ka cietes ražošanas kvotu un atbalsta tās ražošanai atcelšana gan ražotājiem, gan pārstrādātājiem 2013. gadā izraisīs krasu viņu ekonomiskā stāvokļa pasliktināšanos. Tāpēc es atbalstu kartupeļu cietes ražošanas kvotu sistēmas saglabāšanu, kā arī garantētu minimālās cenas un piemaksas lauksaimniecības produktu ražotājiem saglabāšanu. Ja šos instrumentus cietes nozarē atcels, tad vienlaicīgi ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu atbilstošu finansiālu atbalstu nozares pārstrukturēšanai. *Dalli* kunga atsaukšanās uz cukura tirgus reformu nebija gluži vietā, jo tai Eiropā bija

katastrofiskas sekas, un faktiski tā palīdzēja Dienvidamerikas lielajiem zemes īpašniekiem. Tas nav īstais ceļš, komisār. Vēl joprojām ir laiks rīkoties saskaņā ar veselo saprātu.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Divdesmit procentu samazinājums siltumnīcefekta gāzu emisijām, 20 % atjaunojamu energoavotu kopējā energoapgādē, 10 % degvielu no atjaunojamiem avotiem — tie ir vērienīgie mērķi, ko Eiropas Savienība izvirzījusi, lai apkarotu klimata pārmaiņas un panāktu neatkarību energoapgādē.

Tomēr jautājums par to, kā sasniegt šos mērķus, netiek atrisināts. Tas jo īpaši attiecas uz nozarēm, kuras varētu šajā ziņā dot lielu ieguldījumu, bet kurām ļaujām nogrimt. Lauksaimniecība var dot ievērojamu ieguldījumu „Eiropa 2020” stratēģijas mērķu sasniegšanā, un tā to arī darīs. Tomēr īpašās lauksaimniecības jomās politika arvien vairāk novirzās no tirgus pārvaldības. Veterinārās pārbaudes dēļ kartupeļu cietes nozarē notiks pārmaiņas, kas izraisīs ievērojamu ražošanas samazināšanos. Pakāpeniska kvotu sistēmas atcelšana un minimālās cenas izdara uz šo nozari milzīgu spiedienu. Mums ir jānodrošina „mīksta nosēšanās” iespēja.

Mums jāaicina Komisija veikt pasākumus, kas ļautu kartupeļu cietes nozarei izdzīvot, jo īpaši reģionos, kuros nav citu alternatīvu. Produktiem, kurus ražo kartupeļu cietes nozare, nākotnē būs liela nozīme.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Kurš putniņš agri ceļas, agri slauka deguntiņu, bet putniņš, kurš vēlu ceļas, duras acīs, tāpēc es pateicos, ka pamanījāt mani.

Es esmu no Īrijas, kur kartupeļi ir tuvi ikviena cilvēka sirdij tāpēc, ka pirms Lielā bada tie spēja pabarot iedzīvotājus. Kad tiem 1847. gadā uzkrīta kartupeļu miltrasa, nomira četri miljoni no astoņiem miljoniem cilvēku. Kopš tā laika neviens ēdiens netiek gatavots bez kartupeļiem jeb tupeņiem, kā mēs tos Īrijā dēvējam. Tāpēc jebkādi draudi kartupeļu audzētāju nākotnei uzdzīs Īrijas iedzīvotājiem šermuļus.

Daži deputāti šeit runāja — un mani māc tās pašas bažas — par kartupeļu nozares nākotni, un, kā minēja komisārs, jaunais KLP finansējums pēc 2013. gada būs rūpīgi jāpārdomā. Tas būtu pareizi darīts.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, pateicos jums par šāvakara sēdes vadīšanu. Ja es nebūtu pret klonēšanu, tad, manuprāt, būtu vērts jūs klonēt.

John Dalli, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties Parlamentam par interesantajām debatēm. Es piekrītu, ka kartupeļu cietes nozarei var būt liela nozīme bioplastmasu un citu videi nekaitīgu ķīmisku produktu turpmākajā izstrādē. Es varu arī saprast paustās bažas par to, ka atdalītā atbalsta un kvotu sistēmas atcelšana varētu radīt pielāgošanās grūtības kartupeļu cietes ražotājiem. Taču mums jāņem vērā mūsu rīcībā esošā finanšu shēma, pašreizējais tiesiskais reglamentējums un atvēlētais laikposms.

AGRI ģenerāldirektorāts drīz saņems novērtējuma pētījumu par kartupeļu un graudaugu cietes nozari ES, kā arī turpinās apspriedes par LKP nākotni pēc 2013. gada. Esmu pārliecināts, ka tās palīdzēs rast labāku, efektīvāku un ilgtspējīgāku risinājumu, nekā to spētu jebkādi īpaši pasākumi.

Esther de Lange, *autors.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Man ir trīs komentāri. Es sniedzu savu pirmo komentāru, domājot par Kelly kungu un viņa dziļi izjusto kartupeļu ražošanas nozares aizstāvības runu. Mēs šeit runājam par kartupeļiem, kas nedaudz atšķiras no tiem,

kurus ceļam galdā, proti, par cietes kartupeļiem. Taču šīs problēmas ir, protams, savstarpēji saistītas tāpēc, ka, cietes kartupeļu nozarei sabrūkot, patēriņa kartupeļu nozarē ražošana pieņemas spēkā, un tas rada problēmas tirgū.

Mans otrais komentārs attiecas uz komisāru, kurš turpina apgalvot, ka nekas nelīdzēs, bet kartupeļu cietes nozare ir iesniegusi priekšlikumus par iespējamo risinājumu. Mūsu vēlēšanās ir — lūdzu, attiecieties pret šiem priekšlikumiem objektīvi, jo, lai gan šīs debātes ir par laika periodu pēc 2013. gada, nepārtraukta situācijas pēc 2013. gada pieminēšana neko nedod. Bet komisārs dara tieši to pašu. Taču pēc tam kaut ko darīt būs par vēlu. Pastāv draudi, ka šī nozare sabruks 2012. gadā. No 2012. līdz 2013. gadam mums būs vajadzīgs pārejas režīms, lai šo nozari varētu atkal iekļaut parastajā lauksaimniecības politikā, kurai jāstājas spēkā 2014. gadā.

Tas ir mans dziļi izjustais sauciens pēc palīdzības, ko adresēju komisāram.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

18. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)

19. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

20. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.20)